

چاوپیکه وتن له گهډل پاشای بابل

کاتی که له ولاتی (میتانی) بووم ناویانگی من گه یشتبوهه بابل و له ویدا به پاشاشیان راگه یاندهو و دواى جیگیربوونم له میوانخانه کهی بابل و گفتوگو کردن له گهډل پزیشکه کانی بورجی (مهردوک) روژتیک له لایهن پاشای بابل و به پیاویک به شوین مندا هات و وتی: پاشا بانگه یشتی جه نابتی کردوه.

(کاپتا) که بیستی له لایهن پاشاوه بانگ کراوم، ترسا و وتی: مهرو چونکه رویشتن بولای پاشا مه ترسیی هه به.

وتم: بوچی؟

(کاپتا) وتی: ئەم پاشایه خو فیرعه ونی ئیمه نییه و ئیمه نیناسین و نازانین خوای ئەو چۆن بیرده کاته وه و چیی پی ته لقین کردوهو، له وهیه دواى بینینی تو ئەمر بکات بتکوژن.

وتم: (کاپتا) من پزیشکم و کارتیکی وام نه کردوه که شایانی کوشتن بم و، پاشای بابل بمکوژی.

(کاپتا) وتی: ئەگه ده ته وئ بجیتته لای، منیش ببه بوئه وهی ئەگه توی کوشت منیش له گهډل تودا بکوژیم، چونکه دواى مردنی تو، ژیان بو پیاویکی وهک من، که به ندهیه کی پیرم بی بایه خه دریزه ناییت و مردنم باشتره. ههروهه ئەگه ده ته وئ برۆی بولای پاشا فرمان بده که ژاوهیه کت بو بهیتن که به ریزه وه به رهو (دهرباری)^(۱) پاشا برۆی، چونکه پزیشکیکی میسری که خویندنی له خانهی ژیان ته واو کردبی پیاویکی گه ورهیه و شایانی ئە وهیه که به ریزه وه پیشوازی لی بکری و سییه میس ئە وهیه که ئەمرۆ مه چوره لای پاشا.

وتم: بوئه مرۆ نه چمه لای؟

وتی: له بهرئه وهی ئەمرۆ هه موو شوینه بازرگانیه کان و کریکارانی بابل دهستیان له کار هه لگرتوه، چونکه ئەستیره ناسه کان ده لئین ئەمرۆ کارکردن و له مال دهرچوون شوومه، چونکه هه وته مین روژی هه فته به.

من به سهر سورمانه وه و تم: هه فته چیه؟!؟

به نده کهم وتی: ئەو کاتهی تو رویشتی بو بورجی (مهردوک)، که له گهډل پزیشکه کان گفتوگو بکهی، له کاتی قسه کردنم له گهډل خزمه تکاری میوانخانه که دا، تیگه یستم که لیتره مانگیان کردوه به چوار به شه وه و به هه ر به شیک ده لئین هه فته و ئەو هه فته به هه وت روژه و شه ش روژیان به کاره وه خه ریک ده بن و روژی هه وته م ده ست له کار هه لده گرن. چونکه ئەستیره ناسه کان که له گهډل خواجه کان و ئەستیره کان په یوه ندییان هه یه وتهی خواجه کان ده گپرنه وه، که کارکردن له روژی هه وته مدا شووم و نه هاتییه و نابجی له م روژدها له مال بجیتته دهره وه و بو بازار برۆی و خزم و دۆست له مال کانیاندا به سهر بکه یته وه.

من له دواى که میک بیرکردنه وه و تم: راست ده کهیت، چونکه مادام لیتره کارکردن و له مال دهرچوونی روژی هه وته م مه ترسیی هه یه، ئیمه ش له بهرئه وهی بیانین، ده بی په پرهوی له و ری و ره سمه ی ئیره بکه ین. چونکه بی گومان خواجه کانی بابل ره چاوی هوکار و به رزه وه ندییه کان ده کهن، که ده لئین کارکردن له روژی هه وته م زیان به خشه و ئیمه ئەگه ر ئەمرۆ بجینه لای پاشا گرفتاری نه هاهمه تی ده بینه وه.

له بهرئه وه به نیردراوه کهی پاشام گوت: پیم سه یره که تو چۆن له م روژی هه وته مه دا بانگه یشتی ئیمه ده کهی بو کۆشک و ته لاری پاشا؟ له گهډل ئە وه شدا که ده زانی ئەمرۆ روژی کارکردن نییه. برۆ و له لایهن منه وه به پاشا بلتی که سه یینتی دیمه لای، به مه رجی که ژاوهیه کم بو بنیتریت که سواری بیم، چونکه من پیاویکی کهم نیم و شایانی ئە وه م که به ریزه وه پیشوازیم لی بکریت.

پیاوه که رویش و روژی دوايي بينيم به که ژاوهيه کی بچووک له و که ژاوانه ی مامه له چييه کان بۆ خستنه رووی کهل و په له کانیان ده بیهن بۆ کۆشک هاته وه و ویستی من سواری ئه وه بکات. (کاپتا) کاتی که ئه وه ی بینی تووره بو و وتی: من له خوی (مهردوک) داواکارم به قامچییه که ی خۆی که له دوو پیشکی گه و ره دروست کراوه، ئیوه دارکاری بکات... ئیوه چون ههستتان به وه نه کردوو که گه و ره که ی من پیاویک نییه که سواری ئه م که ژاوه بچووکه بییت... زوو لیته دووری بخه نه وه، بۆ ئه وه ی چرو چاوتان نه بینم.

ئهو به ندانه ی که ژاوه که یان هینابوو له م قسه یه سه ریان سوورما و، ئهو خه لکانه ی که له به رده م میوانخانه که دا کۆبوونه وه، به پینکه نینه وه به (کاپتا) یان وت: ئیمه ده مانه ویت ئه م گه و ره یه ی تو ببینین و بزاین بۆ ئه م که ژاوه یه بۆ ئه و بچووکه ؟

(کاپتا) له خاوه ن میوانخانه که که ژاوه یه کی گه و ره ی بۆ رویشتن بۆ کۆشک به کری گرت، که چل به نده هه لیان ده گرت و من له میوانخانه که هاتمه خواره وه. کاتی خه لکی میان به جل و به رگی میسری و ملوانکه ی زیروه یه بینی، بیته نگ بوون و ده ستیان له گالته پین کردن هه لگرت، چونکه زانیان پیاویکی بیانی به ره و کۆشکی پاشا ده ورات که له ولاته که ی خۆیدا بی بایه خ نییه.

به کییک له به نده کانی میوانخانه که له دواوه ی که ژاوه که ده هات و شتومه کی پیشکی منی هه لگرتبوو که له سندوو قیکی بچووکدا بوو و، (کاپتا) ش له پیشه وه ی که ژاوه که دا به سواری گویدرێژ ده رویشتن. ئیمه به م شکۆمه ندییه وه گه یشتینه کۆشکی پاشایه تی و هه ندی له دانیشتوانی شاریش نزیک و دوور دوا ی ئیمه که وتبوون. له ویدا له که ژاوه که هاتمه خواره وه و بینیم هه ندی پاسه وان له به رده م کۆشکدا وه ستاون و قه لغانه سپی و زه رده کانیان به یه که وه نووساندبوو، به جوړیک که له قه لغانه کان دیواریک دروست بیوو و کاتی میان بینی قه لغانه کانیان لیک جیا کرده وه و ریگیان دا من به ناوه راستیاندا تی په ریم و

بۆ ناو کۆشک بچم.

له و ی پیاویکی پیر لیم نزیک بووه وه، که ده مو چاوه تاشراوه که ی نیشانی ده دا له زاناکانه و گواره ی زه ردی له گو ی کردبوو و لۆچ که وتبووه ده مو چاوی و وتی: من له م هه را و هوریا یه ی له م شاره دا به ریات کردوو ئاگادارم و خاوه نی چوار ولات (پاشای بابل - وه رگیتر) ده پرسیت ئه م پیاوه کییه که هه ر کاتی خۆی مه یلی لی بیت دیته لام و کاتیک که بانگه یشتی ده که م نایه ته لام؟ من وه لامم دایه وه: ئه ی پیاوی به سالآچوو تو کیتیت که له گه ل مندا به م شیویه ده وتی؟

وتی: من پزیشکی تایبه تی خاوه ن چوار ولاتم و له بابلدا ریز و ناو بانگیکی زۆرم هیه، به لام تو کیتیت که به ته ماحی ده ستکه وتنی زیتر به م قه ره باله غییه وه هاتوو یته ئیره و کاتی خاوه ن چوار هه ریم بانگه یشتت ده کات نایه یه ت؟ من هیشتا به ته وای تو ناسم، به لام ئه وه بزانه که ئه گه ر پاشای بابل زیتر و پاره ت بداتی ده بی نیوه ی بده یته من. ئه گه ر نا نا هیلم تو لیته دا پزیشکی بکه یه ت.

وتم: پیره میرد من هه رگیز له باره ی زیتر و زیو له گه ل ئه و که سانه ی ده روزه ده که ن و حه زیان به پاره یه نادویم و ئه م کاره م به به نده که م سپاردوو. به لام له به ره وه ی ده لیبی پزیشکم و به سالآچوویت، دوستانه یه تییه که تم پین باشتره له دوژمنایه تی و حه زده که م له گه لندا بیمه هاوړی و بوئه وه ی بزانی من بۆ به ده ست هیانی زیتر نه هاتووم و ته نها مه به ستم کۆکردنه وه ی زانسته، هه ردوو بازوو به نده زیتره که ی خۆمت ده ده می.

دوايي بازوو به نده کانم له ده ستم ده ره یناو دام پیتی و ئه و ئه وه نده خو شحال و حه په سا بوو که ئیتر قسه ی نه کرد و رازی بوو که به نده که شم (کاپتا) له گه لندا بیته لای پاشا.

پاشای بابل ناوی (بورا بورباش) بوو و کاتی چومه لای وام ده زانی

مندالّه، چونکه پیتیان وتبوم کاتی که کرا به پاشا مووی لی نه هاتبوو و ریشی دهستکردی به چه ناگه یه وه نابوو، به لّام روانیم گه نجه و ده رکوت نه وانهی له بارهی نه و زانیارییان به من دابوو له رابردوودا نه ویان بینیه و به جوریک که له ناو خه لکی ئاساییدا روو ددهات، به سه رجوونی ته من له بیرده کریت و نه وان بیرله وه ناکه نه وه که هه موو مندالیک گه وره ده بیت و ده گاته قوناعی گه نجی.

له ته نیشته (بورا بورباش) شیریکی بچووی لیبوو و که ئیمه ی بینی خرّوشا. پیره میترده که ی که ده یوت پزیشکی فیرعه ونم کاتیک که چوینه ژووره وه سورجده ی برد و کاپتای به نده ی منیش چاوی له و کرد، به لّام له و کاته دا جاریکی تریش شیرکه نه راندی و کاپتا به شیوه یه ک ترسا، که له جیگای خوی هه لّبه زییه وه و هاواری کرد.

پاشا له به رزبونه وه و هاواره که ی (کاپتا) که وته پیکه نین و کاپتا وتی: ئەم ئازله تووریه لیره به نه دهره وه، چونکه من به درتیزی ته مه نم گیانه وه ری وا ترسناکم نه بینیه و دهنگی ئەم ئازله له گالیسکه جه نگییه کانی (ته به س) ده چیت که له دوا ی خورئا و ابوون ده گه رینه وه بو سه ربارخانه که یان.

(کاپتا) ئەم قسانه ی به زمانه ی بابلییه وه دهوت و پاشا نه وه نده پیکه نی که فرمیتسک به چاویدا هاته خواره وه. دوا یی بیر هاته وه که منی بو چاره سه ری نه خوشیه که ی بانگ کردوه و دهستی خسته سه ر ده مو چاوی و نالاندی، سه یرم کرد ئاوساوییه کی گه وره به دم و چاوییه وه یه و له به ر گه وره بوونی نه وه هه لّئاوسانه چاویکی به باشی نه ده بینرا.

پیره میترده که ی بازو به نده که م دابوو پیتی، وتی: ئەمه نه و پزیشکه خویه سه نده میسر ییه به که دوینی ناردت به شوینیدا و نه هات و وتبووی سه ینی دیم و، وا باشتره به سه ربارزه کانت بلّی هه ر ئیستا به نه یزه کانی خویان سکی کون بکه ن.

پاشا وتی: من ئیستا نایکوژم، چونکه بو نه وه بانگم کردوه که ئازاره که م ببینی و چه ند شه وه که نه نووستووم و له م ماویه دا جگه له شله منه ی هیچ شتیکم

نه خواردوه.

پیاوه پیره که وه ک یه کیک که که وتبیته گریان وتی: نه ی خاوه نی چوار ولّات، چه ند روژ له په رستگه ی (مه ردوک) قوربانیمان بو کردی و کراسی سوورمان له به ر کرد و ته پلّمان لیدا و سه مامان کرد که نه و ئازاره ی خراوه ته ناو ده مت بیته دهره وه. به لّام تو نه ته یشت ده ست له ده مت بده یین و نه گه ر روخسه تت بداینا یه ده مانتوانی چاره سه رت بکه یین و من له و باوهره دانیم که نه م پیاوه بیانییه بتوانی چاکت بکاته وه.

پاشا رووی کرده من و وتی: تو کیتیت و ئایا ده توانی یتیم بلّی ئەم ئازاره ی من له چیبه وه دروست بووه؟

وتم: من (سینوهه) پزیشکی میسری و کوری که رم و، نه گه ر چی هیتشتا ده متم نه بینیه، به لّام ده توانم بلّیم که هوی ئازاره که ت نه وه یه که یه کیک له ددانه کانی هارینت جه راحه تی کردوه و نه م جه راحه ته له بنی ددانه که تدا یه و بوته هوی ئاوسانی و هوی ئاوساوییه که ی روومه تت ئیلتیهاب کردنی ددانه که ته. له به ر نه وه ی که له کاتی خویدا ددانه کانت خاوتین نه کردو ته وه و کاتیک که ره گی ددانه که ت تیچچوو دهرت نه هیتنا. چونکه نه گه ر ره گی ددان ره ش بووه وه و بوگه نی کرد ده بی دهر بکریت.

پاشا وتی: من ده مزانی کاتی که ره گی ددان تیچچوو ده بیت دهری به یتنی، به لّام ئازاری دهر کردنی ددان نه وه نده زوره که ناتوانم خومی بو بگرم.

وتم: له میسر دا ددان دهر کردن زور ئازاری نییه و نه گه ر بته وی ده توانم ددانه که ت به بی ئازار دهر به ینم، به لّام نه مرّ ناتوانم ده ست له م کاره وهر بده م، چونکه ددانه که ت ئاوساوه و ده بیت له پیتشا ئاوساوییه که چاک بکه ینه وه و کیم و جه راحه ته که له بن ددانه که تدا دهر به یتین و دوا ی چه ند روژی ئینجا ددانه که دهر به یتین.

وتی: ئایا ده توانی نه و جه راحه ته له بن ددانه که مدا دهر به یتنی؟

وتم: به لئی.. من بو دهرکردنی ناچارم ئاوساوییه که هه لبدرم و ههرچه نده له سه ر شپوهی کاری (ته به س) نه شته رییه ده که م که زۆر نازاری نه بیته، به لام ده بی پیت بلیم که کردنه وهی ئاوساوی بو هینانه دهره وهی جه راحه ت که می ژان ده کات. چونکه خوایه کان که دهردیان دروست کردوه، ده سه لاتدارانیان لی ریزه پر نه کردوه و ئه وانیش وه ک خه لکی ئاسایی دوو چاری نازار ده بن.

من به کاپتام وت: خیرا ئاگری بکاته وه، بوئه وهی کیره ده که م له ئاگردا خاوتین بکه مه وهه کاتی که خه ریکی ئاگر کردنه وه بو هندی شه رام له گه ل تریاکدا تیکه ل کرد و دهرخواردی پاشای بابل دا. کاتی که شه رابه که ی نوشییه وهه که میکی پی چوو، وتی: وا هه ست ده که م ئیتر پیوستیم به تو نییه، چونکه نازارم نه ما.

وتم: ئه م هپوربوونه وهیه کاتییه و پاش که میکی تر ژانه که زیاد ده کات. وتی: ده کری دیسانه وه ئه م دهرمانه م دهرخوارد بدهی بوئه وهی نازاره که ی نه میته؟

وتم: ئه م دهرمانه ی دهرخواردتم دا، ته نها یه ک جار زبانی نییه و ئه گه ر جاری دووه م و سییه م به کاری بینی ده بیته عاده ت و ئه و کاته بو زیندوو مانه وه ت پیوستت به م دهرمانه ده بیته، به بی ئه وهی نازاره که ت که م بکاته وه. ده بهیله ئیستا، که نازاره که ت که م بووه ته وه ئاوساوییه که ی بن ددانت هه لبدرم و چلک و جه راحه ته که ی دهر بکه م.

پاشا به نه شته رگه رییه کی بچوکی ددانی رازی بو و دوا ی ئه وهی کیره ده که م له ئاگردا خاوتین کردو دوا یی ساردم کرده وه، لپی نزیک بوومه وه و سه ریم خسته ژیر باخه لمه وه و ده میم کرده وه. هه رچه نده خواردنی تریاکه که نازاری که م کردبووه وه، به لام دوا ی ئه وهی ئاوساوییه که ی ددانیم هه لدری له بهر نازار هاواری کرد و شیره که ی هه لساو کلکی راته کاند، به لام په لاماری نه داین.

دوا ی ئه وه پاشا چیی تر نه ینالاند، چونکه نازاره که ی نه ما و دهره یانی

جه راحه ته که ی ناوده می له وکاته دا بووه هوی به به رستتیک بو قسه کردنی. پاش ته واو بوون پاشا وتی: ئه ی پزیشکی میسری، تو پیاویکی گرانبه های، چونکه ئیستا هه ست به نازار ناکه م.

پزیشکه پیره که که له وی وه ستابوو وتی: ئه گه ر تو روخسه تت بدایه ئاوساوییه که ی ده متم هه لبدریبایه وه ک ئه م پیاوه میسرییه ده متوانی جه راحه تی ددانت دهره ییم بوئه وهی نازاره که ی نه میته.

وتم: ئه م پیاوه راست ده کات و ئه گه ر جه نابت دهره تت بدایه تی ئاوساوییه که ی نه شته رگه ری بکر دایه هه مان دهرئه نجامی ده بو، به لام ئه م پیاوه به سالآچوو نه ییده وپرا پی له سه ر داواکارییه که ی دابگری و ددانتی چاره سه ر بکر دایه، چونکه دهرسا جه نابت توو ره بی. ئه گه ر چی پزیشک ده بیته بویر بیت و له توو ره یی نه خو ش، ئه گه ر چی پاشاش بیت نه ترسی و من له ته به س هه رگیز له نه خو شه کان نه ده ترسام.

پاشای بابل که به ته واوه تی له نازاره که ی ئاسووده ببوو وتی: (سینۆهه) ئه گه ر چی تو پیاویکی بی باکی و به له خو رادیتنه وه قسه ده که ی، به لام من چاوپوشی له م ره فتاره ت ده که م چونکه پیاویکی شایسته ی. لیره که س نابیت پاشایه ک له کاتی ناله نالیدا ببینی و به نده که ی تو منی له کاتی نالاندندا بینی، به لام من چاوپوشی له مه ش ده که م. چونکه به نده که ت منی هینایه پیکه نین و بووه هوی رابواردنم. دوا یی رووی له کاپتا کردو وتی: جار یکی تریش هه لبه زه وه و بمهینه وه پیکه نین.

(کاپتا) وتی: من ئه م کاره ناکه م، له به رئه وهی به پیچه وانه ی ئابروومه ندی و که سایه تی پیاویکی به سالآچوو وه ک منه.

پاشا وتی: من ئیستا کاریک ده که م که تو ئابروومه ندی و که سایه تی خوت له بیر بچیت.

دوا یی ئیشاره تیکی بو شیره که ی کرد و شیره که هه لساو پاشا (کاپتا) ی به

شیره که نیشان داو نازده که سهره زله که ی به لای (کاپتا) وه سووراندو به ههنگای هیواش به رهو (کاپتا) هات. هه رجه نده زیاتر لیتی نزیک ده بووه وه کاپتا زیاتر به رهو دواوه ده چوو. تا نهو کاته ی پشتی به کۆله گه که وه نووساند و لهم کاته دا شیره که ده می کرده وه نه راندی. کاپتا له ترسا کۆله گه که ی گرت و وهک مه میوونی که له میسر به داره کاندا هه لده گه ریت به گورجی و خیراییه وه هه لکشا.

پاشا به شیوه یهک پیده که نی که به رهو پیش و پاش و نه م لاو نه و لا ده چه میوه وه و کاتی پیکه نینه که ی وه ستایه وه وتی: برسیمه و نام بو به یین. پزیشکه پیره که لهم قسه یه خوشحال بوو چونکه مه یلی سولتان بوو نان خواردن نیشانی ددها که باری ته ندروستی چاک بووه ته وه و دلّی چووه ته سهر خواردن و چهند ساتی دوا ی نه وه خواردن یان بو هیئا.

پاشا له به ره وه ی خه ریکی نان خواردن بوو ئیتر سه رنجی نه دایه کاپتا و شیره که له خوار کۆله گه که وه لاچوو و هاته لای پاشا و کاپتا توانی له کۆله گه که بیته خواره وه و ههنگاو بنیته سهر زهوی.

به پاشام وت: ئیستا تازاری ددانت نه ما، به لام له به ره وه ی ددانه که ت تیکچوو دیسانه وه تووشی ددان ئیشه ده بیته وه و هیچ چاره یه که نییه جگه له وه ی ددانت ده ریکری و من و اهه ست ده که م توو حه زت به شیرینییه. خواردنی شیرینی زور ددانه کانتی خراب کردوه، چونکه لیتر شیرینی به دوشاوی خورما دروست ده که ن و نه م دوشاوه بو ددان زبانی هه یه. به لام له میسر دا شیرینی به جوړه شه کریک دروست ده که ن که میش دروستی ده کات و نهو شه که زبانی بو ددان نییه.

پاشا وتی: مه گه ر میش ده توانی شه که دروست بکات؟

وتم به لّی جوړیک میش له میسر دا هه یه، وهک نهو زه رده و الا نه ی که لیتره به سه ر خورما وه دنیشن و ده یخون. ، به لام که می له وان بچوو کترن و نه م میشه

شه کریکی به تام و شیرین دروست ده کات که زیان به ددانه کان ناگه یه نیت و بو به هیز کردنی له ش سوودمه نده. پاشا وتی: تو سوود له خوشباوه ریبه که ی ئیمه وهرده گری و درومان له گه لّ ده که ییت. چونکه زه رده و الا نه ناتوانیت شه که دروست بکات. و تم تاخر پیای راستگۆ تووشی نه م جوړه گرفتانه ده بیت و نه گه ر به راستی بدویت، باوه ری پی ناکه ن. چونکه چوون ئیستا تو باوه ر به وه ناکه ییت که له میسر میش شه که دروست ده کات و نه گه ر منیش به میسر یه کان بلّیم که له بابل بالنده یه که هه یه که نافریت و به رده و ام له گه لّ مرؤفدا ده ژیت و هه موو روژی هیلکه یه که به قه ده ر هیلکه ی تیمساح ده کات، که س باوه ر م پی ناکات و من نه گه ر بتوانم له م مریشکانه ده به مه وه بو میسر بو نه وه ی خه لکی بیبین و دلّنیان که درو ناکه م. پاشا وتی: ئیستا وهره له گه لّ مندا نان بخو...

وتم به مه رجی له گه لّ تدا نان ده خو م که فه رمان بده ییت خواردن به ن بو به نده کانی میوانخانه که، که منیان به که ژاوه هیئا وه ته ئیره چونکه ئیستا برسپانه.

پاشا فه رمانی دا نان بده نه به نده کان و شه رابی خورمایان بو به ن، چونکه له بابل شه رایبان له خورما دروست ده کرد.

۱- ده ربار: کۆشک و ته لار - ده ربار یه کان: واته خزمان و نزیکانی فییره ون - نه وانه ی که له کۆشکی پاشادا نیشته جین. وهرگپری کوردی

به شی پانز ده هه م

چی رووی دا که پاشا ههستی به ئازاری زۆر نه کرد؟

وتم: ئەو دەرمانە ی من کردمە دەمارە که به وه، سیفە تی له ناو بردنی ئازاری ههیه و له دەرمانە هه ره باشه کانی میسرە و ئەم دەرمانە له توپکلی رووه کیک دروست ده کرایت و تهنه کاهینه کانی میسر ئەم رووه که ده چیتن و کاری دروست کردنی ئەم دەرمانە له توپکلی ئەو گیایه له سه ره ئەوانه و هه رگیز نهیتنی دروست کردنی ئەم دەرمانە به خه لکی ئاسایی نالین. له به ره وه ی ئەم دەرمانە هه موو جو ره دهر دیک له ناو ده بات و ئەگه ر بکه ویتته دهستی خه لکی ئیتر له دهر د ناترسین و ریسای کۆمه ل ده شیتوین، چونکه کهس له سزا به ده نییه کان ترسی نابیت.

پاشا وتی: هه ز ده که م هه ندی له م دەرمانە م هه بی.

وتم: من هه ندیکت ده ده می به مه رجی جگه له و شیتوای پیتی ده لیم بو هیج شتیکی تر به کاری نه هیتنی، چونکه ئەم دەرمانە ئەگه ر به پیچه وانە ی رینومایی تایبه تیی خۆی به کاریت وه ک زه هر ده بیتته هۆی له ناو چوون.

پاشا وتی: ئیستا که ددانی منت به بی ئازار دهر کرد چ پاداشتیکت له من ده ویت؟

وتم: من پیوستیم به زیر و پاره نییه، چونکه ده توانم له زانسته که ی خۆم زیر و پاره په یدا بکه م، به لام هه ز ده که م ده سه لاتی تو ببینم و بزانه سوپاکه ت چه نده. بوئه وه ی کاتی که گه رامه وه بو میسر مه دحی هیژ و ده سه لاته که ت بکه م و هه مووان به بیستنی ئەو وه سفانه سه ریان بسورمی. بۆیه داوا ده که م فه رمان بده یت هیژه کانت به چه شنی رویشتنی سه ربازی خۆپیشاندان بکه ن هه تا بتوانم سه ربازه کان و گالیسکه جه نگییه کانت ببینم.

پاشا داواکارییه که می جیبه جی کرد و من له م بابه ته خو شحال بووم، چونکه ده متوانی توانای سه ربازی پاشای بابل بخره ملینم.

به ره له روژی خۆپیشاندانه سه ربازییه که، به (کاپتا) م وت: سه ربازه کان و

پیشبینی رووداو هکانی ئاینده

ئەو کاتە ی ویستم له کۆشکی پاشایه تی بیمه دهر وه پاشا وتی: (سینۆهه) .. ئیمه جه ژنی کمان له پیشه وه یه که جه ژنی پاشای درۆینه و له و روژه دا تو ده بی بییت و ئەم جه ژنه ببینی، چونکه دلنیام که له ولاتی میسر دا ئەم جه ژنه نییه.

وتم: زۆر باشه، دیم...

پاشا به پیکه نینه وه وتی: له و روژه دا به نده که ت بازاری گه رم ده بیت.

وتم: بوچی؟

وتی: له به ره وه ی خه لکیکی زۆر ده هینیتته پیکه نین.

له کاتی گه رانه وه م، به نده کانی که ژاوه که که له خو اردن و خو اردنه وه تیر بوون، گو رانییان ده وت و به شان و بالی منیان هه لده دا و خه لکیش که له دوای ئەوانه وه ده رویشتن هه زیان ده کرد وه ک ئەوان گو رانی بلین و مه دحی من بکه ن.

ئەم بابه ته بووه هۆی ناو دهر کردنیکی زۆرم له بابل و خه لکی ده یانگوت: (سینۆهه) پزیشکی میسری پیاویکه، که به نده که ژاوه هه لگه ره که ی خۆی تیر خو اردن ده کات.

به ره وه ی جه ژنی روژی پاشای درۆین (که باوه ر ناکه م له بابل یان له هیج ولاتیکی تر هه بیت) ده ست پی بکات (که دوایی باسی ئەم جه ژنه ده که م) له به ره وه ی بریاربوو ددانی پاشای بابل دهر بکه م، (بورابورباش) بانگی کردم و من پیش هه لکیشانی ددانی هه ندی تریاکم کرده ده ماریه وه و له وانیه بلیم به بی ئازار ددانیم دهر کرد. پزیشکه کانی بابل له وئ وه ستابوون و وایان ده زانی پاشا له به ره ئازاری ددانی ده مکوژیت، به لام دوایی به سه ر سامییه وه له منیان پرسی:

گالیسکه کانی پاشا بژمیتریت و بزانتیت که چند سهرباز و گالیسکه له سوپاکه یدا هه به .

(کاپتا) وتی: من ئەم هه موو ژماره به له کوئی بهیتم که به هۆبانه وه سهربازه کانی بابل بژمیتم، چونکه ده لاین ژماره ی سهربازه کانی بابل له ژماره ی ملی بیابان زۆرتره .

وتم: گه وجه .. پیویست ناکات سهربازه کان یه ک به یه ک بژمیتری، چونکه ههر دهسته یه ک له سهربازه کان له دوای هیمایه که وه به پێدا ده پۆن و ئەگه ر تو هیماکان بژمیتری ژماره ی سهربازه کانت دهست ده که ویت .

له روژی خویشاندانه که دا پاشا ریشه دهستکرده که ی به چه ناگه یه وه ناو من بینیم ته نیا ئەو سهربازانه ی که له بابلدا بوون چه کیان پێ بوو و ئەوانه ی له هه ریمه کانی تره وه ناگادار کرابوون زۆربه یان نه یزه کانیان پێ نه بوو و چاوه کانیان عه یب دار بوو .

من شهست جار تیپه پ بوونی شهست دهسته سهربازی نیشانه دارم ژمارد و تیگه یه شتم که ههر دهسته یه ک لهو سهربازانه شهست جار شهست سهرباز بوون . چونکه له بابل ژماره ی شهست له لایان پیروژ بوو و گالیسکه جهنگیه کانیان شهست جار شهست گالیسکه بوو . گالیسکه کانیان به کانه یه کی زۆر سه یر و نوێ دروست کردبوو که ئاسنیان پێ دهوت و له ژیر ههر گالیسکه یه کدا دوو په یکانی ئاسنی گه وه هاتبووه ده ری که له جهنگدا زۆر مه تر سیدار بوو . به لآم من بینیم په یکانه کان ژهنگیان کردبوو و تایه ی هه ندی له گالیسکه کانی له کاتی رویشتندا لی ده بوونه وه .

سهربازه کان به ریزی شهست که سییه وه ده رویشتن که خویشاندانه که زووتر ته واو بیت و گالیسکه کان به ریزی پانزه گالیسکه ییه وه ده رویشتن . له نیوان سهربازه کانی پاشا ته نها سهربازه کانی پاسه وانی تایه تی پاشا سه رنجراکیش بوون ، به لآم هه ندیکیان ئەوهنده قه له و بوون که نه یانده توانی به ئاسانی ری

بکه ن و به ری رویشتنه که یان ده بووه هۆی رابواردنی بینهران .

کاتی شه و داها ت، پاشا بانگی کردم و وتی: (سینۆهه) ئایا ئەمڕۆ سوپای سهربازی منت بینی؟

وتم: بینینی سهربازه کانت ئەمڕۆ چاوی منی رهش کرده وه، چونکه سهربازه کانی تو له له کانی که ناری ده ریا و ئەستیره کانی ئاسمان زیاترن و من دوای بینینی سوپاکه ت تیگه یه شتم که تو به هیترین پاشای سهربازه ویت .

پاشا وتی: (سینۆهه) جی به جی کردنی داواکارییه که ت له سه ر من گران که وت، چونکه له بهر سازکردنی ئەو خویشاندانه ده بی ماوه ی چند روژی هه تا ئەو کاته ی سهربازه کان ده گه رینه وه هه ریمه کانی خو بان، خو اردنیان بده می و مه سه رفی خو اردنیان به ئەنده زی سهربازه ی سهربازه ی سالیکی یه کی که له هه ریمه کانم ده بی ت . له م چند روژه ی سهربازه کان لیره دان ریسواییه کی گه وه دروست ده بی ت، چونکه ده سترتری ده که نه سه ر ژنان و ناتوانین پیشیان لی بگرین و دوای رویشتنیشیان تا ماوه ی یه ک مانگ ریگا و بانه کان نا تارام ده بی ت . له به ره وه ی ئەم سهربازانه تا ده گه رینه وه ولاتی خو بان له ریگا ههر که سی تک بین رووتی ده که نه وه . به لآم له گه ل ئەوه شدا خو شحالم که تو انیم چه کداره کان و ده سه لاته که ی خو مت نیشان بده م . ئیستا پیم بلتی ئایا فیرعه ون کچی هه یه ؟

وتم: کچی فیرعه ونی میسرت بو چییه ؟

وتی: چه زده که م کچی ئەو ببیته ژنی من، ئەگه رچی ئیستا چوارسه د ژنم هه یه ، به لآم هیچ کامیان کچی پاشای میسر نییه و من زۆر چه زده که م هاوسه ریکم هه بی ت که کچی فیرعه ونی میسر بی ت .

وتم: (بورابوریا ش) ناگاداره که له و روژه ی جیهان دروست بووه تا وه کو ئیستا به رده وام کچی فیرعه ون ده بیته هاوسه ری برا که ی خو ی و ئەگه ر براشی نه بی ت شوو ناکات به لکو ده چیته په رستگه یه ک و ده بیته کاهینه . ئەم قسه یه ی تو ده یکه ی له لای خوا یه کانی میسر کوفره ، به لآم له م قسه یه ی تو نا ره نجیم ،

چونکه تۆ خوايه كاني ميسر ناناسى .

پاشا وتى: سىنۆهه ئاگاداربه كه من پريارم داوه كچى فيرعهون بكه مه هاوسهري خۆم و ئه گهر فيرعهون كچه كهى خۆيم نه داتى من سوپا كهى خۆم دههينمه خاكى ئه و و ميسر ويران ده كه م و به زۆر دهست به سه ر كچه كه پيدا ده گرم . وتم: (بورابورباش) فيرعهونى ميسر هيشتا زۆر گه نجه و تازه ژنى هيناوه و كچى نه بووه و گريمان خوايه كاني ميسر ريگايان دا كه كچى فيرعهون شوو به بيانيبه ك بكات، به لّام ئه و كه كچى نه بيت ناتوانى كچت بداتى . كه واته دان به خۆتا بگره تا ده بيته خاوه ن كچ، ئه وسا بير له كچه كهى بكه وه .

پاشا وتى: سىنۆهه من ئه مپۆ كاتيكى زۆر له مه يدان دانيشتم و سه يرى تىپه رينى سه ر يازه كانم كرد و ئىستا ماندوو بوومه و حه ز ده كه م به ره و حه رمه كهى خۆم پۆم و كه مى پشوو بده م و، توش كه پزىشكى و ده توانى بۆ هه موو شوتىن پۆى، له گه لّ مندا و هره كه ژنه كانم بيىنى و له نزبكه وه گفتموگۆيان له گه لّدا بكه يت و بۆت ده ركه ويت كه زۆر له پاشاكان باشترين كچه كاني خۆيان ناردۆته بابل بۆئه وهى به ناوى هاوسهري منه وه بيتنه ناو حه رمه كه مه وه و من ئه گهر وتم حه ز ده كه م كچى فيرعهونى ميسر بيىته هاوسه رم ته نها مه به ستم ئه وه بوو كه ده مه ويست له گه لّ فيرعهونى ميسردا ده رگايه كى تازهى دۆستايه تى بكه مه وه .

وتم: (بورابورباش) منيش به تۆم وت فيرعهونى ميسر كچى نييه كه بيكاته هاوسهري تۆ .

(بورابورباش) وتى: ئىستا تۆ ده توانى له نيوان ئه و ژنانه ي كه له

حه رمه مسه راكه ي مندا خزمه ت ده كن به كيكيان به شيويه كى كاتى هه لّبژيرى و له گه لّيدا رابويرى، به لّام ئاگادار به سكى پر نه كه يت چونكه ئه گهر دوو گيان بيت گرفت دروست ده كات و خه لّكى واده زانن به هۆى منه وه سكى پر (دوو گيان) بووه . وتم (بورابورباش) ئه م قسه يه مه كه، چونكه جوان نييه

پياو، ژنى خۆى به شيويه كى كاتى بداته به كىكى تر كه له گه لّيدا كۆبيىته وه . (بورابورباش) وتى بۆ چى جوان نييه، ژنه كاني من ئه گهر بزائن كه من ئاماده م ئه وان به شيويه كى كاتى بده مه خه لّكى تر كه له گه لّياندا رابويرن، زۆر خوشحالّ ده بن، چونكه من به ته نهايى ناتوانم له گه لّ چوارسه د ژندا كۆبىمه وه . دوايى له منى پرسى تۆ چه ند ژنت هه يه . وتم من ژنم نييه . ئه و به سه ر سورمانه وه وتى بۆ مه گهر تۆ خواجه (نيره مووك) ي؟ وتم نا . پاشا وتى ئه گهر خواجه نيت ئه ي چون ده توانى به بى ژن ژيان به يته سه ر و خه ريكى پزىشكى بيت . چونكه تا پياو له گه لّ ژندا كۆنه بيىته وه، فكه و هۆشى له سه ر خۆى نابيت و ناتوانيت خۆى به كارى كه وه خه ريك بكات . ئه گهر ده ته ويت چيژ له ژيان وه ريگريت وه كو من، له گه لّانى جۆراوجۆر ژن به يتنه، چونكه هه ر به كىك له م ژنانه به پيى داب و نه ريتى ولّاته كهى خۆى عه شقبازى ده كات و تۆ هه ر جاره و چيژيكي تايبه تى وه رده گرى .

ئه گهر چى نه مده ويست بچمه ناو حه رمه مسه راكه ي پاشاوه، به لّام ئه و منى له گه لّ خۆيدا برد و بينيم ژنه كاني ئه و، له گه لّانى جۆراوجۆر بوون و هه موويان گه نج و جوان بوون و هه ر به كه يان جلكى خۆماليى خۆيانيان له به ر كردبوو . هه نديك له و ژنانه له به ر ئه وهى تازه له ولّاتانى تره وه به هۆى فرۆشياره كاني كۆيله وه هاتبوونه ئه وى، نه يانده توانى به زمانى بابلى بدوين، به لّام هه موويان پيىده كه نين و هه ر ژنيك هه ولى دده ا سه رنجى پاشا بۆ لاي خۆى رابكىشيت .

كاتيك كه بيستيان پاشا ده لّيت حه زده كه م به كىك له و ژنانه به شيويه كى كاتى بده م به تۆ كه له گه لّيدا به يته سه ر، هه وليان دا سه رنجى من رابكىشن . پاشا به منى وت هه ر كامىكيان حه ز لييه هه لّبژيره، به لّام سه ره راى ئه وهى حه زم له هه موويان بوو نه مده توانى به كيكيان لى هه لّبژيرم و جگه له وه ش له توورده يى و راگۆرينى پاشاش ده ترسام چونكه كاتيك كه مرۆف له گه لّ پاشايه كى هه وه سبازدا هه لّسو كه وت ده كات ده بى وربا بيت چونكه له ناكاودا

بۆیه وتم: من له به‌رئه‌وه‌ی له سه‌فه‌ردام و بۆ فێربوونی زانست هاتووم ژن ناهینم، چونکه خواجه‌کانی ئیمه ده‌لێن کاتیک خه‌ریکی کۆکردنه‌وه و فێربوونی زانستان خۆتان له ژن هینان بپارێزن. ئه‌ی خواجه‌کانی میسر من داوای لێ بردنتان لی ده‌که‌م که ئه‌م درۆیه‌م به‌ده‌م ئیوه‌وه کرد، به‌لام بۆئه‌وه‌ی پاشای بابل پروام پێ بکات، هیچ ریگایه‌کی ترم نه‌بوو.

ژنه‌کانی هه‌رم کاتیک وه‌لامی منیان بیست له سه‌ره‌تادا سه‌ریان سوپما و دوایی که‌وتنه‌ گالته‌کردن و سووکایه‌تی پێ کردن و وتیان: دیاره تۆش وه‌کو نیره مووه‌کانی هه‌رم وایت و ناتوانی له‌گه‌ڵ ژنه‌کاندا رابویری.

پاشاش که وایده‌زانی به پێشکesh کردنی یه‌کیک له ژنه‌کانی خۆی من زۆر خۆش‌حال ده‌کات، دلگران بوو و وتی: ئه‌گه‌ر تۆ منت له‌و ددان ئیشه‌یه‌ رزگار نه‌کردبایه ئیستا فه‌رمانم ده‌دا بتکوژن.

دوایی روخسه‌تم لێ وه‌رگرت و بۆ ئه‌وه‌ی پرۆم. ئه‌و دیسان له‌باره‌ی جه‌ژنی پاشای درۆیین دواو وتی: به‌هار نزیک بووه‌ته‌وه و کاتی جه‌ژنی پاشای درۆیین ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه و خۆت بۆ تام و چیتز وه‌رگرتن له‌م جه‌ژنه ئاماده بکه.

له پێش ئه‌وه‌ی له باره‌ی جه‌ژنی پاشای درۆیین بدویم ده‌بێ باه‌تیک بخه‌مه به‌رچاو، که په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه‌یه: رۆژتیکیان بۆ ته‌ماشای شووشه‌ی گه‌وره‌که‌ره‌وه چوومه بورجی (مه‌ردوک)، ئه‌م شووشه‌یه که باوه‌ر ناکه‌م له هیچ جیگایه‌کی جیهاندا هه‌بیت له‌ بابلدا دروست ده‌کرت و شووشه‌یه‌کی ئه‌ستور و زۆر روونه و وه‌ک که‌رته سه‌هۆلیکی دره‌وشاوه و زولاله. به‌لام کاتیک که مروّف له پشت ئه‌م شووشه‌یه‌وه ده‌روانیته ئه‌وه‌نده شته‌کان گه‌وره ده‌بنه‌وه که ده‌بیته هۆی ترسانی بینه‌ره‌که و ئه‌و رۆژه‌ی من بۆ بینینی شووشه‌که رۆیشتم میرووله‌یه‌کیان هیناو من شووشه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه گرت و له پشتیه‌وه سه‌یری میرووله‌که‌م کرد و خه‌ریک بوو له ترسا رابکه‌م. چونکه میرووله‌که ئه‌وه‌نده‌گه‌وره ببووه‌وه که له قه‌باره‌دا له

دوای بینینی شووشه‌ گه‌وره‌که‌ره‌وه‌که به‌ره‌و نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ی بورجه‌که، که جیگای ئه‌ستیره‌ناسه‌کان بوو رۆیشتم و داوام لێ کردن سه‌یری به‌ختم بکه‌ن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من نه‌مده‌زانی له چ رۆژتیک و له کوی له‌ دایک بوومه، ئه‌وان نه‌یانتوانی داها‌تووی من پێشبینی بکه‌ن، به‌لام پێیان وتم تۆ میسری نیت.

وتم: گومانی تێدانییه که من له ناو سه‌به‌ته‌یه‌که‌دا بوومه که به‌سه‌ر رووباری نیله‌وه‌ بووه و، ئه‌و ژنه‌ی منی به‌خێو کرد سه‌به‌ته‌که‌ی له ئاوه‌که گرتبووه‌وه.

ئه‌ستیره‌ناسه‌کان وتیان: ئه‌گه‌رچی تۆیان له‌سه‌ر رووباری نیلدا دۆزیوه‌ته‌وه، به‌لام تۆ نه‌ میسريت و نه‌خه‌لکی ولاتیکی تریشی. هه‌روه‌ها بچیته هه‌ر جیگایه‌کی تری ئه‌م جیهانه به‌ بیانیه‌ک له قه‌له‌م ده‌درییت.

وتم: ئه‌م قه‌سه‌یه‌ ریی تێ ناچیت، چونکه هه‌ر چۆنیک بیت له‌م جیهانه‌دا جیگایه‌ک هه‌یه که من تیایدا له‌ دایک بووبیتم و ئه‌و جیگایه‌ نیشتمانی من بیت و تیایدا بیانی نه‌م.

وتیان: له‌م جیهانه‌دا جیگایه‌ک که تۆی تیدا له‌ دایک بووبیت نییه..

وتم: ئه‌ی من له کوی له‌دایک بوومه؟

یه‌کیکیان وتی: له‌وه‌یه تۆ کوری خواجه‌کان بیت و له ئاسمانه‌وه هاتبیته سه‌ر زه‌وی.

وتم: له ولاتی ئیمه‌دا ته‌نها یه‌ک نه‌فه‌ر کوری خواجه‌کانه و ئه‌ویش فیرعه‌ونه. وتیان: به‌هه‌ر حال به‌ختی تۆ و ئه‌نشان ده‌دات که تۆ له‌م دنیا‌یه‌دا بچیته هه‌ر جیگایه‌ک تیایدا بیانیت و جیگایه‌ک نییه که ولاتی تۆ بیت و به‌م جوژه هیچ گومانێکی تر نییه، جگه له‌وه‌ی که تۆ له ئاسمانه‌وه هاتوویت و کوری خواجه‌کانی.

دوایی به سه‌رسوپمانه‌وه سه‌یرم کرد ئه‌ستیره‌ناسه‌کان سه‌ریان بۆ دانه‌واندم و پرسیم: بۆ و ده‌که‌ن؟

بهندهكهی من له ترسا خوئی له ژئیر قهره ویلله كه یدا شار دبووه وه و به منی وت:
وا بزائم له بابل شوړش بهر پابووه و پاشا هه لها تووه و لایه نگرانی به گومانی
ئه وهی لیږه بیته هاتوونه ته ئیره.

دهرگام كرده وه و به سه ربازه كانم وت: ئایا من دهناسن یان نا؟ من
(سینوهه)، كوری كهر پزیشکی میسریم و ددانی پاشای ئیوه چاك كرده وه و
له بهر خو شحالی من فرمانی دا له م شارهدا سوپا كهی خو پیشاندانی سه ربازی
بكه ن و ئه گهر بتانه ویت من نازار بدن ده چمه لای پاشا كه تان و شكاتتان لئ
ده كه م.

سه ربازه كان وتیان: ئه گهر تو (سینوهه) یت ئیمه به شوین تو دا ده گه پین و
مه به ستمان دوزینه وهی تویه.

وتم: چ ئیشیكتان به منه؟

وتیان: به بندهكهی تو مان ده ویت.

دووباره پرسیمه وه: به بندهكهی منتان بو چیه؟

سه ربازه كان وتیان: ئه مړو جه ژنی پاشای درویننه و پاشا ئه مری پئ
كردوین به بندهكته بینه لای ئه و.

وتم: پاشا چ ئیشیكتی به به بندهكهی منه؟

وتیان: ئیمه له م بابه ته ئاگادار نین و ئه گهر به بندهكته مان نیشان نه دهی
رووتت ده كه یینه وه و به بی جل و بهرگ ده تبه یینه كو شکی پاشا و بوئه وهی
نیشانى بدن كه هره شه كه یان به راسته به یهك جوولاندنه وه كراسه كه میان
له بهر دا داپری و رووتیان كرده وه و دواپی به واق و پمانه وه سه پریان كردم.
چونكه تا ئه و كاته پیاویكى خه ته نه كراویان نه بینیبوو.

یه كیتك له سه ربازه كان وتی: په نا به (مهردوك) ئه م پیاوه بو وایه؟

یه كیتكى تر وتی: ئایا هه موو پیاوه كانی میسر ئه وهان؟

وتم: به لئ له میسر پیاوه كان له كاتی مندالیدا خه ته نه ده كرتین.

جه ژنی روژی درو کردن

كاتیك كه وه رزی به هار دادیت دانیشتووانی بابل ماوهی دوانزه روژ
ده یكه نه جه ژن. له مه راسیمی روژی سیانزه یه می ئه م جه ژنه به درو یه كی
گه ووه، واته پاشای دروین كو تایی دیت. له م دوانزه روژهدا خه لکی بابل
جوانترین جل و بهرگی خو یان له بهر ده كه ن و كچه گه نجه كان ده روژه په رستگهی
(عه شتار) و له ویدا به پیتی ری و ره سمی خو یان پیشوازی له و ریوار و
میوانانه ده كه ن كه له شوینه كانی ده ورو به روه دین و ژماره شیان كه م نه بوو و له
بری ئه وه له هه ر یه كیتك له و میوانانه دیار یه كیان و ه رده گرت و دواپی ئه م
دیاریانیه یان كو ده كرده وه، بوئه وهی كاتیک كه شوو ده كه ن خاوه نی
(جه هیزیه) ی بوو كینیی خو یان بن.

هیچ كه سی ئه م ری و ره سمی له لا سه یر نه بوو و پیاوه كان كاتیک كه
ژنیكیان ده ینا، چاوه پروانی ئه وه نه بوون كه ئه و ژنه ی كه هیناویانه كچ بیته.
له م دوانزه روژهدا هه موو خه ربکی رابواردن و خوشگوزهرانی ده بوون و خو یان
بو جه ژنی روژی سیانزه یه می به هار ئاماده ده كرد. به یانی روژی سیانزه یه م له
میوانخانه كه دا دانیشتبوووم و له ناكاودا گویم له دنگی هندی سه رباز بوو كه
رژانه ناو میوانخانه كه وه و هاواریان ده كرد: پاشا كه مان له كو تیه؟ پاشا كه مان
بدنه ئی... ئه گهر نا هه مووتان ده كو ژین.

ئه م كو مه له سه ربازه به توره ییه وه هاواریان ده كرد و له نه موه كانی
میوانخانه كه به سه ر ده كه وتن. تا گه یشتنه ئه و نه موه ی كه منی تیدا
نیشته جی بووم و هاواریان كرد: پاشامان بدنه ئی... پاشا كه مان مه شان نه وه.

سه ربازه كان له بهر ده م هو ده كه ماندا دننگه دنگیان كرد و (كاپتا)

یه کیتک له وان وتی: ئەم بابەتە بو ئیمه گرنگ نییه.

یه کیتکی تر هاواری کرد: ئیمه ئەو که سه مان لیت ده ویت که ده بی
ماندهیتی ئە گەر نا...

وتم: به کورتی پیم بلین چی ده کهن؟

وتیان: یان به نده که تمان بدهیه، یان به رووتی به ناو شه قامه کانی بابلدا
ده تسوورپینیه وه ده تبه یه کۆشکی پاشایه تی.

وتم: من له لای پاشا شکاتتان لئ ده کهم و پیتی ده لیم به سه ختی
دارکاریتان بکات.

سه ربازه کان وتیان: پاشا خۆی به ئیمه ی وتوو ئە گەر به نده که ی نه دا پیتان
به رووتی به ره و کۆشکت به یه ی.

(کاپتا) که له ژیر قه ره و پله که وه له ترساندا ده لرزی له وئ هاته ده ره وه و
وتی: گه وره که ی من به رووتی به ره و کۆشک مه به ن، چونکه ریزی ئەم پزیشکه
ناو داره نامینیت و من ئاماده م له گه ل ئیوه دا بو هه ر جینگایه ک که بتانه وئ
بیم.

سه ربازه کان کاتیک که کاپتایان بینی له خۆشیا هاواریان کرد و وتیان:
بژی (مه ردوک)... پاشا که مان دۆزیه وه... ئیمه پاشا که مان دیه وه و ئیستا
به ره و کۆشکی ده به یه ن.

(کاپتا) به سه ر سوړمانه وه ده پروانییه سه ربازه کان و ئەوان کاتیک سه ر
سوړمانه که ی ئەوان بینی به شادییه وه هاواریان ده کرد: تو پاشای چوار
ولاتی؟ تو شه هریار (خاوه ن شکۆ-پاشا) ی هه مووانی و ئیمه هه ر به ده م و
چاوت ده تناسینه وه. هه ندئ له سه ربازه کان له به رده م (کاپتا) دا سه ریان
دا ده نه واند و هه ندیکی تریان له دواوه تییان هه لده دا بوئه وه ی وای لئ بکه ن
زووتر بکه ویته ری.

(کاپتا) وتی: گه وره م من له و باوره دام له ولاتیکدا ده ژیم که هه موو

خه لکه که ی شیتن و من ئیستا نازانم له سه ر پیتی خۆم ده رۆم یان له سه ر سه ر و
له وه یه له خه ودا بوم و ئەوه ی ده بیبیم دیه نیکی خه و بیت. ئە گه ر له م ولاته دا
سه ره و ژیر هه لیان واسیم تو مه هیله ئاز له کان لاشه که م بخۆن و ته رمه که م
مۆمیایی بکه و له میسردا بمنیژه.

یه کئ له سه ربازه کان به پیکه نینه وه وتی: لیره دا گیانه وه ر لاشه ناخوات،
چونکه ئیمه ته رمه کان فری ده ده یه رووباره وه و ئاو به ره و ده ریای ده بات.

(کاپتا) وتی: گه وره م مه هیله لاشه که م فری ده نه ناو ئاوی رووباره وه،
چونکه ئە گه ر وام لئ بکه ن ناتوانم له دنیای تر دا زیندوو بمینمه وه.

سه ربازه کان که پیده که نین وتیان: ئیمه ئە مرۆ توانیومانه پاشایه کی باش
بدۆزینیه وه، چونکه له کاتی قسه کردندا زمانی ناگریت.

(کاپتا) که نه یده ویست له میوانخانه که بچیته ده ره وه، ئەوان به شه ق و
قۆناغی نه یزه کانیان به رتییان خست. دوا ی ئەوه ی (کاپتا) یان به زۆر برد، من
به په له جلکم له به ر کرد و له دوا ی ئەوه وه گه یشتمه کۆشکی پاشا و
له به ر ئەوه ی ده یانزانی له لای پاشا ریزم هه یه که س پیتی لئ نه گرتم.

کاتی که چوومه کۆشکه وه کۆمه لپکی زۆرم بینی له کۆشکی پاشایه تی کۆ
ببوونه وه و هه موو هاواریان ده کرد و سه ربازه کان به خۆشیییه وه نه یزه کانیان
به رزده کرده وه. من دلنیا بووم که له بابلدا شوړش به ریا بووه و ئە گه ر له
هه ریمه کانی تره وه سه ربازه نه هیتن له وانیه (بورابورباش) ی پاشای بابل
له سه ر ته خت لاده ن، چونکه له هات و هاواریه کانی ئەو کۆمه له وا ده رده که وت
که له دژی (بورابورباش) دروشمه کانیان ده رده برن. به بی ئەوه ی که س پیشم
لئ بگری چوومه ئەو ته لاره ی که ده مزانی پاشا له وپییه و بینی کاهینی گه وره ی
په رستگه ی (مه ردوک) و هه ندئ له کاهینه کانی تر له ویدان.

کاتی (کاپتا) هاته ته لاره که وه له ناکاودا کاهینی گه وره ی په رستگه
له کاتیکدا که به په نجه ئیشاره تی بو پاشای بابل ده کرد، وتی: ئەم کوره ی که

هیشتا مووی لی نه هاتوو لیره بیسه نه دهره وه... ئیمه ئاماده نین نه و به پاشای خۆمان بزاین.

ئهوانه ی تریش بو پالپشتی قسه که ی وتیان: ئەم کورە بکه نه دهره وه، ئیمه ئاماده نین له مه زیاتر مندالیک فه رمانه واییمان بکات... بیسه نه دهره وه...

کاهینی گه وره ئیشاره تی بو (کاپتا) کرد و وتی: ئیستا ئیمه توانیومانه پاشایه کی پینگه یشتوو و ژیر بدۆزینه وه و به پاشای خۆمان هه لئ ده بزترین. بو ئه وه ی به ژیری و دوور بیسیه وه فه رمانه واییمان به سه ردا بکات.

هه ر که ئەم قسه یه له ده می کاهینی گه وره وه هاته ده ری، ئه وانه ی له وئ بوون، هیرشیان برده سه ر پاشای لاو و به پیکه نین و گالته وه گه فه وه نیشانه کانی پاشایه تییان له سه ر و سینه ی کرده وه و کراسه که یان له به ری داکه ندو بازوو و قاچه کانیان ده ست لی دده ا و ده یانگوت: سه یر که ن ئەم کورە گه نجه چه ند لاواز و له ره وه هیشتا بۆنی شیر له ده می دیت. قاچه کانیسی ئه وه ندە ناسکن که ئەگه ر چه ند هه نگاو یک بنیت له ناوه راسته وه ده بیته دوو که رت، له به ر ئه وه ئەم کورە ناتوانیت ببیته پاشا و ئیمه ئەم پیاوه (ئیشاره یان بو به نده که م ده کرد) له جیاتی ئه وه ده خه ینه سه ر ته خت.

(بورابوریاش) کاتی که نیشانه کانی پاشایه تییان لی ده کرده وه هیچ به رگری نه کرد و بینیم له گه ل شیره که ی خۆی، که کلکی خستبووه نیوان قاچه کانی، چوووه سووچیکی ژوو ره که وه.

له و کاته دا که کراسی پاشایه تییان له به ر به نده که م ده کرد و نیشانه کانی پاشایه تییان به سه ر و سینگی دا ده کرد، نه مده زانی له سه ر قاچه کانه م ده رۆم یان له سه ر سه ر. (کاپتا) یان له سه ر ئه وه ته خته ی که پیشتر پاشای بابلی لی بو، دانیشاند و له به ر ده میدا سوچه دیان برد و زه وییان ماچ کرد. ته نانه ت خودی (بورابوریاش) که رووت بو، له به ر ده م (کاپتا) دا سوچه دی برد و وتی: ئه وه ده بی ببیته پاشای ئیمه، چونکه له و عاقلتر و دادپه روتر له م ولاته دا نییه.

(کاپتا) ئه وه ندە حه په سابوو که نه یده توانی قسه بکات و سه یرم کرد قژی سه ری له ژیر تاجی پاشایه تی، که له سه ر سه ری دایان نابوو ره ق ببوو.

کاتی که ئه وه که سانه ی له هۆده که دا بوون مل که چی خۆیان ده رده بری، (کاپتا) هاواری کردو وتی: وسکت بن...

هه موو بیده نگ بوون و ئه وه وتی: من وا تیده گه م که جادوو گه ریک جادووی لی کردووم و هه ندی شت ده بینم که له راستیدا وانیه، چونکه به بروای من هه رگیز ناگونجیت پیاویکی وه ک من که له م ولاته دا بیانیم بيم به پاشا.

ئاماده بووان ناره زاییان ده بری و به گالته وه پیکه نینه وه وتیان: وانیه، تو پاشای ئیمه ی و که س جادووی له تو نه کرده وه و ئیمه به وه پری خوشحالی و ره زامه ندیه وه تو مان کردۆته پاشای خۆمان.

(کاپتا) وتی: من ئەگه رچی حه ز ناکه م بيمه پاشاتان، به لام ناتوانم به پیچه وانه ی ویستی ئیوه ره فتار بکه م، چونکه ئیوه ژماره تان زۆره، به لام پرسیاریکتان لی ده که م و داواکارم وه لامیکی راستم بده نه وه... ئایا من پاشای ئیوه م یان نا؟

هه موو به یه ک ده نگ هاواریان کرد: به لئ... تو پاشای ئیمه ی و... دیسانه وه له به رده می سوچه دیان برد. یه کی که له ئاماده بووان که ولئ شیریکی له به ر کرد و له به رده م ته ختی (کاپتا) دانیشت و نه راندی.

(کاپتا) جاریکی تر هاواری کرد وسکت بن و، هه موو بیده نگ بوون. به نده که م وتی: ئەگه ر من پاشای ئیوه م ده بی گوێراه لئ فه رمانه کانم بن. هه موو هاواریان کرد هه رچی تو بلتی ده یکه بن.

(کاپتا) وتی: له به ر ئه وه ی بوومه ته پاشای ئیوه، ئەمڕۆ ده که ینه جه ژن و بلتین با به نده کان بیتن.

هه ندی له به نده کان که له وئ بوون له (کاپتا) نزیک بوونه وه و پیتیانی

وت: زوو شەراب و خواردن بهینن که بیخۆم و به شەرابە که خۆم شادمان بکەم و خەلکیش وەک من سکيان تیر و سەريان گەرم بکەن.

بەندەکان وتیان: خواردن و شەراب لە هۆدەکەى تردا ئامادە کراوە و هەلیان گرت و بەهەراو هۆریا و شادی و پیکەنینه و بەردیانه تەلاریکی تره‌وو، منیش لەگەڵیان رۆیشتم و بینیم لەو تەلارەدا هەموو جۆرە خواردن و خواردنەو هەکیان داناوە و هەر کەسێ بە کەیفی خۆی لەو خواردن و شەرابانەى هەلەبژارد و خەریکی خواردن و خواردنەو هەى دەبوو.

(بوراوریاش) پاشای پێشوی بابل وەک بەندەکان پشتینییکی لە پشتیەو نالاندبوو و لە ناوەراستی خەلکە کەدا بە ئەم لاو ئەولادا رای دەکرد و شەرابی بە خەلکیدا دەکردو شلەمەنییە خەستەکانی خواردنەکەى بەکراسی ئامادەبوواندا دەکرد و وای لێ دەکردن جینیو بدەن.

لە حەوشەى کۆشکدا حەوزەکانیان پڕ کردبوو لە ئاوی جۆ(بیرە) و شەراب و هەموو کەسێ دەیتوانی بە پەیمانەکانی کەنار حەوزەکە بیرە، یان شەراب بنۆشیتەو و بە خورما و ماست و جۆرە چەورییەک کە لە شیر دروستیان دەکرد و زۆر بەتام بوو (مەبەستی نووسەر کەرەبە- وەرگێت) سکی خۆیان تیر بکەن. کاتیەک کە خەلکی تیربوون و سەرەکان لە بیرە و شەراب گەرم داهاتن، هەراو هوریا بەکەى ئەوەندە شادی بەخش لە حەوشە کەدا دروست بوو کە من تاکو ئەو رۆژە هاوتای ئەو ئاھەنگەم نەدیتبوو.

جیاوازی لە نیوان چین و تویتز و پلەدارەکاندا نەما بوو و هەموو کەسێ لەگەڵ ئەوانەى تردا گالته‌و گەفی دەکرد و ئەوانەى هەتا دوینی بەرامبەر (بوراوریاش) سوچدەیان دەبرد، لەو کاتەدا ئیسکی گۆشتەکانیان تی دەگرت و ئەویش ئیسکەکانی بەرەو ئەو کەسانەى بۆیان دەهاویشت هەلەدایەو.

لە ناوەراستی ئەو قەرەبالغییەدا خۆم گەیانده (کاپتا) و وتم: کاپتا ئیستا هەموویان سەرخۆشن و کەس ئاگای لە تۆ نەماوە هەلسە با بەبێ ئەو هەى کەس

بزانێ لێرە برۆین، چونکە وا هەست دەکەم کە ئاکامی ئەم کارە باش نییە. (کاپتا) کە خەریکی خواردنی پارچە گۆشتییکی سوورەو کراوی گۆیدرێژ بوو وتی: ئەو هەى تۆ دەیلێی لە گۆیچکەى مندا وەک گیزە گیزی میش وایە و بە قسەت ناکەم و دەست لەم بەختە وەراییە هەلناگرم و لێرە نارۆم. مەگەر نابینی ئەم خەلکە بە چ سۆز و خۆشەویستییه‌کەو منیان بە پاشای خۆیان هەلێژاردوو؟ ئایا من دەتوانم لە بەرامبەر ئەم هەست و خۆشەویستییه‌ى ئەوان بەرامبەر بە من دەری دەبرن، بێ سەفەتییان لەگەڵدا بکەم و بە جێیان بەیلم و برۆم؟ هەروەها تۆ لەمەو بەدوا نابیت بە ناوی (کاپتا) بانگم بکەیت، چونکە من پاشای چوار ولاتم و تۆ هەر جارێک کە دەتەوێ قسە لەگەڵ مندا بکەیت دەبێ بلێی (ئەى پاشای چوار ولات) و وەک خەلکی تر لەبەر دەمدا سوچدە ببەیت.

وتم: (کاپتا)... ئەم پاشایه‌تییه‌ى تۆ جگە لە گالته‌ و گەف و درۆیه‌کی گەورە هیچی تر نییە. چونکە هەرگیز ناگونجیت ئەم میلله‌تە تۆ بکەنە پاشای خۆیان کە بەندەیه‌کی بیانی و دەرسم دەرئەنجامی ئەم گالته‌یه‌ بۆ ئیتمە ترسناک بیت و تا کات ماوە هەلسە با خۆمان لە جیگایە کدا بشارینەو، یان لێرە برۆین و ئەگەر هەلسی و لەگەڵمدا بیت لە بێ ریزی کردنە کەت خۆش دەبم و بە گۆچانەکەم دارکاریت ناکەم.

(کاپتا) چەورییه‌کەى دەمی خاوین کردوو و بەکەرته ئیسکیکی گۆیدرێژ کە بەدەستیەو بوو هەره‌شەى لێ کردم و بانگی کرد: ئەم میسراییه‌ پۆخه‌ لێرە دوور بخەنەو ئەگەر ناچار دەبم بەدار، ئیسکەکانی تێک بشکینم.

هەر ئەوەندە (کاپتا) ئەم قسەیه‌ى کرد پیاو کەى چوو بوو پێستی شێرەو، پەلاماری دام و منی بە زه‌ویدا داو بە چرنوکی دەستی لەشمی رووشاند و خەریک بوو هەموو جەستەم بریندار بکات، بەلام خۆشبه‌ختانە نەفیرەکان کەوتنە لێدان و رایانگەیاندا پاشای نوێ پروات بۆ دادپەرەری کردن

و شیره که وازی لئی هیتنام.

دادگای بابل نزیك كۆشكى پاشایه تی بوو و ، کاتیک کاپتایان برده ئهوی که دادوهری بکات، ویستی خوئی لئی بدزیتتهوه و وتی: من باوهرم به دادپهروهی کردنی دادوهرانی بابل ههیه و وا باشتره که ئهوان وهک رابردوو خویمان خهریکی دادوهری بن.

بهلام خه لکی بهم قسهیه رازی نه بوون و وتیان: ئیمه داواکاری جی به جی کردنی دادگهریی پاشای نوئی خویمانین بوئهوهی بزاینن ئایا عهقلی ههیه و دهتوانی به پیتی بنچینهکانی ویزدان بریار بدات، یان نا.

(کاپتا) ناچار بوو مل بدات و خه لکی ئهویان لهسه کورسیی گهورهی دادوهری بابل دانیشان و قامچی و کهله بچهیان له بهردهمی دانا، که نیشانهی جی به جی کردنی دادپهروهرییه. یه کهم که سیک که سکالای هیتنا، پیاویک بوو که کراسیکی دراوی له بهردا بوو و سهیرم کرد قژی سپی بوو. دواپی بۆم ده رکهوت سپیایه تی قژی هی ئهوه بووه که خو له میشی بهسه ر خویدا کردبوو و کراسه کهی به قهستی دراندبوو بوئهوهی بتوانیت بهسه ر و وهزعیکی شله ژاوهه له بهردهم پاشا ئاماده بیت. چونکه له بابلدا ئهوه که سانهی خویمان به ستهم لیکراو دهزانن ههولدهدن به روالهت خویمان داماو نیشان بدن بۆ ئهوهی سهرنجی پاشا رابکیشن و بهزه بی پیایان بیتتهوه.

پیاوه که له بهردهم بهنده کهی مندا کهوته سه ر خاک و زهویی ماچ کرد و وتی: ئهی خواوهندی چوار ولات، ئه مرۆ کهس وهک تو دادپهروه ر و عاقل نییه، بۆیه من هاتومه ته لای جهنابت که داواپی جی به جی کردنی دادت لئی بکه م.

من ژنیکم ههیه که چوار ساله هاوسه رمه و له م ماوه یه دا دوگیان نه بووه و بهم زوانه سکی پر بووه له گه ل ئه وه شدا که هه ندی کهس پییان ده وتم پیاویکی تر هاتو جۆی ژنه کهت ده کات، من باوهرم به قسه که یان نه ده کرد. هه تا

دوینی ژنه کهم له گه ل سه ربازیکدا له ماله وه گرت. به لام من نه مستوانی سه ربازه که بگرم چونکه ئه و له من به هیزتر بوو و هه ر ئه وه نده چومه ژووره وه ، ئه و هه له ات و ئیستا جه رگه ره شه که ی من پر له خه م و دوودلی و نازانم ئه و منداله ی له سکی ژنه که دایه هی منه یان هی سه ربازه که یه و داوا له تو ده که م که ئه م موشکیله یه م بۆ چاره سه ر بکه ییت و له دوودلی رزگارم بکه ییت بۆ ئه وه ی بزائم چ ئه رکیکم به رامبه ر به و منداله هه یه .

(کاپتا) به نیگه رانییه که وه سه یری ده وره به ری خوئی کرد، چونکه نه یده زانی چ وه لامی بداته وه که له دادپهروه رییه وه نزیك بیت و له ناکاودا بانگی به نده کانی کرد و وتی: دار بگرنه ده ست و ئه م کابرایه دارکاری بکه ن. به نده کان به دار که وتنه سه ر پیاوه که و دواپی ئه وه ی لییان دا، پیاوه که رووی کرده جه ماوه ره که و وتی: ئایا بریاری پاشا له م باره یه وه راسته و من که بۆ سکالا هاتومه ته دادگا، ده بی دارکاری بکریم؟

خه لکی دواپی بیستی ئه م قسه یه داواپی روون کردنه وه یان له کاپتا کرد و پرسییان: خواوه ندی چوار ولات بۆچی فه رمانت دا ئه م پیاوه بکو تن؟

(کاپتا) وتی: پیاویک که ئه وه نده گه وج بیت شایانی دارکارییه، ئایا عه قل ده یگر پیواویک زه وییه کی له باری هه بیت، به لام کشتوکالی تیدا نه کات و نه یچی نی و به ره لای بکات و دواپی کاتی خه لکی له رووی چاکه کاری و به زه ییه وه کیلگه که ی ده کیلن و تووی لئی ده چی تن، ئه و شکات بکات که بۆچی خه لکانی تر له کیلگه که یدا کشتوکال ده که ن و کیلگه که تاوانبار بکات،

که بۆچی داواپی له خه لک کردوه تووی تیا بچینن؟ به دلنیا ییه وه که نا. که واته ژنه که مافی خو به تی په یه ندی له گه ل پیواویکی تر دا هه بووه چونکه ئه م پیاوه نه ییتوانیوه داواکاری ژنه که جیبه جی بکات و زه وییه که ی به (به یار) جی هیشتوهه .

خه لکی دواى بیستنی ئەم قسه یه به دهنگی بهرز که وتنه دەستخۆشی لى کردن و ستایشی عه قل و عه داله ته که یان کرد. دواى پیره مېردیک له کاپتا نزیک بووه و وتی: ئەى خواوه ندى چوار ولات، من له بهردهم تو و ئەم ئەستوونه، که یاساکانى بابلی له سەر نووسراوه داواکارم دادپهروهى جى به جى بکریت و سکالا کهم ئەوه یه که من له که ناری کۆلانی کدا خانویه کهم دروست کرد، به لām ئەو ئەنداز یاره ی خانویه کهمى به قۆنته رات دروست کرد، فیلى لى کردم و کهل و په لى خراپی له بیناسازییه کهدا به کارهینا و گوپی نه دایه پته و یی خانویه کهو له ناکاودا بیناکه رماو ریبواریکی کوشت و ئیستا کهس و کاری ئەو ریبواره داواى خۆینه کهم لى ده که نه وه و من تاوانم نییه.

کهواته چارم چیه و چی به کهس و کاری قوربانیه که بلیم؟

(کاپتا) بیریکی کرده وه و دواى وتی: ئەم بابه ته ی تو ده یلى پرسیاریکی ئالۆزه و دواى له دادوه ره کانی بابلی پرسى یاسا له م باره یه وه چی ده لیت؟

دادوه ره کان ئەو ئەستوونه ی که قانونی ولاتی له سەر نووسرابوو نیشانی کاپتایان داو وتیان: ئەگەر خانویه که به هۆی که مته رخه می یان فیلى قۆنته راتچیه وه برووخى و خاوه ن خانویه که بکوژرى ده بی ئەنداز یاره قۆنته راتچیه که بکوژریته وه. ئەگەر خانویه که دواى رووخانی کورى خاوه ن خانویه که ی کوشت، کورى ئەنداز یاره که به تاوانی کوشتنی کورى خاوه ن خانویه که ده کوژریت. یاسا له باره ی کوشتنی خه لکی تره وه شتیکی تر باس ناکات، به لām ئیمه وای لیک ده دینه وه که هەر جوژه زیانیکی به هۆی رووخانی خانو به سەر خه لکی تر دا روویدات ده بی قۆنته راتچیه که بیژیریت و ئەگەر قۆنته راتچیه که نه یه ویت ئەو زیانه بیژیریت، ده بیته به ئەنداز یه هه مان زهره ر زبانی لى بدریت.

(کاپتا) وتی: من نه مده زانی له م ولاته دا ئەنداز یاره قۆنته راتچیه کان

ئوه نده فیلبازن و دزی له کهل و په لى بیناسازییه که ده کهن یان له دروستکردنی خانویه که به شیوه یه که مته رخه می ده کهن که خانویه که خۆی ناگریت و دروخى. من له مه وه دوا به ورباییه وه ئاگادار ده بم که گرفتاری ئەم جوژه قۆنته راتچیه فیلبازانه نه بم. به لām سه باره ت به شکاته که ی ئەم پیاوه و داواکردنی خۆین له لایه ن کهس و کاری قوربانیه که، رای من ئەوه یه که: کهس و کاری ریبواره کوژراوه که ده بیته برۆنه بهردهم مالى ئەنداز یاره قۆنته راتچیه که و یه که م که سی که به ویدا تیده په ریت بیگرن و بیکوژن، بوئه وه ی به پیی یاسا کار کرابیت. به لām ئەگەر کهس و کاری ئەو ریبواره وه کهس و کاری ریبواری یه که م داواى بژاردنی خۆینیان کرد، ئەوانه ی ریبواری دووه میان له بهردهم خانووی ئەنداز یاره که کوشتووه ده بی حه قی خۆینه که ی بیژیرن. بیروکه ی من له مه ر تاوانباره راسته قینه که ئەوه یه که له م رووداوه دا هیچ که سی به ئەنداز یه ئەو ریبواره ی به ته ک خانووه سست بنیاده کهدا تیده په ریت تاوانبار نییه، چونکه هیچ پیاویکی ژیر به بهردهم خانویه کدا تینا په ریت که مه ترسیی رووخانی لى بکریت. له دواى ئەو تاوانباری دووه م ئەم پیاوه یه که هاتۆته ئیره وه ده لیت خانویه که م ویران بووه، ئەم پیاوه له و رووه وه تاوانباره که له گه ل ئەوه شدا که خه لکی بابه له و هه موو ژبانی لیته دا به سه بردووه و ئیستا له ته مه نی پیریدا یه، نازانیت که نابیت له بابلدا دروستکردنی خانو به ئەنداز یاریکی قۆنته راتچی بسپیرو، چونکه ده بوا یه له مانگی یه که م دا چاوه روانی رووخانی خانویه که ی بوا یه. یان هه ر نه بیته دواى ئەوه ی دروستکردنی خانویه که ی به قۆنته راتچیه ک سپارد، خۆی چاودیری کاره که ی بکردا یه، بوئه وه ی نه توانی هه ولى هه ل خه له تاندنی بدات.

له بهر ئەوه ی هه ولى شه نه داوه ئەنداز یاره که بخاته ژیر چاودیری خۆیه وه وه به دیاریه وه بیت ئەو حه قی خۆی بووه هه لى بخه له تینى و خانویه که ی وا دروست بکات که برووخى. چونکه هه تا ئەوان ئەم نه فامانه هه ل خه له تین و زبانیان

لئى نەدەن عاقل نابن.

خەللىكى جارىكى تر دادپەرورەرى (كاپتا) يان ستايش كرد و ئەو پياوھى سكالاي ھېنابو بە داماوېيەو دووركەوتەو. دوايى مامەلەچىيەكى قەلەو كە كراسى گرانبەھى لە بەردابو لە كاپتا نزيك بوو ھو و وتى: سى رۆژ لە مەو بەر لە شارەكەى خۆمەو بە كارىك ھاتمە بابل و رۆژتيكيان ھەكو خەللىكى تر بۆ پەرستگەى (عەشتار) چووم و پيشوازىيان لئى كردم. من لەوئى دلئم چووم سەر يەكئىك لەو كچانەى بۆ دەستكەوتنى جەھازى بووكىنى لە رۆژەكانى سەرەتاي بەھاردا ھاتبوو پەرستگەى (عەشتار) و لەگەلئيدا رىككەوتم كە ھەندى پارەم لئى ھەربگرىت و بېيتە ھاوسەرم. لەپاش ئەوھى پارەكەم داپىتى بۆ دەست بەئاو گەياندىك چەند ساتى بەجىم ھېشت و لەپاش گەرانەو بەسەر سورمانەو ھو روائىم كە ئەو لەگەل پياويكى تر دا رادەبوئىرتى، لەكاتىكدا كە زىوى لەمن سەندبوو و برباربوو چاوپىتى من بكات. كاتىك كە پىم وت زىو كەم بەدەر ھو و تى تۆ بربار بوو لەگەل مندا رابوئىرى و ئىستا كە ئەو پياو رۆيشتوو تۆ دەتوانى لەگەل مندا كۆبىتەو. و تم من كاتىك دەمەويست لەگەل تدا رابوئىرم كە تۆ كچ بوويت و ئىستا كچىنيەكەت نەماو. بەلام ئەو قسەكەى منى نەسەلماند و وتى زىو كەت نادەمەو ھو چونكە ئەوھى تۆ دەتەويست لىمى بكپتەو ھو ماو ھو دەتوانى بىكپتەو. پىم وت من گۆزەيەكى ساغم لەتۆ كرى و نرخەكەشىم داپىت و بۆ كارىكى پىويست كەمى لىت دووركەوتەو ھو ھەرچۆنئى بىت ئەو گۆزەيە مالى من بوو و تۆ كە بەمنت فرۆشتبوو مافى ئەوھت نەبوو بىفرۆشيتە خەللىكى تر كە ئەوئىش گۆزەكە بە عەززا بدات و بىشكىنى و ئىستا كە من ھاتومەتەو، كەرتە گۆزە شكاوھەكانم دەدەيتى و دەلئى ئەمەيە ئەو شتەى لەمنت كپبوو.

كاتى (كاپتا) ئەم قسانەى بىست قامچىيەكەى گرتە دەست و بەتوورەيەو تەكانى داو وتى: من لە ھىچ شوئىنىكدا خەللكم نەبىنيوھ كە

وھك دانىشتووانى ئەم شارە نەزان بن و بۆ شتى مندالانە شكات بكەن. ئەى كابرەى بازارگان، ئەگەر تۆ بۆ كرىنى مېوھەكى تازە بچىتە بازار ئايا دواى كرىنى، يەكسەر دەيخۆى، يان وازى لئى دىنى چەند رۆژتيكى پى بچىت و دواى بەسەرچوونى ئەو ماوھە دەچىتەو ھو بۆلاى فرۆشيارەكە و پىتى دەلئى بۆچى مېوھەكى لىتم كرىوھ چرچ و بۆگەن بوو؟ كچىكى گەنجىش وھك مېوھەكى تازە وايە و كرىارەكە لەپاش كرىنى مېوھەكە دەبى يەكسەر بىخوات و ئەگەر كچەگەنجەكە بەجى بھىلئى و دواى گەرانەو ھو پروانى كە مېوھەكە رزىوھ يان ھەكو خۆت دەلئى گۆزەكە شكاوھ، نايىت گلەيى بكەى و تۆ لەجىياتى ئەوھى شكاتى لئى بكەى دەبى مەمنوونىشى بىت كە يارمەتییى داوى، چونكە بەر لەگەرانەوھى تۆ، بەر بەستىكى لەناو بردووھ و ئەگەر بىايە دەبووھ ھۆى زەحمەت دانى تۆ و ئەو ئەم ئەر كەى بەيەكئىكى تر سپارد كە تۆ بەبى گرفت لەگەلئيدا رابوئىرى و لەبەر ئەوھى كە تۆ پياويكى نەزانىت و قەدرو قىمەتى مېوھى تازە نازانى من سزات دەدەم كە لەمەو بەدوا ھەمىشە لەگەل گۆزەى شكاو دا رابوئىرى.

دىسانەوھە خەللكى بەدەنگى بەرزەوھە كاپتايان ستايش كرد و ژىرى و تىگەيشتوويان بە بەرزى نرخاند و بەندەكەم بە دادوھەكانى وت: ئەمپۆ بايى پىويست دادوھرىم كرد و ئىستا ماندوو بوومە و دەبى پشوو بەدم. ئەگەر داواكارىكى تر سكالاي ھىنا، دەبى دادوھەكان پىوھى خەرىك بن و شكاتەكەى ئەم پياوھ بازارگانە ھىنايەوھ بىرم كە من ئىستا پاشايەكەم كە لە ھەرەمسەراكەى خۆمدا چوارسەد ژنم ھەيە و دەبى بە سۆراغىانەوھ بچم و دلئەوايىيان بكەم و ئەم كارانە نەتەنھا منى ماندوو و بچ ھىز نەكردووھ، بگرە لەو كاتەوھ كە بوومە بە پاشاي چوار ھەرىم، ھىزتيكى زياد لە رادە لە خۆمدا ھەست پى دەكەم كە تەنانەت لە سەردەمى گەنجىتىشما خاوەنى ئەو ھىز و توانايە نەبوومە.

خه لکی به هاواری خوشیبه وه (کاپتا) یان به رهو حهره مسه رابرد، به لام له ناو ئەو کۆمه له خه لکه دا ته نها یه کیک شاد نه بوو و پێ نه ده که نی، ئەویش (بورابورباش) بوو که خۆی گه یانده من و وتی: (سینوهه) تۆ پزیشکی و ده توانی بچیته حهره مه وه و برۆ و مه هیله به نده که ت ده ست له ژنه کانم بدات، چونکه ئەگه ر ئەم کاره بکات ئیواره ی ئەمرۆ پیتستی له شی لی ده که مه وه و که وله که ی به دیواره وه هه لده واسم تا وشک ده بیته وه، به لام ئەگه ر ده ست درێژی نه کاته سه ر ژنه کانم مردنی ئاسان ده بیته و فه رمان ده ده م به شیوه یه ک بیکوژن که تووشی ئەشکه نجه نه بیته.

وتم: (بورابورباش) هه ر چیه ک تۆ بلتی ده یکه م، به لام من به بینینی تۆ له م کراسی به نده ییه دا خه م بارم و جه رگه ره شه که م پر بووه له خه م چونکه ناتوانم ئارام بگرم و بسینم خه لکی تانه ت لی ده ده ن و سووکایه تیت پێ ده که ن.

(بورابورباش) وتی: ئەمرۆ روژی درۆی گه و ره، واته پاشای درۆبینه و له م روژده دا یه کیک به ناو و نیشانی پاشای بابل هه لده برژیردری و پاشایه تی کردنه که ی له روژیک زیاتر ناخایه نیت و هه موو دانیشتوانی بابل ئەم بابه ته ده زانن، به لام له م کاته ی من و تۆ قسه ده که ین به نده که ت به ره و حهره مسه را ده روات و من ده ترسیم ده ست بۆ ژنه کانم بیات و تۆ برۆ و مه هیله ئەم شته روو بدات.

من و (بورابورباش) به ره و حهره م که وتینه ری و له ریگا له باره ی نه ریتی روژی درۆی گه و ره پرسیارم لیتی کرد و وتی: هه موو سالی له م روژده دا گه لی بابل یه کیک له نیوان قۆشمه ترین و سیبه ندیترینی ئەو خه لکه هه لده برژیرن و فه رمانروایی ئەو که سه له به یانیبه وه ده ست پێ ده کات و پاشای بابل وه ک به نده یه ک له خزمه تیدا ده بیته. له م روژده دا ئەم پاشا کاتیبه هه رچیه کی بوئ ده یکات و من له به ره وه ی بینیم به نده که ی تۆ زۆر پیکه نیناوییه خۆم وتم که

ئەو بۆ پاشایه تی یه ک روژه هه لبرژیرن.

پرسیم: دوا ی ئەوه ی ئەم یه ک روژه ی پاشایه تیبه که ی به سه ر چوو چیی لی ده که ن؟

(بورابورباش) وتی: کاتی ئەمرۆی برده سه ر وه ک چۆن به ره به یان له ناکاودا کردیانه پاشای بابل، له کاتی ئیواره دا له چه ند ساتیکدا ده یکوژن و بریاری کوشتنه که ی له لایه ن پاشا وه، واته من، ده رده چیت. ئەگه ر ئەو که سه له ماوه ی پاشایه تیبه که یدا ده ست له کوشتن و برین و ده ست به سه راگرتنی ژنی خه لکی وه رنه دات زه ره ده که نه ناوشه رابه وه و ده رخوا ردی ده ده ن و به بی ئازار گیان له ده ست ده دات. به لام ئەگه ر له م روژده دا ده سه لاته که ی له خراپه کاری و به درپه فتاریدا به کاریه یینی، ئەوا من ئازار و ئەشکه نجه ی ترسناکی پێ ده چیژم که به هۆبه وه گیانی ده رچی. له رابردوودا جاریکیان له م روژده دا پاشای راسته قینه ی بابل که وه کو خه لکی تر خه ریکی خوشگوزه رانی بوو، به هۆی خوا ردنی گۆشتاویکی داخه وه که هه ندی که س ده لێن زه هری تی کرابوو مائاوا یی کرد و پیاوه قۆشمه و پیکه نیناوییه که ی ته نها بۆبه ک روژ ببوو پاشا، دوا ی مردنی پاشای راسته قینه ماوه ی سی و شه ش سال له بابدا پاشایه تی کردو هه ر له به ره ئەوه ش ئەمرۆ من له کاتی خوا ردن و خوا رده وه دا زۆر وریابووم که گرفتاری چاره نووسی ئەو پاشایه نه بم.

کاتی که من و (بورابورباش) گه یشتینه ده رگای حهره مسه راکه، چاوم به (کاپتا) که وت، که خوین له لووتیبه وه ده هاته خوا ره وه و تاکه چاوه که ی ئاوسابوو و له حهره مسه راکه ده هاته ده ره وه. وتم: (کاپتا) چی بووه مه گه ر بریندار بوویته؟

(کاپتا) وتی: سه یرکه له حهره مسه را چییان لی کردم، کاتی که چوومه حهره مه که وه سه یرم کرد ده یانه ویت ژنه پیسه کان و که نیزه ره شه قه له و و به سالا چوو هه کانم بده نی و من وتم له مانه بیزارم و به ره و ژنیکی گه نج و جوان

رۆیشتەم، بەلام ئەو ژنە وەکو شێرە دایکانه پەلاماری منی دا و کەوشەکانی خۆی وەها کیشا بە دەمو چاومدا کە چاومی ئاوساندو خۆینی لەلووتم هینا.
 (بورابوریاش) کاتی قسەکە کاپتای بیست ئەوەندە پیکەنی کە لەبەر ئەوەی نەگەوێت بازووی منی گرت و (کاپتا) وتی: سینۆهە من ناوێرم بچمە حەرەمەووە چونکە ئەم ژنە تێکچوووە و ئەگەر هەنگاو بنیتمە ژوورەووە دەمکوژیت و لەبەر ئەوە تۆ بچۆ و کاسە سەری کون بکە تا ئەو گیانە شەرانییەیی چوووە تەمیشکیەووە لە ناو سەری دەر بچێ، بەلکو بەم شێوەیە ئارام بگریت. ئەگەر ئەم ژنە شیت نەبواوە پەلاماری منی نەدەدا و نەیدەکیشا بە دەم و لووتمدا و خۆینەکەمی وەک مانگای سەربراو نەدەرژاند، چونکە من پاشای ئەوم و ژبانی ئەو بە ئیشارەتییکی منەووە بەندە.

(بورابوریاش) پیتی وتم: (سینۆهە) برۆ و بزانه کە وەزعی حەرەم چۆنە و ئەم ژنە پەلاماری ئەم نەفامە داوە کێیە؟ ئەمڕۆ لەبەر رۆژی پاشای درۆیین من ناتوانم بچمە حەرەمەووە، بەلام تۆ لەبەر ئەوەی پزیشکی دەتوانی بۆ هەر جیگایەک، لەوانە حەرەمسەرەکە منی برۆی و من وا هەست دەکەم کە ئەو ژنە شالۆی بردۆتە سەر بەندەکەت یەکیک لەو کەنیزانە یە کە دەمەویست بیکەمە هاوسەری خۆم، بەلام هیشتا وەک کێویبەکانە و چاوەرێم مائی بییت. من نەمدەویست بچمە ناو حەرەمسەرەووە، بەلام (بورابوریاش) ئەوەندە زۆری لێ کردم کە داواکارییە کەم قەبوول کرد و چوومە ژوورەووە، (خواجەکان)^(۱) کە دەیانزانی من پزیشکم پیشیان لێ نەگرتم و چوومە حەرەمەکەووە سەیرم کرد بارودۆخی ناو حەرەم ئالۆز بوو و هەندێ لە ژنە پیرەکان لە سووچیک کۆبیوونەووە بۆئەوێ ئەو رۆژە بکەنە جەژن و کە چاویان بە من کەوت هەوایی (کاپتا) یان لێ پرسیم و وتیان: گەرەکە ی ئیمە بۆ کوێ چوو و بۆچی نەهات کە لە میواندارییە کەماندا بەشدار بییت.

ژنیکی رەش پێست کە وەک کاپتا قەلەو بوو و سکی ئەوەندە گەرە بوو

کە وەکو تەپڵ دەهاتە بەرچاو، بەرەو من هات و وتی: بزە قەلەووەکەم بۆ بنێرەووە بۆئەوێ چاوەکانی بە سەما کردن روشن بکەمەووە... گەرەکەم بۆ بگەرێنەووە کە گۆرانیی بۆ بلێم.

خواجەکان دەورەیان لێ دام و وتیان خەمی ئەم پیرەژنانەت نەبێ، چونکە هیچ کامیکیان شیت نەبوونە و ئەم هەلسوکەوتە ی دەیکەن هی ئەوەیە کە ئەمڕۆ خۆیان بۆ جەژن ئامادە کردووە، بەلام لە نیوان ژنەکانی حەرەم کچییکی گەنجی تێدایە کە لە سەرەتای هاتنی بۆ ئێرە لەگەڵ هەموواندا توورە یەو ئەمڕۆ شیت بوو و نە تەنها پاشا درۆیینەکە ی بریندار کرد و راوی نا، بەلکو کێردیکیشی بە دەستەووە گرتووە و کە دەمانەوێت لێی نزیک بیینەووە پەلامارمان دەدات و تۆ دەبێ برۆی و شیت بوونەکە ی چاک بکەیتەووە.

دوایی رینوماییان کردم و منیان برده حەوشە ی گەرەم، کە خشتهکانی ساف و بریقەدار بوون و لە ناوەراستی حەوشە کەدا حەوزیکی لێ بوو کە پەیکەری بەردینی ئازەلانی دەریایی تێدابوو و ئاو لە دەمی ئەو پەیکەرانی دەرژایە ناو حەوزەکەووە. لەکەناری حەوزە کە ژنیکی گەنج بە کراسییکی دراپووە راوہستابوو و پالی دابوو بە پەیکەری یەکی لە ئازەلە دەریاییەکان و لە پرچ و کراسەکە ی بەری ئاو دەتکایە خوار و دیاربوو لە حەوزە کە هاتبووە دەری و کێردیکی بە دەستەووە بوو کە لە ژیر تیشکی خۆردا دەدرەوشایەووە. کاتی لێی نزیک بوومەووە ئەو کچە جەحیلە کە لە کاتی بەشەر هاتنی لەگەڵ نێرەموو کەکاندا کراسەکە ی درابوو، شتیکی وت، بەلام لەبەر دەنگە دەنگی نێرەموو کەکان و دەنگی رژانی ئاوی نافورە کە نەمتوانی لێی تێگەم.

دوایی بەوانم وت: لەوێ دوور بکەوونەووە بۆ ئەوێ ئەو ناوہ چۆل بییت و ئاو کە بگرنەووە بۆئەوێ بتوانم گویم لە دەنگی ئەو ژنە بییت.

ئەوان (نێرەموو کەکان) لەوێ رۆیشتن و ئاوی نافورە کە یان گرتهووە و ئەو

کاته توانیم دهنگی بیستم و تیگه یستم که خه ریکی گۆرانی وتنه و گۆناکانی له تاو هه لچوون و تووره بییه که ی سوور هه لگه رابوون.

وتم: بیدهنگ به و ئەم کێرده فرێده و هه ره لام بوئه وهی چاره سه رت بکه م، چونکه بی گومان تو شیت بوو یته .

ژنه که له جیاتی ئەوهی به قسه م بکات وتی: ئە ی مه یوون، ئە گه ر بییته پی شه وه ئەم کێرده ده که م به سکتا ، چونکه من زۆر تووره م.

وتم: ئە ی ژن، ئە و کێرده فرێده ، چونکه من دو ژمنایه تیم له گه لتدا نییه و نامه ویت زیانت پی بگه یه نم.

ژنه که وتی: چه ند پیاویکی تریش ئەم قسه یه یان کرد و وتیان نیازی خراپمان له گه لتدا نییه ، به لام من تیگه یستم که ده یانه ویت فریوم بدن و ده سترێژی بکه نه سه رم. له بهر ئەوه ئەم کێرده م به ده سه ته وه گرتووه بو ئەوهی هه ر پیاوی لیم نزیك بووه وه بیکوژم ، به تایبه ت ئە و پیره میرده یه ک چاوه هه ر ده کوژم که ده لیتی کونده ی ئاوساوه .

وتم: ئایا تو پاشای بابلت بریندار کرد؟

ژنه که وتی: به لئ من بووم و خو ش حالیشم که توانیم خوین له لووتییه وه به ینمه خواری، چونکه ته نانه ت پاشای بابلش بو ی نییه که لک له من وه رگری، چونکه من وه قفی خوایه که ی خو م کراوم و ده بی له به رده م خوایه که ماندا سه ما بکه م.

وتم: هه ر چه ندی چه ز ده که ی له به رده م خوایه که تدا سه ما بکه ، ئەم بابته په یوه ندی به منه وه نییه و من پزیشکم و ئیشم ئەویه که نه هی لیم تو، که ئیستا شیت بوو یته ، خو ت بریندار بکه ییت و ئە گه ر تو بریندار بیت، پاشای بابل زیان ده کات چونکه نی ره مووکه کانی به منیان وت پاشا تو ی به به هایه کی زۆر له بازاری کۆیله فرۆ شه کان کړیوه ته وه .

ژنه که وتی: من کو یله نیم که که سیک مافی ئەوهی هه بیت له بازاری

کۆیله فرۆ شه کانا د بمفرۆ شی، من کچی کم که منیان به زۆر رفاندووه و ئە گه ر تو که می شعور ت هه بوایه له م بابته ته تی ده گه یشتی .

پاشان ژنه که سه یریکی دواوه ی خو ی کردو وتی: نی ره مووکه کان چوونه ته سه ر داره که که گو ی له قسه کا مان بگرن، تو ناتوانی به زمانیکی تر قسه بکه ی که تی نه گن ئیمه چی ده لئین .

من به زمانی میسری ده ستم به قسه کردن کرد و وتم: خه لکی میسرم و نام (سینوهه) کوری که ره و له بهر ئەوه ی پزیشکم تو نابی له من بترسی .

ژنه که هه ر ئە وه ندی که بیستی به زمانی میسری قسه ده که م لیم نزیك بووه وه و وتی: من نه مزانی تو میسریت، ئە گه ر نا زووتر ده هاتمه لات چونکه ده زانم که پیاوه کانی میسر به زۆر ده سترێژی نا که نه سه ر ژنه کان و ئە گه ر چی پروات پی ده که م، به لام ناتوانم ئەم کێرده ت به ده می چونکه پیو یستیم پی شه تی و ده مه ویت ئە مشه و کاتی پاشای بابل ، یان یه کیکی تر هاته لام و ویستی سوودم لی وه رگری ت ره گی گه ر دنم به م کێرده بپر م، بوئه وه ی له به رده م خوایه که مدا ئا پرووم نه چی ت و ئە گه ر تو چه ز ده که ی میتم و له خوایه کان ده ترستی، من له م ولاته ده ریکه . به لام ئەوه بزانه که ئە گه ر منت لی ره قوتار کرد ناتوانم به پاداشتی ئەم کاره ت بیمه هاوسه رت، له بهر ئەوه ی من وه قفی خوا کراوم و هه رگیز ناتوانم له گه ل پیاوی کدا په یمانی ژن و میردایه تی به ستم، مه گه ر ئە و کاته ی خوایه که م بلت ئەوت بو ی و ببه به شه ریکی ژیان ی .

وتم: من هیچ به ته مای ئەوه نیم تو بکه مه هاوسه ری خو م و تو ده بی له م رووه وه له من دلنیا بیت. به لام رو یشتنی تو له حه ره می پاشا کاریکه که له عه قل به دووره ، چونکه لی ره هه موو پی داویستییه کانی ژیان ت له به رده سترایه و خو اردن و جل و بهرگ و هه ر چیه کت که بو ی ده تده نی .

ژنه که وتی: من له ولاتی خو شم خو اردن و جل و بهرگ هه بوو و خو اردن و جلکی ئیره نایه ته پیش چاوم . به لام ئە و قسه یه ت که ده لیتی نیازی که لک لی

وهرگرتنت له من نییه، ئەمه بابەتیکه که هەر کاتی منت له بابل دهرباز کرد دهتوانین له بارهیهوه بدوین چونکه ئەگەرچی من وهقی خوا کراوم، بەلام ئەگەر خوایه کهم بلێ پیاویک هەلبژێره دهتوانم بریار بدهم که بیمه هاوسه‌ری تۆ.

وتم: ژنه که من به‌ته‌ما نیم تۆ له بابل قوتار بکه‌م و لی‌ره رزگارت بکه‌م، چونکه پاشای بابل دۆستی منه و ئەگەر له حه‌رمه‌که‌ی بتفرینم کاره‌که‌م پی‌چه‌وانه‌ی نه‌ریتی دۆستایه‌تی ده‌بیت. هه‌روه‌ها تۆ ده‌بی بزانی ئەو پیاوه یه‌ک چاوه‌ی که له کونده‌یه‌کی ئاوساو ده‌چوو پاشای راسته‌قینه‌ی بابل نییه، به‌لکو پاشای درۆیینه‌ی ئەم ولاته‌یه و ته‌نها یه‌ک روژ (ئه‌مرۆ) پاشایه‌تی ده‌کات و له سبه‌ینیه‌وه پاشای هه‌میشه‌یی بابل که تۆی کرپوه‌ته‌وه پاشایه‌تی ده‌کات و ئەو جه‌وانیکی قۆزه و هیواداره له هاوده‌میتێ کردن له‌گه‌ڵ تۆدا هه‌ست به‌ به‌خته‌وه‌ری بکات و له‌و باوه‌ره‌شدا که تۆش له به‌سه‌ربردنی ژیان له حه‌رمه‌که‌ی ئەودا رازی ده‌بیت. له‌به‌ر ئەوه ئامۆژگاریت ده‌که‌م که از له‌م بیرکردنه‌وه منالانه‌یه به‌ینه و کێرده‌که‌تم بده‌یه.

ژنه که وتی: ئەگەر کێرده‌که‌ت بده‌می پشتگیریم لێ ده‌که‌یت؟

وتم: به‌لێ.. من به‌رگرت لێ ده‌که‌م و ناهیتم زیانت پێ بگه‌یه‌نن. ئینجا وتی: من ناوم (مینا) یه و له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌لینت داپی‌م که پشتگیریم لێ بکه‌یت و نه‌هیتلی که‌س ده‌ستدریژی بکاته سه‌رم، ئەم کێرده‌ت ده‌ده‌می و له‌به‌ر ئەوه‌ی میسریت ده‌زانم که درۆم له‌گه‌ڵدا ناکه‌یت و فریوم ناده‌ی.

دوایی به‌ بزه‌یه‌که‌وه کێرده‌که‌ی داپی‌م و من لی‌یم وهرگرت و به‌رێ که‌وتم، به‌لام کاتی که ده‌رۆیشتم تی‌ گه‌یشتم که (مینا) به‌و کێرده‌ی داووی به‌من، منی خستبووه مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌وه و له‌وه به‌دوا ده‌بوايه پشتگیریم لێ بکرده‌یه. نازانم چۆن ده‌کریت پالپشتی له ژنیکی گه‌نج و جوان بکه‌م که له حه‌رمه‌سه‌رایه‌کی گه‌وره وه‌ک ئەم حه‌رمه‌ی (بورابوریاش) دا‌یه. ویستم

بگه‌رپه‌وه و کێرده‌که‌ی بده‌مه‌وه بۆ ئەوه‌ی له‌گه‌ڵیدا هیچ به‌لینیکم نه‌بی، به‌لام نێره‌مووکه‌کان ده‌وره‌یان لێ دام و له‌وه‌ی که توانیبووم کێرده‌که‌ی له‌ده‌ست به‌سه‌نم که‌وتنه مه‌دح کردن و وتیان: ئەم ژنه ئەگه‌ر ئەو کێرده‌ی له‌لا بمایه، یان خه‌لکی پێ ده‌کوشت یان خۆی و، ئیستا له‌وه دلنیا‌ین که ناتوانی نه‌ زه‌ره‌ر له خه‌لکی بدات و نه له خۆشی.

کاتی له حه‌رمه‌که‌ چوومه‌ ده‌ری (بورابوریاش) به‌ره‌و من هات و به‌ پیکه‌نینه‌وه لی‌می پرسی: چی بوو؟ ئایا گومانه‌که‌م راست بوو؟ ئایا ئەوه‌ی به‌نده‌که‌تی بریندار کردبوو هه‌مان ئەو که‌نیزه نه‌بوو که من وتم تازه‌ی بۆیان کرپوم؟

وتم: به‌لێ، ئەم که‌نیزه به‌هۆی ره‌فتاری خراپی خواجه‌کان به‌راده‌یه‌ک تووره ببوو که بریاری داوه خۆی به‌ ده‌ست هیچ پیاویکه‌وه نه‌دات و وا باشتره‌ تا ماوه‌یه‌ک وازی لێ به‌یتنی بۆ ئەوه‌ی ورده ورده تووره‌یه‌که‌ی بنیشیته‌وه و مالی بیت و پاشان رازی بیت که تۆ له‌گه‌ڵیدا به‌یته‌ سه‌ر.

(بورابوریاش) وتی: تۆ په‌رۆشی گوپرایه‌ڵ کردنی ئەو ژنه‌ت نه‌بی، چونکه من ژنه گه‌نجه‌کان باش ده‌ناسم و ده‌زانم چۆن گوپرایه‌ڵیان بکه‌م و ئەمه یه‌که‌م جار نییه که ژنیکی گه‌نج و تووره ده‌هیننه حه‌رمه‌که‌ی من و له سه‌ره‌تای هاتنی بۆ حه‌رم ره‌فتاری شیتانه و وه‌حشیانه ده‌نوینێ. کاتی که کچه گه‌نجه‌کان بۆ یه‌که‌مین جار دینه‌ ناو حه‌رمه‌وه ده‌ترسین و وا ده‌زانن که مه‌ترسییه‌کی گه‌وره هه‌ره‌شه‌یان لێ ده‌کات، به‌لام ماوه‌یه‌ک که له‌وێ مانه‌وه و تیگه‌یشتن که له حه‌رمه‌ی پاشایه‌کدان، ئارام ده‌بنه‌وه و دوایی به‌رده‌وام گله‌یی ده‌که‌ن که بۆچی سه‌رنجیان ناده‌می و ئەگه‌ر دیارییه‌ک بده‌مه ژنه‌کانی تری حه‌رم، حه‌سوودی ده‌بنه‌وه و ئەگه‌ریش ئەم رینگایه کاریان لێ نه‌کات، هۆیه‌کی کاریگه‌ری ترم بۆ ملکه‌چ کردنیان هه‌یه و ئەویش داره. من فه‌رمان ده‌ده‌م ئەو کچه جوانه‌ی گوپرایه‌ڵ نییه له‌سه‌رده‌م رایکشین و نێره‌مووکه‌کان به

شوارکی باریک نه‌وهنده بدن به له‌شياندا که خوین له پشتیان بیته خواره‌وه و له‌کاتی شه‌ودا توانای نووستنیا نه‌بیته و نه‌م ژنه دواى نه‌وهی جاریک یان دوو جار دارکاری کرا به‌شپوهیه‌ک ملکه‌چ ده‌بیته که هرگیز سه‌رپیچی ناکات. (بورابوریاش) دواى نه‌م قسه‌یهی به‌پیکه‌نینیکی تره‌وه لیم دوورکه‌وته‌وه و من به‌ره‌و ته‌لاری میواندارییه‌که رویشتم. (کاپتا) له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که به‌ده‌ستی (مینا) زامدار ببوو، به‌لام دواى گه‌رانه‌وهی بو ته‌لاری میواندارییه‌که به‌هوی خوارده‌وه نازاره‌کهی له‌بیر چووبوه‌وه. کومه‌لیکی زور ده‌وریه‌ان دابوو و هانیان ده‌دا گالته و گه‌ف بکات و نوکته‌یان بو بلتی و به‌نده‌که‌م، که من وابیره‌که‌مه‌وه بو نه‌م کاره‌ی توانایه‌کی ده‌روونی له‌ راده به‌ده‌ری هه‌بوو، هه‌ندی قسه‌و هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد که خه‌لکی ده‌هینایه پیکه‌نین.

له‌و ته‌لاره‌دا خه‌لکی وه‌ها سه‌رگه‌رمی رابواردن بوون، که‌که‌س سه‌رنجی نه‌ده‌دایه‌ من. ویستم خو‌م له (کاپتا) نزیک بکه‌مه‌وه و پتی بلیم که هه‌لسی و خو‌ی ده‌رباز بکات، به‌لام هه‌ستم کرد که دانیشتوانی نه‌وی به‌شپوهیه‌ک ده‌وریان گرتیوو که نه‌ده‌کرا به‌ نه‌ینی له‌گه‌لیدا بدویم و جگه له‌وه‌ش (کاپتا) نه‌وه‌نده له‌وه دلنیا‌بوو که بووه‌ته (پاشا) هیچ دوورنه‌بوو نه‌مر بکات نه‌وانه‌ی ده‌وری بده‌نه به‌ر شه‌ق و زله. من نه‌مده‌ویست به‌نده‌که‌م له‌ بابل-دا بکوژری و رزگار کردنی نه‌وم له‌ مردن، به‌ نه‌رکی سه‌رشانی خو‌م ده‌زانی. نه‌گرچی نه‌و به‌هوی سه‌رخوشیه‌وه خو‌ی لی ون ببوو، به‌لام هه‌ر به‌نده‌یه‌کی تر له‌ جیاتی نه‌و بوایه و له‌ ناکا‌ودا ببوایه به‌ پاشا هه‌مان هه‌لسوکه‌وتی ده‌بوو.

جگه له (کاپتا) من به‌لینم به (مینا)ش دابوو که ده‌بوایه نه‌و وه‌عه‌دم ببردایه‌ته سه‌ر. پاشای بابل وتبوی نه‌گر نه‌و کچه جوانیه‌که‌ی من ببینی تووره‌یه‌که‌ی نامینیت و خو‌ی ده‌هاو‌یته به‌ر پیم. به‌لام من نه‌و شته‌م به‌ راست نه‌ده‌زانی، چونکه نه‌گر مینا بیوستایه خو‌ی به‌ده‌ست (بورابوریاش)ه‌وه

بدات تا نه‌و کاته دللی نه‌رم ده‌بوو و خو‌ی ته‌سلیمی ده‌کرد.

من گومانم له‌وه‌دا نه‌بوو که (بورابوریاش) فه‌رمان ده‌داته نیره‌مووکه‌کانی که مینا دارکاری بکه‌ن و حه‌زم نه‌ده‌کرد مینا به‌ده‌ستی نه‌و نیره‌مووکه‌کانه داری لی بدری و له‌شی بریندار بی، چونکه جگه له‌وه‌ی مینا به‌ دلنیا‌بوون له به‌لینه‌که‌ی من، که میسریم، کیره‌که‌ی دابوو پیم، نیمه‌ی میسری ناتوانین به‌وه رازی بین که ژنیکی جوان دارکاری بکری.

من دوو نه‌رم له‌سه‌ر شان بوو، یه‌کیکیان گرنه‌تر له‌وه‌ی تر، که رزگار کردنی به‌نده‌که‌ی خو‌م (کاپتا) بوو و نه‌وه‌ی تریان نه‌رکیکی دۆستانه بو قوتار کردنی (مینا). بو جی به‌ جی کردنی نه‌رکی یه‌که‌م دوو دلیم نه‌بوو، نه‌گرچی ببوایه‌ته هوی تووره‌یی (بورابوریاش) چونکه به‌نده‌که‌ی من تاوانیکی نه‌کردبوو که دانیشتوانی بابل بیکوژن. به‌لام بو نه‌رکی دووهم که‌می دوو دل بووم، چونکه (بورابوریاش) به‌هوی لی رادیتنی منه‌وه، منی ناردبووه ناو حه‌ره‌مه‌سره‌راکه‌ی خو‌ی و نه‌گر (مینا)م له‌ حه‌ره‌مه‌که‌ی نه‌و برفاندایه و ده‌ربازم بکردایه، خیانه‌تم له‌ دۆستایه‌تی و متمانه پی کردنه‌که‌ی ده‌کرد. هه‌روه‌ها (مینا)ش پشتی پی به‌ستبووم و چاره‌روانی نه‌وه‌بوو له‌ بابل رزگاری بکه‌م یان نه‌وه‌ی که نه‌هیلیم دارکاری بکه‌ن. من نه‌گر بمتوانیایه له‌ بابلدا بمینمه‌وه داوام له‌ پاشا ده‌کرد که مینا دارکاری نه‌که‌ن و نه‌ویش داواکه‌می ره‌ده‌کرده‌وه. به‌لام من له‌به‌ر نه‌وه‌ی ناچار بووم، به‌نده‌که‌ی خو‌م (کاپتا) له‌مه‌رگ رزگار بکه‌م، نه‌مده‌توانی له‌ویدا بمینمه‌وه و ده‌بوایه له‌گه‌ل (کاپتا) ده‌ربازبووینایه و له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌گه‌ل (کاپتا)دا هه‌لده‌هاتین، (مینا) به‌ تنه‌ها ده‌مایه‌وه و نازاریان ده‌دا و بو نه‌وه‌ی نه‌که‌و‌یته ژیر سته‌می نه‌وان، ناچار ده‌بوایه نه‌ویشم رزگار بکردایه، نه‌گرچی پاشای بابل رفاندنی (مینا)ی به‌ کاریکی پیچه‌وانه‌ی هاو‌رپیته‌ی و به‌ خیانه‌ت کردنی بزانیایه.

له‌ جیهاندا مرۆف، هه‌موو کاتی له‌کاره‌کانی خویدا نازاد نییه، له‌به‌ر

ئەوھى ئەستىرەكان چارەنوسى مرۆف ديارى دەكەن و ھەندى جار مرۆف ناچار دەبىت كارىك بكات كە خۆى ھەزى بەكردنى نىيە . لەبەر ئەوھ وازم لە دوودلى ھىنا و بربارم دا كە ھەم (كاپتا) لە مردن رزگار بكەم و ھەم (مىنا) ش لەو ستەمانە رزگار بكەم كە چاوەروانىتى .

۱- خواجه: نىرەمووك - خەساو- لە فارسيدا (خواجه) دوو ماناى ھەيە كە يەكئىكىيان بە ماناى گەورە و خاوەن دەسلانە و ئەوھى تريان بە ماناى نىرەمووك دىت كە لىرەدا مەبەست ئەوھى دووھەمە . بۆ نمونە پەندىكى فارسى ھەيە كە دەلىت: (من دەلىم (خواجه) يە ، تۆ دەلىتى چەند مندالى ھەيە) - وەرگىرى كوردى .

ترسناکه کان له ئەم بهرو ئەو بهری رووبار، یان له سەر ئاوه کەن و هاوار ده کەن و ئیمه له دهنگی هاوار کردنیان ده ترسین و له وانه یه که شتیبه که مان ده مه ونخوون بکه نه وه.

وتم: من ئیستا ده چم و له په رستگه مه ریک ده که مه قوربانی بو ئه وهی گیانه نازارده ره کان زیانمان پێ نه گه یه نن و کاتییک که گه یشتینه شوینی مه به ست دهنگی ئەو حه لقه زیوانه ی ده تانده می، ئەوه نده له گویتاندا خو ش ده بیته که گویتان له دهنگی گیانه نازارده ره کان نابیت.

ئەوان پرسییان: تو که ی دبیته؟

وتم: ناتوانم بلیم له چ کاتییکدا دیم، به لام هه رچۆنی بیت له سه ره تای شه ودا خو م ده گه یه نمه لاتان، به لام هه ر چۆنییک بیت ئیوه به که شتیبه که ی خو تان له م جیگایه دا چاوه پروانی من بکه ن و لیره مه جو لینه وه، ئەگه ر به ریکه وت زانیان من دو اکه وتوو مه، ئەوا هه ر لیره دا له ناو که شتیبه که بنوون و که شتیبه که مه به نه جیگایه کی تر. چونکه له وانه یه من له سی یه کی دو وه می شه و یان نزیک ی به یانی له گه ل ته رمه که ی مام و که نیزه که مدا بگه مه لاتان و ئەگه ر که شتیبه که به نه شوینیکی تر من ناتاندۆزمه وه.

دوایی هه ربه که وه حه لقه یه کی زیوم دا به سه ول لیده ره کان و وتم: ئەم زیوه پیشه کیبه، بو ئه وه ی بزانی من ئەمشه وه هه رچۆنی بیت دیم و که شتیبه که تان به کری مه دهنه که سیکی تر و کاتی گه یشتینه جیگا، یه کی چوار حه لقه ی تر ده ده مه هه ر یه ک له ئیوه و بو ئه وه ی له ریگادا به ته ماحی زیو و پاره نه مکوژن. وتم: خو شتان ده زانی ک ریبواران له بابلدا هه رگیز زیو و پارهی زور له گه ل خو یاندا هه لئاگرن، به لکو حه واله وهرده گرن و کاتی گه یشتنه جیگا حه واله که ده که نه کانا (زیو، مس، ته ل) و منیش دوای گه یشتنه جی حه واله که م ده که م به کانا و باقیی کریکه تان ده ده مه وه.

سه ول لیده ره کان دوای وهرگرته ی زیوه که گه یشتنه ئەو باوه رهی که ئەگه ر من

بو زگار کردنی دوو کهس

پاش نیوه رو چومه که ناری رووباره وه و له که شتیبه کی بچووک نزیک بوومه وه که چه ند سه ول لیده ریکی هه بوو و پیم وتن: من ده زانم که ئەم رو روژی جه زنی پاشای درو بینه و ئیوه ئای جو تان خو اردۆته وه و حه ز ده که ن ئەم رو هه تا شه و له خو شگوزه رانییدا بن، به لام رو ژه کانی جه زن زوو ته واو ده بن و دوای ئەوانه رو ژگاری برسیتی و ماندوو بوون روو له مرو ف ده که ن و مرو فکی ژیر ئەو که سه یه که فریوی رابواردن و رو ژه جه زنه کان نه خوات و رو ژه کانی دا هاتوی له یاد بیت. ئیوه ئەم رو ده توانن کار بکه ن و کر تیه کی باش له من وهر بگرن و به و پاره یه له سه یه نیوه تا دوو هه فته بخو ن و بخو نه وه و له خو شیدا بن.

سه ول لیده ره کان وتیان: ئیمه ده بی چی بکه ین؟

وتم: ئەم رو هه ر چه نده رو ژی جه زنه، به لام مام مالتا وایی لی کردوو مه، چونکه خوا به کان کاتییک که بیانه ویت یه کی بمرینن با یه خ به وه ناده ن که له رو ژی جه زندا بمری، یان له رو ژی پرسه دا. من ناچارم به پیی وه سیه تی مام ئەمشه و ته رمه که ی لیره بگوازمه وه و بیبه مه ئەو جیگایه ی باو با پیرانی ئەو تیایدا به خاک سپیتراون، که نزیک سنووری (میتانی) یه و جگه له ته رمه که ش، که نیزیکی خو شم له گه لدا یه، چونکه پیاویکی وه ک من ناتوانی به ته نیایی کاره کانی خو ی جی به جی بکات و ده بی ژنییک هه بی خو اردنی بو تاماده بکات و.. ئیمه ئەمشه و لیره به ری ده که وین و من دوو ئەوه نده ی کر تی ئاسایی پاداشتتانه ده ده می.

سه ول لیده ره کان وتیان: ئیمه تاماده ین بته گه یه نیه شوینی مه به ست، به لام له کاتی شه ودا له سه ر رووبار سه ول لیدانه ی، چونکه گیانه نازار گه یه نه ر و

بگه یه ننه جیگای دیاری کراو قازانجیگی زوریان دست ده که ویت و هه ربه که یان ده بیته خاوهن پینج حلقه ی زیو و دلنیا بوون که شه و تا سبه پینی چاوه روانی من بن.

دوایی له وی گه رامه وه و کونده یه کی بچووکم کری و پاشان چوومه په رستگه و مه ریکم سه ربری و خوینه که یم خسته ناو کونده که وه و کیترده که ی میناشم هه لگرت و به ره و حه رهم سه رای (بورابورباش) که و قهری. کاتئ ویستم بچمه ناو حه رهمه وه کونده بچووکم که خسته ناو سندووقی پزیشکیه که م بوئه وه ی که س نه بیینی.

نیره مووکه کان هه رئه و نده چاویان به من که وت، هاتنه لام و من پییانم وت: هه ندی دهرمانم بو چاک کردنه وه ی ژنه شیتته که هیناوه و ئیوه ده بی به ره و خانووه که ی ئه و رینوما ییم بکه ن.

نیره مووکه کان منیا ن گه یانده جیگاکه ی (مینا) و پیم وتن: ئیره چول بکه ن بوئه وه ی به دهرمان گیانه نازارگه یه نهره کان له له شی ئه م ژنه دهریکم، که بوونه ته هوی شیت بوونی.

ئه وان رویشتن و من به (مینا) م وت: دهمه ویت ئه مشه و ئیره بترپینم و له گه ل خومدا بتبهم و له م ولاته دهریاز بین. به لام به مه رجیک که به پیی رینوما ییه کانی من کاریکه ی.

(مینا) وتی: پیویسته چی بکه م؟

کونده بچووکمه و کیترده که م نیشانی داو وتم: ئه مانه لای تو داده نیم و دهرۆم و پییان ده لیم دوا ی رویشتنی من هیچ که سییک نه چیتته ئه م هۆده یه وه و له گه ل تاریک بوونی هه و ده بی ئه م کونده یه بکه یته وه و هه ندی خوینی لی دهریکه ی و به دم و چاو و دست و سینگی خوتدا بکه ی و کیترده که ش له ته نیشتن خوتته وه دابنی، من له سه ره تای شه و دا دیم و کاتیک هاتمه هۆده که ته وه، به وان ده لیم که به م کیترده خوی کوشتووه و توش خوت به مردوو نیشان بده بوئه وه ی هه موویان

دلنیا بن که گیانت دهرچووه.

دوایی نیره مووکه کان رازی ده که م که تو لیره ببه مه دهره وه و له شتیکا ده تپتچمه وه و لیره ده چینه دهره وه. دواییش له جیگایه ک دست و دم و چاو و سینته ده شوم و له گه ل خومدا ده تبهم.

(مینا) رازی بو که به پیی فهرمانی من رهفتار بکات و له ژووره که ی هاتمه دهره وه و به نیره مووکه کانم وت: هیچ که سییک له نیره مووکه کان و ژنه کانی حه رهم نابیت بچنه ناو هۆده که ی (مینا) وه، چونکه ئه گه ر به کیک دهرگای هۆده که ی بکاته وه و بچیتته ژووره وه، گیانه نازارگه یه نهره کان که به هوی دهرمانه که وه له (مینا) دینه دهره وه، ده چنه ناو له شیه وه و شیتی ده که ن. من خوم شه و دیمه وه و ده چمه ژووره که یه وه.

خواجه کان، که ترس دایگرتبوون وتیان: دلنیا به که ناهیلین که س بچیتته ژووره که یه وه و ئیمه ش ناچین.

دوایی چوومه کوشکی پاشایه تی و سه یرم کرد به نده که م هیشتا له هوی میوانداریه که یه. هه ندی له و که سانه ی خه ریکی باده نوشی بوون به هوی سه رخوشییه وه له ته لاره که دا خه ویان لی که وتبوو و خه لکیش که م و زور مه ست بوون، به لام (بورابورباش) له هه ست و هوشی ئاسایی خویدا بوو. هه تاو به راده یه ک نزم ببووه وه که تیشکه ئه رخه وانیه که ی له ناو ژووره که ی ده دا.

له (بورابورباش) م پرسی: جه ژنی پاشای درۆیین که ی کوتایی پی دیت؟

وتی: کاتی که خور له پشت رووباره وه ون بوو، ئه م جه ژنه کوتایی پی دیت و به نده که ی تو به ژه هریک که ده یکه نه شه رابه که یه وه دهرخاردی ده دن ده کوژری و دوا ی ئه وه لاشه که ی ده خه نه ده فریکی کوپه بی گلی سوور^(۱) و له ناو سارد خانه که ی مندا له ته نیشتن لاشه ی ئه و که سانه ی له م روژده دا بوونه ته پاشای درۆیین، داده نریت.

وتم: (بورابورباش) به نده که ی من وه ک خوم خه لکی میسره و خه ته نه کراوه

و خویاه کانی ئیمه ده لاین کاتی که مرؤف مرد ده بی تهرمه که می مؤمیایی بکریت بوئه وهی له دنیای تردا زیندوو بمینیت.

(بورابورباش) وتی: کاتی که تهرمه که مؤمیایی کرا چی له و لاشه یه ده که ن؟ وتم: دوا می مؤمیایی کردن لاشه که له ژیر خاکدا ده شارینه وه.

(بورابورباش) وتی: من ده هیلم لاشه یه بنده که ت به پیی نه ریتی خو تان مؤمیایی بکه یه، به لام دوا بیی ده بیی تهرمه که بنده نه ئیمه بوئه وهی بتوانین بیکه یه کویه هه رگینه (سوفال) هه که وه و له ناو ساردخانه دایینین.

و تم: مؤمیایی کردنی جه نازه یه پیما وه به رزه کان شه ست تا حه فتا روژ ده خایه نیت، به لام جه نازه یه بنده کان ده توانریت به سی روژ مؤمیایی بکریت.

(بورابورباش) وتی: باشه که واته تهرمه که می له وهی روژدا مؤمیایی بکه.

- وتم ناکریت هم کاره لیره دا دهستی پیبکه م، چونکه نه گهر من تهرمی بنده که م له م کوشکه دا مؤمیایی بکه م، هه موو نه و که سانه یه که لیره دان، به توشه وه، به هژی بوئی ترسناکی لاشه که وه ده مرن و ده بی بلیم که هم تهرمه ده بی به زووی مؤمیایی بکریت. نه گهر نا هه وای گهرمی بابل نه مشه و تهرمه که تیک ده دات و دوا بی ناتوانین مؤمیایی بکه یه. بویه تو ده بی ریگا بده یه، که نه مشه و له پاش مردنی بنده که م، لاشه که می له کوشک بیه مه ده ره وه بوئه وهی له قه راغی رووبار له جیگایه کی دوور مؤمیایی بکه م و له نه مشه وه که لیره ده چمه ده ری، تاسی (۳۰) روژی تر من نابینیه وه و ناشی بمینی چونکه نه گهر له م سی روژدا من لیت نریک بیه وه بوئی لاشه که ده بیته هوی له ناو چونوت.

(بورابورباش) وتی منیش له سی روژی داها توودا کارم به تونیه که بییت بو لام.

پاشان سه یریکی خوری کردو وتی له بهر نه وهی خور که وته پشت رووباره وه، ئیتر جه ژن کوتایی پی هاتووه و چند ساتیکی تر، زهر ده دهنه بنده که ت و پر و ناگادار به که به چاودیری خوته وه که پزشکی، زهر بدریته هم پیما وه.

له کاتیکدا که ئیمه خهریکی گفتوگو کردن بووین، له وه زعی خزمه تکاره کانی کوشکه وه بو م ده رکه وت که جه ژنی پاشای دروین کوتایی پیها تووه. چونکه له نا کاو هه مووان له ده وری (کاپتا) دوور که وتنه وه، به لام کاپتا که به هوی نوشینی شه رابه وه مه ست بوو نه یه ده توانی هه ست به گورانی هه لسوکه وتی کریتکاره کان بکات. خو م گه یانده پزشکی که می (بورابورباش) و پی م وت که پاشا فه رمانی دا وه پی م که خو م زهره که ده ر خواردی هم کابرایه بده م که نه مرؤ بو وه ته پاشای دروین. پزشکی که باوه ری به قسه که می من کرد، چونکه جگه له وهی که هه ستی کرد درؤنا که م، له و روژده نا وه بنده شه رابی خوارد بو وه که نه یه ده توانی له سه ر پی بوه ستی و هه ر نه ونده که زانی کاری زهره پی خوراندنه که، به (کاپتا) له نه ستوی مندایه، خو ش حال بوو و وتی ئایا ده زانی که ده بی به چ زهریک بی کوژی؟ وتم به لی من له ناسینه وهی زهره کان له هه موو پزشکی کانی بابل شاره زاتم. پزشکی پاشا له بهر سه ر خوشی به لادا ده هات و وتی: به لام له پاش نه وهی بنده که ت مرد، من ده بی چاوی لی بکه م و فه حسی بکه م، بوئه وهی دلنیابم مردو وه.

و تم هه ر که مرد، یه کسه ر دیم پیی راده گه یه نم که بیی سه یری بکه می. وتی که واته من ده چم ده نووم و پاش نه وهی بنده که ت گیانی ده رچوو ناگادارم بکه ره وه و نه گهر نووستبووم، به خه به رم بکه ره وه. وتم واده که م بوئه وهی بزانی که مردو وه.

کاتیک که له پزشکی که جیا بوومه وه، هه ندی تریاکم کرده ناوشه رابه وه و نه و تریاکم به قه ده ر نه ونده تیکه ل کرد، که له دوا ی خواردنی به جو ریک له هوش بچیت که خه لکی و ایزانن مردو وه.

دوا ی به شه رابی له گه ل تریاک تیکه ل کرا وه وه چوومه لای (کاپتا) و پی م وت توئه مرؤ پاشای چواره ریمی و هه مووان تو به م پله یه وه ده ناسن و منیش دانی پیدا ده نیم که تو پاشای بابل، به لام وه کو ده زانی من نه هاتبووم که هه میشه له

بابلدا بپنمه ووه ئیستا دهمه ویت بگه ریمه وه، به لآم بهر له رویشتن ئاره زوو به کم ههیه که ده بی به دیی بهیتم. (کاپتا) پرسى ئاره زوو که ت چیه؟
 وتم ئاره زووم ئه وهیه که به دهستی خۆم پیا له یه ک شه رابت پى بنۆشم بو ئه وهی له دواى گه رانه وه بو میسر بتوانم به هه مووان بلیم که من (سینۆهه) ی کورى که ر که سیکم که به دهستی خۆم شه رابم به پاشای بابل نۆشیوه وه خه لکی به چاوی ریزه وه لیم پروانن و گه وره یی من بسه لیتن.

(کاپتا) وتی من ئه مپو پیا یی پتویست شه رابم نۆشیوه وه هیچکه حه زم به خواردنه وه نییه. به لآم له بهر ئه وهی تو ده لیتی به ئاواته وهی به دهستی خۆت شه رابم بدهیتی و منیش تا وه کو ئه مپو که سیک نه بووه که شه راب رت بکه مه وه، ئه وا دهیخۆمه وه ئه گه رچی ده شرانم که له وانیه به شتیه وه ک مه ست بيم که نه توانم له جیگه ی خۆم راست بيمه وه.

پاشان پیا له که ی له من وه رگرت و به یه ک جار هه لبقوراند و پیا له به تاله که ی فری دا. له م کاته دا چراکان هه لکران و بیدهنگی کۆشکی پاشایه تیی گرته وه. چونکه هه موو زانیستان که کاتی خۆشی و رابواردن تی په ربوه و ئه گه ر یه کتیک به ته مای گالته وه گف و رابواردن بیت، ده کوژریت.

دواى چهند ساتی کاپتا کلاو (تاج) ی پاشایه تییه که ی له سه ری خۆی داگرت و وتی ئه م کلاوه بو سه رم بچووکه و پاله په ستو ده خاته سه ر سه رم و ئیسکی سه رم ژان ده کات و له قاچه کانیشمدا هه ست به سه ربوون ده که م و پیتلوه کانم قورس بوونه و وایزانه بنووم باشه. (کاپتا) هه ر له و شوینه ی دانیشتبوو، راکشاو ساتی دواى ئه وه خه وی لی که وت و من زانیم که هوی نووستنه که ی ئه و تریا که بوو و چهند خوله کتیک دواى ئه وه به ره به ره قورس ده بیت و وای لی دیت که هه رکه سه ی ببینی و ده زانیت که گیان له له شیدا نه ماوه. خزمه تکاره کانی کۆشک، ئه و تاجه ی کاپتا له سه ری خۆی کردبووه، هه لیانگرت و خستیانه سه ر (بورابورباش) و به رگی پاشایه تییه له به رکرد و پاشای راسته قینه ی بابل له سه ر

تهخت دانیشتن و وتی: ئه مپو له گه ل ئه وه شدا که روژی جهژن و خۆشی بوو، به لآم من زوور ماندوو بوومه، چونکه له روژه کانی جهژن مروف زیاتر له کاته کانی تر هه ست به شه که تی ده کات و له بهر ئه وه من ده بی بنووم و خیرا ئه و که سانه ی که مه ستان و لیتره نووستونه، به کوته ک له کۆشک به نه ده ره وه و ئه م نه فامه ش (ئیشاره تی به کاپتا کرد) کاتیک که به ته وا وه تی گیانی سپارد، بیخه نه ناو کووپه یه کی سوآله تی (سوفال). خزمه تکاره کانی کۆشکی پاشا، به جوړیک به دار که وتنه گیان سه رخۆشه کان و ئه وانیه له وی نووستبوون، که له چهند ساتیکدا هه موویان هاتنه وه هۆش و هه لسان و رایانکرد. من له کاپتا نزیک بوومه وه و روانیم هه موو نیشانه کانی روآله تی مه رگی تیا دا به دیار که وتوه وه به بنده کانم وت برۆن به پزیشکی پاشا بلین بیت بو ئیتره و ئه م پیا وه فه حس بکات بو ئه وهی که بزانی مردوو وه ئه وان رویشتن و پزیشکه که یان هینا و ئه ویش که له کاتی مه ستی خه وی لی که وتبوو و نیوسه عاتیش نه ده بوو نووستبوو و هیتستا هه ر مه ستیش بوو، به چاوه نیوه کراوه کانیه وه هات. من هه ستم کرد که به و وه زعه، ئه و تاقه ت و توانای ئه وهی نییه که به وردی چاوی لی بکات و ئه گه ریش فه حسی بکر دایه دیسانه وه هه ر وایده زانی مردوو ه.

به لآم پزیشکی پاشای بابل که ده یه ویست هه رچی زوو تره بگه ریته وه و بنویت، سه ریپیی سه یریکی به نده که ی کردو وتی بی گومان مردوو وه بیکه نه ناو ده فریکی سوآله ت (هه رگینه) بیه وه و ده رگای ده فره که (کووپه که) به هه ویری خاکی رووس (گلی سوور) دا بخن. به نده کانی (بورابورباش) کاپتایان خسته ناو کووپه که یه وه و کاتیک که خه ریکی گرتنه وهی هه ویری گله سووره که بوون، من به لینه که ی پاشام هینایه وه بییری و وتم ده بی لاشه که ی کاپتام بده نه وه که بیبم و مۆمیایی بکه م. (بورابورباش) به بنده کانی وت، (سینۆهه) پزیشکی میسری له لایهن منه وه ریگا پیدراوه که لاشه ی ئه م پیا وه له کۆشک بیاته ده ره وه و خه ریکی مۆمیایی کردنی بیت و که س نابیت ریگای لی بگری و ئاگا دارین که

ئەو لەدوای دەرچوونی لە کۆشک تاماوەی سی شەو و سی رۆژی تر هەنگاو نەیتە کۆشکەووە ئەگەر ویستی بێتە ژوورەو بەدار دەری بکەن.

چونکە لەبەر ئەوەی خەریکی مۆمیایی کردنی لاشە ی ئەم پیاو دەبێت بۆنە ترسناکەکی لەگەڵ خۆیدا دەهێنێتە ئێرەو هەموومان لەناو دەبات.

من کە پێشتر کەژاوەیەکم ئامادە کردبوو کووپە گەورەکی (کاپتا) ی تیاوو هەلمگرت و خستە ناو کەژاوەکەو و لە رینگا بەر لەوەی بگەینە کەژاوەکە، چەند کونیکم کردە سەرپۆشی کووپەکە کە لە هەویر دروست کرابوو، بۆ ئەوەی بەندەکەم نەخنکی.

کاتی کە دڵنیابوو (کاپتا) لە کۆشکی پاشا دەرچوو و لە دەفرەکەدا لەسەر کەژاوەکە دانرا بەرەو حەرەم سەرای پاشا کەوتەری و بە نێرەمووکه کانم وت: دەپۆم بۆ ئەوەی کاریگەریتی دەمانەکە لە (مینا) دا ببینم.

کاتی کە چوومە ژووری (مینا) وە، تیگەیشتم کە بە پیتی پیلانەکی من کاری کردوو و دەم و چاو و دەستی خۆیناوی کردوو و کێردیکی خۆیناوی لە تەنیشت خۆیەو دانابوو. بە ترسیکی دروست کراوەو لە ژوورەکە هاتە دەرەو و بانگی نێرەمووکه کانم کرد و پێم وت: مەگەر ئێوە شیت بوونە کێردیکی تران خستوو تە بەردەستی ئەم ژنە، کە خۆی پێ بکوژیت.

کاتی نێرەمووکه کان چاویان بە خۆینەکە کەوت، لەرزین و کەسیان نەیان وێرا بچنە پیشەو و بزائن ئایا (مینا) بەراستی مردوو یان هیشتا گیانی تیا یە. چونکە نێرەمووکه کان زۆر لە خۆین دەترسین و بە هیچ نرخیک ئامادەنین لە تەرمیکی خۆیناوی نزیک ببەو. هەموویان بە ترس و لەرزوو سەیری منیان دەکرد و بە چاوە ترس لێنیشتوو کانیان لە منیان دەپرسی ئەرکی ئێمە چیبە و دەبێ چی بکەین؟

وتم: لەم رووداوەدا ئێوە بە ئەندازە من یان لە منیش زیاتر بەپرسن، چونکە من پیاویکی پزیشکم و هاتبووم ئەم ژنە شیتە چاک بکەمەو و

جاریکیان بە ئاگاداری خۆتان کێردەکەم لێ سەند، بەلام نازانم ئەو چۆن توانیویەتی کێردیکی تر پەیدا بکات و خۆی پێ بکوژیت.

ئێستا تاکە رینگە چارە ئەوەیە کە من ئەم ژنە لە لبادیک بپێچمەووەو لێرە بیهەمە دەرەو و ئێوە هەر ئەمشەو یان سەینێ کەنیزیک بکرن و لە جیاتی ئەو دای بنین و ئەگەر (بورابورباش) پرسی بۆچی شتێوەی کەنیزەکی گۆراو، بلین لەبەر ئەوەی ئەو شیت بیوو و گیانە ئازارگەینەرهکان کە لە لەشیدا تاونەتەو شتێویان گۆربوو.

نێرەمووکه کان سەیریکی یەکتریان کرد و پرسییان: ئێمە کانا لە کوی بەینین کە کەنیزی پێ بکړین؟

وتم: من بەهای کەنیزیکتان دەدەم و کاتیک کە کەنیزە نوێیەکان کپی و هیناتانە حەرەم، بپراژیننەو و شتێوی پیشوازی کردن لە (بورابورباش) ی فیر بکەن و من دڵنیام کە کاتیک پاشای بابل ببینن کەنیزەکی دەستەمۆ بوو، ئەوئەندە خۆشحال دەبیت کە بپرسن لە دەمو چاو گۆرانەکی ناکاتەو.

دوایی دوو کەرەتە زێرم پیدان کە زیاتر بوو لە بەهای کەنیزیکتی جوان و ئەوان لبادیکیان هینا و من (مینا) م تیدا پێچایەووە بەبێ ئەوەی خۆم بۆ هەندی روونکردنەو دوابخەم (مینا) م خستە سەرشانم و لە حەرەم چوومە دەرەو. چونکە دەمزانن ئەو کاتە کە دەبیت کاریک بە خیرایی ئەنجام بدری هەر چەندە کەمتر لە بارەو بەدویتی باشترە. لەبەرئەوەی بەهۆی گفتوگۆی درێژ هەندی گرفت لە کارەکەدا پەیدا دەبیت کە دەبیتە هۆی ترس و دوو دلیی خەلکانی لاوازو خواجەکان هەموویان کەسانیکتی ترسنوک و لاواز بوون.

(مینا) شم برده ناو کەژاوەکەو و خۆم سواریوم و بەری کەوتین تا گەیشتینە نزیک رووبار. بەر لەوەی بگەینە رووبارەکە بە باربەرەکانم وت: کەژاوەکە دابنن و سەرەتا کووپەکی (کاپتا) ی تیداوو بە ئەوانم گواستەو بۆ ناو کەشتیبە. دوایی بە باربەرەکانم وت: لە کەژاوەکە دوور بکەنەو بۆ ئەوەی روحی

به نده که ی خۆم له وێ بهیتمه دهره وه و، وتم: کاتێ ئیوه ده گه رینه وه من نابین
چونکه له وێ رویشتوومه، به لام که ژاوه که ی ئیوه له شوینی خۆی ده مینیتته وه و
ده توانن هه لیبگرن و بیبه نه وه.

دوای رویشتنی بار به ره کان (مینا) م له که ژاوه که هینایه دهره وه و بردمه
که ناری رووبار و رامکشاند که ده ست و ده مو چاوی خۆی بشوات. دوایی به
یه که وه سواری که شتییه که بووین و له تاریکیی شه ودا که شتییه که مان که وته ری
و له که ناره که دوور که وته وه.

سه و ل لیده ره کان له بینینی (مینا) نه چه په سان، چونکه به ئه وانم وتبوو که
له گه ل که نیزه که ی خۆم سه فهر ده که م و ئه وان هه ر وایان ده زانی که نیزی منه. به م
شیوه یه، من به یه ک شه و، با بلم خسته پشت سه ری خۆمه وه و له و سه رزه مینه که
له وانه بوو به هۆی پزیشکییه وه سامانیکی زۆرم ده ست بکه ویت دوور که وتمه وه.

۱- کوو په ی گلی سوور: کوو په ی هه رگینه یی- کوو په ی سوآله ت یان گۆزه ی گه وری سوفا ل-
وه رگیتی کوردی.

مینا و، به هوش هاتنه‌وی کاپتا

کاتی که هیئنده له شار دوور که وتینه‌وه، که ئیتر روئناپی شاری بابلمان لیئوه دیار نه‌ما، (مینا) به زمانی میسری که سه‌ول لیدره‌کان لپی تی نه‌ده‌گه‌یشتن دهستی به قسه کردن کرد و وتی: من ئەمشه‌و به هۆی جی به‌جی کردنی فه‌رمانی تو بۆن گرتوو بوومه.

وتم: بوچی بۆن گرتوو بوویته؟

(مینا) وتی: له‌به‌ر ئەوه‌ی تو به منت وت دهست و دم و چاو و قاچم خویناوی بکه‌م و من هه‌رچه‌نده خۆم بشۆم بۆنی خوین له له‌شم دوور ناکه‌ویتیته‌وه.

وتم: مه‌به‌ستت له‌م قسه‌یه چییه؟

(مینا) وتی: مه‌به‌ستم ئەوه‌یه که تو منت فریو داو وات لئ کردم که به‌هۆی خویناوی بوون، پیس و بوگه‌ن بيم.

وتم: ئەی ژنی نه‌فره‌تی، من ئەوه‌نده ماندووم که تاقه‌تی قسه‌کردنم له‌گه‌ل تو‌دا نییه‌و به‌یله‌ بنووم، چونکه ئەو زه‌حمه‌ته‌ی ئەمشه‌و بو‌رزگار کردنی تو تووشی بووم، یه‌کی‌ک بوو له‌گه‌وره‌ترین ناخۆشییه‌کانی ته‌مه‌نم و له‌ دوا‌ی ده‌رچوونم له‌ خانه‌ی مه‌رگی میسر، هه‌رگیز گرفتاری ماندویتی و هه‌ا نه‌بوومه‌ته‌وه، چونکه ئەو گرفتانه‌ی ئیمه‌ رووبه‌رووی ده‌بینه‌وه ئەگه‌ر ته‌نها په‌یوه‌ندی به‌ جه‌سته‌وه بیت، زۆر سه‌خت نییه‌، به‌لام کاتی که مرۆف جگه‌ له‌ نازاره جه‌سته‌یه‌کان تووشی ماندویتی رو‌حیش بیت، زۆر شه‌که‌ت ده‌بیت. من ئەمرۆ هه‌م گرفتاری ماندویتی جه‌سته‌یی بوومه و هه‌م ئەرکی رو‌حیش. جگه‌ له‌مانه‌ش ئەمرۆ بو‌رزگار کردنی تو زه‌ره‌ریکی ماددی گه‌وره‌م له‌ خۆم دا، چونکه ئەگه‌ر تو نه‌بوویتایه و داوات له‌ من نه‌کردایه‌ رزگارت بکه‌م له‌ حه‌ره‌م قوتارت ببی من چه‌ند روژتیکی تر به‌ ناوی پزیشکی گه‌وره و پله‌ یه‌کی بابل له‌ لای

راستی پاشای ئەم ولاته ده‌ه‌ستام و ئەوه‌نده زێر و پارهم ده‌ست ده‌که‌وت که که‌شتییه‌کی وه‌ک ئەمه که ئیمه ئیستا تیایدا دانیش‌توون نه‌یده‌توانی هه‌لیبگری. به‌لام تو منت ناچار کرد که واز له‌ و قازانجه به‌ینم و تو له‌ بابل ده‌ریکه‌م. له‌ داها‌توودا هه‌موو سالی له‌م روژده‌ا کیسه‌یه‌ک خۆله‌میش به‌سه‌ر خۆم‌دا ده‌که‌م بو‌ئوه‌ی له‌ یادم بیت که ئەم روژه یه‌کی‌ک بووه له‌ روژه نه‌گه‌ه‌تییه‌کانی من.

(مینا) وتی: ئەگه‌ر تو به‌م راده‌یه من به‌ هۆکاری تووش بوونی چاره‌ره‌شی خۆت ده‌زانی وا باشه من خۆم فریاده‌مه‌ رووباره‌وه بو‌ئوه‌ی تو له‌ ده‌ست من رزگارت بیت.

دوا‌ی ئەم قسه‌یه (مینا) جوولایه‌وه که خۆی بخاته ئاوه‌که‌وه، به‌لام من ئەوم گرت و وتم: (مینا) له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که من ئەمرۆ ماندویه‌تییه‌کی زۆرم چیشتوو و زبانیکی گه‌وره‌م کردوو، به‌لام وه‌سیله‌یه‌کی دل‌دانه‌وم بو‌خۆم هه‌یه که ئەویش رزگار کردنی تو‌یه. ئەگه‌ر تو خۆت بخه‌بته ئاوه‌که‌وه و له‌ ناو‌بچی به‌دبه‌ختییه‌که‌ی من گه‌وره‌تر ده‌بیت، چونکه تیده‌گه‌م که دوا‌ی ئەو هه‌موو ئەرک و نازاره نه‌متوانیوه‌ پیش له‌ مردنت بگرم. تو، به‌ هه‌موو خوا‌یه‌کانی بابل و میسر و سووریا سویند ده‌ده‌م که وازم لئ به‌ینه و بنوووه ئەگه‌ریش حه‌ز ناکه‌ی بخه‌وی له‌ گو‌شه‌به‌کدا دابنیشه و بیده‌نگ به‌ بو‌ئوه‌ی بتوانم بنووم.

ژنه‌که بیده‌نگ بوو و له‌ سوو‌چیتی که‌شتییه‌که دانیش‌ت و منیش لبا‌ده‌که‌ی که (مینا)م تیدا پیچا‌بووه‌وه دام به‌ خۆم‌داو خۆم پی دا‌پۆشی که بنووم. چونکه له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که شه‌وی چوارده‌یه‌می وهرزی به‌هار بوو و بولبوله‌کان له‌م به‌رو ئەو به‌ری رووباردا ده‌یان‌خویندو حاجی له‌قله‌قه‌کان له‌ که‌نار قامیشه‌لانه‌کانی که‌ناری رووبار ده‌نگیان ده‌هات، به‌لام هه‌وای ئەو شه‌وه‌ی سه‌ر ئاوه‌که‌ فیتک بوو.

دوا‌ی چه‌ند ساتیک داوام له‌ (مینا)ش کرد که ئەویش پشوو بدات، به‌لام

ئەو بەبى ئەوئى گوىى بداتە قسەكەى من دەستى بە چرىنى ئاوازىكى خەماوى
كرد. من بە هزى دەنگى (مىنا) وه خەوم لى كەوت و بەرە بەيان لە خەو هەلسام
و هەستم كرد كەشتىيەكە ناروات و سەيرم كرد سەول لىدەرەكان دەستيان لە
سەولەكانيان هەلگرتووہ.

پىم وتن: بۆچى سەول لىنادەن؟

وتيان: ئىمە لە شەوہە تا بەيانى سەولمان لىداوہ و ئىستا دەستەكامان
وہك دارى سەولەكە وشك بووہ و پشتمان دەيەشيت و ناتوانين چى تر بەردەوام
بين و دەبى خواردن بخۆين و لەبەر ئەوئى گوندىك لە كەنارى روبرادا
دەبىنرئىت، برۆ و لەو گوندى گۆشت و ماستمان بۆ بەينە تا ببخۆين و خۆمان تىر
بكەين.

وتم: ئىستا كاتى نان خواردن نىيە، ئەگەر لە كاتى نىوہرۆدا گەيشتىنە هەر
ئاوہدانىيەك، ئەوا خواردنتان بۆ دەكړم و تىرتان دەكەم. ئىنجا پىم وتن كە دەبى
بە خىرايى خۆم بگەيەنمە شوئى باو و باپىرئانمان و ئەگەر ئىوہ لىرە خواردن بخۆن
بەرەو پىش چوونمان دوا دەكەوئىت و ئەوئى بزائن كە ئەگەر بتانەوئىت لە
فەرمانەكانم سەرىپىچى بكەن، من جادووگەرىكى بە توانام و بە هەموو گيانە
ئازارگەيەنەرەكان رادەگەيەنم كە پەلامارتان بدن و گۆشتى لەشتان پارچە پارچە
بكەن و ببخۆن.

ئەگەرچى بابلىيەكان لە جادوو دەترسان، بەلام ئەوان لە هەرەشەكەى من
نەترسان، چونكە دەباندى رۆژە و هەتاو ئەدرەوشىتەوہ و لە رووناكيى رۆژ گيانە
ئازار گەيەنەرەكان ترسناك نابن.

دوايى گوتم لى بوو كە يەكئى لەوان دەيگوت: ئەو يەك نەفەرە و ئىمە دە
نەفەرىن و دەتوانين هەر چىيەكمان بوئى لەگەلیدا بيكەين. يەكئىك لە سەول
لىدەرەكان كاتى كە قسەكەى ئەوى بىست سەولەكەى هەلپرى كە بيكىشيت
بەسەرى مندا، بەلام لەم كاتەدا هاوارى (كاپتا) لەناو كووپەكەوہ بەرزبووہو،

سەول لىدەرەكان كە لەو باوہرەدابوون تەرمى مامى من لە ناو ئەو كووپەيەدايە
كاتىك كە زانىيان مردووہكە زىندوو بووہتەوہ بە شىوہيەك ترس داگرتن كە
يەك لە دواى يەك خۆيان خستە ناو ئاوہكەوہ و كەشتىيەكە بەبى سەول لىدەر
مايەوہ، بەلام من توانيم كەشتىيەكە بگەيەنمە كەنارەوہ و لەوئىدا لەنگەرى
كەشتىيەكەم خستە خوارەوہ تاكو جوولانى ئاو كەشتىيەكە نەبات.

(مىنا) لە خەو هەلسابوو و پرچى سەرى رىك دەخست و من بەبينى ئەو
دلخۆش بووم، چونكە بينيم مىنا لەوہ جوانترە كە لە حەرەمى (بورابورباش)
بينىبووم.

(كاپتا) لە ناو كووپەكە پەلە قازەى دەكرد و من لىيى نزيك بوومەوہو سەرى
كووپەكەم شكاند، چونكە هەويەرەكە وشك بوو بوو.

(كاپتا) سەرى لە كووپەكەوہ هينايە دەروہ و بەسەرسورمانەوہ سەبرى
دەوروبەرى كرد و پرسىيى: ئىرە كويە و من لە كوتىم و كلاوى پاشايەتيم چىيى لى
هاتووہ؟ بۆچى كراسى پاشايەتيم لەبەردا نىيە؟ چونكە هەست دەكەم رووتم و
سەرمامە و قاچەكانم بە شىوہيەك سىر بوونە كە ئەلئى ماريكى ژەهراوى پىوہى
داوم... سىنۆہ... سىنۆہ... ئاگادارىە ئازارم نەدەيت و هەلم نەخەلەتئىنى،
چونكە من پاشاى بابلم و پاشا كەسىك نىيە كە بتوانن گالئەى پى بكەن و
فريوى بدن.

من بۆ ئەوئى تۆلەى بى رىزىيەكانى دوئىيى لى بكەمەوہ و تم: تۆ بىرت چوو
دوئىيى كاتى كە لە بابل دەرچووين ئەوئىدەت خواردبووہوہ كە مەستى كردبووى و
ويستت سەول لىدەرەكانى ناو كەشتىيەكە برىندار بكەى و باست لەوہ دەكرد كە
پاشاى بابلى و دادپەرەرى پىدە دەكەى و سەول لىدەرەكان كاتى لىت پەست
بوون ناچار بوون تۆ لەم كووپەيەدا زىندانى بكەن بۆ ئەوئى پەلامارىان نەدەى.

(كاپتا) چاوہكانى نووقاند و كەوتە بىركردەوہو دواى ئەوئى چاوہكانى
هەلئىنا، وتى: من لەمەو دوا شەراب ناخۆمەوہ چونكە بادەنوئى، منى تووشى

خه‌ویکی سهرسور هینهر کرد و بینیم بوومه ته پاشای بابل و له ناو خه‌لکیدا دادپه‌روهی به‌رقه‌رار ده‌کهم و دوایی بینیم چوومه حه‌ره‌می (بورابوریاش)ی پاشای بابل و ویستم له گه‌ل ژنیککی نه‌فامدا چهند وشه‌یه‌ک بدویم، به‌لام نه‌و ژنه شالای بو هینام و برینداری کردم و هندی شتی تریشم به‌سهردا هات که ئیستا نایه‌ته‌وه یادم. چونکه سهرم ژان ده‌کات و حه‌ز ده‌کهم که تو له‌و دهرمانه‌ی دیده‌یه‌ته سهرخوشه‌کان که به‌ناگایان به‌ینیته‌وه بیده‌یه‌ته منیش که بیخوم، بو نه‌وه‌ی مه‌ستی به‌رم بدات و سهرئیشه‌کهم نه‌مینیت.

له‌و کاته‌دا که به‌نده‌کهم هم قسه‌یه‌ی ده‌کرد له پریکا له‌سهر رووی که شتییه‌که چاوی به (مینا) کهوت و نه‌و که سهری له کووپه‌که هینابووه دهری بردییه ژوره‌وه و به ناله‌وه وتی: گه‌وره‌م من هیشتا ههر خهریکی خه‌و بینیم، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌و ژنه‌ی له حه‌ره‌مه‌که‌ی (بورابوریاش) بوو ئیستا و له‌به‌ر چاومه... نه‌ی خواجه‌کانی میسر به‌هانامه‌وه وهرن چونکه خهریکه شیت ده‌بم.

(کاپتا) له‌ ناو کووپه‌که‌دا که‌وته‌ گریان و جار به‌ جار ده‌یگوت: من شیت ده‌بم و له‌مه‌و به‌دوا نه‌قلم نابیت و وه‌ک شیته‌کان له‌ شار ده‌مکه‌نه دهره‌وه.

(مینا) له‌ کووپه‌که‌ نزدیک بووه‌وه و قژی سهری (کاپتا)ی گرت و سهری هینایه دهره‌وه وتی: باش سه‌یرم که، ئایا ده‌مناسیته یان نا؟

(کاپتا) به‌ گریان‌ه‌وه وتی: تو نه‌وه‌ی که له‌ خه‌وه‌که‌مدا په‌لامارت دام و لووت و لیومت بریندار کرد... نه‌ی خواجه‌کانی میسر به‌زه‌بیتان پیمدا بیته‌وه... و له‌م ژنه‌ رزگارم بکه‌ن. خواجه‌کانی میسر ده‌زانم که ئیوه له‌ من تووره‌ بوونه‌و له‌به‌ر نه‌وه‌ هم ژنه‌تان هیناوه‌ته خه‌ونی منه‌وه. چونکه له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی هاتمه‌ بابل‌ه‌وه په‌رستنی ئیوه‌م له‌ بیر کرد و خواجه‌کانی بابلم ده‌په‌رست. به‌لام له‌مه‌و دوا ته‌نھا ئیوه ده‌په‌رستم.

(مینا) پیلاوه‌کانی له‌ پیی کرده‌وه و دووجار، به‌لام به‌ هیواشی، به‌ پیلاوه کیشای به‌ دهم و چاوی (کاپتا) داو وتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی تو له‌ کاتی خه‌ودا جنیوت

به‌ من دا نه‌مه‌ سزای خه‌ونه‌ ناپه‌سه‌نده‌که‌ته بو نه‌وه‌ی بزانی که ئیستا نه‌نووستووی و به‌ خه‌به‌ری.

به‌لام (کاپتا) زیاتر گریا و وتی: ئیستاش ههر له‌ خه‌ودام، چونکه وا هه‌ست ده‌کهم وه‌ک جاری به‌کهم که لیتی دام ئیستاش به‌و پیلاوه هیرش ده‌کاته سهرم.

من به‌ (کاپتا) م وت: ئیستا به‌ راستی به‌ خه‌به‌ری و نابی بگرییت و له‌ کووپه‌که‌ وهره دهره‌وه بو نه‌وه‌ی مه‌ستییه‌که‌ت چاره‌سهر بکه‌م.

به‌لام (کاپتا) نه‌یده‌توانی له‌ کووپه‌که‌ بیته دهره‌وه چونکه گۆزه‌یه‌کی بچووک بوو و من، یارمه‌تیم دا تا هاته دهره‌وه‌و بوئه‌وه‌ی کاریگه‌ریتی شه‌را به‌که له‌ ناو ده‌ماریدا دهریچیت، (مسهل)م دهرخوارد دا، چونکه دهرمانی کاریگه‌ر بو له‌ ناو بردنی مه‌ستی، دوا‌ی له‌ خه‌و هه‌لسانی شه‌رابخۆر (مسهل)ه، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی من جگه له‌ سهرخوشی شه‌راب، گرفتاری نه‌شئه‌ی تریاکه‌که‌ش ببوو و بوئه‌وه‌ی له‌ ناسه‌واری تریاکه‌که‌ رزگاری بکه‌م په‌تیکم به‌ پشتییه‌وه به‌ست و خسته‌م ناو ئاوی رووباره‌وه.

(کاپتا) له‌ پاش نه‌مانی کاریگه‌ریتی دهرمانه‌که، له‌مه‌ستی شه‌را به‌که ههر زوو رزگاری بوو و وتی چیتره‌هست به‌ سهر ئیشه‌ ناکهم. به‌لام وه‌ک بلتی به‌ ته‌واوته‌ی له‌ خه‌و هه‌لنه‌ساوم چونکه حه‌ز ده‌کهم بنووم.

تیگه‌یشتم که مه‌یلی نه‌و بو نووستن به‌ هوی کار تیگه‌کردنی تریاکه‌که‌وه‌به‌که‌وا زوو له‌ ناو ناچیت و ماوه‌یه‌ک ده‌خایه‌نیت. پیم وت: تو رۆژتیککی تر هه‌ست به‌هیچ یه‌کیک له‌م بازارانه‌ی نه‌مرو ناکه‌ی و به‌ته‌واوی چاک ده‌ببیه‌وه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ هوی هه‌ره‌شه‌ی هم ژنه‌و ناراحه‌تییه‌کانی پی خواردنی دهرمانه‌کانی من بایی پیویست ته‌می بوویته، من چاوپوشی له‌ بی ریزی کردنه‌که‌ت ده‌کهم.

(کاپتا) وتی: بو من به‌رامبه‌ر به‌ تو بی نه‌ده‌بیم کردووه؟

وتم: به‌لئ، تو دوینی به‌هوی خواردنه‌وه‌ی شه‌راب و گالته‌پیگه‌کردنی نه‌و خه‌لکه‌ی که تو یان کردبووه وه‌سیله‌ی گالته‌پیگه‌کردنی خو یان، به‌ شتیوه‌یه‌ک مله‌ور

ببوی که دووچار بهرامبهر به من بچ ئەدەبیت نواند، بەلام بۆ ئەوەی بزانی که جیاوازی نیوان خواوەندیک و بەندەیهک چەندە، لیت خۆش دەبم، بەلام ئەووە بزانه که ئەگەر من دویتنی له کاتی خۆرتاوابوندا تۆم له مەرگ رزگار نەکردایە ئیستا تۆ لەم کووپه بچووکه دا له تەنیشت کووپه کانی تر، له ساردخانه کهی کۆشکی پاشادا ببوی، بەلام بەبچ گیان. چونکه (بورابورباش) تۆی دەکوشت.

ئینجا رووداوه کانی دوینیم به تیر و تەسەلی بۆ گتیرایه وه، بەلام (کاپتا) باوهری نەدەکرد و وای دەزانی درۆ دەکەم. بەلام ئامادەبوونی (مینا) ناچاری دەکرد هەر چیه کی پچ دەلیم باوهر بکات. دواي ئەوەی تیم گەیاند که دویتنی چ مەترسییهک هەرەشە ی لئ دەکرد و وتم: ئەگەرچی ئیمه له بابل هەلەتووین بەلام هیشتا ئەوەندە لەو شارە دوور نەکووتووینە تەووە که له مەترسییه کان رزگارمان بووبیت و ئەگەر پاشای بابل دەستگیرمان بکات سەر بەرەو ژێر له دیواری بابلدا هەلمان دەواسیت.

سەول لیدەرە کانی ئەم کەشتییهش هەلەتەن و ئیمه ناتوانین بههۆی ئەوانه وه کەشتییه که لئ بخورین و خۆمان بگهیه نینه ولاتی (میتانی) و تۆ که بەندە ی منی ئیستا دەبچ رینگا چارهیه کمان بۆ بدۆزیتە وه که هەرچی زووتر له نزیک بابل دوور بکه وینه وه و له بهر ئەوەی له دویتنی ئیواره وه تا ئەمڕۆ هیچمان نەخواردوو ه پتووستیمان به خواردنه و برۆ لەم گونده که له دووره وه دەبیرئ خواردمان بۆ بکړه و له گەل خۆتدا بیهیتنه وه و له کاتی رویشتن و گه رانه وه ئەقلت به کار بهیتنه که چۆن ئیمه دەتوانین رابکه یین و گیانی خۆمان له توره یی (بورابورباش) رزگار بکه یین.

(کاپتا) به دوو هەلقه مسه وه رویشت و له کاتی کدا که باریکی به کۆله وه بوو گه راپه وه و بینیم دوو گۆزه خواردنه وه و هندی خواردن له ناو کۆله که ی پشتیدا یه .

وتم: (کاپتا) ئایا بیرت له وه کرده وه که چی بکه یین؟

وتی: بەلئ گوره ی من، لیره وه که رویشتم بیرم کرده وه و له هاتنه وه شمدا هەر لیکم دەدا یه وه و تیگه یشتم که من دویتنی خەوم نەبینبوو و ئەوەی بینبووم له بیداریدا رووی دابوو و له بهر ئەو شەراب تاوانی نییه، چونکه هۆی بینینی ئەو شتانه مەستی نەبوو و من له هەلەدا بووم که ئەمڕۆ تۆبەم کرد که چیی تر شەراب نەتۆشمه وه.

(کاپتا) ئەمە ی وت و بهبچ ئەوەی چاوهروانی ئیزن دانی من بیت، یه کیک له گۆزه کانی هەلگرت و دەستی به خواردنه وه ی کرد و جار به جار بۆ تازه کردنه وه ی هەناسه، دەمی له گۆزه که هەلگرت و ستایشی خوایه کانی میسر و تەنانه ت بابلیشی دەکرد. دواي ئەوەی ئەوەندە ی نۆشییه وه که چی تری پچ نەخورایه وه گۆزه نیوه به تالە که ی له ژیر میزی کەشتییه که دانا، که شویتیکی فینک بوو و هەر لهوئ راکشاو نووست.

من ئەوەندە لەم کرده وه یی تووره بووم که ویستم به یه کیک له سه ولە کان لئی بدهم و به سزای بگه یه نم، بەلام (مینا) نەیهیشت و وتی: بەندە که ت کاریکی ژیرانه ی کرد و ئیمه ش دەبچ ئەو بکه یه نمونه و شەراب بنۆشین، بۆ ئەوەی چالاک بین. چونکه ئەمڕۆ روژیکی خۆشه و (بورابورباش) ئەگەر هەموو روژئ دەسه لاتی هەبچ هەر نەبچ ئەمڕۆ توانای دەستگیرکردنی ئیمه ی نابیت و ئیمه دەبیت لەم روژه به هاره دا که گەمە کان له که ناری رووباردا شین بوونه و حاجی له ق له قە کان دەنگیان دیت و مراوییه کان به گه ردنی به رزه وه له ئاسماندا دەفرن که برۆن و هیلانه دروست بکه ن و هیلکه بکه ن، که لک و هه رگرین. چونکه له وانیه روژیکی تری وه هاما ن به نسیب نەبیت که تا ئەم راده یه خۆش و دلرفین بیت و دوا یی خه فه تی بۆ بخۆین.

ئەم قسه یه ی ئەو کاری له من کرد و وتم: (مینا) کاتی که له بابلدا بۆ بینینی ئەستیره ناسه کان چوممه بورجه که یانه وه له وانم بیست که چاره نووسی مرۆف له لایه ن ئەستیره کانه وه دیاری ده کریت و ئیمه ناتوانین چاره نووسی خۆمان

بگۆرپین، بۆیه پیشنیاره کهی تۆم به دلله و ئه مرۆ له م جیگایه دا به خووشی راده بویرین و له بهرته وهی ههوا گهرم بووه، و اباشه بچینه ناو ئاوه که وه و له شمان فینک بکهینه وه.

جله کاتمان داکه ندو له رووباره که دا مه له وانیمان کرد و دوای فینک بوونه وه گه راینه وه که شتییه که وه ناغان خوارد و شه رابمان نوشیییه وه وه، مینا بۆ ئه وهی نیشان بدات که چۆن بۆ خوییه کهی خۆی سه ما ده کات له سه ر که شتییه که سه ما ی کرد و من پیم وت: (مینا) له وه زیاتر سه ما مه کهه. پرسیی: بۆچی له وه زیاتر سه ما نه کهم؟

وتم: له بهر ئه وهی کاتیی که به نیگات که وهک تریفه ی مانگی سه ر ئاوی رووباره، سه یری خۆره لات ده که ی و به ده ست ئاماژه ی بۆ ده که ی ده که وه مه وه یادی میسر و هه ست به په ژاره ده که م^(۱) من نامه ویت به ژنیک بلیم که دلیم پیتته وه یه، چونکه جارێکیان قسه یه کی وام به ژنیک وت و ئه و ژنه ئه وه ندو چاره رده شی کردم که هیچ پزیشکیکی میسری تا ئه مرۆ هینده به ده بخت نه بووه.

(مینا) وتی: دیاره له ولاته که ی تۆدا ژنه کان پیاو فریو ده دن و به ده بختیان ده که ن. به للام من به ته ما نیم تۆ به ده بخت بکه م و فریوت بده م و خوای منیش ده لیت تۆ نابیی خۆت به ده ست پیاوه وه بده یت مه گه ر کاتیی که پیاویکت په سند کرد و من هیشتا پیاویکم نه دۆزیوه ته وه بۆ ئه وه ی بتوانم هه موو ته مه نی ژیانم له گه ل ئه ودا ببه مه سه ر، به للام پیم بلتی بزانه م ئه و ژنه ی بووه هۆی به ده بختیت خه لکی کام ولات بوو و چۆن تۆی چاره ره ش کرد؟

وتم: ئه و ژنه منی خسته داوی خۆیه وه و هه ر چیه کی هه مبوو لیبی سه ندیم، ته نانه ت وای لیبی کردم گۆری دایک و باوکیشم بفرۆشم و نه متوانی دایک و باوکم له گۆره که ی خۆیاندا بشارمه وه.

(مینا) وتی: ئایا مه به ستت له م قسه یه ئه وه یه که تۆ ده ته ویست ئه و ژنه بکه یته هاوسه ری ژیاننی خۆت؟

وتم: به لیبی.

وتی: ئایا ئه و بۆ ئه وه ی بپیتته هاوسه رت هه رچییه کت هه بوو لیبی سه ندی و تۆی ناچار کرد گۆری دایک و باوکت بفرۆشی؟

وتم: به لیبی...

(مینا) وتی: ئه م ره فتاره تایبه ت بووه به ئه و، یان له ولاته که ی ئیوه دا هه موو ژنه کان ئه وه ان و بۆ ئه وه ی بینه هاوسه ری ژیاننی پیاویک، هه رچییه کی هه یه لیبی ده ستین؟

وتم: ژنه کانی تریش بۆ ئه وه ی پیاویک که لکیان لیبی وه رگری شتیکیان لیبی ده ستین و له میسردا هیچ ژننی به یی وه رگری شتیکی نابیتته هاوسه ری پیاویک.

(مینا) وتی: ئه مه نه ریتیکی وه حشیانه یه وه ئه گه ر من باش تینگه یشتیم، له میسر هه ر پیاویک که بیه ویت ژن به یتیت ده یی زیتر و پاره بدات و وه ک که نیز ژنه که بکریته وه، ئه گه ر نا ناتوانیت سوودی لیبی وه رگری.

وتم: وایه، به للام چه ندیتییی زیتر و پاره که جیاوازه و ئه و که سانه ی ده وله مه ندرن بۆ کرینی ژن پاره ی زیاتر ده دن.

مینا وتی: که واته جیبی سه رسورمان نییه که بۆچی هه موو ژنه خۆفرۆشه کان له میسره وه دین، چونکه له جیگایه ک که ژن و میردایه تی به پاره به ستراییتته وه و تا پیاو پاره نه دات نه توانی ژن به یتیی و تا ژن کانه و نه گری میردی هه لنه بژیتری، ئیتر ژن و میرد چه ز له یه کتری ناکه ن و ته نها چه ز له پاره ده که ن و هه رکه سی کانه ی زیاتر بدات ژنه که جه رگی خۆی به ئه و ده سپییری. به للام من خه لکی ولاتیکم که له وی ژن و پیاو بۆ پاره تیکه لیبی یه کتر ناکه ن و ئه و شتانه ی که خوییه کان به خۆراییی داویانه به ئه وان، بۆ فروشتن داینانین و له ولاتی ئیمه دا هه رگیز نه بیستراوه ژننی بۆ ئه وه ی پیاویک که لکی لیبی وه رگری هه رچی هه یه تی لیبی سه نی و ته نانه ت گۆری دایک و باوکیشی لیبی وه رگری.

لهوئ ههر ئهوهنده ژن و پياو يه کتريان به دل بيت، ئيتر دهبنه ژن و ميترد و نه ژنه که داوای شت له پياوکه دهکات و نه پياوکه له ژنه که.

من نه گهر خوّم تاييهت نه کردبايه به خوايه کهم، ههر پياويکم به دل بووايه به ميتردی خوّم هه لده بژارد و ئه مړوش که خوّم تاييهت کردوه به خواوه ديسانه وه ده توانم پياويک هه لېژيرم که به دلّم بيت، به مهرجی کچينييه کهی خوّم پيشکesh به خواکه م بکه م، پاشان شوو بکه م.

وتم: (مينا) دنيا به فرراوانه و له م دنيايه دا خوايه کان زورن و ئه وهنده ژماره يان زوره که هيشتا کهس په پيدا نه بووه که بتوانی ناويان له بهر بکات و له ههر سه رده ميکدا خه لکی له ترسا خواي نوئ بو خويان په پيدا ده کهن و ده پيه رستن و له بهر ئه وه تو ده توانی واز له خوايه کهی خوّت به ينی و له گه ل مندا بيت بو ولاتتی که له ويذا خوايه کهت ده سه لاتی نه بيت و له وئ خواي تری لتيه که ناچارت ناکه ن کچينييه کهی خو تيان پيشکesh بکهی و له ويذا تو ده بيته خوشکی من، واته ده بيته هاوسهرم.

(مينا) وتی: من بو ههر ولاتتی بروم ده سه لاتی خوايه کهم ده مگرسته وه و هه رگيز جيگايه ک نييه که بتوانم بزی بروم و ده سه لاتی خوايه کهم له ويذا نه بيت. دوايي مينا ليم نزيک بووه وه و ده سستی گرتم و وتی: من توّم به دلّه و ناماده م بيمه خي زانی تو، به لام ناتوانم بهر له وه رگرتنی ره زامه ندیی خوايه کهم بيمه هاوده مت، چونکه من مو لکی خوايه کهی خوّم.

وتم: (مينا) ئه م قسه يه ی تو ده بکهی وه ک قسه ی هه موو ژنه گه نج و جوانه کانی تره، که ههر کاميکيان بو ئه وهی نازاری ئه و پياو به دن که خوشيان ده ویت، به هانه يه ک ده وژنه وه. يه کيکيان ده لیت خو شم ده وييت به لام زيّر و پاره ت نييه .. يه کيکی تر ده لئ خو شم ده وييت به لام له بهر ئه وهی خواکه ی من نا په رستی ناتوانم بيمه هاوسه رت و .. تو ش ده لتي ناماده م بيمه هاوسه رت به لام له پيشا ده بی ره زامه ندیی خواکه م وه رگرتم.

(مينا) وتی: من ژنيکی نه زان نيم و جگه له زماني ولاته کهی خوّم زماني ميسری و زماني بابلش ده زانم و نه توانم ناوی خوّم به سي شيوه بنووسم. من ده زانم که خه لکی له ولاته جيا جياکان خواي جوړاو جوړ ده په رستن و ناگادارم که له هه موو ولاتاندا ئه وانه ی ده و له مه ندن باوه ريان به خواکانی خويان نييه، به لام له بهر دوو مه به ست وای ده رده خه ن که باوه ريان پيانه، يه کيکيان ئه وه يه که داب و نه ريتيان وايه و، دوو مه يان ئه وه يه که له بهر ئه وه وای ده رده خه ن که باوه ريان به خوايه تا کو بتوان چيني هه ژار و به نده کان به کار بگرن که ئه وانيش باوه ريان به هه مان خواي ئه وانه و به ره نجی ئه وان خويان زياتر ده و له مه نند بکه ن چونکه نه گه ر چيني هه ژار و به نده کان بزائن که ده و له مه نده کان باوه ريان به خواکان نييه لي تيان هه لده گه رپنه وه. هه روه ها باوه ري چيني هه ژار و به نده کان به خواکان له ميسر ويا بل و شوپنه کانی تر باشترين هوکاره بو گو تپرايه ل راگرتنی ئه و خه لکه و ئه وه نده ی که ئه م بير و باوه ره هه ژارو کزي له کان ملکه چي ده و له مه نده کان ده کات، ترس و قامچی و مهرگ، ئه وه نده ناچار يان ناکه ن ملکه چ بن.

من هه موو ئه مانه ئه زانم، به لام له بهر ئه وهی له مندالييه وه منيان به باوه ري خواکه مه وه په روه رده کردوه و به رده وام خه ريکی سه ما کردن بو خواکه م بوومه هيچ هي زتيک ناتوانی ئه و باوه رده م لي سه نيسته وه و نه گه ر تو ش وه ک من له مندالييه وه له بهر ده م گايه کاندا سه مات بکر دايه و له کاتی سه مادا به نيوان شاخه نووک تيژه کاني دا بازت بدايه و به پاژنه ی پيت له کاتی بو ران دنيا ندا بدايه به لموزباندا، ده تزانی که من چی ده ليم و ئه و که سه ی به م شيوه يه باوه ري به خواي خو ی هه بيت ئيتر له باوه رکه ی پاشگه ز نابيته وه. به لام دلنيام تو هه رگيز سه ماي کچ و کووره گه نجه کانت له به رده م گايه تووره کاندا نه بينيوه.

وتم: من بيستوومه که له هه ندی له ولاتان له گه ل گادا ياری ده کهن و له به رده مي دا سه ما ده کهن و تووره يان ده کهن و وام ده زانی ئه م کاره بو ئه وه يه ته ماشا چيه کان خو شحال بکه ن. به لام له وته کهی تو دا ده رده که ویت که ئه م کاره

هۆبه کی ئایینی هیه و بۆ ئه وه له بهردهم گایه که دا سه ما ده که ن که ئه رکیتی ئایینی خۆیان جی به جی بکه و ئیمهش له ولاتی میسر دا گا ده په رستین، به لام ئه و گایه ئیمه ده په رستین له گه ل گایه که ی ئیوه دا جیا وازه، چونکه ئیمه ته نیا یه ک جوړه گا ده په رستین و ئه م گایه که خاوه نی هه ندی نیشانه ی تاییه ته و له هه ر نه سلیتی مرؤفدا، واته هه ر بیست سا ل جار یک ده رده که وی. کاتیک گایه ک په یدا بوو که ئه و نیشانه دیاری کراوانه ی تیدا بوو، ده زانین که خاوه ن نیشانه کانی خوایه تیه و ده په رستین تا کو ده مریت. به لام ئیمه هه رگیز له به رده م گایه کاندایه سمانا که یین و کچینی کچه کانی میسر پیشکه شی گایه نیره کان ناکه یین له کاتیکدا که تۆ ده ته وی پیشکه شی گایه کی بکه ی و ئه گه ر بریار وایه که ئازهلک سوود له کچینی که ی تۆ وه برگری بۆ چی پیشکه شی سه گ و ئه سپی ناکه ییت؟

(مینا) له م قسه یه ئه وه نده تووړه بوو که دوو شه قه زلله ی به هیزی کیشا به بنا گویمدا و رهنگی له تووړه پیدا رهش هه لگه راو وتی: ئه ی پزیشکی میسر یی نه زان، له باره ی شتی که زانیاریت له باره یه وه نییه قسه مه که، چونکه زانیاری تۆ له مه ر خوایه که ی من له زانیاری میشتیک له باره ی زیر و زیوه وه زیاتر نییه. له و کاته دا که دهم و چاوم له شه قه زلله کانی مینا ده کزایه وه، تیگه یستم که زۆر لی کردن سوودی نییه و (مینا) رازی نابیت بیته هاوسه ری من، مه گه ر ئه وه ی که سه ره تا به سازدانی مه راسیمیک بوونی خۆی پیشکه شی به خواکه ی بکات، بۆیه به ره و دواوه ی که شتییه که رویشتم و بۆ خۆخافلانن دهستم کرد به ریکه خستنی ده رمانکانم.

(مینا) ش له به شی پیشه وه ی که شتییه که دهستی به سه ما کردن کرد و من تیگه یستم که ئه م سه مایه ته نها بۆ په رستنی خواکه ی نییه، به لکو مه شق ده کات بۆ ئه وه ی ماسولکه کانی له شی به رده وام له فه رمانیدا بن.

(مینا) به شتیوه یه ک سه مای ده کرد که مه حال بوو سه ما که ریکی ئاسایی

بتوانی به و جوړه سه ما بکات. چونکه هه ندی جار له پی هه ر دوو دهستی به سه ر که شتییه که وه دنووساند و قاچه کانی وها به رز ده کرده وه که ده تگوت که رته داره و هه ندنی جاریش خۆی به ره و پشت ده چه مانده وه که سه ری ده گه یشته زه وی به بی ئه وه ی قاچه کانی له زه وی جیا بینه وه.

کاتی که من ئه و سه مایه سه رسوره یته ره ییم بینی که بۆ خواکه ی ده کرد زانیم زۆر لی کردن له گه ل مینادا سوودی نییه و که سیک که ئه م زه حمه ته سه ختانه بۆ خواکه ی خۆی بکیشی، ئاماده نابیت بیته خوشکی من، مه گه ر له پیشا کچینییه که ی خۆی پیشکه شی به خواکه ی بکات. که سی که تا ئه م راده یه باوه ری هه بیت داوای کردن شتییک که دژی ئایینه که یه تی له پیاوه تیه وه به دووره. له به رئه وه به ریارم دا له وه و دوا چیی تر داوای لی نه که م بیته خوشکم.

(مینا) دوا ی سه ما کردن له شی خۆی شتیلاو کراسی له به ر کردو دوا یی له پیشه وه ی که شتییه که دانیشتم و دهستی به گریان کرد. من وازم له که ره سه تی پزیشکی خۆم هینا و به ره و ئه و چووم و زۆر به نه رمی پیم وت: (مینا) ئایا تۆ نه خۆشی؟

(مینا) وه لامی نه دامه وه و دهستی لای برد و زیاتر گریا.

وت: (مینا) ئه گه رچی من زۆر دلیم به تۆ وه یه، به لام دلنیابه بۆ ئه وه ی خه مبارت نه که م هه رگیز داوات لی ناکه م بیته خوشکی من و له من مه ترسه.

(مینا) سه ری هه لبری و فرمیسیکی چاوی سپیه وه و وتی: تۆ چه ند نه فامی که وا تیده گه ی من له تۆ ده ترسم. من هیچ ترسیکم له تۆ نییه و بۆ تۆ ناگرم، به لکو بۆ چاره نووسی خۆم ده گریم که منی له خواکه م جیا کرده وه ئه گه ر له خواکه م دانه برامایه ئه وه نده لاواز نه ده بووم که نیگای پیاوکی وه ک تۆ به ینیته له رزه.

من ده ستیم گرت و ئه م جار هیان ئه و دهستی لانه برد و رووی کرده من و وتی: سینۆه له به ر ئه وه ی تۆ منت له پاشای بابل رزگار کرد، من ده بوایه به

پاداشتی ئەم یارمەتییەت ببوومایەتە هاوسەری ژبانت، بەلام ئەگەر تۆ بتزانیبایە
خواکەیی من کێیە، سەرت لەو نەدەسورما کە ناتوانم پاداشتەکەت بدەمەوه.
ئیمە نابیت لە بارەیی خواکەمانەوه لەگەڵ بیانییەکاندا زۆر بدوین و هەرچیەک
دەزانین پێیان بلین، بەلام من دەتوانم پیت بلیم کە خۆی ئیمە خۆی دەریایە و
لە ئەشکەوتیکە کە لە ناو شاخیکداوە هەرکەسێ دەچیتە ناو ئەو ئەشکەوتەوه
ئەگرچی دەتوانی لەوێ بیتە دەرەوه، بەلام لەوێ ئەوەندە هەست بە بەختەوهری
دەکات کە هەرگیز نایەتە دەرەوهو هەر لەبەر ئەوەش تا ئەمڕۆ کەس لەو
ئەشکەوتە نەهاتۆتە دەرەوه. هەندێ دەلین خواکەیی ئیمە ئەگرچی خۆی
دەریایە، بەلام لە شێوهی مانگادایەو هەندێ دەلین کە لە شێوهی مەرۆشە، بەلام
سەری لە مانگا دەچیت.

هەموو سالی لە ناو کچە گەنجەکاندا کە پێشتر فێرە سەماپوونە، دوانزە کەس
بە تیروپشک هەڵدەبژێردرین و هەر یەکە لەم دوانزە کەسە لە مانگیکدا یەک
جار بە تەنیاپی لە کاتی مانگەشەودا دەچیتە ئەشکەوتی خوا. منیش لەو دوانزە
کەسە بووم کە دەبواوە لە شەویکی مانگەشەودا بچووومایەتە ناو ئەشکەوتەکەوه،
بەلام لەبەر ئەوەی منیان رفاندو وەک کەنیز بە پاشای بابلیان فرۆشتم، نەمتوانی
بەم بەختەوهرییە گەورەیه بگەم. من لە هەموو ئەو کاتانەیی دیلیتیدا بیرم لەو
ئەشکەوتە دەکردهوهو ئیستاش هەر لە یادی ئەوێ و لە یادی خواکەمدام و هیچ
ئارەزوویەکم نییە جگە لەوێ برۆم و کچینی خۆمی لەو ئەشکەوتەدا پیشکەش
بکەم و ئەگەر لە ئەشکەوتەکە هاتمەدەرێ، دەبمە ژنی تۆ، بەلام وەکوپیم وتی ئەو
کەسانەیی کە دەچنە ئەشکەوتی خواوەکەمان بەرادیەیک هەست بە بەختیاری
دەکەن کە هەرگیز لەوێ هەنگاو نانینە دەرێ.

وتم: (مینا) ئیستا زانیم کە تۆ خەلکی دورگەیی (کریت)ی^(۲). چونکە ئەو
کاتەیی لە سووریا بووم ئەو دەریاوانانەیی لە دورگەیی (کریت)ەوه دەهاتن
دەیانگوت: خۆی دانیشتوانی دورگەیی (کریت) لە ئەشکەوتیکدا دەژیت و لە

شێوهی گادایەو من نامادەم تۆ بەمە دورگەیی (کریت) بوئەوهی چۆنی خۆت حەز
دەکەیی لەگەڵ خواکەتدا رەفتار بکەیت.

(مینا) وتی: (سینۆهه) لە ناو هەموو ئەو پیاوانەیی من بینوومە تۆ تاکە
کەسیکی کە پەسندم کردوویت، چونکە جگە لەوێ گیانی منت رزگار کردووه،
لە تۆدا هەندێ شت هەیه کە من بۆلای خۆی رادەکێشی، بەلام نازانم چیبە. من
حەز دەکەم لە ئیستاوه تا ئەو کاتەیی دەگەینە (کریت) من و تۆ بەخۆشی بژین و
دیسانەوه دەلیم دواي ئەوهی خۆم پیشکەشی خواوەکەم کرد ئەگەر لە
ئەشکەوتەکە هاتمە دەرەوه شوو بە تۆ دەکەم.

لەو کاتەیی مینا بە پەنجەکانی خۆی دەموچاوی منی نەوازش کردو دەموچاوی
خۆی لیم نزیک کردووهو لیبوکانی لە دەموچاوی من دەخشانند و منیش
دەموچاویم ماچ کردو ئەوەندە چێژم وەرگرت کە ئەگەر ببوایەتە خوشکیشم تا ئەو
رادەیه هەستم بەخۆشی نەدەکرد.

کاتی شەو داهاات بەندەکەم لە خەو هەلساو باویشکیکی داو دەستی بە
چاویدا هیناو وتی: ئەی (ئاموون) خۆی گەورەیی میسر، من سوپاست دەکەم کە
ژانە سەرەکەمت چاک کردووه و ئیتر سەرم وەک کەرته مسیک کە دەبخەنە نیتوان
سندانی ئاسنگەر و چەکوشە گەورەکەیی، ئازار ناکیشی، بەلام سکم ئەوەندە
برسیبە کە دەلێی چەند شیریکی گەنجی برسیبی تێدایە و داوای خواردن دەکەن.

دوایی بەبێ ئەوهی چاوهروانی ئیزنی ئیمە بیت هەلساو هەندێ لەو
خواردنەیی خوارد کە خۆی کریبووی و لە کاتی خواردنی گوشتی بالندەکان،
ئیسکەکانی فری دەدایە ناو رووبارەوه.

۱- لە زمانی فارسیدا، ئەویش لەکاتی رۆژ، نیگای ژن ناشوہیتن بە تریفەیی مانگی سەر رووبار،
بەلام لەم کتیبەدا هەموو تەشبیہاتەکان و هەرەها شێوهی دەرپینی قسەکان میسراییە، چونکە

نوسهر ناوی رووداو و بابته‌کانی له میژوووه وەرگرتوووه. له‌به‌رئه‌وه خۆینه‌ران نابیت گله‌یی له وەرگێتی بکه‌ن که بۆچی نیگای مینای به شوپهان‌دن به تریفه‌ی مانگی سه‌ر رووبار، وه‌سف کردوووه- وەرگێتی.

۲- دورگه‌ی کریت دورگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه له ده‌ریای ناوه‌راست که له رابردوو‌دا خاوه‌ن شارستانییه‌تیکی دره‌وشاوه بووه- وەرگێتی.

بووینه سی گالتەچی گەرۆک

کاتی برسپه تیبه کهی نیشته وه وتم: (کاپتا) تۆ قەرار بوو ریگا چاره یه کمان بو بدۆزییه وه و پیمان بلتی که پیوسته چی بکهین، بوئوهی خۆمان رزگار بکهین، چونکه دوور نییه سه ریازه کانی پاشا به دوای ئیمه وه بن و بیانه ویت دستگیرمان بکه ن.

(کاپتا) وتی: ئەگەر من باش تیگه یشتیم تۆ وتت پاشای بابل تا سی رۆژی تر به شوین تۆدا ناگه پیت و برپاری داوه که تا سی رۆژی تر ههنگاو نه نیسته کۆشکه وه وه له م رووه وه ئەو بیر له تۆ ناکاته وه و واده زانیت که له شوینیکی دوور خه ریکی مۆمیایی کردنی لاشه ی منی. به لام له وانه یه سه ول لیدره کانی که شتییه که مان، یان نیره مووکه کانی حه رم ئەم بابته یان به پاشا راگه یاندی که ئەگەر و ابیت جیی مه ترسییه وه ده بی رابکه ی ن. چونکه ئەگەر (بورابوریاش) من دستگیر بکات ده رخوا ردی شیره که ی خۆیم ده دات و تۆ و ئەم ژنه سه ره ره و ژیر له شووره ی بابل وه هه لده واسی هه تا گیانتان ده ر ده چی. ئەگەر تۆ به هۆی تریاکه وه منت بی هۆش نه کردایه و هه ست و هۆشم له جیی خۆیدا بوایه ئیوه م رینومایی ده کرد، به لام ئەم تریاکه ی تۆ ئەوه نده منی شیواندوه، که ئەگه رچی سه ر ئیشه که م نه ماوه، به لام هیشتا هه ر گێژم و له گه ل ئەوه شدا که تۆ تریاکت ده رخوا رددابووم و منت خه ستبووه ناو کوپه وه (که ئەم بابته به پیچه وانه ی ئابروومه ندی نییه) من لیت خۆش ده بم.

وتم: (کاپتا) واز له م قسانه بهین وه چاره یه کمان بو بدۆزه ره وه که بتوانین خۆمان رزگار بکه ی ن.

(کاپتا) وتی: من ده زانم که تۆ به بی من وه ک به رخیکی که دایکی خۆی ون کردی و به رده وام به ع به ع بکات و ئەگه ر من نه بووما یه تا ئیستا له به ر ئەوه ی نه تده توانی خۆت له کاره ساته کان رزگار بکه ی گیانت ده سپارد.

وتم: پیمان بلتی چی بکه ی ن و چۆن رابکه ی ن؟

وتی: ئەم که شتییه که پیشتر ده سه ول لیدره ی هه بووه، گه وره یه و ئیمه ش ناتوانین به دوو که س (چونکه ئەم ژنه ناتوانیت سه ول لی بدات) ئەم که شتییه به ره و پیش به ی ن و به پیچه وانه ی رژی ئاوه که سه فه ر بکه ی ن. له به ر ئەوه ده بیت واز له سواریوونی که شتی بهین و له جیاتی ئەوه هه ول بده ی ن دوو گو ی درێژ بدزین و له ریگای وشکانییه وه درێژه به سه فه ره که مان بده ی ن. له م سه فه ره دا ئیمه خۆمان وه گ گالتەچییه گه رۆکه کان لی ده که ی ن و کراسی کۆنه له به رده که ی ن و به رۆژ ریگا ده برین و شه وان له ئاوه دانییبه کان به هۆی فال گرتنه وه و گالتە و گه ف و سه ما کردن گوندنشینه کان سه رگه رم ده که ی ن و ئەگه ر کرا هه ندی مسیشیان لی وه رده گرین. تۆ ده بی پزیشکییه که ی خۆت بشارییه وه وه له جیاتی ئەوه وه ک ئەستیره ناسه کانی بابل سه یری به ختی خه لکی بکه ی ت و منیش به هۆی حه کایه تی پیکه نیناوییه وه ده یانه یتمه پیکه نین. (مینا) ش به سه ما کردن مه شغوول ده بیت. هه روه ها ده بی خیرا لی ره برۆین، له به ر ئەوه ی سه ول لیدره ره کان ده نه فه رن و به زوویی به سه ر ترسی خۆیاندا زال ده بن و هه ول ده دن که شتییه که یان ده ست بکه ویتته وه. منیش هه ستم کرد که (کاپتا) راست ده کات و ئەوان له وانه یه بیته وه و هیرش بکه نه سه رمان تا کو که شتییه که یان له ئیمه سه نه وه.

ئیمه جل و به رگی خۆمان به قور و لیته ی رووباره که پیس کرد و زی و پاره که مان له ناو خۆماندا به ش کرد و له ناو (هه میان) ی^(۱) ژیر کراسه کائماندا شاردمانه وه.

(کاپتا) وتی: شتومه کی پزیشکییه که ت به خه ره ناو ئاوی رووباره وه، به لام

من دهستم له که رهسته کان بهر نه ده بوو و خستمه ناو لباده که ی که (مینا) ی تیدا پیچرابووه و ده نامه کۆلی (کاپتا) و له گه لّ تاریک بوونی ههوا به ناو کیلگه کاندای بهر ی که وتین و خۆمان گه یانده ئه و ریگایه ی که کاروانه کان پییدا ده ریشتن.

ئهو شهوه تا به یانی بهر پتوه بووین و به ره به یان گه یشتینه گوندیک که دانیشتوانی ئه و ی تا ئه و کاته به ده گمهن رهنگی کازایان بینیبوو و له خانوی قوردا ده ژیان و زهویان به دار و بهردی تیژ ده کیلا.

من به (کاپتا) م وت: دزینی دوو گویدریتز باش نییه، چونکه دانیشتوانی ئه و جیگایه مان لی ده بنه دوژمن و وا باشتره که دوو گویدریتز یان لی بکړین و مسیان پی به دین.

ئیمه به هندی مس بووینه خاوهن دوو گویدریتز و، (کاپتا) له هه لگرتنی باره که رزگاری بوو و له وه به دوا له ریگا دوور و دریتزه کانی بابلدا دریتزه مان به پیرهوی داو هه موو روژی دوا ی گهرم بوونی ههوا له گوندیکدا ده وه ستاین و له مهیدانی گونده که، یان له که ناری رووبار هونه ره کانی خۆمان پیشانی گوندنشینه کان ددا.

من به و شیوه یه ی که له بورجی بابلدا بینیبوووم فالّم بو لادییه کان ده گرتوه و موژدهم پیده دان که به رو بوومیکی فراوانیان ده ست ده که ویت و ئاوی رووبار بو ئاودیری کیلگه کان زیاد ده بیت و ژنه کانیان کورپان ده بیت و ئه گهر گه نجه کان داوای فالّم گرتنه وه یان لی بکرده مایه ده موت کچیکی جوانت به نسیب ده بیت. من نه مده ویست راستییه کانیان پی بلیم، چونکه ئه گهر بمگوتایه که فه رمان به ره کانی وه رگرتنی سه رانه، دانه ویله و ئازه له کانیان به زور لی ده ستیتن و به دار پشتیان شین ده که نه وه، ئاوی رووبار بهرز ده بیتته وه و نیوه ی کیلگه کانیان ئا و ده بیات و نیوه که ی تریشی کولله ده یخوات، ئه وان که خه لکیکی ساده بوون تووشی نائومی دی ده بوون.

هه رچه نده زیاتر به ریدا ده ریشتین و خۆر لی دی ده داین، زیاتر له سی گالته چی گه رۆک ده چووین و که ده گه یشتینه هه ر گوندیک له و کاته دا که من فالّم بو خه لکی ده گرتوه، (کاپتا) به هه کایه تی سه یرو سه مه ره و نوکته ی خۆش ئه وانی ده حه په ساند، یان وای لی ده کردن پی بکه من.

کاتی (کاپتا) له هه کایه ته کانییدا ده یگوت: که له جیهاندا گه لانییک هه ن که کاتی به ریدا ده روژن سه ریان له له شیان جیا ده که نه وه و ده یخه نه بن هه نگلیانه وه، بو ئه وه ی قورسایی نه خاته سه ر له شیان، یاخود که ده یگوت: ده بنه گورگ یان مه ر، ئه و خه لکه ساده دلانه باوه رپان به قسه که ی ده کردو که سیان نه ییده پرس ی ناخر کاتی که سه ر له له ش جیا بووه و هه چۆن خاوه نه که ی زیندوو ده مینیت.

ئیمه له م سه فه ره ماندا له بری به های خواردن هیچ کازایه کمان نه دا، چونکه که ده گه یشتینه هه ر شویتیک هه ره ئه وه نده فالّم گرتنه وه ی من و قسه کانی (کاپتا) و سه مای (مینا) ده ستی پی ده کرد، ئه و خه لکه ئه وه نده خوار دنیان بو ده هیتانین که زیاد له پتویست بوو.

له و سه فه ره دا ئه گهر چی نه مده ویست پزیشکی بکه م، به لام کاتیک که ده چووینه گوندیکه وه و من له شه توو کاوییه کانی پیاوان و ژنانم ده دی پیتانم ده وت که چۆن به هۆی زه ریخ و قسل توو که زیاده کانی له شیان لی بکه نه وه، بو ئه وه ی له خوراندن و ناشیرینی پاریزراو بن. کاتیک که هه ستم ده کرد چاوی گوندنشینه کان عه بیداره و ئه گهر چاکی نه که نه وه کویر ده بن به خۆرای چاکم ده کردنه وه. ژنه کان کاتیک که قسل و زه ریخه که یان به کار ده هیتا و ده یاندی که له ناکاودا وه ک کچی ده سالان له شیان بی موو و سپی بووه ته وه به راده په ک خۆش حالّ ده بوون که خۆشترین خوار دنیان پیشکه شی ئیمه ده کرد. من جگه له وه ی به هۆی چاره سه رکردنی لادییه کان ئه وانم له خۆم رازی ده کرد، به م چاره سه رانه مه شقم ده کرد که زانیارییه پزیشکییه کانی خۆم له بیر نه که م و

لیهاتوویی دهستم بۆ نهشته رگه ری کردن له ناو نه چی.

به هۆی سه فه رکردن له سه رزه مینی گه رمی بابل قاچه کانم تلۆقی کردو دهستم ئاوله ی ده رکرد و رهنگی پیستی له شم و دم و چاوم رهش هه لگه را، به لام هه میشه دلخۆش بووم و له ناخی دلمه وه خۆم به شادمان ده بینی چونکه (مینا) هاوشانم بوو و هه رکاتی لیم دهروانی ئه و بزه یه کی دههاتی.

شهوان که دنووستم مینا له ته نیشت منه وه پشووی ده داو به یانی که هه لده ستامه وه به ره له وهی که شتی تالتوویی خۆر له ئاسماندا ببینم سهیری دم و چاو و نه ندانه کانی (مینا) م ده کرد که له چاومدا له خۆر جوانتر بوو.

جگه له (مینا) ش له وه سه فه ره دا به ته واوه تی خۆم له تنگ و چه له مه کانی ژیان ئاسوده ده بینی و هیچ خه میکم بۆ سه رده می ئیستا و داها توو نه بوو و هیچ کاریکی خیرام نه بوو که بۆ نه نجام دانی خۆم به دلته نگ ببینم.

ئیمه زیاتر کاتی تاریکی، واته له نیوهی شه ودا به ری ده که وتین بۆ ئه وهی له گه رمای خۆر پارێزراو بین و کاتی که خۆر هه ندی بهرز ده بووه بی ئه وهی خۆمان ماندوو بکه یین له یه که مین ئاوه دانیدا ده وه ستاین و پشوومان ده دا و نزیکه ی نیوه رۆ له خه وه هه لده ستاین و لادییسه کانمان له ده وری خۆمان کۆده کردوه و تا خۆرئاوا بوون کاته کانمان به سه رگه رم کردنیان ده برده سه ر و ئه م کاره به لای خۆشمانه وه خۆش بوو، چونکه ئیمه له وان زیاتر تام و چیژمان له کاره کانمان وه رده گرت.

کاتی ده بووه شه و گوندنشینه کان دنووستن ئیمه ش دنووستین و رۆژی دواتر به ری ده که وتین و ئه م شیوه یه تا ئه و رۆژه ی که گه یشتینه سه ر سنووری ولاتی (میتانی) به رده وام بوو.

پاش ئه وهی گه یشتینه سنووری (میتانی)، دوو شوان که بینیان ئیمه خه لکانیکی هه ژارین به زه بیان پیمان ها ته وه بی ئه وهی پاسه وانه کانی سنوور سه رنجمان بده نی ئه وان رینوما ییان کردین و ئیمه یان برده ناو ولاته که وه و

چووینه شاری (میتانی) و له ویدا جل و به رگیکی شیای خۆمانان کپی و له شمان شوش و جله کانمان له به رکرد و له یه کی که له میوانخانه کاندان نیشه جی بووین. له بهر ئه وهی زێر و پاره کانمان که م ببوووه دوا ی ئه وهی چووینه ناو (میتانی) بریارم دا ماوه یه ک پزیشکی بکه م که به هۆیه وه هه ندی پارهم ده ست بکه ویت.

به زوویی ژماره ی ئه و که سانه ی دههاتنه لام ئه وهنده زیادی کرد که ناچار بووم به هه ندی له نه خۆشه کانم بلیم له رۆژه کانی تردا بۆ چاره سه ری نه خۆشییه که یان بینه وه لام. (مینا) زۆر سه رنجی دانیش تووانی (میتانی) راده کیشا و هه ر پیاویکی ده وله مه مند که چاوی پی ده که وت، ده یویست لیمی بکریته وه، به لام من ئاماده نه بووم مینا به رۆشم، چونکه بوونی ئه و بۆ من وه ک پیویستی تیشکی خۆر و خواردنی لی ها تبوو.

(کاپتا) که له سه فه ره که دا لاواز ببوو دیسانه وه قه له و بووه وه و هه ندی له ژنه گه نج و جوانه کان ده وره یان لیده دا و به حه کایه ته پیکه نینا و ییه کانی کاپتا کاته کانیان ده برده سه ر. یه کی که له حه کایه ته سه رنج راکیشه کانی کاپتا چیرۆکی یه ک رۆژ پاشایه تی کردنه که ی بابل بوو که له رۆژی سیانزه به می به هاردا بوو.

(کاپتا) بۆ گێرانه وهی ئه م چیرۆکه لی وه شاوه ییه کی تایبه تی هه بوو و ژنه کان له تاو پیکه نین له سه ر زه وی ده تلانه وه و ده بانگوت: زمانی ئه م پیاوه وه ک رووبار دوور و درێژ و خیرایه.

له (میتانی) دا کاتیکی خۆشم برده سه ر، تا ئه و کاته ی که ههستم کرد (مینا) شهوان ده گریهت. من ده مزانی که هۆی گریانه که ی ئه وه یه که له خوایه که ی دووره، بزه پیم وت: (مینا) من ده زانم که هۆی گریانه که ت چیه، چونکه پیتستر پیم وتبووی که ده تگه یینمه وه (کریت) و هیشتا تۆم نه گه یاندۆته ئه وی. به داخه وه من ناتوانم له م کاته دا به ره و (کریت) سه فه ربکه م، چونکه ناچارم بۆ جی به جی کردنی کاریک بچم بۆ ولاتی (هاتی)، به لام له بهر ئه وهی

کهشتییه کانی (کریت) زۆر دین بۆ (هاتی) ده توانم تۆ به یه کییک لهو کهشتییانه بگه به نمه وه (کریت).

ئه وهی من به (مینا) م ده گوت زۆریش له راستییه وه دوور نه بوو چونکه پیشتر باسم کرد فرماندهی سوپای میسر، پیتی سپارد بووم که بۆ ئه و ولاتانه بروم و له باره ی رهوشی سه ربازی ئه وان زانیاری په یدا بکه م و له گه رانه وه مدا بۆ میسر بۆی بگه ی پر مه وه. یه کییک له و ولاتانه (هاتی) بوو که ده بوایه بچوو مایه و به زانیایه که پاشای ئه و ولاته چهند سه ربازی هه یه وه که ل و په لی جه نگیان چۆنه؟ به لام جگه له وهش من نه مده ویست که (مینا) راسته وخۆ بۆ (کریت) به م و پیشکه شی خوایه که ی بکه م، به لکو ده مویست به ناوی سه فه رکردن بۆ (هاتی) هه ندیکی تر له لای خۆمی بیهی تلمه وه.

وتم: مینا سالی یه ک جار له م ولاته وه دهسته یه ک بۆ ولاتی (هاتی) ده رۆن بۆ ئه وه ی باجی ولاتی (میتانی) بده نه پاشای (هاتی). ئه و کاته ی ئه م کۆمه له به ری ده که ون ریگا کان ده پاریزرین و دزه کان ناتوانن په لاماری رییواران بده ن. ئیستا کاتی به ری که وتنی ئه و دهسته یه یه و من ده بی سوود له م ده رفه ته وه ریگرم و به ره و (هاتی) برۆم، ئه گه ر نا ناچار ده بم سه فه ره که م تا سالی داها توو که کاتی به ری که وتنی دهسته ی باجه دو ابخه م. من زۆرت لی نا که م له گه ل مندا به ره و ولاتی هاتی بییت، چونکه نامه ویت له مه زیاتر له خوایه که ت دوورت بخه مه وه و ئه گه ریش ده ته وی من لی ره وه تۆ ده به م بۆ سووریا که به که شتی بچیت بۆ کریت و خۆشم ئه گه ر توانیم له کاتی خۆیدا بگه ری تمه وه و به فریای دهسته ی باج که وتم ئه وایه کسه ر له گه لیاندا ده چم بۆ هاتی و ئه گه ر به فریای ئه وان نه که وتم سه فه ره که م دوا ده که ویت بۆ سالی ناینده.

(مینا) وتی: (سینۆهه) من چه ز نا که م به بۆنه ی بردنی من بۆ سووریا له سه فه ره که ی (هاتی) دوا بکه وی، چونکه بی گومان سه فه ره که ی تۆ بۆ (هاتی) له چوونی من بۆ (کریت) گرنگتره. من بیستوو مه له وشکانییه کانی ولاتی

(هاتی) کچه گه نجه کان له به رده م مانگاندا سه ما ده که ن و من ده توانم له وی مه شقی سه ما کردنی به رده م گایه کان بکه م. چونکه ما وه یه که ئه م سه مایه م نه کردوو و ده ترسم لیها تووی له شم بۆ سه ما کردن له کیس بچی.

وتم: من له باره ی سه ما کردنی به رده م گایه کان له ولاتی (هاتی) بی ناگام، به لام ده زانم که ده کری له ویوه به که شتی بچیت بۆ (کریت).

مینا وتی: تۆ بۆ هه ر شوینی برۆی من له گه لتدا دیم، ئه گه ر چی بۆ ولاتی (هاتی) ش بیته.

به لام به نده که م (کاپتا) کاتی که بیستی ئیمه بۆ (هاتی) ده چین خه مبار بوو و به تووره یه وه وتی: ئیمه هیشتا له مه ترسییه ک رزگارمان نه بووه تۆ ده ته وی گرفتاری مه ترسییه کی ترمان بکه ی، مه گه ر تۆ نازانی ئه و خه لکه ی له (هاتی) ده ژین وه ک درنده کانن و بیانییه کان ده کوژن بۆ ئه وه ی گوشته که یان بخۆن و ئه گه ریش نه یان کوژن چاوه کانیان کویر ده که ن که له ئاشه کانی خۆیاندا بیانه ستنه وه و به ردی ئاشه که یانی پی بسوورین که دانه ویله کانیان به اریته.

دوایی (کاپتا) به مینای وت: گه وره که ی من شیته و تۆش که رویشتنی ئه و بۆ (هاتی) به باش ده زانی وه ک ئه و شیتی. من ئه گه ر پزیشک بو مایه ئیسی که سه ری سینۆهه م کون ده کرد که هه لمه نازارگه یه نه ره کانی ناو سه ری ده ربکه م بۆ ئه وه ی چیی تر بیر له شتی مه ترسیدار نه کاته وه. من پزیشک نیم، به لام ده توانم وه ک چۆن منی خستبووه ناو گوژه یه که وه منیش ئاوها بیکه مه کوو په یه که وه و چند زالوویه کی به سه ردا بکه م بۆ ئه وه ی عه قلی بگه ری ته وه.

دوایی (کاپتا) دهستی به ناله نال کرد و وتی: نه رفه ت له و روژهی منی تیدا له دایک بووم، که ئه وها گرفتاری ئه م خاوه نه شیته بوومه... تازه که می قه له و بوومه ته وه و سکم به رزبوته وه ده بیته دیسان گرفتاری به دبه ختی ئه م سه فه ره بیمه وه، ئه ویش له ولاتی مرۆف خۆره کاندا.

من که بینیم (کاپتا) نارام ناگریت گوپاله که م هه لگرت و چند گوپالیکم

به‌شان و پشتیدا کیتشا، هه‌تا هیمن بووه‌وه و وتم: (کاپتا) هه‌ر به‌نده‌یه‌کی تر له جیاتی تۆ بووایه و ئه‌وها بۆ ریزی له‌گه‌لمدا بکردایه ده‌مفرۆشته‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ به‌سالآچوویت و ماوه‌یه‌که له لای منی من ئاماده‌م تۆ بنیرمه‌وه ئه‌زمیر بۆ ئه‌وه‌ی ئاگات له خانووه‌که‌م بیته‌ هه‌تا له‌م سه‌فه‌ره ده‌گه‌ریمه‌وه.

(کاپتا) وتی: ئه‌گه‌رچی من نه‌مده‌ویست بۆ (هاتی) سه‌فه‌ر بکه‌م، به‌لام ناتوانم بته‌یلم تۆ به‌ ته‌نیایی بۆ ئه‌م ولاته‌ بچی، چونکه‌ به‌ته‌نیا رۆیشتنی تۆ بۆ ئه‌و ولاته‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وایه که مندالیکی ساوا بخه‌نه‌ به‌رده‌ست کۆمه‌لی گورگه‌وه، به‌لام پیتم بلتی که‌ ئایا بۆ رۆیشتن به‌ره‌و (هاتی) ده‌بی به‌که‌شتی بپۆین؟ وتم: نا.. ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ لیره‌وه‌ بۆ (هاتی) ده‌پۆن له‌ ریگای وشکانییه‌وه سه‌فه‌ر ده‌که‌ن.

(کاپتا) وتی: بژی (ناموون) خوای گه‌وره‌ی میسر، چونکه‌ من سویندم خواردبوو که‌ هه‌رگیز هه‌نگاو نه‌نیمه‌ ناو که‌شتییه‌وه و له‌ ده‌ریاوه سه‌فه‌ر نه‌که‌م، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م سه‌فه‌رده‌دا پیویست ناکات سواری که‌شتی بین له‌گه‌لتدا دیم.

دوایی (کاپتا) خه‌ریکی ئاماده‌کردنی که‌ل و په‌ل و خواردنی سه‌فه‌ر بوو، چونکه‌ له‌م کاره‌دا له‌من دووربینترو به‌ تواناتر بوو.

۱-مه‌به‌ست له (هه‌میان)، پشتیتیکی گیرفانه‌دار بوو که‌ زیر و پارهبان له‌ ناو ئه‌و گیرفانه‌دا ده‌شارده‌وه - وه‌رگێتر.

له ولاتی «هاتی»

خه لکی ئه وهنده له ناوی هاتی ده ترسین که نه گهر من بلیم (هاتی) ولاتیکی هیمن و ئارامه، کهس باوه ر ناکات که راست ده کم. نه گهر چی دانیشتوانی (هاتی) خه لکانیکی تووره و گرژن و له جه ننگه کاندای بی به زهین، به لام له ناو ولاته که یاندا که زیتر هه ریمیکی شاخاوییه هیمنی و ئاسایش به رقه راره.

له (هاتی) نه گهر پاره ی که سییک له ریگاوبانه کاندای بدزری، پاشای ئه و ولاته دوو ئه وهنده ی ماله دزراوه که ی ده داتی و هه رکاتی به کیتیک بهر شالاوی چه ته کان بکه ویت و له ریگادا بکوژری به قه دهر ئه وهنده ی که کوژراوه که له کاتی ژیانیدا سامانی به ده دست هیناوه پاره ده داته که سوکاری کوژراوه که، به جوژیک که له رووی بژیوییه وه نیگه رانی و گرفتیان نه بیت. بویه سه فه ره که ی ئیمه له جاده کانی ولاتی (هاتی) به بی هیچ رووداویکی ئه و تو تپه پر بوو و گالیسکه جه نگیسه کانی پاشا له پیش و دوا ی ئیمه وه ده رۆیشن و هه موو رۆژیک خوارده مه نییان بو ئیمه ئاماده ده کرد تا گه یشتینه شاری (ختوشه) که پایته ختی ولاتی (هاتی) یه.

کاتی باس له شاره گه وره کانی دنیا ده کریت خه لکی ناوی شاره کانی **ته بهس** و بابل و نهینه وا ده هینن. من نهینه وام نه بینیه و نازانم چونه به لام ده توانم بلیم شاری (ختوشه) پایته ختی (هاتی) له هه ندی رووه وه ته نانه ت له **ته بهسپیش** باشتره. له شاره دا پاشایه ک فه رمانه روهایی ده کات که هه م سه روکی ولاته که یه و هه میش سه روکی ئایینییه. هه روه ها دادوهی گه وره ی ئه ویشه و من باوه ر ناکه م له هیچ جیگایه کی دنیا دا پاشایه ک هه بیت که به قه دهر ئه و به ده سه لات بیت.

مرۆف کاتیک دیتته ولاتی (هاتی) یه وه و چاوی به شاخه وشکه کانی ده که ویت سه ری ده سورمی که چۆن ده گونجی ئه م ولاته که هه تاوی سووتینه ر له چیا وشکه کانی ده دات دا هاتی هه بیت. ته نانه ت مرۆف له خووی ده پرسی به چ شیوه یه ک خه لکی له م شاخانه دا ده ژین و چۆن له بی ئاویدا نامرن، به لام له م ولاته سهیره دا، له و وه رزه ی که رووباری نیل ئاوه که ی هه لده ستی (وه رزی پاییز - وه رگپری) هه وا سارد ده بیت و له ئاسمان په ری سپی دیتته خوار و ئه م په رانه هه موو کیتوه کان داده پۆشی و دوا یی له وه رزی گه رما، ده تووایه وه و ده بوو به ئاو. من ده زانم که ئیوه باوه ر به م قسه یه ناکه ن به لام من به چاوی خو م کیتوه به رزه کانی (هاتی) م بینی که به و په ره سپیانه داپۆشرا بوون. ئه م په رانه به درێژیی سال ئاوی ئه و ولاته یان دابین ده کرد به شیوه یه ک که خه لکی نه ک هه ر ئازده له کانیان تیر ئاو ده کرد و تینۆتییی خو شیان پی ده شکاند بگه ره به و ئاوه زهوی و زا ره کانی شیان تیرا و ده کرد.

به قه دهر ئه وهنده ی که دانیشتوانی هاتی له ناو خۆدا ئارامن به هه مان ئه ندازه له گه ل دراوسێکانیاندا ناکۆکن و به هانه یان پی ده گرن و به رده وام نیشانه کانی سه ر سنووریان ده برده دواوه که بتوانن خاکی دراوسێکانیان داگیر بکه ن. له سنووری سووریا شووره یه کی گه وره یان دروست کردبوو که دیواره کانی به به ردی گه وره هه لچنرا بوو و ئه م دیواره ده پروانییه هه ریمیکی به رفراوان و هه موو ئه و کاروانانه ی که له سووریا وه بو (هاتی) ده رۆیشن و به ویدا تی ده په رین، ده بووایه (باج) یان بدایه ته فه رمانه ره کانی (هاتی) که بنکه یان له چه قی ئه و شووره یه دا بوو.

هیچ کام له کاروانه کان دوا ی چوونه ژووره وه بو ولاتی هاتی، بزبان نه بوو له شاری لابه دن و نه گه ر لایان بدایه مال و گیانیان له کیس ده چوو و داراییه که یان تالان ده کرا و نه گه ر به رگریشیان بکر دایه ده کوژران و نه گه ریش خو یان ته سلیم بکر دایه، به دیل ده یانگرتن و ده یانگرتنه کۆیله. ده وله مه ندیی دانیشتوانی

(هاتی) سئ سهرچاوهی ههیه یه که میان ئه و باجه بوو که له کاروانه کان و ریبوارانیان دهسه ند ، دووهم له ریگای په لاماردانی ولاتانی دهووبه ر، سبیه م بههوی دهکردنی زیرو مس و کانزایه کی تاییه تی تر که رهنگی خو له میشی و مه یله و شین بوو و پیبیان دهوت ئاسن، من نازانم دانیشتووانی (هاتی) چون ئه م کانزایه یان ده رده هینا و چه کیان لی دروست ده کرد، چونکه ئاسن وهک مس نه ده توایه وه و من خو م یه کئی له کانه کانی ئه وانم بینی که ئاسنیان لی ده رده کرد، به لام نه متوانی تیبگه م چون له به ردی کان بو دروست کردنی ئاسن که لک وهرده گرن.

شاری (ختوشه) له ناوه ندی هه ریمیکی شاخوی دروست کرابوو بناره کانی شاخ به داری میوه دا پو شرا بوو و له داوینی شاخه کانیش جوگه له ی ئاو ده رزان. له شاری (ختوشه) بینایه ی ترسناکی لی دروست کرابوو چونکه ئه و بالاخانانه یان به به ردی گه و ره دروست کرد بوون و هه ندی له و بینایانه ئه و هه ندی به رز بوون که مرؤف لییان ده ترسا و هه یج بینایه ک نه یده توانی به چیه ناو شاری (ختوشه) وه مه گه ر له گه ل ئه و ده ستانه بووایه که سالی جاریک (باج) یان بو پاشا ده هینا و هه ر له به ر ئه و هه ش شاری (ختوشه) وهک بابل و ته به س ناوبانگی نه بوو.

له م شاره دا دانیشتووان له گه ل بینایه کاندایه قسه یان نه ده کرد و نه گه ر بینایه ک پرسیاریشی لییان بکر دایه و ئه وان زمانه بینایه که شیان بزانیایه ده یانوت تیناگه یان یان نازانین، له گه ل ئه و هه شدا خه لکانیکی هه یمن بوون و له گه ل بیتاگه کاندایه دژایه تییان نه ده کرد.

جل و به رگی گه و ره کانی ئه م شاره دیده نییه و کراسی دریتز له به ر ده که ن و فه قیانه ی کراسه کانیان ئه و هه ندی گه و ره یه که سه ریکی فه قیانه که یان ده گه یشته زه وی و له سه ر سینه ی کراسه که یان باز نه ی بالداریان لی نه خشانده بوو و کلاوی دریتز و نووک تیزیان هه بوو ده موچاویان وهک میسر بییه کان ده تاشی و هه ندی له

گه و ره کان ته نانه ت سه ریشیان وهک ده موچاویان له موو پاک ده کرده وه به لام له ناوه راستی سه ریان کاکولیکی به رزیان ده هه یشته وه. گه و ره کان و ده و له مه نه ده کانی هاتی وهک هه موو گه و ره پیاوانی دنیا قه له ون و ده موچاویکی گوشتن و روونیان هه یه و دیار بوو خوار دنیان زور ده خوارد.

(ختوشه) پایته ختی پاشای (هاتی)، به پپچه وانیه ته به س و بابل شاریکی بازرگانی نییه و تیایدا کرین و فرؤشتن ناکری به لام شاریکی پپشه سازی بوو و له به یانییه وه تا ئیواره له م شاره دا دهنگی کانزاکاری ده هاته گوئی و هه میشه له وئ هه ر چهک دروست ده کرا.

دانیشتووانی (هاتی) به پپچه وانیه گه له شارستانییه کان، سه ربازی به کریگرته ی بینیان نه بوو و هه موو سه ربازه کانیان خه لکی ناوچه که بوون و من واهه ست ده که م له به ر دوو هوکار ئه وان سه ربازی بینیان به کری نه ده گرت یه کیکیان له به ر ئه و هه ی بینایه کانیان وهک خو یان به ئازا نه ده زانی و دوو هه میان ئه و هه بوو که وایان بیره ده کرده وه به کریگرته هه رچه نه ده ئازا بیت دیسانه وه هه ر به کریگرته یه و به قه ده ر سه ربازیکی خو بی دلسوز و تیکوشه ر نییه.

له (هاتی) سه روکی ناوچه هه بوو و هه ر کامیک له و سه روکانه له ناوچه که ی خویدا سه ربه خو بی ناو خو بی هه بوو به لام گوپرایه لی پاشای هاتی بوون.

شپوهی دادپهروه ری له (هاتی) ئه و هه ندی سه رسوره یته ره که گه لانی شارستانی ناتوانن باوه ر بکه ن. له م ولاته دا ئه گه ر یه کئی له پاشاکانی ناوچه کان دژی ده سه لاتی پاشای (هاتی) بوه ستیته وه و بیه ویت له سه ر ته خت لای بدات، نایکوژن به لکو بو یه کئی له سنوره کانی ده نیرن بو ئه و هه ی له شه ردا له گه ل ولاتانی تر فییری ئه زمون بییت و بیته خاوه ن که سایه تییه کی جهنگی و له (هاتی) ئه گه ر یه کئی یه کیکی تر بکوژیت له سیداره ی ناده ن به لکو بکوژ ده بی خوین به های کوژاوه که بداته که سوکاره که ی.

له م ولاته ئه گه ر ژنیکی میرددار چه ز له پیاویکی تر بکات نه ژنه که

سزاده‌دهن ونه پیاوه‌که، به‌لکو ژنه‌که مافی ئه‌وهی هه‌یه که له مائی می‌رده‌که‌ی پروات و له مائی‌کی تردا نیشته‌جی بیت، به‌لام ده‌بیت زهره‌ری پیاوه‌که به زیر یان مه‌رومالات بژی‌ئری. ئه‌گه‌ر ژن و پیاو دوای ژن و می‌ردایه‌تییان مندالیان نه‌بیت، ئه‌و ژن و می‌ردایه‌تییبه به‌تال ده‌کریتته‌وه و ژن یا پیاوه‌که ناچار ده‌بن بۆ ئه‌وه‌ی بینه‌خاوه‌ن مندال هاوسه‌ریکی تره‌ه‌ل‌بژیرن چونکه پاشای (هاتی) داوای مندالی زۆر له ژیرده‌سته‌کانی خۆی ده‌کات.

یه‌کی له نهریته سه‌یره‌کانی ئه‌م گه‌له ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر یه‌کیک مرۆڤتیکی له بیابانیکی چۆل یان شوینتیکی که خه‌لکی لینییه بکوژی، ئه‌و خوتین به‌هایه‌ی که ده‌یدات له‌وه که‌متره که له‌شوینتیکی قه‌ره‌بالغ وه‌ک شاره‌کان یان شوینتیکی که دانیش‌تووانی زیاتره کوشتی‌تی چونکه باوه‌ریان وابوو که ئه‌و که‌سه‌ی بۆ شوینتیکی چۆل ده‌روات خۆی هانی خه‌لکی ده‌دات که بیکوژن.

یه‌کی له یاسا پیکه‌نیناوییه‌کانی ئه‌م ولاته ئه‌وه‌یه که خوشک و برا نابنه هاوسه‌ری یه‌کتیری و هاوسه‌ریتی خوشک و برا به یه‌کیک له گه‌وره‌ترین تاوانه‌کان داده‌نریت و له سێ حاله‌تدا له (هاتی) سزای له‌سیداره‌دان ریگا پیدراوه که یه‌کیکیان هاوسه‌ریتی خوشک و برابه.

کاتێ که چوومه ولاتی (هاتی) یه‌وه به‌خۆم وت له‌بهر ئه‌وه‌ی دانیش‌تووانی ئه‌و ولاته خه‌لکانیکی زه‌حمه‌ت‌کیشن و راهاتوون که له هه‌وای سارددا بژین و مندالی که‌م ئه‌ندام و لاواز له کاتی له‌دایک بوونیان ده‌کوژن (تا‌کو له داها‌توو دا خه‌لکانیکی لاواز نه‌بن)، ئیتر پیتوستییان به‌پزیشک نییه‌وه من بیستبووم که له‌و ولاته‌دا کاتیکی که یه‌کیکیان نه‌خۆش ده‌که‌وت مردنی پی‌باشتر بو وه‌ک له‌وه‌ی چاره‌سه‌ر بکری چونکه نه‌یده‌توانی دان به‌وه‌دا بنیت که نه‌خۆشه. من ده‌مزانی که دانیش‌تووانی (هاتی) له‌مه‌رگ ناترسین به‌لام ترسیان له‌که‌م توانایی هه‌بوو، به‌لام سه‌رنج نه‌دابوو که له‌م ولاته‌شدا هه‌ندیکی له‌گه‌وره‌کان هه‌ن و پیاوه به‌رزه‌کان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان له هه‌موو جیگایه‌کی دنیا‌دا ته‌مه‌ل و له‌ش

په‌روه‌رن و له مردن ده‌ترسین و خۆیان چاره‌سه‌ر ده‌که‌ن تا نه‌مرن. بۆیه هه‌ندی له‌وه پیاوانه له کاتی شه‌ودا به کراسی ئاساییه‌وه ده‌هاتنه لام و من چاره‌سه‌رم ده‌کردن و زۆربه‌یان له‌وه نه‌خۆشییانه ره‌نجیان ده‌برد، که هۆیه‌که‌ی خوارده‌وه‌ی زۆر بوو و گه‌وره‌کانی (ختوشه) شه‌رابیان زۆر ده‌نۆشییه‌وه‌وه ده‌ستیان به‌هۆی زیاده‌نۆشی له‌رزۆک ببوو و زۆربه‌یان داوایان لی ده‌کردم له‌رزۆکی ده‌ستیان چاک بکه‌مه‌وه‌وه من ئه‌وانم به‌هۆی ده‌رمانی هیتور که‌ره‌وه و خۆشۆرینیان چاک ده‌کرده‌وه.

یه‌کی له‌وه شتانه‌ی که‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی گه‌وره‌کانی شار له‌گه‌لمدا بینه‌دۆست ئه‌وه بوو که (مینا) له به‌رده‌م ئه‌واندا سه‌مای ده‌کردو هه‌ر جاریک که ئه‌وان ده‌هاتنه مائی من به مینام ده‌وت له‌به‌رده‌میاندا سه‌ما بکات و ئه‌وان دیاریی گرانبه‌هایان ده‌دا پیی و منیش زیرۆ پارهم له نه‌خۆشه‌کان وه‌رده‌گرت و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا ده‌وله‌مه‌ند بووم، ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاته‌ی هاتمه (هاتی) یه‌وه وام بیره‌کرده‌وه که به‌گیرفانیکی به‌تاله‌وه له‌وی ده‌گه‌رپیمه‌وه.

یه‌کی له‌وه‌که‌سانه‌ی که له‌گه‌لمدا ببوو ده‌ست نامه‌نووسی پاشای (هاتی) بوو که چه‌ند زمانی ده‌زانی و نامه‌ی پاشا بیانییه‌کانی بۆ ده‌خوتنده‌وه و وه‌لامی نامه‌کانی ئه‌وانی ده‌نوووسییه‌وه. رۆژیکیان ئه‌و پیاوه له‌مائی من شه‌رابی ده‌نۆشییه‌وه و سه‌یری سه‌مای (مینا)ی ده‌کرد که زۆر چه‌زی لی بوو و من لیم پرسی بۆچی پاشاکه‌ی ئیوه شاری (ختوشه)ی به‌رووی بیانییه‌کاندا داخستوووه و ناهیلیت که‌س بیه‌ته ناو ئه‌م شاره‌وه و بۆچی له‌م ولاته‌دا کاروانه‌کان بۆیان نییه له‌ریگا‌کان لابه‌دن، ئایا باشتر نییه‌ گه‌لانی تر بۆ ئه‌م شاره‌ بین و ده‌سه‌لات و گه‌وره‌یی پاشای (هاتی) ببینن و برۆن و بۆ خه‌لکی تری بگی‌رنه‌وه؟ نامه‌نووسه‌که وتی: ئه‌و رۆژه‌ی پاشاکه‌ی ئیمه، (شوبیلو لیوما) هاته سه‌ر ته‌خت وتی، (۳۰ سال مؤله‌تم بده‌نی، من هاتی ده‌که‌مه به‌هیتزترین ولاتی دنیا) و له به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زوویی ئه‌م ماوه‌یه ته‌واو ده‌بیت له‌و باوه‌رهدام له داها‌توویدا ولاتانی تر ناوی ئیمه ده‌بیستن.

وتم ئەو كاتەى من له بابل بووم شهست جار شهست دهستهى شهست سهريازيم بينى كه به بهردهم پاشاى بابل-دا روڤشتن و كاتى ههنگاويان دهنه وهك ئەوه بوو گوڤت له شهپۆلهكانى دهريا بووڤيت. بهلام ليره ده جار ده سهريازشم نه بينيوه كه بهرڤدا پروات و بهم حاله، ئەى بزجى ئەم هه موو چهكو گاليسكهيه دروست دهكهن، چونكه ناتوانن كهلكى لى وهر بگرن.

نامه نووسى پاشا پيڤكهنى و وتى ئيمه له بهر ئەوه چهك دروست دهكهن كه به خهلكى بفرۆشين و نان پهيا بكهين.

من به پيڤكه نينهوه و تم ههريگيز گورگ ددان و چنگهكانى خۆى نافروڤيته كهرويشك. نووسه رهكهى پاشا بهم قسهيه زۆر پيڤكهنى و وتى ئەم قسهيه بو پاشا دهگيترمهوه و دلتيام بهم قسهيه خوشحال دهيت. له ولاتى ئيمه دا به پيڤچهوانهى ولاتهكانى تر دهوله مهندهكان بهسهر ههژارهكاندا حوكم ناكهن بهلكو دهسته لاتداران بهسهر بچ دهسه لاتهكاندا حوكم دهكهن چونكه گورگ بو ئەوه دروست بووه فهريمانهوا بيت لهسهر كهرويشك و من دلتيام بهر له وهى تو (سينۆهه) مووهكانت سپى بيت ده بينى كه چۆن ولاتيكي بههيز كه بو فهريمانهوايى دروست بووه بهسهر هه موو ولاته لاوازهكاندا حوكم دهكات.

من خۆم له ساديهى و نهفامى دا و وتم وهك چۆن كه ئيوه خوايهكتان ههيه كه به تهمايه فهريمانهوايى بهسهر گهله بچ دهسه لاتهكاندا بكات، له ولاتى ميسريش فيرعهون خوايهكى تازهى پهيا كردوو. نامه نووس وتى من له بهر ئەوهى نامهى پاشا بيانويهكان دهخوينمهوه نامهى پاشاى ميسريشم خويندوووه تهوه و دهزانم كه خواى تازهى ئەو زۆر ههزى به ناشتويه و دهليت هيج ناكوكويهك له نيوان گهلاندا نييه كه نه توانى به ناشتى چارهسهر بكرى و ته نانهت فيرعهونى ئيوه پارچهيهك زيرى بو ئيمه ناردوووه كه له شيوهى (موجهب-كو) - (واته شيوهى خاچ-وهريگيتر) دايه و دهليت ئەمه هيماي ژيان و ناشتويه. نامه نووس كاتى ئەم قسهيهى كرد دوو پهنجهى خۆى خسته سهر بهكترى كه پيم نيشان بدات ئەو زيره

چ شيوهيهكى ههيه⁽¹⁾.

دوايى وتى ئەگهه فيرعهونى ئيوه زيرمان بو بنيرت كه ئيمه بتوانين بهو زيره كرتى پيشه سازهكانى خۆمان بدهين كه چهكمان بو دروست دهكهن، ئەوا تا چهند ساليكى تر ناشتى ده بينيت. بهلام ماوهى ئەو ناشتويه كورته چونكه ههري رۆژى پاشاكهى ئيمه بوى دهركهوى كه بايى پيويست چهكى دروست كردوووه و نازوو قهشى پهيدا كردوووه، لهو رۆژه دا فيرعهونى ميسريش دهيت وهك دهسته لاتدارانى تر ملكهچى پاشاى ئيمه بيت، ئەگهه نا ئەو و هه موو ژير دهسهكانى كۆمهلكوژ دهكهن. بهلام ئەمانه با بهتايكن كه عهقلى پزيشك ناتوانى بوى بچيت چونكه پزيشك تواناي تايگه يشتنى رووداوهكانى تايندهى نييه.

وتم له بهر ئەوهى پزيشكيش وهك خهلكى ئەقلى ههيه، ئەگه ريش نه توانى له هه موو رووداوهكانى داهاتوو تى بگات، ههري نه بچ ده توانى له ههنديكيان بگات و من پيشبيني دهكهم سالهكانى داهاتوو بيته سهردهمى سك تيرى بالنده لاشه خورهكان و كه متيارهكان. چونكه كۆمهليكى زۆر دهكوژين و كهس لاشهكانيان كوئاكاتهوه تا موميابي بكهن و بيخه نه گۆزهوه، يان له ژير خاكدا بيشار نهوه.

ئەو پيڤكهنى و من وتم بهر له وهى بو ولاتى (هاتى) بيم بيستبووم ئيوه ئەو كهسانهى كه له جهنگدا بهديل دهيانگرن، كوئيران دهكهن و له ئاشهكانتان دهيان بهستنهوه بو ئەوهى بهردى ئاشيان پى بسوورپينهوه و من باوهرم بهم قسهيه نه ده كرد، بهلام لهم ولاته به چاوى خۆم ئەوانم بينى و ئەم كردهويه له گهليكى شارستانى چاوهروان ناكريت و ههروهها بيستم كه ئيوه له سهر سنورهكانتان له كاتى داگير كردنى زهوىي ولاتانى تر تاوانكارىي دلته زين و بى بهزه بيانه ئەنجام دهدهن و دهستى خهلكى دهبرنهوه و پيستى سهريان دهدهنهوه بهسهر دم و چاويان و ههندي لهو كهسانهش له شيش دهدهن. ئەم كردهوه درندهيه شايانى درندهكانه،

نهک مروّقی شارستانی. پیاوه که وتی ئیمه له بهر ئه وهی که گه لیکى شارستانین چاوی ئه سیره کافمان کویر ده که بن و دوايي له ئاشه کانی خۆمان ده بانه ستینه وه، چونکه ئه گهر چاویان بیینی، زهوی و ئاسمان و بالنده کان ده بینن و خه مبار ده بن که بۆچی نازاد نین و دوايي هه وائی راکردن ده دن و به رده وام بۆ ئیمه ده بنه ئه رک و تووشی زه حمه قمان ده که ن. به لام له بهر ئه وهی کویرن و بیر له راکردن ناکه نه وه ئیمه ناچار نابین به رده وام کۆمه لى سه ربازی خۆمان بکه یه پاسه وانی ئه وان، به لام بابه تی برینه وهی ده ستی دانیشتووانی سنووری ولاتانی تر و لیکردنه وهی پیستی سه ربان و له شیش دانیان به رژه وه ندییه کی تاییه تی تیا یه، که ده گه رپته وه بۆ شارستان بییونی ئیمه، چونکه ئیمه نامانه ویت له ولاتانه دا خه لک بکوژین و بیینه هۆی ئه وهی که ئه وانه ی ده توانن کارمان بۆ بکه ن و باجمان بده نی له ناو بچن و ههروه ها نامانه وى به هۆی شه ره وه شاره کانیان ویران بییت و زهوی و زار و باخه کانیان له ناو بچیت که له دواي داگیر کردنی ئه ولاتانه هیچمان پی نه بریت. ئیمه ده زانین که بۆ ملکه چ کردنی ولاتانی ده ورو به ر باشتترین ریگا ترساندنیا نه چونکه ئه و گه له ی ترس دایده گریت وهک سوپایه ک وایه که بهر له ده ست پیکردنی شه ر بشکیت و ئه م گه له ئیتر ناتوانیت به رهنگاری دوژمن بیته وه و خۆی له ده سه لاته که ی رزگار بکات.

له بهر ئه وه ئیمه له سه ر سنوره کانی خۆمان و له خاکی ولاتانی تر دا ئه م کردارانه ده که یه که خه لکی بترسین و پیتشا و پیتشی دوژمنه کانی خۆمان دا برکتینه وه. وتم مه گه ر هه موو گه لانی جیهان دوژمنی ئیوه ن، ئایا له ناو ئه و ولاتانه دا دوستان نییه. نامه نووسی پاشای هاتی وتی دوسته کانی ئیمه بریتین له ولاتانه ی ملکه چمان ده بن و باجمان ده دن، ئه وسا ئیمه وازیان لی ده هینین که داب و نه ریتی خۆیان بپارین و خوايه کانی خۆیان بیه رستن. ههروه ها له دوسته کانی ئیمه ئه و ولاتانه ن که هیتشتا نه بوونه ته دراوسیمان چونکه هه ر ئه وه نه بوونه دراوسیمان ئه وه نه ده هانه یان پی ده گرین تا له گه لیاندا ده که وینه

شه رو خا که که یان داگیر ده که یه ن، یان وایان لی ده که یه باجمان بده نی. له و روژهی که (هاتی) دروست بووه ئه م نه ریته له نیوان ئیمه و خه لکدا باو بووه و له مه و به دواش هه ر وا ده بییت.

وتم ئایا خوايه کانی ئیوه ده ست له م کارانه ی ئیوه وه رناده ن چونکه له ولاتانی تر خوايه کان دروست له نادروست و حه قیش له ناحه ق جیا ده که نه وه. نامه نووسه که وتی ئیمه له باره ی راست و ناراست و حه ق و ناحه ق با و پرێکی ساده و روومان هه یه.

چاک و خراب بریتیه له و شته ی له گه ل ویستمان یه ک ده گه رپته وه و نادروست و ناحه قیش ئه وه یه که هه زمان لیتی نییه، سینۆهه پروا بکه له نیوان ئایینی ئیمه و ئایینی ئیوه و ولاتانی تر جیا وازی نییه، چونکه له لای ئیوه و ولاتانی تر حه ق و راستی ئه و شته یه که ده وله مه نه ده کان بیانه ویت و ناراست و ناحه قیش ئه وه یه که به دلی هه ژاره کان بییت. (سینۆهه) له بهر ئه وهی تو پزیشکی ئه قلت له وه بچوو کتره که هه ست به م بابه ته بکه ی و تیبگه ی که له سه ره تای ژیا نه وه تا ئه مرۆ هه رچییه ک ده وله مه نه ده کان و تبتیان حه ق بووه و هه رچی هه ژاران به سه ر زمانیاندا هاتی حوکی به تالیان به سه را داوه. تا کو تایی دنیا ش هه روا ده بییت و هه میشه ده وله مه نه ده کان له سه ر حه قن و هه ژاران ناحه قن.

ته نیا شیوه ی ده ره وهی ده وله مه نه ده کان ده گوړی و له هه ر سه رده مه ی کدا شتیک ده بیته نیشانه ی ده وله مه نه دی. روژتیک مه رو مانگا نیشانه ی زهنگینییه و روژی تر زیرو پاره و روژتیک دیکه پله و پایه ی تایبته ت، روژی دواتر هه بوونی ناو نیشان، وهک ناوی پزیشک یان جادوو گه ر یان نامه نووسی پاشا و تا جیهان بمینئ قسه ی هه ژاران بی بایه خه و هه رچی بلین به تاله. ئه گه ر ده وله مه نه ده کان چاوی هه ژاره کان کویر نه که ن و له ئاشه کاندایا بیانه ستنه وه، به ریگایه کی تر ده یانچه وسیننه وه، چونکه دنیا به م شیوه یه دروست بووه و ده شبی واییت و هه ژار له بهر ئه وه دروست بووه که بتوانی هۆی حه سانه وهی ده وله مه نه ده کان دا بین

بکات و خۆی بهردهوام برسی بیت و له زهحمه تکیشاندا بیت. باشییه کی تری شارستانییه ته که ی ئیمه به سه ره شارستانی ئه وانی تر دا ئه وه یه که ئیمه دهوله مه ندین و گهلانی تر ملکه چ و گوپرایه ل و نه دار ده که یین، بو ئه وه ی بهردهوام کارمان بو بکه ن و ده ستره نجی خو یان وه ک باج بده ن به ئیمه تا کو به ئاسووده یی و به ختیاریییه وه ژبان به یینه سه ر. به لām سه باره ت به خواهییه که مان، ده بی بلیم که چینی تاییه تی ولاتی ئیمه دووشته به کیکیان ئاسمانه و ئه وی تریان زهوییه و هممو سالی له وه رزی به هاردا له خو شیی ئه م دووانه ده یکه یینه جه ژن و ریگا به خه لکیش ده ده یین که ئه وانیش بتوانن بیکه نه جه ژن، چونکه گهل سالی جاریک ده بی نازاد بکریت بو ئه وه ی روژتیک له خو شیدا بن و باشترین وه رز بو نازاد کردنی خه لکی وه رزی به هاره چونکه له م وه رزه دایه که زه وی له ئاسمان ئاوس و دوو گیان ده بیت و ژبانی دووباره ی خۆی ده ست پی ده کاته وه. مرو قیش وه ک زهوییه و ئیمه گرنگیییه کی زور ده ده یینه دوو گیان بوونی ئافره تان، چونکه میلله تیک که بیه ویت به سه ره جیهاندا فه رمانه وایی بکات، ده بی خاوه نی مندالی زور بیت. بو ئه وه ی له سه ره زه ویدا په ره به ده سه لاته که ی بده ن.

خه لکی ساده ی ئیمه وه ک چینه ساکاره کانی ولاتانی تر، خواهییه کی زوریان هیه، به لām ئیمه بایه خ ناده یینه باوه ری ئه وان و نه ریگه یان لی ده گرین که ده ست له باوه ره که یان هه لبگرن و نه هانیشیان ده ده یین، چونکه باوه ری ئه وان له رووی رامیارییه وه هیچ سوودو زبانیکی بو ئیمه نییه. ئیمه هانی لایه نگری و په رستشی ئه و خویانه ده ده یین که پشتگیری له زورداری و تو قانندن ده که ن، چونکه به زورداری ده بی به سه ره خه لکیدا فه رمانه وایی بکه یین و به هه ره شه کردن بیانتر سینین بو ئه وه ی ملکه چمان بن. ئه گه ره روژتیک ئیمه بو خواهییه کانی زورداری و تو قانندن په رستگا دروست بکه یین. ئه و په رستگایانه له جو مومه ی سه ری مرو ق دروست ده که یین به لām ئه گه ره تو دوا ی ده رچوونت له م ولاته، ئه م قسانه بو خه لکی بگتیریه وه که س باوه رت پی ناکات چونکه هممو ئه و میلله تانه ی که

لیمانه وه دوورن وا ده زانن که ئیمه گهلکی شوانکاره و نازه لدار و هه ژارین، که له شاخه کاندا به هه ژاری ده ژتین و توانای ئاغایی و فه رمانه واییمان به سه ره خه لکیدا نییه.

نامه نووسی پاشا له دوا ی ئه م قسانه رویش و دوا ی رویشتنی ئه و به (مینا) م وت من له مانه وه مان له ئه م ولاته تیر بوومه چونکه ئه وه ی پیویستم بوو زانیم و له مه و دوا ئه گه ره لیره و به تاییه تی له م شارهدا بمینینه وه دوور نییه بکوژتین و ئه گه ره به شیویه کی ئاسایی بیانکوشتینایه زور نه ده ترسام، به لām له م ولاته کاتیک که ده یانه وی بیانیه کان بکوژن پیسته که یان لی ده که نه وه، یان له (شیش) یان ده دن. له به ره ئه وه ده بی هه رچی زووتره له م شاره پروین و گیانمان رزگاریکه یین.

له روژه کانی تر من له و نه خو شانیه ده هاتنه لام بیستم، که هه ره که سی له ولاتی (هاتی) دا باوه رتیک جگه له باوه ری ره سمیی حکومت بلا و بکاته وه به تاوانی جادوو گه ری له شیشی ده دن، به داخه وه من چه ندین جار هه ندی شتم وتبوو که وه ک بیرو باوه ری ره سمی حکومتی (هاتی) نه بوو و له وانه بوو هه ره کاتیک منیان بگرتایه له شیشیان بدامایه، بو به به نه خو شه کانی خو م وت، به ته مام بگه ریمه وه و له به ره ئه وه ی ئه وان له دام و ده زگای حکومتا ده سه لاتیان هه بوو ئیزنی رویشتنیان بو وه رگرتم و بریار درا که من به ریگایه کی تاییه تدا بروم و له ویتوه خو م بگه یه نمه که ناری ده ریا.

۱- ئه و شتانه ی که خو یته ره ان سه باره ت به باری ژبانی گهلان و داب و نه ریت و ناوی پاشاکان ده یخو یته نه وه، هه ره ها ئه م (خاچ) ده ش که لیره دا باس ده کرت له به لگه نامه میژوییه کانه وه وه رگیراوه و سه نه دی هیه و بایه خی ئه م کتیبه ی نو سه ری فینله ندی ده گه رپتسه وه بو به لگه داریتی دیره کی که سه کانی و ده بین خاچ هیمایه ک بووه که له چوار هه زارسال به ره له ئیستا، اته دووه زار سال پیش له دایک بوونی هه زره تی مه سیح، به نیشانه وه ره مزنی ناشتی له قه له م ده درا. وه رگتیر.

(به ره و سه زه مینی «کریت»)

له گه ل (مینا) و (کاپتا) به ری که وتین و شاری ترسناکی (ختوشه) پایته ختی (هاتی) مان به جی هیشت که له دیواره کانی ئەو شاره خوین ده تکایه وهو چاره نووسی نایندهی جیهانی تبادا گه لاله ده کرا، له گه رانه و هدا به تهک ناشه کاندایه تیپه رین که دیله کویره کان ده یانسو و راندنه وهو به تهک هه ندی که سی تر د رت بووین که به شیشیا نه وه کردبوون و بۆمان ده رکه وت که جادوو گهر بوونه.

دوایی گه یشتینه که ناره و ههنگاو مان نایه به نده ریک که له ولاتی (هاتی) دا تاکه به نده ریک بوو که بیانییه کان ده یانتوانی نازادانه له ناویاندا هاتوچۆ بکهن، به لام مافی ئەو هیان نه بوو لهو به نده ره وه به ره و ناوه وهی ولات بچن، ئەوی وه کو هه موو به نده ره کانی تری دنیا خانه ی گشتی و مه یخانه ی زۆری تیا بوو و له مه یخانه و ماله کانی ئەوی، به رده و ام دهنگی مۆسیقای سریانی ده هات.

که شتیوانه کان و کریکاری که شتییه کان کاتخ ده هاتنه ناو ئەو به نده ره وه خو یان به به خته وه ره ده زانی چونکه خوارده مهنی و خوارده وه و ژن له وی زۆر بوو و ئەم جو ره که سانه جگه لهو سی شته هیچی تریان نه ده ویست و له هه ر جیگایه ک که ئەم سیپانه هه بوایه خو یان به به ختیار ده زانی.

ئیمه ماوه یه ک لهو به نده ره دا ماینه وهو هه رکاتخ که شتییه ک به ره و دورگه ی (کریت) به ری ده که وت به (مینا) م ده وت بهو که شتییه برۆ، به لام ئەو وه لامی ده دایه وه که ئەم که شتییه بچووکه و یان ده یوت له ده ریادا نقوم ده بیت، یان ئەم که شتییه گه وره یه و له که شتییه کانی سووریا یه و من ناماده نیم سواری بم، یان ده یگوت که شتیوانه که کابرایه کی که م ته رخه مه و ده ترسم له ریگا من به رو شتیته

من لهو به نده ره ده ستم به کار کردو نه خو شه کان هاتنه لام، چونکه ناویانگی پزیشکه میسر ییه کان گه یشتبووه ئەو به نده ره ش.

یه کییک لهو که سانه ی بۆ چاره سه ری نه خو شیییه که ی هاته لام فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ر بوو. ئەو پیاوه به هۆی هه ل سو که وت کردن و رابوردن له گه ل ئەو ژنانه ی که له به نده ردا له میوانخانه و ماله گشتیییه کاندایه (سو زانیخانه) بوون، تووشی نه خو شیییه ک ببوو که من له کاتی مانه وه م له سووریا (ئه زمیر) ئەو نه خو شیییه م ناسیبوو و شیوه ی چاره سه رکردنه که شی له پزیشکه سریانییه کان فیربووم.

فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ر نه یده توانی له گه ل ژناندا کو بییته وهو ده یگوت ئەو ژنم له شیش دا، که تووشی ئەم نه خو شیییه ی کردم. ئەو پیاوه زۆر له نه خو شیییه که ی خو ی دلگران بوو چونکه لهو به نده ره دا نه ریت وابوو ئەو ژنانه ی له مه یخانه کان یان خانه گشتیییه کاندایه کاریان ده کرد، ده بوایه به یی کری له گه ل فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ردا رایبوار دایه و له به ره وهی نه یده توانی سوود لهو رابواردنه خو راییه وهریگری ئەم نه خو شیییه ی دلگران بوو.

کاتی که من چاکم کرده وه ههستی کرد که وه کو رابردو و له ش ساخییه که ی گه راوه ته وه، زۆر خو ش حال بوو و به منی وت ناماده م به قه ده ر ئەندامه نه خو شه که ی له شم، که ئیستا چاک بووه ته وه زیت بدهمی وتم من زیری تۆم ناویت و ئەگه ر ده ته وی شتییکم بدیتتی، ئەو کیرده ی خو تم بدیه که به قه ده ته وه یه. فه رمانده که پیکه نی و وتی ئەم کیرده به که لکی چیت دیت چونکه نه زیره و نه زیویشه، به لام من ده مزانی که ئەو کیرده لهو کازا سه رسور هینه ره دروست کراوه که پیتی ده لئین ئاسن و به های له ولاتانی ده ره وهی هاتیدا ئەوه نده زۆره که ئەو کیرده ئاسنییه ده ئەوه نده ی کیشی خو ی زیر ده کات.

کاتی که له ختوشه بووم ده مو بست یه کی لهو کیردانه بکرم، به لام بۆم

دهرکوت که به بیانییه کانی نافرۆشن و ئەگەر زۆرم لێ بکردنایه لهوانه بوو گومانیان لێم بکردایه و ایان بزانیایه مه به ستیکم ههیه و دهمه ویت ئەو کانزایه له (هاتی) دهریکم. به لām ئەم کێرده گرانبه هایه بۆ خودی دانیشتوانی هاتی ئەوهنده به نرخ نه بوو، چونکه دهیان توانی به ئاسانی کێردی تری وهک ئەوه بکړنه وه، کاتی فهرماندهی پاسه وانه کان زانیی که به راستی کێرده کهیم ده ویت له بهر ئەوهی دهیزانی به زوویی له (هاتی) دهرده چم رازی بوو که بمداتی و ئەو کێرده ئاسنییه ئەوهنده تیژه که له کێردی چه خماخ باشت ریش ده تاشی و ده توانی به و کێرده ئاسنییه کێردی مس یان زیو بپری.

لهو بهنده رده دا له وه پرگه یه کی لێ بوو که دانیشتوانی هاتی گیان له وێ به خێو ده کردو گه نجه کان گه مه یان به و گیانه ده کردو له به رده میاندا سه مایان ده کردو شیربان ده کرد به پشتیاندا. (مینا) که ئەو گیانهی بینی زۆر خۆش حال بوو چونکه زانی که ده توانیت له بهر ده میاندا مه شق بکات.

کاتی که من بۆ یه که مین جار سه مای (مینا) م له به رده م گیانه کاندایه بینی ئەوهنده سه رم سوپما و ترسام که وه سه ف ناکری چونکه گیانه کی لهو جوژه گیانهی که له له وه پرگه که دا راگیر کرابوو له فیله کتویییه کانی باشووری میسر ترسناکتربوون، چونکه فیله ئەگەر حه قیان به سه ره وه نه بیت، په لاماری مرۆف نادات و ئازاری پێ ناگه به نیت، به لām گا ئازارگه یه نه ره و هه ر ئەوهنده مرۆف ببینیت یه کسه ر په لاماری ده دات و شاخه کانی وهک کێردو نێزه تیژن و به یه ک قۆچ شاخه کان به سینگ و سکی مرۆفدا ده کات و به رزی ده کاته وه و ده یکو تی به سه ر زه ویدا و ده یداته به ر له قه.

(مینا) به کراسیکی ته نکه وه له به رده م گیانه که ده ستی به سه ما کردن کردو به لیزانییه کی سه رسو رهینه ره وه خۆی له شاخه کانی رزگار ده کرد و ئەوهنده خیرا ده جوو لایه وه که چاو نه یده توانی به دوای جوو له ی سه ما که ی بکه ویت و هه ندی جار بیتاکیی ده گه یانده ئەو راده یه، که به یه ک بزوتن خۆی ده خسته سه ر ملی

گیانه که و شاخه کانی به ده ست ده گرت و قاچی ده خسته سه ر سه ری و ته قلته یه کی لێ ده داو له سه ر پشتی گیانه که داده نیشته و دوایی داده به زی.

کاتی که سه ما که ی (مینا) ته واو ده بوو گه نجه کان ده سکی گولیان به ملیه وه ده کرد و ئەو که شتیوانانه ی له وێ بوون و تیان ئیمه له دورگه ی (کریت) سه مای به رده م گیانه کانی بینیه، به لām هه رگیز نه ماندیوه یه کی به و جوړنه ته و به و خیراییه سه ما بکات.

کاتی که له له وه پرگه که گه راپینه وه خه م دایگرتم، له به رئه وه ی ده مزانی ئەو گیانه ی ئەو له به رده مه یدا سه ما ده کات، دوایی ئەو که چه گه نجه ده کاته به لا و گیری خۆی، چونکه (مینا) به ته ما بوو خۆی بکاته قوربانی بۆ خوا یه که ی خۆی و خوی ئەویش گیانه کی بوو یان له گا ده چوو، دوایی که شتییه ک له که شتییه کانی دورگه ی (کریت) هاته ناو به نده ره که وه ئەو که شتییه نه گه وه بوو نه بچوو ک و که شتیوانه که ی پیاویکی چاک ده هاته به رچاو.

(مینا) وتی من به م که شتییه بۆ دورگه ی (کریت) ده چم که خۆم بگه یه نمه خوا یه که م و تۆش دوای رویشتنی من ده توانی باشت خه ریکی ژیان و کاره کانت بیت و ده زانم به وێ رزگار کردنی من له بابل زبانیکی زۆرت کرد و دواییش له به رئه وه ی نه تده ویست من له (هاتی) رابگری گه راپته وه.

وتم (مینا) من ناتوانم به یلم که تۆ به ته نیا بچی بۆ دورگه ی (کریت). مینا وتی بۆچی هه ز نا که ی به ته نیا پرۆم؟ ئەگه ر له که شتیوانه که ده ترسیی، بزانه که ئەو پیاویکی چاکه و له ریگا نامفرۆشیتته چه ته ده ریاییه کان و من به سه لامه تی ده گه مه دورگه ی (کریت). وتم مینای من، ده زانم که شتیوانه که پیاویکی چاکه و ناتفرۆشی، به لām تۆ ده زانی که بۆچی ده مه ویت له گه ل تۆدا بیتم بۆ (کریت) و ده زانی دلّم پیتته وه یه.

(مینا) ده ستی خسته سه رده ستم و وتی (سینزه) من له به سه ر بردنی ژیان له گه ل تۆدا له زه تم کرد، چونکه منت بۆ چه ند ولاتییک بردو گه لانی ئەو ولاتانه ت

نیشان دام و من به دیتنی ئەو ولاتانە وەها سەرگەرم و مەشغوول بووم کە ولاتە کەمەم لەبیر چوو. لەبەر ئەوە هەرکاتێ کە تۆ دەتگوت برۆ بۆ (کریت) من بە بەهانه یەک سەفەرە کەم دوا دەخست چونکە نەمەدەو بیست لە تۆ جیا بێمەو. بەلام لە دواى ئەوەى لەبەر دەم گایەکاندا سەمام کرد، هاتەووە یادم کە خواکەم چاوەروانى منە، کە برۆم و خۆمى پێشکەش بکەم و ئەگەر ئەو چاوەروانى من نەبووایە بە دلتیایییەو دەمامەو و ژيانى خۆم پێشکەش بە تۆ دەکرد.

وتم (مينا) ئیمە جارێک لەمەر ئەم بابەتەووە گفتوگۆمان کردو من پیم وتی کە وازم لەم مەسەلە یە هیناووە. خوشویستنی تۆم بۆ ئەو شتە نییە کە تۆ بیری لێ دەکەیتەووە بە لکو من هەست دەکەم کە بوونی تۆ وەک هەناسە کێشان بۆ من پێویستە، چونکە ئەو شتەى کە تۆ هەتە، ژنەکانى تریش هەیانە و هەر کاتى پیاوی داویان لێ بکات کە ببنە خوشکی، رازی دەبن.

توورپیی بەسەر (مينا) دا زالبوو و دەستی گوшим و وتی ئەگەر تۆ حەزت لە ژنی ناو مە یخا نەکانە، برۆ کاتە کانت لەگەڵیاندا ببەرە سەر، بەلام ئەو بەزانە کە من ئەو نەدە لیت توورپە دەبم کە لەوانە یە بریندارت بکەم و خویتن بە لەشتدا بەهێنمە خوارووە. چونکە من حەز دەکەم تۆ وەک من بیت و هەر وەها کە من جگە لە تۆ دلم بەکەسەووە نەبەستوووە تۆش دلبەستەى کەس نەبیت و بزانی کە من لە دواى خواپە کەم، جگە لە تۆ ببیر لەکەسى تر ناکەمەو، وتم خواکەى تۆ قەدەغەى کردوو کە شوو بکەى، بەلام هیچ کام لە خواکانى من لەم بارە یەووە رینگایان لە من نەگرتوو. (مينا) وتی، بەلام ئەگەر تۆ ببیتە هاو دەمى یە کێکی ترو دواى بەتەوئ دەست بەسەر سەرمدا بەهێنى بەو شێو یەى کە پیم وتی بریندارت دەکەم. وتم (مينا) لەم بارە یەووە خە یالت ئاسوودە بیت چونکە ئەمە کارێک نییە کە پیاویکی وەکو من لە ئارەزویدا بیت. من یەک جار دلم بە ژنی کەووە بەست و لە پیناویدا هەموو شتی کەم لە کیس چووو تووشی هەژاری هاتم و ئەم بابەتە وەها منى لە هاو دەمیتى ژنان بێزار کرد، کە بە راستى حەز ناکەم لە بارە یانەووە

بیرکە مەو. (مينا) وتی من لە بەر ئەو دەى ژنم ئەم قەسە یەم لە لا ناخۆشە، چونکە حەز ناکەم کە پیاویک بلت لە هاو دەمیتى کردنى ژنان یان لە ببیر لیت کردنەووە یان، بێزارم.

کاتى کە شەو داها ت و نووستم سەیرم کرد (مينا)، کە شەوانى رابردوو دەهاتە لام، ئەو شەو نەهاتە هۆدە کە مەو. بانگم کردو وتم (مينا) تۆ هەموو شەوئ بە دەنگە ناسکە کەى خۆت منت دەبردە بەرزایییەکانى ئاسمان، ئەى ئەمشەو بۆ بیدەنگى؟ ئایا لەبەر قەسەکانى ئەمرو لیم زیز بوویتە؟ (مينا) وتی نا (سینۆه) من لیت زیز نەبوومە، بەلام ئەمشەو لە شم دلم ئەو نەدە گەرمە کە دەترسم ئەگەر گویت لە دەنگم بیت بەگەرمى ناگرى ئەو خەمەى لە دەروونمدا یە بتسویتیم، من هەلسام و چوومە لای و دەستم بە لەشیدا هیناو هەستم کرد تای لیبەو پیم وت (مينا) و ابزانم تۆ نەخۆشى بەهێلە با چارەسەرت بکەم.

(مينا) سەرەتا نەیدەو بیست چاکى بکە مەووە دە یگوت خواپە کەم چاکم دەکاتەو، بەلام من پیم وت ئەگەر چى خواپە کەت دەتوانى تینویتی و برسیتی چارەسەر بکات کە بەهۆ یەووە بتوانى خواردن و خواردنەو نەنۆشى بەلام بەبى خواردن و خواردنەو تینویتی و برسیتی مروف ناشکی. هەر وەها نەخۆشیش دەبى دەرمانى پزیشک بە کاربەهێنى تا نەخۆشییە کەى چاک بیتەو.

(مينا) رازی بوو دەرمانى بدەمى و دەرمانى کى هیتورکەرەو دەم دەرخوارد داو وتم ئیستنا بنوو چونکە لە دواى خواردنى ئەم دەرمانە دەبى بنوى بۆ ئەو دەى نەخۆشییە کەت لە ناوچى. (مينا) نووست، بەلام من تا بە یانى بە دیار یەووە بەخەبەر مامەووە کاتى بەرەبە یان بۆ نووستن چوومە ژوو رە کەى خۆمەو.

نەخۆشییە کەى (مينا) درێژەى نە کیشاو چاک بوووە هەتا گە یشتینە ئەو رۆژەى کە بریارمان داوو بە کەشتى بۆ دورگەى (کریت) برۆین بە (کاپتا) م وت کە لویە لى سەفەر ئامادە بکات بۆ ئەو دەى سواری کەشتى بین و بچین بۆ دورگەى (کریت) کە نیشتمانى (مينا) یە.

(کاپتا) وتی من پیشبینیم ده کرد که به هوی بوونی ئەم کچه تو دەمبەیتە ناو کەشتییەوه، لە کاتی کدا که به منت وت جاریکی تر سواری کەشتی نابین و من دەبی ئەبەر ئەم بەدبەختییە کراسەکهی خۆم بدرێتم، بەلام نایدیتریم چونکه دوایی ناچار دەبم بیدوورمهوه، ههروهها ناشگریهه چونکه دهترسم تاکه چاوهکهه له کیس بدهم و تهنها یهک شت ههیه دلم ده دادهوه و نهویش نهوهیه که ئەم سهفهره دهرباییه وهکو پیشبینی دهکهه دوا سهفهری دهرباییی من بیت من له مه و دوا سواری کەشتی نابم بەلام لەبەر ئەوهی دلتیا بووم که تو له گه‌ل ئەم کچه‌دا بو دورگه‌ی (کریت) ده‌رویی، که لویه‌له‌کهه ناماده‌کرد.

من که چاوه‌روان بووم کاپتا به توندی ناره‌زایی ده‌ربیری و ده‌ست بکات به شیوه‌ن و ناله‌نال، سه‌رم سوپا له‌وهی که زوو ته‌سليم بوو. به‌لام دوایی زانییم که ئەو دوو سێ رۆژ له‌وه‌پیش له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ کەشتیوان و ده‌رباوانه‌کان گفتوگۆی کردبوو و بو‌پیش گرتن له‌ نه‌خوشیی ده‌ریا، که هۆیه‌که‌ی شه‌پۆلی ئاوه‌که‌ بوو، ناوی هه‌ندی ده‌رمانی لێیان پرسیبوو، له‌وانه‌ پێیان وتبوو رۆژیک به‌ر له‌ سواری بوونی کەشتی به‌ ته‌واوه‌تی خۆت له‌ خواردن بپارێزه‌و پشتینه‌که‌ت قایم ببه‌سه‌ ته‌ بو‌ئه‌وه‌ی سکت کۆبیتته‌وه‌و پاشان بچۆره‌ ناو کەشتییه‌که‌ و دوا‌ی سواریبوون، یه‌کسه‌ر بنوو و به‌م شیوه‌یه‌ گرفتاری نه‌خوشی ده‌ریا نابیت.

کاپتاش رۆژیک به‌ر له‌ سواریبوون هه‌چی نه‌خوارد و پشتینه‌که‌ی توند به‌ست. فه‌رمانده‌ی پاسه‌وانه‌کانی به‌نده‌ر بو‌ به‌ری کردنی ئیمه‌ تا به‌رده‌م کەشتییه‌که‌ هات و ئیمه‌ی به‌که‌شتیوانه‌که‌ سپارد. دوا‌ی ئەوه‌ مه‌له‌وانه‌کانی کەشتی، سه‌وله‌ گه‌وره‌کانیان گرتە ده‌ست و کەشتییان له‌ به‌نده‌ر برده‌ ده‌روه‌. له‌ پاش ده‌رچوونمان له‌به‌نده‌ر، که‌شتیوانه‌که‌ قوربانیی بو‌خوا‌ی ده‌ریا و خوا‌ی کریت سه‌ربری و دوایی فه‌رمانی دا چارۆگه‌کانیان هه‌ل‌کرد. که‌ چارۆگه‌کان هه‌ل‌کران و کەشتی به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا چه‌مبیه‌وه‌، شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا خستیان هه‌ل‌جوه‌ل و جوول و من هه‌ستم به‌ ناراحه‌تی و هه‌ل‌چوونی گه‌ده‌ کرد و نووستم.

رۆژی دوایی له‌خه‌وه‌ له‌سام و بینیم له‌ ناوه‌راستی ده‌رباداین و له‌ هه‌یج لایه‌که‌وه‌ وشکانی دیار نییه‌. ئاسمان شین و خۆرگه‌رم و، نه‌سیمی ده‌ریا به‌هه‌یز بوو و کەشتییه‌که‌مان به‌خه‌یرایی رینگای ده‌بری.

یه‌کێ له‌ کەشتییه‌ جه‌نگیه‌کانی (کریت) به‌ گومانی ئەوه‌ی ئیمه‌ چه‌ته‌ی ده‌رباین لێمان نزیک بووه‌وه‌، به‌لام له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی زانیی له‌ کەشتییه‌کانی (کریت) یه‌ ئالا‌که‌ی خۆی سه‌لامی لێ کردین و دوور که‌وته‌وه‌.

(کاپتا) که ئیتر له‌ نه‌خوشیی ده‌ریا نه‌ده‌ترسا هاته‌ سه‌ر کەشتییه‌که‌و له‌گه‌ل مه‌له‌وانه‌کان که‌وته‌ قسه‌کردن و باسی کرد که له‌ جیهاندا شتی زۆر سه‌یری بینیه‌ و سه‌فه‌ریکیان که له‌ میسه‌روه‌، بو‌ سووریا ده‌چوو گرفتاری تۆفان بووه‌و ئەوه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو بخنکی. دوایی باسی گیانه‌وه‌ره‌ ده‌رباییه‌ سه‌یره‌کانی رووباری نیلی کرد و ده‌بویست به‌هۆی ئەو شته‌ سه‌یرانه‌ی بینیبوی سه‌ریان بسورمیتنی.

دوایی مه‌له‌وانه‌کان ده‌ستیان به‌ قسه‌کردن کردو باسی گیانه‌وه‌ره‌ ترساکه‌کانی ده‌ربایان کرد وه‌ک ماسی عه‌نبه‌رو ئەو ماسییانه‌ی نیوه‌ی سه‌ره‌وه‌ی له‌شیان مرۆقه‌ و ده‌نگیکی ناسک و خۆشیان هه‌یه‌ و (کاپتا) له‌ قسه‌کانی ئەوان ترسی لێ نیشت و حه‌په‌ساو بریاری دا که ئیتر هه‌ولێ ئەوه‌ نه‌دات به‌قسه‌کانی خۆی ده‌رباوانه‌کان بترسینیت.

هه‌ر چه‌ند له‌ (کریت) نزیک ده‌بوینه‌وه‌، (مینا) زیاتر که‌یف خۆش ده‌بوو و نه‌سیمی ده‌ریا پرچی په‌ریشان ده‌کرد، جوانتر ده‌هاته‌ به‌رچاو. به‌لام من له‌وه‌ی که‌ ده‌بوایه‌ ئەوم له‌ده‌ست بده‌یه‌ خه‌مبار بووم و به‌ خۆم ده‌وت ئەگه‌ر به‌بێ (مینا) له‌ (کریت) بگه‌ریمه‌وه‌ و بو‌ میسه‌ر بچم گه‌رانه‌وه‌که‌م بو‌ میسه‌ر هه‌یج تامیکی نابیت. چونکه‌ به‌بێ مینا ژیان له‌چاومدا تاریک و له‌ چێژمدا تال بوو و خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەوه‌ دایگر تبوم که له‌مه‌ودوا خۆم له‌ ته‌نیشت (مینا) وه‌ نابینم و ناتوانم ده‌سته‌کانی بخرمه‌ ناو ده‌ستمه‌وه‌.

کەشتیوان و مه‌له‌وانه‌کان که‌ خه‌لکی دورگه‌ی کریت بوون، ریزبان له‌ مینا

ده‌گرت چونکه ده‌یانزانی ئه‌و یه‌کیکه له‌و کچانه‌ی که ده‌بیت کچینییه‌که‌ی
پیشک‌ه‌شی خ‌وای کریت بکات و هه‌روه‌ها ده‌یانزانی که ئه‌و له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا
سه‌مایه‌کی جوان ده‌کات.

کاتێ که من ده‌م‌ویست له‌باره‌ی خ‌وای کریت پرسیار له‌ مه‌له‌وانه‌کان و
که‌شتیوانه‌که بکه‌م ئه‌وان وه‌لامیان نه‌دامه‌وه و سه‌ریان باده‌دا، یان ده‌یانگوت
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تو بیانیت ئیمه له‌ زمانه‌که‌ت تی ناگه‌ین.

له کریت چیم بینی

ئەو رۆژە هات که دورگە ی (کریت) له ئاودا سەری دەرھینا و مەلەوانەکانی کەشتی هاواری خۆشییان کرد چونکه گەشتبوونە ولاتەکە ی خۆیان و کەشتییەوانی کەشتییەکە له شوکرانە ی به سەلامەتی گەرانه‌وی ریبواران، قوربانیی بۆ خوای دەرپا کرد که هەمان خوای (کریت) بوو و له دەرپادا فەرمانرەوایی دەکرد.

هەرچەندە مەلەوانەکان و کەشتیوانەکەو (مینا)، له بینی دورگە ی (کریت) و دار زەیتوونەکان و چیاکانی خۆشحال دەبوون، من ئەوەندە غەمبار دەبووم. چونکه دەزمانی که دەبی (مینا) به جی بهیلم و به‌ی ئەو بگەریمەوه.

(مینا) به‌وپەری خۆشحالییەوه به‌هۆی بینی ولاتەکە ی دەگربا. به‌لام (کاپتا) که سەری سوپما بوو به دەمی کراوه‌وه سەیری دەریای بەردەم (کریت) ی دەکرد و ئەو کەشتییانە ی دەرژمارد که لەو بون و له دوا ی ئەو ی دە جار شەست کەشتیی ژمارد تیگە پشت که هیشتا ئەوەندە ی تر ماوه که نەژماردوووه و تی من لهو باوهرەدام ئەوەندە کەشتییە ی که لێردا هەیه له هەموو دنیا دا نییه. (کریت) ئەوەندە باوهری به دەسەلاتی خواپەکە ی هەبوو که له بەندەری ئەو ولاتە نه بورج هەبوو و نه قایمکاری به‌رگری کردن و خانووه‌کانی به‌ندەر له قەرایی دەریاوه دەستی پی دەکرد. کاتی که چوومه کریتەوه هەندئ شتم بینی که له هەموو جیهاندا له ماوه ی سەفەرەکانم شتی وام نەبینیوه^(۱).

دیاره پزیشکیکی وهک من کاتی دەچیتە ولاتی کهوه سەرەتا چاو دەپزیتە روخسار و دەموچاوی خەلکی، که بزانی له‌ش ساغن یان نا. من زۆر به ی خەلکم

به‌ش ساغی و جوانی بینی و دوا ی ماوه‌یه‌کی کهم سەرنجم دا که له زمانی خەلکی (کریت) دا وشەیه‌ک نییه که بتوانی لیبه‌وه واتای وشە ی (مردن) بدات و خەلکی به راده‌یه‌ک خەریکی رابواردن و خووگرتووی خۆشگوزەرانی بوون، که هەرگیز بیران له مردن نەدەکرده‌وه و ئەگەر به‌کی بمردایه بۆ بردنی تەرمەکە ی هەموو جوهره‌ فیتلیکیان به‌کار دەرھینا که کەس نەزانی پیاویک یان ژنیکی مردووه.

من بیستم که لاشە ی پیاوه‌کانیان دەسووتاند و له ناویان دەبرد چونکه به دلنیا ییەوه لەوئ مردووه‌کان نەدەنیژران و من له (کریت) دا گویم نەبینی و تەنیا چەند گوپتیکی پاشا کۆنەکانی (کریت) ی لی بوو که به‌ردی گەورەیان له‌سەری دانا بوو. به‌لام خەلکی کاتی که به‌لای گۆرەکانەوه تی دەپەڕین رووی خۆیان وەرده‌گیرا بۆ ئەو ی وای نیشان بدەن که ناییین و وایان دەزانی به‌م شیوه‌یه دەتوانن نکۆلی له بونی مردن بکه‌ن.

هونەرماندەر له هونەرماندان و پیشە‌سازانی (کریت)، له هەموو جیهاندا به‌دی ناکریت و گۆزەکان و دەرە سوفا (هەرگینه) ییەکانیان زیاتر له پارچه‌یه‌ک گەوهەر دەچوو نەک گۆزە. کاتی مرۆف بۆ ئاو خواردنەوه دەرپتیکی سوفا ی (کریت) به دەستەوه دەرگرت له سەیرکردنی تیر ناییت و لەسەر دەرەکه وینە ی ماسییه‌کانی دەریا و پەپووله‌کان له هەوا و لەسەر گۆله‌کاندا دەبینرا و هەر دەستەیه‌ک له گیانەوه‌ره‌کان رەنگیکی تایبەتیان هەبوو. به شیوه‌یه‌ک که مرۆف واهەست دەکات وەستای گۆزەکه له جیاتی رەنگ گەوهەری به گۆزەکه‌وه نووساندوو یان کیشاویەتی. هەر گۆزە‌کاریک نەخشی گۆزەکە ی خۆی به شیوه‌یه‌ک دەکیشا و رەنگی دەکرد و لەسەر گۆزەکه وینە ی گیانەوه‌رانی دەریایی دەکیشا و لەسەر دەرپتی تر گیانەوه‌ره‌کانی و شکانی و لەسەر دەرپتی سیتیەم بالنده‌کان دەبینران.

به‌کیک لهو شتانە ی من له **تەپەس** و بابلیش نەبینی و به‌کیک بوو له

تاییه‌مه‌ندییه گه‌وره‌کانی شارستانییه تی جیهان که تنها دانیشتووانی (کریت) ئەم تاییه‌مه‌ندییه‌یان هه‌بوو، شیوه‌ی دروستکردنی ئاوده‌سته‌کانی دورگه‌ی کریت بوو و له بابل ئاوده‌سته‌کان ئه‌وه‌نده پیسه، که مرۆڤیکی شارستانی هه‌ز ناکات بچیتته ناویانه‌وه و له **ته‌به‌س** له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که خوایه‌کانی ئیمه و توویانه ئاوده‌سته‌کان خاوتین رابگرن، به‌لام وه‌کو پیتویست خاوتین نه‌بوون، له (کریت) هه‌موو ئاوده‌ستیک نمونه‌ی هونه‌رو زوق و خاوتینییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام شه‌و و روژ ئاوی شله‌وتین به‌ناو له‌گه‌نی^(۲) ئاوده‌سته‌که‌دا تی ده‌په‌ری و ئه‌وه‌نده جوانه که هیچ جوهره بۆنیکی ناخۆشی لی نایات.

خانوه‌کانی کریت وه‌ک ئه‌وانه‌ی بابل به‌رز و چهند قات نین. به‌لام له جیاتی ئه‌وه بۆژیان زۆر باشترو ئیسراحت ترن له خانوه‌کانی بابل. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژووهره‌کانیان گه‌وره‌و په‌نجهره‌کانیان به‌رین دروست ده‌کرد و هه‌موو خانوبه‌ک ژووهریکی گه‌رماو (حمام) ی هه‌بوو و هه‌ر هۆده‌یه‌ک له‌و گه‌رماوانه ته‌شتیکی گه‌وره‌ی بۆ خۆشوشتن تیا بوو که به‌هۆی به‌لووعه‌که‌نه‌وه ئاوی سارد و گه‌رم ده‌هاته ناویه‌وه و من له پیتشا وام زانی که ئەم ئاوده‌ست و گه‌رماوه بی هاوتایانه تاییه‌تن به‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان، به‌لام دوا‌یی بینیم که ته‌نانه‌ت له‌ مالی هه‌ژارترین خه‌لکی ئه‌و شاره‌ش ئاوده‌ستی جوان هه‌بوو که ئاوی ساردو گه‌رمی بۆ ده‌چوو و گه‌رماوه جوانه‌کانیش ئه‌و ئاوه سارد و گه‌رمه‌یان هه‌بوو. ئه‌و کاته تی گه‌یشتم که بۆچی خه‌لکی ئه‌وی ئه‌وه‌نده جوان، چونکه ئاوده‌ستی خاوتین و هه‌مامی که ئاوی گه‌رم و ساردی هه‌بیت مرۆڤ جوان ده‌کات.

ژنه‌کانی کریت به‌ روژ ماوه‌یه‌ک له‌ کاته‌کانی خۆیان به‌ لیک‌دنه‌وه‌ی مووی له‌شیان و خۆشورین و ئارایشتی ده‌موچاویان ده‌برده‌سه‌ر و ئه‌وه‌نده له‌ ئارایشتا به‌ دیقه‌ت بوون که هه‌رگیز له‌کاتی دیاریکراودا له‌ میواندارییه‌کان ئاماده نه‌ده‌بوون و کهس ئەم باب‌ه‌ته‌ی پێ سه‌یر نه‌بوو. کراسی ژنه‌کانی کریت به‌رگیکه، که هه‌موو له‌شیان داده‌پۆشی جگه له‌ ده‌ست و پێ و شانیان، چونکه به

ده‌سته‌کانیان نازیان ده‌کرد و هه‌زیان لی بوو خه‌لکی جوانییه‌که‌یان ببینی. ژنه‌کانی (کریت) قژی سه‌ریان به‌شپوه‌یه‌کی سه‌رنج راکیشه ئارایشت ده‌کرد، له کاتیکدا که له (**ته‌به‌س**) پایته‌ختی میسر ژنه‌کان قژی سه‌ریان ده‌تاشی و من له‌و باوه‌رده‌دام له‌ رووی جوانیی ئه‌ندامه‌کانی له‌ش ژنه‌کانی (کریت) نمونه‌ی هه‌موو ژنه‌کانی دنیان. ئەوان بالابه‌رز و باریکن و به‌بۆنه‌ی ناسکی ئه‌ندامیان به‌گرفته‌وه مندالیان ده‌بوو. به‌ گشتی له‌ یه‌ک یان دوو مندالی زیاتریان نه‌بوو و که‌می مندالی له‌لای خه‌لکی کریت شه‌رم نه‌بوو.

پیاوه‌کانی کریت وه‌ک ژنه‌کان ئه‌ندامیکی ناسکیان هه‌بوو به‌لام ناوشانیان پان بوو و هه‌ر پیاویک هه‌ولێ ده‌دا که‌مه‌ری خۆی باریکتر نیشان بدات و ئه‌وانیش وه‌کو ژنه‌کان به‌ وردی مووه‌کانی له‌شیان له‌ ناوده‌برد بۆ ئه‌وه‌ی له‌کاتی یاری کردن له‌گه‌ڵ گایه‌کان، ئه‌ندامه‌کانیان جوان بیتته به‌رچاو و چه‌کمه‌ی درێژیان له‌ پێ ده‌کرد و له‌ قه‌دی چه‌کمه‌کانیان شکلی گیانه‌وه‌ریان ده‌نه‌خشاندا. پیاوه‌کانی کریت هه‌زیان نه‌ده‌کرد بۆ ولاتانی تر بۆن چونکه له‌ ولاتانی تر که‌لوپه‌لی هه‌سانه‌وه‌و پاک و خاوتینی وه‌کو کریتی لی نه‌بوو و ده‌یانگوت ئیمه ناتوانین له‌ خانووی گه‌لانی تردا بژین که ئاوده‌ستی خاوتین و گه‌رماویان نییه.

یه‌کی له‌ شته‌ سه‌یره‌کان که له‌ کریت-دا بینیم و هاوتای ئه‌وم له‌ هیچ ولاتیکی تردا نه‌بینی ئامی‌ریکی موسیقا بوو که به‌بی ئه‌وه‌ی کهس بیژنه‌یت ده‌نگی موسیقای لی ده‌بیسرا به‌لام هه‌ندێ ده‌نگی لیتوه ده‌رده‌چوو که پیتشتر له‌سه‌ر هه‌ندێ شت نووسرا بوو و من نه‌متوانی تیبگه‌م چۆن ده‌نگ له‌سه‌ر شت ده‌نووسریته‌وه. هه‌روه‌ها له‌ دانیشتووانی (کریت) م بیست که ئەوان ده‌توانن ئاوازه‌کانی موسیقا بنوسنه‌وه و دوا‌یی له‌سه‌ر ئه‌و نووسینه‌نه‌ موسیقا لی بدن. به‌جۆریک که ئەگه‌ر یه‌کیک ئاوازیکی نه‌بیستبێ به‌لام نووسراوه‌ی ئه‌و ئاوازه‌ی ده‌ست بکه‌ویت ده‌توانی له‌سه‌ر ئه‌و نووسینه‌ ئاوازه‌که لی بدات. من له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پزیشکم و ته‌نیا بۆ زانستی پزیشکی سه‌رنجی تاییه‌تیم هه‌بوو هه‌ولم نه‌دا تی

بگه‌م که چۆن ده‌کری ئاوازی موسیقا بنووسریته‌وه و دیاره خه‌لکیش وه‌کو من سه‌رنجیان نه‌دابوه ئه‌م بابه‌ته.

من له کریت په‌رستگه‌یه‌کم نه‌بینی که بو‌خوای ولاته‌که‌یان دروست کردبێ، به‌لام له بری ئه‌وه گایه‌کانیان ده‌په‌رستی و له‌به‌ر ده‌میاندا سه‌مایان ده‌کرد و سه‌رنجم دا که په‌رستشی گایه‌کان له‌لایه‌ن خه‌لکی (کریت) هوه‌ته‌نها له‌به‌ر خو‌ش ویستنی ئایینه‌که‌یان نه‌بوو، به‌لکو خو‌ریان له‌و سه‌ماکردنه‌ تام و چی‌ژیان وه‌رده‌گرت و هیچ روژی نه‌بوو که ئه‌وان بو‌بینینی ئه‌و سه‌مایه‌ ناماده‌ نه‌بن یان خو‌ریان سه‌مانه‌که‌ن.

یه‌کی له‌و خالانه‌ی شایانی باسه‌و له‌ژیانی ئه‌م گه‌له‌دا له‌به‌رچاو بوو، ئه‌وه‌یه که شه‌رابیان له‌ راده‌ به‌ده‌ر نه‌ده‌نو‌شیه‌وه و من له‌ هه‌موو ماوه‌ی مانه‌وه‌م له (کریت) نه‌مبینی یه‌کی مه‌ست بیت یان وه‌ک دانیش‌تووانی ته‌په‌س به‌هۆی خو‌اردنه‌وه‌ی زۆر تووشی رشانه‌وه‌ بیت.

خالیکێ به‌رچاوی تر ئه‌وه‌ بوو که له (کریت) ژن و پیاو له‌ کاتی به‌ریاکردنی مه‌راسیمه‌کانیان، له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا سه‌ما ده‌که‌ن و ئه‌مه‌ یه‌کی‌ک بوو له سه‌رگه‌رمیه‌کانیان و له‌هه‌مان کاتدا گه‌وره‌ترین بیروباوه‌ریشیان بوو.

ئهو ژن و پیاوانه‌ی له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا سه‌مایان ده‌کرد دوو ده‌سته‌ بوون، هه‌ندێ له‌وانه‌ پێشه‌یان ئه‌وه‌بوو، ئه‌وان ته‌گه‌ر پیاو بوونایه‌ نه‌یان ده‌توانی ژن به‌یتن و ته‌گه‌ریش ژن بوونایه‌ نه‌یانده‌توانی هاوسه‌ریک بو‌خو‌ریان هه‌لبێژین. به‌لام ده‌سته‌که‌ی تر ئه‌و که‌سانه‌ بوون که بو‌سه‌رگه‌رمی و خو‌شی سه‌مایان ده‌کرد و ته‌گه‌ر پیاو بوونایه‌ ده‌یان‌توانی ژن به‌یتن یان ته‌گه‌ر ژن بوونایه‌ شوویان بکرا‌یه‌. ته‌نیا یه‌ک شتم له‌ داب و نه‌ریت و هونه‌ری خه‌لکی (کریت) له‌لا ناپه‌سه‌ند بوو ئه‌ویش سروشتی هه‌وه‌سبازی ئه‌وان بوو چونکه‌ ئه‌م گه‌له‌ به‌را‌ده‌یه‌ک حزیان به‌ شتی نو‌یبه‌ که ئه‌و شته‌ی ته‌مرو له‌لای خه‌لک په‌سه‌نده‌ دوو روژی دوا‌ی ئه‌وه‌ له‌به‌ر چاو ده‌که‌ویت و هیچ بازگانی دل‌نیاییه‌ ئه‌و شته‌ی ته‌مرو خه‌لکی

ده‌یکری شه‌ش مانگ دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌فرو‌شری یان نا.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌یشته‌ینه (کریت) له‌ میوانخانه‌یه‌ک نیشته‌جی بووین. ئه‌و کاته‌ی له‌ بابل له‌ میوانخانه‌ چه‌ند نه‌و‌مییه‌که‌ی ئه‌وی دابه‌زبووم، به‌خۆم ده‌وت له‌ جیهاندا هیچ میوانخانه‌یه‌ک نییه‌ که له‌مه‌ باشتر بیت، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی هاتمه (کریت) هوه‌ و میوانخانه‌ جوان و خاوتنه‌که‌ی ته‌ویم بینی، که خزمه‌تکاره‌کانی میه‌ره‌بان و بیگانه‌ نه‌وازبوون^(۳)، تیگه‌یشتم که میوانخانه‌که‌ی بابل له‌ ئاست ته‌مه‌دا بیتایه‌خه‌، چونکه‌ له‌ میوانخانه‌که‌ی بابل خزمه‌تکاری ناشیرین و تووره‌ی لی بوو، به‌لام له‌ میوانخانه‌که‌ی (کریت) کوپ و کچه‌ جوانه‌کان هه‌میشه‌ دم به‌ پێکه‌نین بوون و پێشوازییان له‌ رتیواران ده‌کرد و له‌ هه‌رکاتیکدا که بانگیان ده‌کرا ئاماده‌ی خزمه‌ت بوون. ئیتمه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی چووینه‌ ئه‌و میوانخانه‌یه‌وه‌ له‌ گه‌رماوه‌ جوانه‌کانی ئه‌وی که ئاوی سارد و گه‌رمی تیادا ره‌وان بوو خو‌مان شوشت و جله‌کاغان گوژی و مینا قژی سه‌ری لوول کرد و کراسی نو‌یی کپی و من جووتی گواره‌ و ملوانکه‌یه‌کم بو‌کپی که له‌ به‌ردی ره‌نگاوه‌نگ دروست کرا بوو. ئه‌و کراسه‌ی مینا کپی له‌و جو‌ره‌ جل و به‌رگانه‌ بوو که ژنه‌کانی کریت له‌به‌ریان ده‌کرد و مینا وا دیاربوو له‌ کپینی کراسه‌که‌ی رازی بوو.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی جلکی له‌به‌رکرد به‌ منی وت که ژاوه‌یه‌ک به‌ کری بگره‌ که له‌ به‌نده‌روه‌ به‌ره‌ و شار برۆین بو‌ئه‌وه‌ی من مامۆستا که‌ی خۆم ببینم.

میوانخانه‌که‌ی ئیتمه‌ له‌ به‌نده‌ری کریت واته‌ له‌ ناوچه‌ی به‌نده‌ری بوو و ئیتمه‌ که‌ژاوه‌یه‌کمان به‌کری گرت و سواری بووین و به‌ره‌ و شاری کریت رو‌یشتم. شار له‌ چاو به‌نده‌روه‌ له‌ جیگایه‌کی به‌رزتر بوو و ئه‌وه‌نده‌ باخی تیا بوو که بیناکان له‌ باخه‌کاندا ون ببوون.

مینا که‌ژاوه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م یه‌کی له‌و باخانه‌دا راگرت و ئیتمه‌ چووینه‌ ناو باخه‌که‌وه‌. مینا وتی ئیره‌ مالی مامۆستا که‌مه‌و له‌ کریت ئه‌و کچ و کوپانه‌ی

له بهردهم گایه کاندایه سها دهکهن هه کامیکیان ماموستایه کیان هه یه که راهبته رو پالپشتیان و هونه ری سه مایان فیر دهکات و بهرگری له بهرزه وه ندیبیه کانیا دهکات و ناهیلئی خه لکی تر مافی قوتابییه که ی پیتشیل بکه ن. ماموستای مینا پیره میردی بوو که کاتی ئیمه چوینه خانووه که یه وه هندی پایپروسی (کاغزی دنیای کۆن که له میسر وه بویان دهات- وه رگتیر) له بهردهم خۆیدا دانا بوو و ده بخۆینده وه. سه یرم کرد له سه ر ئه و کاغه زانه وینه ی گای له سه ر کیشرا بوو و بۆم ده رکهوت که ئه و گایانه ئه و ئاژده لانه ن که سبه یینی هندی که س له بهرده میاندا سه ما ده کهن و پیره میرده که ده یویست بزانیته له سه ر کام یه ک له و گایانه گره و بکات باشتره.

کاتی که مینای بینی خوشحال بوو و ماچی کردو وتی مینا من وام ده زانی تۆچوو یته بۆ لای خوا و ئیتر نه گه راویته وه، به لām له بهر ئه وه ی به ته واوی دلنیا نه بووم که ناگه ریته وه له جیاتی تۆ قوتابی نویم دانه ناو ژووره که ت هیتشتا هه رماوه، به لām و بزانه ماموستایه که خاوتین نه کراوه ته وه و له وانیه ژنه که م ویرانی کردبئی و له ناویدا هه وزی دروست کردبئی بۆ ئه وه ی ماسییه کانی له ناودا په روه رده بکات. چونکه ژنه که م زۆر هه زی له به ختوکردنی ماسییه.

مینا به سه رسورمانه وه وتی له که یه وه ژنه که ت هه زی له په روه رده کردنی ماسییه، چونکه ئه و کاته ی من لیتره رویشتم ئه و هه یچ له فکری به ختوکردنی ماسیدا نه بوو.

پیره میرده که وتی ئه مه ژنی تازه ی منه که تۆ نه تبینیوه و ئه گه ر ئیستا ئه و پیاهه گه نجه ی له لای نه بووایه، من تۆم ده برده لای و پییم ده ناساندی، به لām ئیستا گابازنکی⁽⁴⁾ گه نجه ی له لایه که تازه دهستی به سه ما کردو وه و ئه گه ر تۆ بیه مه لایان کاره که یان لی تیک ده چیت. ئایا ناته وی هاورپیکه ی خۆتم پی بناسینی بۆ ئه وه ی منیش له گه لیدا بیمه هاورپ و ئیتر ئیره به مالی خۆی بزانیته.

مینا وتی هاورپیکه ی من پزیشکیکی میسر ییه ناوی (سینۆهه) کوری که ره و به ته نیا ده ژیت و ژنی نییه.

پیره میرده که وتی ئه گه ر ماوه یه ک له م ولاته بمینیتته وه ته نیا نامینی و زۆر به په له ده بیته خاوه ن ژن و مندال، به لām مینا، مه گه ر تۆ نه خو شی که له گه ل پزیشکیکدا هاتوویت بۆ ئیره. ئه گه ر و ابیت جیی خه م و په ژاره ی منه، چونکه کاتی هاتیه ژووره دلم شاد بوو و وام زانی ده توانم داوات لی بکه م سبه یینی له بهردهم گایه کدا سه مابکه یته و به هۆیه وه هندی زترو پارهم ده ست بکه ویت.

مینا وتی من نه خو ش نیم و خۆم له هه موو کاتی به له شساغتر ده زانم و له بهر ئه وه له گه ل ئه م پزیشکه میسر ییه سه فه ر ده که م، چونکه ئه و منی رزگار کرد و ئه گه ر ئه و نه بووایه من له بابل، یان ده کوژرام یان خۆم ده کوشت.

پیره میرده که وتی ئومیده وارم به هۆی هاورپیه تی له گه ل ئه م پزیشکه میسر ییه کچینییه که ی خۆت له ده ست نه دابئی چونکه وه کو خۆت ده زانی ئه گه ر کچینییه که ت به خشیی ریگا ناده ن له بهردهم گایه کاندایه سه ما بکه یته و ناتوانی بچیه ته لای خوا، دوا یی پیره میرده که له مینا نزیک بووه وه که م تیک دهستی به سینگیدا هینا و وتی ده ترسم کچینییه که ت له کیس دابیت که لیتره رویشتی سینته بچووک بوو ئیستا که م تیک گه وره بووه. ئایا باشتر نییه بهر له وه ی له بهردهم گایه کاندایه سه ما بکه ی چاویکت لی بکه م و بزانه ئایا کچی یان نا؟

مینا به تووره ییه وه وتی من نامه ویت وه کو بازاری کۆبله فروشه کانی بابل، که له وی ژنه گه نجه کان ده پشکن که بزانه کچینییان ماوه یان نا، لیتره فه حسم بکه ی من پیته ده لیم له بهر ئه وه له گه ل ئه م پیاهه دده سه فه رده که م، چونکه رزگار که ری منه و ئه گه ر ئه و نه بووایه نه مده توانی بگه ریمه بۆ (کریت)، به لām تۆ هه ر له فکری گایه کان و ده رامه تی خۆتی و گوئی ناده یته قسه ی من.

دوا ی ئه م قسه یه مینا که وته گریان و پیره میرده که دوا ی بینینی فرمیسه که کانی له قسه که ی خۆی په شیمان بووه وه وتی مینا، مه گه ربه، من

دَلنیام که تو راست دهکەوی و هیشتا کچی و ئەم پیاوه تۆی دەر باز کردوو و ئەگەر ئەو نەبووایە نەتەدەتوانی بگه‌رێییه‌وه بۆ (کریت). دوايي بابەتی قسه‌کردنەکەي گۆری و وتی ئیستا هاتەوه بیرم که من دەبێ ئەمرۆ بچمه لای (مینوس) و لەبەر ئەوهی بۆ رویشتم درهنگه ناتوانم کراسه‌که‌م بگۆرم و هەر به‌م کراسه‌وه دەرپۆم و ئیوه لیره پشووبدن و نان بخۆن و ئەگەر ژنه‌که‌م پرسبیری منی کرد بلین چووه‌ته لای (مینوس) و چونکه ئەو، گه‌نجه‌گابازه‌کەي له‌لابوو نەبوست کاتتان لیبگرێ.

به‌ ژنه‌که‌م بلین دواي ئەوهی له‌ مائی (مینوس) گه‌رامه‌وه سه‌ریک له‌ گایه‌کانم ده‌ده‌م چونکه سه‌بەینی یه‌کی له‌ گایه‌کانم که هیشتا به‌شداري یاری نەکردوو دیتە ناو گۆره‌پانه‌وه و من دەبێ ببینم.

مینا وتی لەبەر ئەوهی تو ده‌تووی بۆ مائی (مینوس) برۆی من و سینۆه‌ش له‌گه‌لتدا دین و له‌وی هاوڕیکانم ده‌بینم و سینۆه‌یان پێ دەناسینم.

له‌بەر ئەوهی ماوه‌ی نیوان مائی پیره‌مبیره‌که‌ و مائی مینوس زۆر نەبوو، ئیمه به‌بێ که‌ژاوه به‌ره‌و ئەوی رویشتین و دواي ئەوهی چوینه‌ خانووه‌کەي (مینوس) هه‌ به‌سه‌ر سوڤمانه‌وه تیگه‌یشتیم که ئەوی کۆشکیکی گه‌وره‌یه‌و دواي ئەوهی که زانیم (مینوس) پاشای کریته، به‌شێوه‌یه‌ک حه‌په‌سام که وه‌کو کاپتا ده‌یگوت وه‌ک ئەوه و ابو له‌ ناکاودا ببینم که له‌سه‌ر سه‌ر به‌رێدا دەرپۆم.

له‌وی زانیم که له‌ کریت ناوی پاشاکان (مینوس) ه و ئەوه‌نده (مینوس) ناو پاشایه‌تیبی کریتیان کردبوو، که هه‌ندی له‌ خه‌لکی نه‌یاندەزانی پاشای ئەوکاتەیان که فه‌رمانه‌واییان به‌سه‌را ده‌کات مینوسی، چه‌نده‌مه.

دواي ئەوهی چوومه ئەو ته‌لاره‌ی که مینوسی تیا‌بوو، ببینم که کۆمه‌لێ ژن و پیاو له‌و هۆله‌دان و ئەوه‌نده به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌یان ده‌کرد و پێده‌که‌نین که ده‌تگوت له‌ مائی خۆیان‌دان. پیاوه‌کانیان کراسی رنگاو ره‌نگی جوانیان له‌به‌ردابوو و هه‌موویان خۆش ئەندام بوون و ژنه‌کان له‌ جوانی و رازاوه‌یی

کراسه‌کانیان له‌گه‌ل یه‌کترا پێشبرکیتیان ده‌کرد. مینا منی به‌ هاوڕیکانی خۆی ناساند و ژنه‌کان له‌ باوه‌شیان ده‌گرت و ماچیان ده‌کرد و پیاوه‌کان به‌ بینینی خۆش‌حالییان دەرده‌بری به‌بێ ئەوهی دیارنه‌بوونه‌کەي ئەویان پێ سه‌یربێ.

ئیمه به‌ به‌رده‌م کۆمه‌لێکی زۆر له‌ ژن و پیاوه‌کاندا تپه‌رین تاگه‌یشتینه به‌رده‌م (مینوس) که وه‌ک ئەوانی تر له‌گه‌ل هه‌ندی که‌سی ده‌وروبه‌ریدا گه‌فتوگۆیان ده‌کرد و پێده‌که‌نین. ئەویش به‌ بینینی مینا شاد بوو و دواي ئەوهی مینا منی پێ ناساند و مینوس تێ گه‌یشت که من ئەو کچه‌ گه‌نجه‌م رزگارکردوو به‌زمانی میسری سوپاسی کردم و وتی سینۆه‌ تو خزمه‌تیکي گه‌وره‌ت به‌ خوايه‌کەي ئیمه کردوو چونکه کچیکت بۆ گه‌راندۆته‌وه که ده‌بیت بچیته لای ئەو و مینا له‌ یه‌که‌مین دهرفه‌تدا ده‌چیته مائی خوايه‌کەي.

دواي مینا منی له‌ ته‌لاری مینوس برده‌ ده‌ره‌وه‌و وتی وه‌ره‌ ژووره‌کانی ئەم کۆشکه‌ت نیشان بده‌م و له‌ هه‌ر هۆده‌یه‌کدا به‌ بینینی شته‌کانی ناوی شادی دەرده‌بری و ببینم خزمه‌تکاره‌کانی ئەویش له‌ بینینی ئەو کچه‌ گه‌نجه‌ خۆش‌حال بوون، به‌بێ ئەوهی ديار نه‌بوونی دوورو درێژی مینایان له‌ لا سه‌یر بیت.

مینا هۆی ئەم ره‌فتاره‌یانی بۆ من باس کردو وتی هۆی ئەوهی که له‌م ولاته‌دا هیچ که‌سی ون بوونی ئەوانی تری له‌ لا سه‌یر نییه‌، ئەوه‌یه‌ که نایانه‌وێت خه‌م بۆ مردنی که‌س بخۆن و په‌ژاره‌ ده‌ریزن. کاتی که یه‌کی ده‌مری که‌س یادی ناکاته‌وه و له‌سه‌ر ئەم پێوه‌ره‌ کاتی که یه‌کی ده‌مریت که‌س لێی ناپرسیت هه‌تا ده‌گه‌ریته‌وه و ئەگه‌ر نه‌گه‌رايه‌وه‌ وای بیره‌که‌نه‌وه‌ که مردوو و پتیویسته‌ فه‌رامۆش بکری، له‌بەر ئەوهی به‌ بیره‌ینانه‌وه‌ی خه‌لکی، به‌ تاییه‌ت ئەوانه‌ی گومانی مردنیان لێ ده‌کری ده‌بیته هۆی خه‌فه‌ت و دل‌گران بوون و له‌م ولاته‌دا که‌س نایه‌وێت خوی به‌ ده‌ست خه‌م و په‌ژاره‌وه‌ بدات.

دواي ئەوهی مینا ژووره‌کانی کۆشکی نیشان دام، منی برده‌ هۆده‌یه‌که‌وه که له‌ سه‌رووی ژووره‌کانی تر‌دا بوو و له‌ویوه‌ له‌وه‌رگه‌ گه‌وره‌کان که گایه‌کانی تیا

دهلوه و پرين و باخه كاني زهيتوون و زهوى و زاره كاني دهره و هوى شار ده بيران و مينا پتي و تم نه مه ژوورى منه. و تم مينا تو له م ژووردها ده ژيايت؟ تايا تو نيشته جتي كوشكي پاشايه تي بووى.

مينا وتي به لي و نه م جل و بهرگه ي ليره دا ده بييني هي منه، به لام ناتوانم له بهريان بكم چونكه مؤديلى نه ماوه و له ولاتي ئيمه جل و بهرگ زوو له مؤد ده كه وي.

و تم مينا من نه م قسه يه تم زور پي سه يره چونكه هه رگيز له و باوه ردها نه بووم تو ژنيك بيت كه جتگات كوشكي پاشايه تي بووي. مينا وتي نه گه ر تو ناوي پاشاكه ي ئيمه ت بزانيبايه تيده گه يشتي كه ناوي من كه (مينا) يه له وشه ي (مينوس) ي پاشاي ئيره و هرگيراوه. و تم نه ي بوجي نه م شته ت به من نه گوت كه من بزانيبايه تو له بنه مالله ي پاشايه تي (كرت) ي. مينا وتي بو بيليم؟ ليره هه موو خه لكي يه كسانن و به پتويستم نه ده زاني پيت بلتم كه من له بنه مالله ي پاشاي (كرت) م.

زانيم كه مينا راست ده كات و شتوه ي رهفتاري خه لكي له ته لاره كه ي مينوس- دا نه م بابه ته ي دهره خست. چونكه خه لكي له وي به شتوه يه ك هه لسوكه وتيان ده كرد كه ده تگوت له مالي خوياندان و نازانن پاشاي كريت له وييه. هه روه ها تيگه يشتم بوجي له و رژه وه كه مينا م ناسيوه زيرو پاره كاري لي نه ده كرد و نه گه ر شتيك م بو بكريبايه و به دياري بمدابايه تي خوشحال نه ده بوو. چونكه مينا له مندالييه وه راهاتبوو كه زيرو پاره و گه وهه ر بييني و نه و شته ي من ده مدا پتي به لايه وه گرنگ نه بوو تاكو دلخوشي بكات.

و تم مينا تو كه خزمي پاشاي (كرت) ي چون له به رده م گايه كاندا سه ما ده كه ي. تايا نه م بابه ته بو ژني كه له بنه مالله ي پاشايه تي بيت ناپه سه ند نييه؟ مينا وتي له ولاتي ئيمه دا سه ما كردن له به رده م گايه كاندا كاريكه كه هه موو گه وره كان نه گه ر بتوانن خه ريكي ده بن و هه ر كه سي كه له م هونه ردها

ليها تو وييه كي بهرچاوي هه بيت ريزي ليده گيردرئ. له بهر نه وه، نه ته نها نه م كار هه ر م نييه، به لكو كاريكي شه ره فمه ندانه يه.

دوايي به يه كه وه له كوشكي پاشايه تي هاتينه دهره وه و به ره و دامه زراوي گابازي (كرت) كه وتينه ري. له و شاردها، دامه زراوي گابازي بريتي بوو له شاروچكه يه كي بچووك كه له ته نيشت شاري گه وره وه دروست كرابوو.

له م شاردها چند مه يدانيكي لي بوو بو گابازي و بو راگرتني گايه كان له ته ويله گه وره كاني نه وي و له ته نيشت ته ويله وه هه ندي له وه رگه هه بوو كه ده وراوده و ر په رزين كرا بوو. كاتي كه هه واي دورگه ي كريت سارد ده بيت گايه كان ده گوازنه وه بو ناو پشتيره كان و له وه رزي گه رما له له وه رگه كاندا ده يان له وه رپين، به لام نه و گايانه ي كه ده بي سبه ي يان دوو سبه ي له گوره پاني گابازيدا په لاماري گه نجبه سه ما كه ره كان بدن، له پشتيره كاندا ده بوون.

كاتي گه يشتينه دامه زراوي گابازي ماموستا كه ي مينا له وي بوو و كه مني له و جتگايه بييني خوشحالي خوي دهر بري. هه روه ها نه و كاهينه انه ي كه كاريان په روره ده كردني گايه كان و راهيتاني سه ما كه ره كان بوو به بييني مينا خوشحال بوون، به بي نه وه ي ديوار نه بوونه دريژ خايه نه كه ي نه ويان پي سه ير بيت.

كاهينه كان له دواي نه وه ي زانيان كه من پزيشكيكي ميسريم له باره ي خواردني گايه كان و هه روه ها له باره ي نه وه ي له چ كاتيكا خواردنيان بدرتي كه بيسته هوي بريقه دار بووني مووي له ش و زياتر بووني ته مه نيان، هه ندي پرسياريان لي كردم. له كاتيكا كه من ده مزاني زانياري نه وان له م باره يه وه له هي من زياتر بوو، چونكه له سه دان سال له مه وه به روه تا ئيستا باو و باپيراني نه وان خه ريكي په وه رده كردني گايه كان بوونه و له دواي هه ر سه رده ميك زانياري باوكان گوازاوه ته وه بو كوره كانيان و نه و كورانه ش زانياري زياتريان ده خسته سه ر و ده ياندايه جلي نوئ.

مينا له لاي كاهينه كان به ريزو خوشه ويست بوو و كاتي كه نه ويان بييني،

به چاک زانینی ماموستا که شی، رهامه ندییان نیشان دا که مینا سبهینتی له بهردهم گایه کدا سه ما بکات و گایه کیان بۆ دهست نیشان کرد. مینا لهم هه لێژاردنه زۆر خوشحال بوو چونکه دهیزانی که ده توانی سبهینتی هونه ره که ی خۆی نیشانی من بدات. له دوای ئه وه مینا رینومایی کردم و چووینه لای کاهینیی گه وره که سه روکی هه موو کاهینه گابازه کان بوو. کاتی چووینه ناو ژوووری کاهینه که وه به هۆی تاریک بوونی ژوووره که ی له پیشاندا نه ماندی، به لām له دواییدا چاوم به مرۆقی که وت که سه ری وه ک گا بوو و رهنگی زهرد بوو. ئه و مرۆقه ی سه ری وه ک گا ده هاته بهرچا و، له بهرامبه ر ئیمه سه ری دانه نواند و دوایی سه ره گایه که ی له سه ری هه لگرت و تیگه ی شتم سه رو ده موچاوی هه ر وه ک مرۆقیکی ئاساییه .

ئه گه رچی ئه و پیاوه که کاهینیی گه وره بوو له گه لماندا به پیکه نین بوو و رووی خوش بوو به لām من له چروچاوی ترسام، چونکه جوړه موړکیکی قیناوی و بی به زه بیانه ی توندم له ده موچاویدا هه ست پی کرد.

مینا کاتی که ویستی باسی بکات که بۆچی ماوه یه ک دیار نه بووه و نه یه توانیوه له کاتی خۆیدا خۆی بۆ خوای کریت بکاته قوربانی، کاهینیی گه وره وتی پتیویست ناکات بۆ منی باس بکه ی. چونکه من ئاگام له م باه ته هه یه و ده زانم توپان رفاند و بۆ ولاتانی تریان بردی. پاشان ریزو پیزانینی خۆی ئاراسته ی من کرد و وتی سینۆه له بهر ئه وه ی تو مینات گه رانده وه بۆ کریت که بتوانی خۆی بۆ خوایه که ی بکاته قوربانی من فرمانم داوه دیارییه کت بۆ بهن و کاتی که گه رایتوه میوانخانه که ت ئه و دیارییه ده بیینی.

وتم من نه بۆ پاداشت مینام رزگار کردوه و نه بۆ وه رگرتنی ئه و پاداشته ش هاتوومه ته کریت، به لکو مه به سستی من کو کردنه وه ی زانسته و بهر له وه ی بۆ کریت بیتم بۆ ولاتانی سووریا و بابل و هاتی سه فه رم کردوه و له و ولاتانه زۆر شت فیڕ بووم و ئیستا هاتوومه ته کریت که لیره ش زانیارییه کانی خۆم ده وله مند

بکه م.

له باره ی خوای (کریت) وه شتی سه رنج راکیشم بیستوه وه به منیان گوته وه که ئیوه خوایه کی گه وره تان هه یه که کچه کان و کوره گه نجه کانی خوش ده ویت، به مه رجی که هیه چ پیس و پۆخلیه ک به جه سته یانه وه نه بیته و ئه مه سیفه تیکی گه وره یه، که له خوایه کانی سووریا و بابل به دی ناکریت چونکه خوایه کانی سووریا و بابل ریگا ده دن ژن و پیاو له ناو په رسته گه دا له گه ل یه کتریدا رابوین.

کاهینیی گه وره وتی لیره دا جگه له خوای گه وره ی ئیره خوای تریش هه یه که خه لکی ده پیه رستی و ته نانه ت له ناوچه ی به نده ریش په رسته گه هه یه بۆ په رستی خوایه کانی ولاتانی تر، تو ده توانی ئه گه ر هه زت لی بی له و په رستگانه بۆ خوای نامون که خوای میسه ره قوربانی بکه ی.

به لām بیانیه کان خوای گه وره ی ئیمه نانس و ناشتوانن بیناسن چونکه ته نیا ئه و که سانه ی که بۆ ناسینی ئه و په روهرده کراون و له شوپنکه وتوه راهینراوه کانن، بۆیان هه یه که ئه و ببینن و تا ئیستا هه ر که سی که ئه وی بینیی نه گه ر او نه ته وه که بلتی خوای گه وره ی ئیمه چۆنه و هه ره ئه وه نده به ئیوه ده لیم که گه وره یی و به خته وه ربی گه لی کریت به هۆی خوایه گه وره که یه تی.

وتم ئه ی کاهینیی گه وره، ئه و کاته ی له ولاتی (هاتی) بووم له دانیشتوانی ئه ویم بیست که خوایه کانی ئه وان ئاسمان و زه وین و یه کی له وانه به هۆی بارانه وه زه وی دوو گیان ده کات و ده یکاته خاوه ن به رو بووم. له و کاته دا به شیوه یه کی ناته واو که وته گویم که خوای کریت، ده ربایه چونکه ئه و میلله ته ده سه لات و به خته وه ربی خۆی له ریگای ده ربایا وانییه وه ده ست که وتوه.

کاهینیی گه وره وتی به شیک له قسه کانی تو راسته و ئیمه زۆر له هۆیه کانی به خته وه ریمان له ده ربایا وانییه وه ده سته که وتوه. به لām خوای ئیمه ده ربای نییه به لکو خوای ده رباشه.

سینۆه ده بی بزانی که له ناو هه موو گه لاندا گه لی کریت ته نیا گه لیکه که

خوايه کی زیندوو به خوی گه وره ی خوی ده زانیت له کاتیکدا که گهلانی تر خوايه مردوو هکان ده پهرستان یان شیوهی ئەو خویانه ده پهرستان که به بهرد، یان دار دروستیان کردوو. خوی ئیمه نه خوايه کی مردوو و نه بهرد و داره، به لکو خوايه کی زیندوو و تا ئەو رۆژهی خوايه که ی ئیمه زیندوو بیت هیچ گهلانی ناتوانی له گهل میلله تی کریت- دا جهنگ بکات و ئەگه ریش بیکات تیک ده شکتی.

وتم بیستومه خوايه که ی ئیوه له ئەشکه و تیکدا، یان له خانویهک که دالانی دریت و تاریکی ههیه ده ژیت و من زۆر چهز ده کهم که ئەم ئەشکه و ته، یان ئەم خانوو ببینم، به لام نازانم بۆچی ئەو که سانه ی بۆ بینینی خوی ئیوه ده ستنیشان ده کړین و ده چنه جیگا که ی ئەو، ناگه پینه وه. له کاتیکدا که ریگیان پیدراوه که بگه پینه وه، ئایا ئیوه ناتانه ویت به من بلین بۆچی هیچ کامیک له وانه نه گهراونه ته وه.

کاهینی گه وره وتی له گهل ئەوه شدا که خوی ئیمه له شیوهی گایه که، به لام ئەو خوايه گا نییه، به لکو بوونه وهریکه که کهس ناتوانی بلیت چیه و ههر ئەوه نده ده زانین که ژبانی ههیه. به لام که ده لین بۆچی ئەو که سانه ی ده چنه جیگا که ی ناگه پینه وه، ئەم بابه ته به هوی راده ی به رزی به خته وهری و شانازییه. چونکه گه وهرترین شانازی و به خته وهری بۆ کچ و کوره گه نه که کانی ئیمه ئەوه یه که خوا ببینن و له لای ئەو بمیننه وه و ههر له بهر ئەوه کاتی که خوايه که ده بینن ئەوه نده خویان به به خته وهر ده زانن، که ژبانی ئەم دنیا یه یان له بهر چاو ده که ویت، چونکه ده زانن که ئەگه بۆ ئەم دنیا یه بینه وه ده بیت نازارو مهینه تی ئەم جیهانه بچیتن و خویانی بۆ بگرن. (مینا) ئایا تو ئاره زوو ناکه ی بۆ مالی خوا بچیت و باقی ته مهنت له وی بیت.

مینا وهلامی نه دایه وه و من وتم ئایا من که ریگام نادهن بچمه ناو خانووی خوا، ده توانم ده رگای چوونه ژوو ره وه که ی ببینم؟

کاهینی گه وره وتی ئەو شه وه ی که مانگ له ئاسماندا به ته واره تی پر ده بیته وه (مانگه شه و) و نزیک ده بیته وه و له شه ودا مینا ده چیته مالی خوا و له ویوه توش ده توانی ده رگای خانوو که ببینی.

وتم ئە ی ئەگه مینا ئاماده نه بیت بۆ مالی خوا بچیت چۆن ده بیت؟ کاهین وتی هیشتا ئەم حاله ته رووی نه داوه که کوریکه گه نه یان کچی ئاماده نه بیت بۆ مالی خوا بچیت و (مینا) ش له دوی ئەوه ی له بهرده م گایه کانا ندا سه مای کرد به و په ری چه زو ئاره زوو وه ده چیته مالی خوا. له دوی ئەم قسه یه کاهینه که سه ره گایه که ی له سه ر کرد که تیمان بگه یه نیت ماوه ی چاوپیکه و تنه که کۆتایی پی هاتوو: مینا دهستی گرتم و له هۆده که هاتینه ده ره وه.

دوی ئەوه ی له مالی کاهینه که هاتینه ده ره وه مینا لیم جیا بووه وه و وتی له بهر ئەوه ی سه به نیی رۆژی سه ما کردمه ئەمشه و ده بی له دامه زراوی گابازیدا بمینمه وه و من به ته نیایی بۆ میوانخانه که گه رامه وه.

سه یرم کرد (کاپتا) که شه رابی نۆشیبۆوه، که یف خۆش بو و وتی سینۆه ... گه وره ی من ... ئیره سه ره زه مینی رۆژئاوا و ناوه ندی به خته وه ریبه (میسریبه کانی کۆن ئەو شته ی که گهلانی تر له چاخه کانی دوی ئەوان پیتیان دهوت به هه شت، ئەوان ناویان لی نابوو سه ره زه مینی رۆژئاوا - وه رگپر). لیره خواردنه وه زۆر و هه رزانه و هیچ گه وره یه ک به گوچان له خزمه تکاره که ی خوی نادات و لپی ناپرسی چه ندی زیرو پاره ت لی دزیوم و ئەگه ره گه وره یه ک له به نده که ی خوی تووره بیت و له مال ده ری بکات، به نده که یه ک رۆژ خوی ده شاریته وه و رۆژی دوی ده گه ریته وه مال و خاوه نه که ی تا وانه که ی فه رامۆش ده کات، به لام مامه له چیه کانی ئیره زۆر فیلبازن و وه ک چۆن بازرگانیکه ی ئەزمیر بازرگانیکه ی میسری هه لده خه له تینی ئەمانیش فیل له مامه له چیه کانی ئەزمیر ده که ن.

له جياتى ئه وه له م شاره، جوړه ماسييه كى بچووك ده كنه ناو روڼى زهيتونه وه و ماوه يه ك تيايدا ده پيلنه وه و ئه م ماسييه ئه وه نده به تام ده بيت كه هه ر چهنديكى لى بخوښت تير نابيت، (مه به ستى كاپتا ماسيى «ساردين» بوو كه دانيشتووانى كريت ده پانخسته ناو روڼى زهيتونه وه و هيشتا ئه م نه ريته له نه وروپا و ئاسيا به رده وامه - وه رگير).

له پاش ئه م قسه يه به نده كه م ده رگاي هوډه كه ي داخست و دواى ئه وه ي دلنيا بوو كه كه س له پشت ده رگا كه وه گوڼي له دهنگى ئيمه نابيت وتى: كه ورم له م ولاته دا كار ه ساتى سه رسوپه ينه ر رووى داوه، چونكه من له مه يخانه كانى ناوچه ي به نده رى بيستم خواى كريت مردووه و كاهينه كان كه له مردنى خواى كريت ترسيان لى نيشتووه هه ول ده دن خوايه كى تر بدوزنه وه. به لام هه ركه سى ئه م قسه يه بكات به سه ختى سزا ده درى و دوو نه فهر له ده ربا وانه كان كه ئه م قسه يه بيان كرده بوو له سه ر تاشه به رده كانى قه راغ ده رباى كريت ه وه فرييان دانه ناو ده ربا بو ئه وه ي ببنه خوڙاكي (ئه ختوپوت) ه كانى ده ربا (ئه ختوپوت ئاژه لتيكى ترسناكى ده ربا ييه كه له فارسيدا «هه شت پى» ي پى ده لىن - وه رگير) و له به ر ئه وه ي دانيشتوانى كريت ده لىن ده سه للات و به خته وه ريبان به ژيانى خوايه كه يانه وه به نده، كه واته ئه گه ر خوايه كه يان بمرى گه لى كريت ده سه للات و به خته وه ريبه كه يان له كيس ده چيت.

كاتى كه كاپتا ئه م قسه يه ي كرد، ئوميدى له دلما دروست بوو و پيم وت ئه گه ر واييت و خواى گه لى كريت وه كو ده لىن مردبى و وازانم ئه م هه واله راستيشه، (چونكه ئه گه ر چى حكومه ته كان به رده وام هه ول ده دن روو داوه كان له خه لكى بشارنه وه به لام خه لكى ئاگادارى هه موو هه والى دهن). له دواى ئه وه ي مينا چوه ناو خانووى خواكه يان يه كسه ر له وى هاته ده ره وه.

(۱) - خوښه رانى به ريز ده بى سه رنج بدن كه ئه م به شه له به سه ر هاتى سينو هه له باره ي دورگه ي (كريت) كه يه كتيكه له ناوه نده گه وره كانى شارستانيه تى جيهان له كاتى پزيشكى ميسرى (له چوار هه زار سال له مه و به ر) له رووى ميژووييه وه يه كتيكه له به شه سه رنج راكيشه كانى ئه م به سه ر هاته. چونكه ميژووى دورگه ي (كريت) به پيچه وانه ي ميژووى ميسرو ئيران و يونان و روم زور ناسراو نيبه و له وانه يه هيشتا هه ندى له خه لكى نه زانن كه (كريت) له شارستانيه تى دنبا دا چ ده رتيكى كاربگه رى هه بووه - وه رگير.

(۲) - له گه ن: كۆل

(۳) - بيگانه نهواز: ئه وه ي بيانى ده لا وينيته وه و ريزى لى ده گرى - ميوان دوست.

(۴) - گاباز: ئه و كه سه ي كه له به رده م گايه كاندا سه ما يان يارى ده كات - گاهه مه - ئه وه ي كه ئيستا له هه ندى له ولاتاندا هه ر باوه ئه وه يه كه گابازه كه په رويه كى سوور به ده سه ته وه ده گرى و له به رامبه ر گايه كه دا په روه كه ده جو لى نيته وه و به و شيويه تووره ي ده كات - وه رگيرى كوردى

له گۆرهپانی گابازی (کریت) دا

رۆژی دواپی به یارمه تپی مینا، که له مهیدانی گابازییه که دهستی ده رۆپی، مینان له جیگایه که دانیشاندا که بتوانم له وپوه هه موو شوینی به باشی بینم. گایه کانیان یه که یه که هینایه ناو گۆرهپانه که وهه سه یرم کرد له گه ل ئه وه شدا که له وئ زباتر له ده ریز ته ماشاچی لی بوو، به لام هه موویان به باشی ده یانبینی، چونکه جیگای ته ماشاچییه کان به شیوه یه که دروست کرابوو که هه ریزیک له ریزه که ی دواپی خۆبه وه نزمتر بوو، به بی ئه وه ی هیچ کامیکیان به رچاوی ریزی دواوه ی خۆی بگری.

سه مای که چه کان و کوره گه نجه کان له بهردهم گایه کاندای چهند جوړیک بوو و له هه مووی قورستر ئه و سه مایه بوو که سه ما که ره که ده بوایه به سه ره هه ردوو شاخی گایه که دا باز بدات و بچیتته سه رپشتی. من وه کو پیشتر باسم کرد، له رابردو دا جاریک بینیبوو که مینا ئه م سه مایه ی ده کرد.

من بینیم ده له مه نده کانی (کریت) له سه ره گایه کان گره ویان ده کرد و وه ک ئه وه بوو که بزائن هه ندی له گایه کان له وانیه تر باشترن. به لام له دیدی من گایه کان هه موویان یه کسان بوون و نه مده توانی هه ست به جیا وازیان بکه م.

میناش وه کو خه لکی له بهردهم گایه کدا سه مای کرد، سه ره تا له سه ما که ی ترسام چونکه یه که قوچی گایه که به س بوو بو ئه وه ی مینا بکوژیت، به لام له دواپی ئه وه ی ده ست و بردییه که یم بینی و بو م ده رکه وت ماسولکه کانی له شی له ژیر فه رمانیدان، ترسم نه ماو وه ک خه لکی تر شادیم بو کرد.

له کریت پیاهه گه نجه کان و که چه کان به رووتی له بهردهم گایه کاندای سه ماده که ن له به ره ئه وه ی سه ما که یان ئه وه نده مه تر سیداره که ئه گه ر کراسیان له به ره ردا بیت

له وانیه بکوژرین، چونکه کراس ئه گه رچی ته نکیش بیت ریگا له وه ده گریته که بتوانن به ئاسانی به سه ره ماسولکه کانی له شیاندا زال بن. ئه گه رچی که چه کان هه موویان سه ما که یان جوان بوو، به لام له دیدی مندا سه ما که ی مینا له هی هه موویان جوانتر بوو، به لام مامۆ ستا که ی مینا له و با وه ره دا بوو که له به ره ئه وه ی ئه و که چه گه نجه ما وه یه ک له کریت دوور که وه تۆته وه و مه شقی نه کردوو وه کو پیویست توانای سه ما کردنی نییه.

له دواپی ته و او بوونی سه ما که ی مینا له کاتی کدا که رو نیکی تاییه تی له له شی دابوو، هاته لام و وتی: سینۆهه دوو سه به ی مانگ له ئاسماندا ده بیتته باز نه یه کی ته و او و من ده بیت بچه ممالی خوا وه و له به ره ئه وه ها ورپیکانم بانگه یشتیان کردووم که له جه ژنیکدا به شداریم، ناتوانم له گه ل تۆدا بیم، به لام له و شه وه ی که ده چمه لای خوا ده توانی وه کو ها ورپیکانی ترم تا شوینی چوونه ژووره وه له گه ل مدا بیتت.

وتم: مینا هه ره چو نیکی که چه زت لپییه وا ده که م و له و شه وه دا له گه ل ت دیم و له ئیستا وه تا دوو سه به ی شه و کاته کانم به بینینی شته دیده نییه کانی کریت به سه ره ده به م و یه کیکی له و شته دیده نییانه که خۆشییه کی بو منیش تیدایه ئه وه یه که هه ندی له و که چه گه نجه ی ها ورپی تۆن و هیشتا خۆبان وه قفی خوا نه کردوو، بانگه یشتیان کردووم که له و میواندارییه دا به شداریم که بریاره به زوویی له م شاره دا به ریا بگریته و کاته کانم به شادمانی له گه لیاندا به مه سه ره، ئه گه رچی ئه وان وه کو تۆ جوان نین به لام له شولاریکی قه له ویان هه یه و قه له وییه که یان نو قسانی جیوانییه که یان پر ده کاته وه.

مینا بازووی منی گرت و وتی: سینۆهه من رازی نیم که تۆ له و کاته ی منت له لانیم برۆیتته لای ئه و که چانه ی ها ورپی من و هه ره نه بی تا ئه و کاته ی ده چمه خانووی خوا وه بوهسته و دواپی نازادی که چه ندت چه ز لی بوو بچیتته لای ئه و که چانه و له گه لیاندا گفتوگو بکه یت.

وتم: مینا ئەم قسە یەم بە گالته بوو، ئە گەرنا من حەزم لە هاوئشینیی ئەوان نییە و ئیستا دە گەر پێمەو ناوچە ی بە نە دەری و خەریکی پزیشکی دەبم. چونکە لەو ئێ خە لکێکی زۆر نە خوێش کە هی ولاتانی ترن و پێویستی یان بە چارەسەر کردنی من.

پاشان بەرەو میوانخانە کە گەرامەو و بە کارە کە مەو و خەریک بووم، هەتا شەو داها و مانگ لە ئاسماندا دەرکەوت و لەو کاتەدا لە هەموو ناوچە بە نە دەرییە کە دا دەنگی مۆسیقا و ئاواز بەرزبوو، چونکە لە بە نە دەری کریت خانووی گشتی زۆر بوو و تەنانەت ئەو کە سانە ی هەژاریش بوون لە کریتدا وەک دەوڵە مە نە دەکان کاتە کانیا ن بە خوێشی رادە بوارد و بە شێو یە ک دەژیا ن کە دەتگوت هەرگیز نامرن و لە جیهانیکدا دەژین کە خەم و پەژارە و ئازاری تیا نییە. من لە ژوورە کە ی خۆم بە بێ ئەو ی چرا هە لکە م لە رووناک ی مانگدا دانیشتبووم و کاپتا لە هۆدە کە ی خۆی کە لە بە رامبەر ژوورە کە ی من بوو راکشابوو و نووستبوو، یان خۆی ئامادە دە کرد کە بنوێت.

لەو کاتەدا ژنیکی گەنج ها تە ژوورە کە م و سە یرم کرد لەو کچانە یە کە لە میوانخانە کە دا کار دە کات و پێمی وت: سینۆه... ئایا حە ز دە کە ی بێمە خزمە تکاری تو؟
وتم: نا... خزمە تکارم ناوێت..

وتی: ئە گەر بێردە کە ی تەو و کە من هونە ریکم نییە و کابانییە کە مت بە دل نییە یە کێکی تر لە خزمە تکارە کانی میوانخانە کە بانگ دە کە م کە بیت و تو ئەو بکە بە کارە کە ری خۆت.

وتم: نا... نا... من خزمە تکارم ناوێت و دە مە و ئێ تە نیا بێم.
کچە کە وتی: سە یره، بیانییە کان لە گە ل ئەو هە شدا کە وە سیلە یان هە یە کاتە کانیا ن بە خوێشی رابوێرن، کە چی بە هۆی پیراریک، خۆیا ن تووشی پە ژارە دە کە ن و تە نیا دە مێنەو. لە کاتیکدا کە خۆای کریت مرۆقی بو سوود وەرگرتن لە

خە لاتە کانی دنیا دروست کردوو.

دوایی لێم نزیک بوو و وە وتی: سینۆهە بو ئەو نە دە زۆر لە خۆت دە کە ی؟
لە گە ل مە دا رابوێرە چونکە من حە ز دە کە م بزائم کە پزیشکیکی میسری چۆن رادە بوێرێت.

وتم: وازم لی بێنە، چونکە بێ تاقە تم.
کچە گە نجە کە وتی: ئە گەر تو وە کو بیانییە کانی تر زە و قت نییە لە بەر ئەو یە کە خۆت لێرە دا زبندانی کردوو.

وتم: لە هۆدە کە م پرۆ دەرەو و تا بانگم نە کردووی مە یەو.
کچە کە وتی: من پێم سە یره لە ولاتیک کە پیاو هە کانیا ن وە کو ئەم پزیشکە میسرییە، خە لکی لە ویدا بە چ ئومێدی دە ژین.

من چاو م لە مانگ بربوو چونکە دە مزانی تاکە ژنیکی کە ئامادە م بیکە م بە خوشکی خۆم لێم جیا دە بیتەو، بو ئەو ی پروات بو مائی خۆایە کە ی و کچینییە کە ی پێشکە ش بکات. لە م بێر کردنە وە یە دا بووم کە لە نا کاو هە ستم کرد یە کێکی لە ژوورە کە م دا یە و ئەو بو ن عە ترە ی لێ دە ها ت کە دوینی لە مە یدان ی گابازییە کە دا بو ئم کردبوو. سە رم هە لپری و روانیم ئەو کە سە مینا یە.

وتم: مینا چۆنە ها توو ی تە بو ئیره؟
مینا وتی: بە هیتواشی قسە بکە چونکە حە ز نا کە م کە س گوێی لە دە نگمان بیت دوایی لە تە نیشت مەو وە دانیش ت و وتی: لە بەر ئەو هە ها توومە تە ئیره چونکە لە قەرە وێلە کە ی خۆم کە لە دامە زراوی گابازییە بێزار بوومە.

من بە بیستنی ئەم قسە یە سە رم سوورما، چونکە زۆر دوور بوو ژنیکی وەک مینا بە و هە موو لایە نگیری کردنە ی گابازی، رقی لە قەرە وێلە کە ی ئەو دامە زراو ه بیت.

دوایی مینا وتی: خوێش بە تە واو تە نازائم بوچی لە م کاتە دا ها توومە تە ئیره و لە وانە یە نە فرە ت لێ بوونی قەرە وێلە کە م منی بو ئیره راکیشا بیت. لە وانە شە

هاتبیتم له گه‌ل تۆدا گفتوگو بکهم و نه‌گهر هه‌زت له نووستنه، لیره ده‌رۆم و نه‌گهریش ناتهووی بنووی له‌لات ده‌میتمه‌وه و گووی له قسه‌کانت ده‌گرم و بوونی ده‌رمانه‌کانت ده‌کهم و هه‌رکاتێ کاپتا قسه‌یه‌کی پێکه‌نیناوی بکات قژی سه‌ری راده‌کیشم. من وا هه‌ست ده‌کهم سه‌فه‌ر کردنی من له‌گه‌ل تۆدا بو‌ئه‌و و لاتانه بیروپرامی گوژیوه و ئیتر وه‌کو پیشوو له‌ بوونی گایه‌کان و سه‌یرکردنی گابازی و ده‌نگی هاواری ته‌ماشاییه‌کان چیش وهرناگرم. ته‌نانه‌ت به‌ پێچه‌وانه‌ی رابردوووه‌وه‌هه‌ز ناکهم بچم بو‌مالی خوا و نه‌و قسانه‌ی خه‌لکی له‌ ده‌وروبه‌رمدا له‌ باره‌ی ئەم باب‌ه‌ته‌ ده‌یکه‌ن له‌ گویمدا وه‌ک قسه‌ی بێ واتای مندالان وایه‌ و یاری کردنی هاواریکانم نابیته‌ هووی سه‌ر گه‌رمیم و وه‌ک نه‌وه‌ وایه‌ که‌ نه‌قلی له‌ سه‌رم ده‌رکردبێ و نه‌قلێکی تری خستبیته‌ می‌شکمه‌وه‌، وه‌ک نه‌قلی نه‌و گه‌لانه‌ی که‌ من نه‌وانم بینی. له‌به‌ر نه‌وه‌ ئیستا به‌ تۆ ده‌لێم ده‌ستم بگره‌ و نه‌گه‌رچی نه‌مرو ده‌تگوت هه‌زت له‌ ژنی قه‌له‌وه‌وه‌ من قه‌له‌ونیم، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌زده‌کهم ده‌ستم بگری.

وتم: مینا من له‌ گه‌نجیتیمدا پیاویکی ساده‌ بووم و ئاره‌زووم نه‌وه‌ بوو بیه‌ خاوه‌ن ژن و مندال، تا کاتیک که‌ تووشی ژنیکی ته‌ماحکار و بێ به‌زه‌یی بووم و هه‌رچییه‌کی هه‌مبوو لێی سه‌ندم. له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ ئیتر من هه‌زم له‌ هیچ ژنیکی نه‌کرد، چونکه‌ نه‌فه‌تی ژنان چووبوو ناو دلمه‌وه‌و وام بیه‌ر ده‌کرده‌وه‌ که‌ هه‌موو ژنه‌ گه‌نجه‌کان وه‌ک نه‌و ژنه‌ن، به‌لام له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی تۆم بینی و شاره‌زای ژیریت بووم و هه‌ستم به‌وه‌ کرد که‌ زێر و پاره‌ هیچ سه‌رنج راناکیشتیت، تیگه‌یشتیم که‌ له‌ دنیا‌دا هه‌ندی ژن هه‌یه‌ که‌ پیاو بتوانی بیکات به‌ خوشکی خۆی، به‌بێ نه‌وه‌ی له‌به‌ر زێر و پاره‌ خۆی بکات به‌ خوشکی.

له‌وکاته‌وه‌ له‌ دلمدا خو‌شه‌ویستی بێ ده‌سه‌لاته‌کان و هه‌زاران دروست بوو و نه‌خو‌شه‌ که‌مده‌رامه‌ته‌کانم چاره‌سه‌ر ده‌کرد به‌بێ نه‌وه‌ی داوای هه‌ق ده‌ستیان لێ بکهم و ددانی نه‌و که‌سانه‌ی نازاری ددانی هه‌بوو ده‌مکیشا به‌بێ نه‌وه‌ی داوای

پاره‌که‌ بکهم چونکه‌ کاتیک که‌ ده‌مبینی تۆ تا نه‌و راده‌یه‌ بێ بایه‌خ ده‌روانیته‌ مالی دنیا به‌ خۆم وت منیش ده‌بی مالی دنیا له‌لام بێ به‌ها بیت، به‌لام ئیستا که‌ تۆ ده‌ته‌وی لیم جیاببیته‌وه‌ و بو‌ خانووی خوای کریت برۆی من هه‌م له‌ خوایه‌کان بێزار بوومه‌ و هه‌میش له‌ مرو‌ف، چونکه‌ ده‌زانم دوا‌ی رو‌یشتنی تۆ روحی من وه‌ک قه‌له‌ره‌شیکێ ره‌ش وایه‌ که‌ له‌ بیابانیکی رووتدا بیت و هه‌میشه‌ هاوده‌می په‌ژاره‌ بیت.

بو‌یه‌ به‌ تۆ ده‌لێم مینا.. له‌ جیهاندا و لات زۆره‌، به‌لام زیاتر له‌ رووباریکی نییه‌ و نه‌ویش رووباری میسه‌ره‌. رووباره‌کانی تر ئاویان هه‌یه‌ و ئاویان تیدا ده‌رژیت، به‌لام وه‌ک رووباری نیل ژیان نابه‌خشن. ئەم رووباره‌ به‌بێ هیچ به‌ریه‌ست و دیواریکی که‌ له‌ به‌رده‌میدا دروست بوو بیت زه‌وییه‌ ره‌شه‌کانی میسه‌ر ئاو‌دێری ده‌کات و نه‌گه‌ر ته‌ماح و چاوچنۆکی خاوه‌ن زه‌وییه‌کان به‌هێلێت نه‌وه‌نده‌ به‌روبووم له‌ کیلگه‌کانی میسه‌ردا به‌ ده‌ست خه‌لکی ده‌که‌ویت، که‌ هه‌رگیز دانیشتوانی و لاته‌که‌ی من ناتوانن نه‌و هه‌موو خوارده‌ بخۆن. وه‌ره‌ با برۆین و خو‌مان بگه‌یه‌نینه‌ که‌ناری رووباری نیل و له‌وێ خانوویه‌ک بکړین و گووی له‌ ده‌نگی مراوییه‌کانی ناو قامیشه‌لانه‌کان بکړین و که‌شتیی خوای ئاموون (مه‌به‌ست خو‌ره - وه‌رگێر) ببینین که‌ به‌ ئاسماندا ده‌روات.

مینا وه‌ره‌ و باقیی ته‌مه‌نمان به‌ ژیانیکێ بێ خه‌م به‌ینه‌ سه‌رو کاتێ که‌ گه‌یشتینه‌ میسه‌ر به‌ یه‌که‌وه‌ گو‌زه‌ ده‌شکێنین که‌ ببینه‌ ژن و میتردی یه‌کتر و نه‌و کاته‌ له‌ یه‌کتری جیا نابینه‌وه‌ و له‌ دوا‌ی مردمان، ته‌رمی من و تۆ مؤمیایی ده‌که‌ن و ده‌چینه‌ سه‌رزه‌مینی روژناوا و هه‌تا هه‌تایه‌ له‌وێ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌ژین.

مینا به‌ده‌سته‌کانی خۆی ده‌ست و چاومی نه‌وازش کرد و وتی: سینۆهه‌ من ناتوانم له‌گه‌ل تۆدا بو‌ میسه‌ریان و لاتیکێ تر بێم، چونکه‌ هیچ که‌شتیه‌ک من لیره‌ ده‌رناکات و به‌تاییه‌ت له‌ دوا‌ی سه‌ماکرده‌که‌ی نه‌مرو هه‌موو خه‌لکی ده‌زانن که‌ من ده‌بی بچمه‌ ناو خانووی خواوه‌ و هه‌ر کاتێ تۆ بته‌ویت به‌ره‌هه‌ستی چوونی

من بکه‌یت ده‌تکوژن و من ده‌بی هەر چۆن‌تیک بیت بچم بۆ ئەوی و هیچ هیتزیک له جیهاندا نییه که بتوانی پیش له‌م کاره بگریت.

وتم: مینا کهس نازانی سبه‌ینی چی روودهدات و له‌وانه‌یه تۆ له‌و شوینه‌ی که هیچ که‌سی لێی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه بگه‌ریتته‌وه و له‌وانه‌یه دوا‌ی ئەوه‌ی چوو‌یته ژوو‌روه و کچیتییه‌که‌ت پیش‌که‌ش کرد به راده‌یه‌ک هه‌ست به به‌ختیاری بکه‌یت که ئەم جیهانه‌ فه‌رامۆش بکه‌یت. به‌لام ئەوه‌نده‌ی من بزانه‌ی ئەو شتانه‌ی به‌ دەم خوا‌یه‌کانه‌وه ده‌یلێن هه‌مووی ئەفسانه‌یه و من هیتشتا له‌ ولاته جیا‌جیا‌کان شتی‌کم نه‌بینیوه که با‌وه‌رم به‌رامبه‌ر به‌ خوا‌یه‌کان به‌هیتز بکات. بۆیه ئە‌گه‌ر تۆ له‌وی نه‌گه‌ریتته‌وه، من دیمه‌ ناو ئەو خانوو‌ه‌وه و تۆ ده‌گه‌ریتنه‌وه ئە‌گه‌ر چی ئەم کاره ئاخ‌رین کرده‌وه‌ی من له‌ ما‌وه‌ی ژیا‌مدا بی‌ت و دوا‌ی ئەوه‌ بمرم.

مینا ده‌ستی خۆ‌ی خسته‌ سه‌ر ده‌م و به‌ ترسه‌وه سه‌یری ده‌ورو‌به‌ری کردو و‌تی: ئەم فک‌ره له‌سه‌رت ده‌رکه، چونکه‌ خانووی خوا‌ تاریکه‌و هیچ که‌سی ته‌نانه‌ت دانیش‌تووانی کریت ناتوانن بچنه‌ ناو خانوو‌ه‌که‌وه، مه‌گه‌ر ئەو که‌سانه‌ی که وه‌کو من هه‌لب‌ژێرد‌راون، ئە‌گه‌ر نا ئەوانی تر ده‌مرن، به‌لام من ده‌توانم به‌ ره‌زامه‌ندی خۆم له‌و خانوو‌ه‌ بگه‌ریتته‌وه. چونکه‌ ده‌زانم خوا‌یه‌که‌ی ئیمه‌ بی‌ به‌زه‌یی نییه‌و من به‌ زۆر له‌ مالی خۆ‌یدا رانا‌گریت و ئە‌گه‌ر به‌ته‌مای گه‌رانه‌وه بم ریتگام پی‌ دهدات که بی‌مه‌وه. ئەم خوا‌یه‌ زۆر جوانه‌و هه‌میشه‌ ئا‌گای له‌ دانیش‌تووانی (کریت)ه که له‌ به‌خته‌وه‌ریدا بژین و به‌هۆ‌ی چاکه‌ی ئەوه‌ که له‌م ولاته‌دا گه‌نم پی‌ ده‌گات و له‌ زه‌یتوون رو‌ن دروست ده‌بی‌ت و که‌شتییه‌کان له‌ به‌نده‌ریکه‌وه بۆ به‌نده‌ریکی تر ده‌رو‌ن و ته‌مه‌ چره‌کانی ده‌ریا نابیتته‌ هۆ‌ی نقوم بوونی که‌شتییه‌کان.

هه‌رکه‌سی پشت به‌ خوا‌یه‌که‌ی ئیمه‌ به‌سه‌ستی به‌رده‌وام خۆشبه‌خت و شادمان ده‌بی‌ت و من دل‌نیام ئەم خوا‌یه‌ به‌ده‌ختم ناکات و ئە‌گه‌ر بزانه‌یت که به‌ته‌مای گه‌رانه‌وه‌م، ریتگام لێ نا‌گریت.

من تیتگه‌یشتم که مینا له‌ مندالییه‌وه به‌و شیوه‌یه په‌روه‌رده‌ کراوه و گه‌وره‌بووه و پی‌ وایه‌ خوا‌ی کریت له‌ هه‌موو که‌سی به‌هیتز‌تره. بۆیه ناتوانیت به‌شیوه‌یه‌کی تر به‌یربکاته‌وه و ئە‌گه‌ر من بم‌ویستایه به‌ قسه‌کردن تیی بگه‌یه‌نم که زۆریه‌ی ئەو شتانه‌ی له‌ باره‌ی خوا‌یه‌کانه‌وه ده‌یلێن ئەفسانه‌یه، نه‌یده‌سه‌لماندا.

من له‌ جیاتی ئەوه‌ی هه‌ول بده‌م گه‌فتو‌گۆ‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م ده‌ستیم گرت و ئەو خۆ‌ی لیم دوور نه‌خسته‌وه و ده‌گریا و ده‌یگوت: سینۆهه، من ده‌زانم تۆ گو‌مانت له‌ من هه‌یه و وابیرده‌که‌یتته‌وه که له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی چوومه‌ ئەشکه‌وته‌که‌وه، له‌وی نایه‌مه‌ ده‌روه‌وه و نا‌گه‌ریتمه‌وه بۆ لای تۆ، له‌به‌ر ئەوه‌ چه‌ز نا‌که‌م خۆ‌مت لێ ته‌ریک بکه‌م و ئە‌گه‌ر ئاره‌زووت لێیه‌ هه‌ر چیه‌که‌ت ده‌وی بی‌که.

وتم: مینا من پی‌او‌تیک نیم که به‌بی‌ ره‌زامه‌ندی ته‌واو، ژنی‌ک بکه‌مه‌ خوشکی خۆم، چونکه‌ ئەم جو‌ره چی‌ژ وه‌رگرتنه‌ یه‌ک لایه‌نه‌یه و بۆ من له‌زه‌تی نییه‌و هه‌ر ئەوه‌نده‌ که تۆ ئە‌مشه‌و هاتوو‌یته‌ لام، بۆ من به‌سه‌ و ئە‌گه‌ر ده‌ته‌وی‌ت شتی‌کم بده‌یت، ئەو ته‌وقه‌ زێ‌رینه‌ی پرچم پی‌ به‌خسه‌و من پی‌ی رازیم.

مینا کاتی‌ک که ئەم قسه‌یه‌ی بیست ده‌ستی‌کی به‌له‌شی خۆ‌یدا هیناو و‌تی: سینۆهه، ئایا له‌به‌ر ئەوه‌ی که له‌ر و لا‌وازم چه‌زت له‌ من نییه‌؟ ئایا چه‌ز ده‌که‌ی که من له‌ ما‌وه‌یه‌کی که‌مدا خۆم وه‌ها قه‌له‌و بکه‌م که به‌ بینینی قه‌له‌وییه‌که‌م ترست لێ بنیشی؟

وتم: نا مینا.. هیچ ژنی‌ک له‌ دیدی مندا له‌ تۆ جوان‌تر نییه‌، به‌لام من نامه‌وی‌ت له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی تۆ که‌لکی نا‌ره‌وا وه‌ریگرم و ئەم کاره به‌ نا‌ره‌وا ده‌زانم و لێی بی‌زارم. به‌لام ده‌توانم پی‌ت بلیم کار‌تیک بکه‌ین که ببیتته‌ مایه‌ی خۆش‌حالی‌ی هه‌ردوو‌کمان.

مینا و‌تی: ئەو کاره چیه‌؟

وتم: من و تۆ گۆزه‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه ده‌گرین و ده‌یشکینین و به‌هۆ‌ی ئەم کرداره‌وه ده‌بینه‌ ژن و می‌رد. ئە‌گه‌رچی لێره‌ کاهینتیک نییه‌ که ناومان له‌ کتیبی

په‌رستگه‌دا بنووسیت، به‌لام به پیتی داب و نه‌ریتی میسر کاتیک که ژن و پیاویتک به مه‌به‌ستی هاوسه‌ریتی گۆزه‌یه‌کیان شکاند ده‌نه ژن و می‌رد.

مینا پیکه‌نی و وتی: زۆر باشه، ده‌گۆزه‌یه‌ک بهینه با بیشکینین.

من له ژووره‌که چوومه ده‌روهه تاکو به‌نده‌که‌م هه‌لسینم که پیم و ابوو خه‌وتووه و پیتی بلیم گۆزه‌یه‌ک بهینیت، به‌لام سه‌یرم کرد کاپتا له پشت ده‌رگای هۆده‌که‌مه‌وه دانیشتوووه ده‌گرییت و وتی: گه‌وره‌م من له به‌رئه‌وه ده‌گریه‌م چونکه جه‌رگیتی ناسکم هه‌یه و کاتیی که بیستم ئەم کچه ئەندام باریکه له‌گه‌ل تۆدا قسه ده‌کات و تۆ وه‌لامی ده‌ده‌پته‌وه گریانم هات.

من تووره بووم و شه‌قیکم لیدا و وتم: کاپتا ئایا تۆ هه‌ر چییه‌ک که له‌م هۆده‌یه‌دا وترا بیستت؟

کاپتا وتی: به‌لئی، چونکه ئەگه‌ر من نه‌میستایه خه‌لکی تر ده‌بیست.

وتم: خه‌لکی تر چۆن گوئیان له قسه‌کانی ئیمه ده‌بوو؟

کاپتا وتی: ئەمشه و چهند که‌سی هاتنه ئیره که مینا بخه‌نه ژیر چاودیریه‌وه و جاسووسی بکه‌ن، چونکه مینا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناسراوه و هه‌موو ده‌زانن که ده‌چینه خانووی خواوه‌وه، ئیستا له ژیر چاودیریدایه تاکو هه‌ل نه‌ییت. منیش زانیم که ئەگه‌ر له پشت ده‌رگای ژووره‌که‌تدا دانه‌نیشم ئەوان لیره داده‌نیشن و گوئیان له‌و شتانه ده‌گرت که په‌یوه‌ندی به‌وانه‌وه نییه‌و له‌به‌ر ئه‌وه من لیره دانیشتم بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی نه‌توانن گوی له نه‌ینیه‌کانت بگرن و دوا‌ی دانیشتم لیره به‌بێ ئه‌وه‌ی نیازی گوی گرتنم هه‌بیت گویم له گه‌توگۆکانتان بوو و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قسه‌کانتان مندالانه و راست بوو گریانم هات، چونکه وه‌ک پیم وتی جه‌رگی من ناسکه‌و زوو ده‌که‌ومه گریان.

من چیتر له کاپتا تووره نه‌بووم و وتم: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گویت لیبووه چیمان وتوو، برۆ و گۆزه‌یه‌ک بهینه.

کاپتا درپژه‌ی پیداو وتی: چ جو‌ره گۆزه‌یه‌کت ده‌وی؟ ئایا گه‌وره بیت یان

بچووک؟ ره‌نگدار بیت یان بێ ره‌نگ؟

وتم: تۆ خۆت ده‌زانی که هه‌موو گۆزه‌یه‌ک بۆ ئەم کاره ده‌ست ده‌دات، به مه‌رجی زوو برۆی گۆزه‌یه‌ک بهینی ئەگه‌رنا ناچارم ده‌که‌ی به گۆچان بنتیرم.

کاپتا وتی: من ده‌متوانی کاتیی که گۆزه‌ت ویست یه‌کسه‌ر برۆیشتمایه و گۆزه‌یه‌کم بۆ بهینایتایه، به‌لام بۆ ئه‌وه قسه‌م کرد که تۆ ده‌رفه‌تی بێر کردنه‌وه‌ت هه‌بێ، چونکه گۆزه‌ی شکاندن له‌گه‌ل ژن، کاریکی گرنکه و ده‌بی بییری لێ بکه‌یته‌وه و دوا‌یی بریاری له‌سه‌ر به‌دی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێ داده‌گری که له‌گه‌ل ئەم ژنه‌دا گۆزه‌ی بشکینێ ده‌رۆم و گۆزه‌یه‌ک ده‌هینم چونکه ناتوانم فه‌رمانه‌کانت جیبه‌جی نه‌که‌م.

دوا‌یی رویشت و گۆزه‌یه‌کی هینا که بۆنی ماسیی لێ ده‌هات و دیار بوو که ماسییان تی کردبوو و له‌به‌رده‌م مندا دایناو من و مینا هه‌ریه‌که ده‌ستیکی گۆزه‌که‌مان گرت و به‌رزمان کرده‌وه و دوا‌یی دامان به زه‌ویداو شکاندمان.

له‌دوا‌ی گۆزه‌ی شکاندنه‌که کاپتا له‌سه‌ر زه‌وی دانیشت و قاچی مینای خسته بان سه‌ری خۆی و وتی: له‌مه‌ودوا تۆ خانمی منی و وه‌ک گه‌وره‌که‌م ده‌توانی فه‌رمانم پێ بکه‌یت و له‌وانه‌یه له‌ سینۆه‌ش زیاتر کارم پێ بکه‌ی، به‌لام هیوادارم له‌کاتی تووره بوونتدا ئاوی کولایم پیا نه‌که‌ی و پیلای بێ پاژنه له پێ بکه‌ی بۆ ئه‌وه‌ی له‌و کاته‌ی تووره ده‌بی و ده‌یکیشی به‌سه‌رمدا سه‌رم نه‌شکی و نه‌ئاوسی. من له هه‌موو کاتیکدا هه‌ر وه‌کو وه‌فاداری سینۆه‌م، له‌گه‌ل تۆشدا به‌وه‌فا ده‌بم، چونکه نازانم له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که تۆ له‌ر و لاوازی بۆچی من خۆشم ده‌وییت و پیم سه‌یره چۆن گه‌وره‌که‌م تۆی هه‌لبژاردوو، چونکه ئەگه‌ر من له جیاتیی گه‌وره‌که‌م بوومایه، هه‌رگیز کچیکی ئه‌وها له‌ر و لاوازم نه‌ده‌کرده هاوسه‌ری خۆم، به‌لام واهه‌ست ده‌که‌م که له دوا‌ی مندال بوون قه‌له‌و بیی و من به‌لینت ده‌ده‌می وه‌کو چۆن له گه‌وره‌که‌م، که‌م ده‌دزم، دزیی زۆر له تۆش نه‌که‌م.

کاپتا کاتیک که قسه‌ی ده‌کرد وه‌ها تیکچوو بوو که که‌وته گریان و مینا

ماوه‌یه‌ک ده‌ستی به‌سهر و گه‌ردنیدا هیتناو وتی: مه‌گری. منیش پیتم وت: که‌رت‌ه
گۆزه شکاوه‌کان کۆیکه‌ره‌وه‌و بیبه‌ره‌ده‌ره‌وه.

ئهو شه‌وه‌ من و مینا وه‌کو رابردوو له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه راکشاین به‌لام من
نه‌مویست سوود له‌ مافی هاوسه‌ریتیبیه‌که‌م وه‌ریگرم و وه‌کو برابه‌ک که‌ ده‌چیته
لای خوشکه‌که‌ی خوئی که‌لکی لی وه‌ریگرم چونکه‌ ده‌مزانای که‌ مینا له
هاوده‌میتیبی من خوشحال نابیت و من نه‌فره‌تم له‌و خوشحالییه‌یه‌ک لایه‌نه‌یه
بوو.

رۆژی دوا‌ی ئه‌وه‌ مینا وه‌ک رۆژی پیشوو له‌به‌رده‌م گایه‌ک سه‌مای کردو هیچ
رووداوئیکی خراب رووی نه‌دا، به‌لام کورپیکی گهنج کاتیک که‌ خه‌ریکی
سه‌ماکردن بوو، بازی دایه‌ سه‌رگایه‌ک که‌ بچیتته‌ سه‌ر پشتی و که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی
و گایه‌که‌ به‌ شاخه‌کانی کوشتی.

ته‌ماشاییه‌کان کاتیک که‌ ئه‌م رووداوه‌یان بینای هه‌لسان و هاواربان کردو
من بۆم ده‌رکه‌وت که‌ له‌ خوشیدا هاوار ده‌که‌ن، نه‌ک له‌وه‌ی پینان ناخۆش بیت.

دوا‌یی گایه‌که‌یان له‌و گه‌نجه‌ دوورخسته‌وه‌و خه‌لکی ده‌وره‌یان له‌ لاشه‌که‌ی داو
ژنه‌کان ده‌ستیان به‌ خوئینی کوره‌که‌ سوور ده‌کردو گویم لی بوو که‌ ده‌یانگوت
ته‌ماشاکردنیک‌ی خویش بوو و، پیاوه‌کان ده‌یانگوت ماوه‌یه‌کی زۆره‌ وه‌ک ئه‌م‌پۆ
شتی دیده‌نیمان نه‌بینیوو.

دوا‌یی ژن و پیاوه‌کان به‌ره‌و ماله‌کانی خۆیان رۆیشته‌وه‌و و ئه‌و شه‌وه‌ چراکانی
به‌نده‌ر و ناوشار له‌ شه‌وه‌کانی تر زیاتر هه‌لکرا‌بوون، چونکه‌ ژن و میترده‌کان ئه‌و
شه‌وه‌یان کرده‌ جه‌ژن و ئه‌م جوژه‌ خوشگوزه‌رانیبیه‌ له‌ کریت باو بوو. ئه‌م راباردنه
ته‌نیا به‌ بۆنه‌ی گابازییه‌که‌ی ئه‌و رۆژه‌و مردنی یه‌کیه‌ک له‌ گابازه‌کان نه‌بوو،
به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژن و پیاوه‌کان ده‌یانزانی که‌ له‌و شه‌وه‌دا کچیتکی جوان
ده‌چیته‌ خانوه‌که‌وه‌ شادیان ده‌کرد.

من به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌و خه‌لکه‌ له‌و شه‌وه‌دا ته‌نیا بووم، چونکه‌ ده‌مزانای که‌

مینا له‌و شه‌وه‌دا به‌ سواری گالیسه‌که‌یه‌کی زه‌رد به‌ره‌ و خانووی خوا ده‌روات و
هاورپیکانی به‌ سواری که‌ژاوه‌، یان به‌ پین له‌ دوا‌یه‌وه‌ به‌ خوئی و پیکه‌نین
ده‌رۆن.

من له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌مزانای که‌ ده‌بی له‌ دوا‌ی میناوه‌ بپۆم، سه‌ر له‌ به‌یانی ئه‌و
رۆژه‌ که‌ژاوه‌یه‌که‌م بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ به‌کرئ گرت و کاپتاش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دلی به
میناوه‌ بوو، وتی له‌گه‌لتدا دپیم و له‌ ریگا له‌ نیتوان شار و ئه‌شکه‌وته‌که‌دا هه‌موو
شادمان بوون، جگه‌ له‌ من، چونکه‌ ده‌مزانای که‌ له‌وانه‌یه‌ ئیتر مینا نه‌بینمه‌وه‌.

کاتیک له‌ خانووی خوا نزیک بوینه‌وه‌ هه‌موویان بیده‌نگ بوون و له
رووناکیی مانگدا له‌و شوینه‌ وردبوومه‌وه‌ که‌ بزائم چۆنه‌. له‌ خانوه‌که‌دا جگه‌ له
ده‌رگاکانی هیچی ترم نه‌بینی، دوو ده‌رگای هه‌وجۆش (مه‌فره‌غ)ی گه‌وره‌ و
قورسی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی لی بوو و بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌رگایانه‌ بکه‌نه‌وه‌ مینایان
برده‌ ناو په‌رستگه‌یه‌ک که‌ له‌ نزیک خانووی خوایه‌که‌یان بوو و ئه‌وانه‌ی له‌وی
بوون پینان وتم ئه‌و په‌رستگه‌یه‌ شوئینی نیشته‌جی بوونی پاسه‌وانه‌کانی خانه‌ی
خوایه‌.

کاتیک که‌ مینا چوه‌ ناو په‌رستگه‌وه‌ کراسی له‌به‌ردا بوو و له‌ دوا‌ی
کاتریمیریک که‌ له‌و په‌رستگه‌یه‌ ده‌رچوو بینیم کراسی له‌به‌ردا نییه‌ و رووته‌، به‌لام
پرچی سه‌ری به‌ په‌رۆیه‌کی سپی وه‌ک تۆر به‌ستبوو.

مینا له‌ دووره‌وه‌ سه‌یرتکی کردم و بزه‌خه‌نه‌یه‌کی هاتنی، به‌لام هه‌ستم کرد که
بزهی سه‌ر لیوی له‌ ناچاریبیه‌و بۆ دلدا‌نه‌وه‌ی منه‌، ئه‌گه‌رنا مینا خوشحال نییه‌ تا
پیکه‌نی. هه‌روه‌ها بینیم له‌ دوا‌ی ده‌رچوونی مینا له‌ په‌رستگه‌که‌ کاهینه
گه‌وره‌که‌ی که‌ سه‌ری گای به‌سه‌ر خۆیدا کردبوو و ده‌م و چاوی نه‌ده‌بینرا،
شمشیرتکی به‌ قه‌دیوه‌و کردبوو و له‌ ته‌نیشته‌ میناوه‌ ده‌رۆیشته‌.

له‌ نیتوان بیده‌نگیی خه‌لکی، کاهینه‌ گه‌وره‌که‌ و مینا گه‌یشته‌ ده‌رگای
خانوه‌که‌ و پاسه‌وانه‌کانی په‌رستگه‌ ئه‌و ده‌رگایه‌یان کرده‌وه‌ که‌ بۆ کردنه‌وه‌ و

داخستنی هیزی بیست نه فیری دهویست. دواپی دهرگای دووه میان کردهوه و له ویدا یه کچی له پاسه وانه کان مه شخه لیکي هه لکرد و دایه دهست مینا و دواپی کاهینه گه وره که و مینا چوونه ناو دالانیکي گه وره وه، که وادیار بوو دوور و دریزه و پاسه وانه کان هه ردوو دهرگا که بیان داخست.

بینینی ئەو دیمه نه و له بهر چا و ون بوونی مینا له و جیگایه ئەوه نده خه م هینهر بوو که نه متوانی به پیتوه بوهستم و له سه ره ئەو گیایه ی له بهردهم خانوه که دا شین ببوو که و تمه سه ره ئەژنۆ و دهم و چاوم خسته سه ره گیایه کان و له گه ل ئەوه شدا که مینا به لئینی پیدابووم که له و خانوه بگه رپته وه و له گه ل مندا بژیت، به لام ده مزانی که هه رگیز نابینمه وه.

تا ئەو کاته ی که مینام لئیه دیار بوو ئومیدم هه بوو که ببینمه وه، به لام له دوا ی ئەوه ی که بینیم دهرگا قورسه کانیا ن له دوا یه وه داخست، زانیم که نابجی به هیوا بام ئەو کچه ببینمه وه.

کاپتا له ته نیشته منه وه له سه ره گیایه که دانیشته و دهینالاند، چونکه ئەویش ههستی کردبوو که ئیتر مینا نابینتته وه، به لام هاو رپیکانی مینا که له گه لیدا هاتبوون و تا ئەو کاته بیدهنگ بوون، هه ره ئەوه نده دهرگای خانوه که داخرا، وهک ئەو که سانه ی که له ناکاودا تووشی شیتتی بن مه شخه له کانیا ن هه لکرد و سه ری گۆزه کانیا ن کرده وه و هه ندپکیان خوارده وه، هه ره ئەوه نده که میک له شه و تیپه ری، له بهر رووناکیی مانگ و رو شنایی مه شخه له کان که و تنه سه ماکردن و ئەو سه مایه ئەوه نده گه رم و سه رسور هینهر بوو که من تا ئەو شه وه هاوتای ئەو هم له هیچ ولاتیکدا نه ببینیبوو هه ره ئەوه نده سه ربان گه رم بوو ئیتر ژن و پیا وه کان خۆیان رووت کرده وه و بی شه رمانه ئەو ئەندا مانه ی که ده بی دابپۆشری نیشانی ژن و پیا وه کانی تریان ده دا.

کاپتا کاتیک که بینیی هه موو خه ریکی سه ماکردن هه لسا و رویشته و دوا ی چه ند ساتی به گۆزه یه کی شه رابه وه گه رایه وه. من ده مزانی گۆزه که ی له ناو

که ژاوه که وه هینابوو، چونکه به ره له وه ی له شاره وه به ری بکه وین پتیا ن و تبو وین که له مائی خوا و له په رستگه که هیچ خواردن و خواردنه وه به کی لی نبیه و ئیمه ده بی خواردن و خواردنه وه ی خۆمان له شاره وه به یین و کاپتا چه ند گۆزه یه کی خواردنه وه و هه ندی نانی له شار کریبوو و له ناو که ژاوه که دا ینا بوو.

کاتیک که گۆزه که ی هینا وتی: سینۆه ئیستا منیش هینده ی تو خه مبارم، چونکه منیش وه کو تو هه ست ده که م که ئەو کچه نابینمه وه، به لام چونکه من و تو له م کاته دا بو بینینی ئەو هیچمان پی ناکریت با شتر وایه که بنۆشینه وه و خه م له ناو بیه یین.

به لام من نه متوانی بنۆشمه وه و وهک ئەو ژن و پیا وانه ی که شیتانه له و ناوه دا سه مایان ده کرد خۆش حال بم. به لام ریگام له خواردنه وه ی کاپتا نه گرت، چونکه ده مزانی که میک خواردنه وه به سووده و توانا ده به خشیتته ئەو پیره میرده.

مه شخه له کان هه لکرا بوون و مانگ ده دره وشایه وه و ژن و پیا وه کان به بی ئەوه ی بایه خ به وانی تر بدن، له مه شخه له کان دوور که و تنه وه و که وه کو خوشک و برا (واته ژن و میرد) له گه ل یه کتریدا کو بینه وه و من بیرم ده کرده وه که ئیستا مینا له کو تیه و چی ده کات!

له ناکاودا کاپتا وتی: سینۆه... له بهر ئەوه ی من هیشته زۆرم نه نۆشیوه ته وه، چاوه کانم هه له ناکه ن که بلیم به هۆی سه ر خۆشییه وه شتی لیل دیتته بهرچاوم.

وتم: کاپتا چی ده لئیی؟

به نده که م وتی: ده مه ویت بلیم ئەو پیا وه ی شم شیریکي به پشته وه بوو و دوو شاخ له سه ری رووا بوو و له گه ل مینادا چو بووه ژووری، له وئ هاته دهره وه، له کاتیکدا که دهرگای خانوه که نه کرا وه ته وه و ئەمه بابه تیکه شایانی بیر کردنه وه یه.

من سه یریکی ده ورو به رم کرد و کاهینی گه وره م بینیی و سه یرم کرد وه کو

خه لکی خه ریکی سه ماگردنه. له کاپتام پرسى: ئايا تو دلنيايت که نه و له ده رگای نه شکه و ته که وه نه هاته ده رى؟

کاپتا وتى: کاتیک که تو سهرت خستبووه سهر زوى و ناله نالت ده کردو ده گریای، من بهک چرکه ش چاوم له ده رگای خانووه که هه لنه گرت، چونکه چاوه روان بووم که مینا له وى بیته ده روه، به للام له ناکاو بینیم شاخه زهرده رنگه کانی هم پیاوه له روشنایی مه شخه له کانداه ده ره و شایه وه له بهر نه وهی ده رگای نه شکه و ته که نه کرابووه وه، به خومم وت دیاره خانووی خوا جگه له وه ده رگا گه ورانهی که نیمه ده بینین ریگای تری هه یه که هم پیاوه له و یوه هاتوته ده روه.

من هه لسام و به ره و کاهینی گه وره رویشتم و ده ستیم گرت و وتم مینا له کوئییه؟

کاهینه که نه و نه ده له قسه یه ی من تو وره بوو که به توندی سهری گایه که ی له دم و چاوی کرده وه و وتى: نه گهر تو هاوولا تیه کی (کریت) بوویتایه و له م کاته ی که نیمه خه ریکی سه ماگردنن هم پرسیاره ت بکر دایه و سه ما که مانت لی تیک بدایه، فه رمانم ده دا له بان تاشه به رده کانه وه فریت بدنه ناو ده می (نه ختویوت) له کانه وه، به للام له بهر نه وهی پیاویکی بیانیت و رى و ره سمى ئیره نازانی چاوپوشی له به سزا گه باندنت ده که م.

پیم وت: مینا له کوئییه؟ وه للامم بده وه، پیم بلتی بو کویت برد؟ کاهینه که وتى: من مینام برده ناو خانووی خوا وه و هم له تاریکیی نه شکه و ته که دا به جی هیشتم و گه رامه وه که له م سه مایه به شداریم. به للام تو هه قت به سهر مینا وه چیبه و بوچی سوراعی ده پرسى؟ له کاتیکدا که من پاداشتی ماندوو بوونه که ی تو م داوه ته وه و دیاریم بو ناردوویتته میوانخانه که، چونکه مینات بو گه راندبووینه وه.

وتم: نه ی کاهینی گه وره چونه که تو له خانووی خوا هاتوویتته ده روه، به للام

(مینا) ت له گه لدا نییه؟ چونکه میناش دهیتوانی له و ریگایه ی که تو لئی هاتوویتته ده روه به اتایه ته وه.

کاهینه که وتى: نه ی پیاوی میسرى، تو زور قسه ده که ی وخوت له و کارانه ی که په یوه ندیی پیته وه نییه هه لده قورتینی و بو دوو این جار پیت ده لیم از له م لیکو لینه وانه بهینه، نه گه رنا ده ر خواردی نه ختوپوته کانت ده دم.

من تو وره بووم و وتم: هم کاره په یوه ندیی به منه وه هه یه و من ده بی بزائم که مینا له کوئییه و چون تو لئی جیا بوویتته وه و له کوئی به جیت هیشتم و گه رایتته وه؟

به للام له م کاته دا کاپتا ده ستی گرم و له کاهینه که دووری خستمه وه و وتى: گه وره خه مباره که م مه گهر تو شیت بوویت که له گه ل هم پیاوه شاخداره دا له ناو هم هه موو ژن و پیاوه ده نگه ده نگ ده که یه ت و سه رنجی هه موویان بو لای خوت راده کیشی؟

دوایی چرپاندی به گویمدا و وتى: توش وهک نه مان سه ما بکه و شادی ده رپره و بو نه وهی کاهینی گه وره فریو بده ی وهک هم خه لکه بچوره ناو قه ره بالغییه که وه و کاریک بکه که وا بزائن تو به راستی شادمانی.

وتم: من هم کاره ناکه م و به درو خوم خوشحال نیشان نادم و حه ز ناکه م سه رنجی که س رابکیشم، به لکو نه گهر هم پیاوه پیم نه لی مینا له کوئییه و چون ده کرى بگه مه لای نه و به م کیرده ناسنه ی له ولانی (هاتی) ده ستیم که و تو وه ده بکوژم و هم کیرده نه و نه ده تیژه که کاتیک بچیتته ناو له شی به کیکه وه تا ده سه که ی ده چیتته خوار.

کاپتا وتى: وسکت به... وسکت به... وه ره پرۆین که می خواردنه وه بنوشه، چونکه چاوه کانت به م شه وه وهک چاوی کونده به بوو له تاریکیدا بریقه ده داته وه و ده بی بنوشیتته وه بو نه وهی تو وره بییه که ت هتور بکاته وه و نه گهر به قسه م بکه ی و که می بنوشینه وه پیت ده لیم که له چ ریگایه که وه ده توانی بگه یته مینا. چونکه

ریځگای هاتنه دهره وهی ئەم پیاوهم دۆزیووتهوه.

کاپتا منی له نیوان ئەو ژن و پیاوانه ی سه مایان ده کرد هینایه دهره وه له بان گیایه کان له سهر زهوی داینیشاندم و کهمی شه رابی دهرخوارد دام و من ههستم کرد که ناتوانم به خه بهر بمینمه وه و ده بی بنووم و له بهر ئەوهی ئەم خه وه نا ئاسایی بوو، بۆم دهرکهوت که کاپتا تریاکی خستبووه ناو شه رابه که وه و تو له ی روودا وه که ی بابلی لی کردبوومه وه. به لام ئەگه ره له وشه ودا کاپتا تریاکی تیکه لی شه رابه که نه کردایه وه دهرخواردمی نه دایه، من کاهینی گه وردهم ده کوشت و دانیشتوانی کریتیش میان دهرخواردی ئەختوپوته کان ددها، یان به شیوه یه کی تر ده یانکوشتم و کاپتا له وشه ودا گیانی منی رزگار کرد.

کاتیک که له خه وه له سام، روانیم رۆژه و خۆر هه له اتووه و من له سهر گیایه کان راکشاوم. سهرم به رز کرده وه و سه پیرکی ده ور به رم کرد و بینیم ژن و پیاوه کان به رووتی له سهر گیایه که که وتبوون. چونکه دوینن شه و تا به یانی خه ریکی نۆشین و سه ما کردن ببوون و ماندویتی له پیتی خستبوون.

دوای ئەوهی خۆر به رز بووه وه و گه رمای خۆر ژن و پیاوه کانی له خه وه هه له ساند، ژنه کان پرچی خۆیان رازانده وه و به ره و دهریا رۆیشتن که خۆیان بشۆن، به لام له بهر ئەوهی راهاتبوون که له گه رماوه کانی ماله وه دا خۆیان بشۆرن، هه ره که هه نگاویان ده خسته ناو دهریا وه، ده گه رانه دوا وه نه یانده توانی له ناو ئەو ئاوه سارده دا خۆیان راگرن.

دوای ئەوهی ژنه کان به هاوکاری یه کتری خۆیان رازانده وه و ژا کاو ییه که بیان نه هیشته، پرسییان: ئیستا کی له چاوه پروانی مینادا ده میتیتته وه و کی ده گه ریتته وه بۆ شار؟

هه ندی له ژنه کان وتیان ده گه ریتته وه بۆ شار و به ریکه وتن و گه رانه وه، به لام ده سته یه که له ژنه کان که گه نجتتر و هاوته منی مینا بوون، وتیان ئیمه چاوه پروان ده بین تا ئەو بگه ریتته وه. هه ندی له ژنه گه نجه کان که به ته مای مانه وه بوون له وی

مانه وه هه ره یه که یان ده یوت کام پیاو ئاماده یه میتیتته وه و یه کیک له پیاوه کان ئاماده یی خۆی دهرپری که میتیتته وه و ئەو ژنه به ته نها نه میتیتته وه. من له سهره تادا تینه گه یشتم که ئەمانه بۆچی له وی کۆبوونه ته وه و دوایی بۆم دهرکهوت که بۆچی هه ره ژنیک له نیوان پیاوه کاندا یه کیکیان بانگه یشت ده کات و زانیم که ئەگه ره ژنه کان هه ندیکیان ده عهت نه کهن، هه موو پیاوه کان ده گه ریتته وه به ره و شارو ئەوان (ژنه کان) به ته نیا ده مانه وه.

له نیوان ئەو ولاتانه ی که من تا ئەو کاته بینیبووم کریت تاکه ولاتیک بوو که ژنه کان بۆ ئەوهی سه رنجی پیاوه کان بۆ لای خۆیان رابکیشتن ده بوایه ئەم ریکه یه یان به کار به ینا یه. له مه یدانی گابازی به که ش سه رنجم دابوو که ژن و پیاوه کان کاتیک که به رووتی له به ردهم گایه کاندا سه ما ده کهن، خه لکی زیاتر بۆ هونه ری گابازی به که یان خۆشی دهرده برن و له گه ل ئەوه شدا که کورپیک یان کچیککی جوان سه رنجی خه لکی راده کی شسا، به لام وه ک ولاتانی تر نه بوو و هۆیه که شی ئەوه بوو که له کریت ژن و پیاوه کان له رابوردن له گه ل یه کتری دا ئازاد بوون.

کاهینی گه وره له و پیاوانه بوو که ده یویست بگه ریتته وه بۆ شار و من لیم پرسی: ئایا ده توانم لیره بمینمه وه تا ئەو کاته ی مینا له خانووی خوا دیتته دهره وه؟

کاهینی گه وره وتی: هیچ کهس ریکه له مانه وهت ناگریت، به لام مانه وهی تو لیره دا بچ سووده، چونکه تا ئیستا رووی نه داوه که که سی بچیتته مالی خوا و دوایی بگه ریتته وه.

من خۆم له گیلی داو وتم: ئەی کاهینی گه وره، من چه زم به گه رانه وهی مینا نییه و نامه ویت بیینم، به لکو ئەم بابه ته به هانه یه که بۆ ئەوهی لیره بمینمه وه و به رابوردن له گه ل ئەم ژنه جوانانه، خۆم سه رگه رم بکه م. چونکه ته نیا زهوی و ئاسمانی (کریت) ه که بوونه وه ری ئەوها له ش ساغ و جوان ده میتیتته کایه وه.

ههروهه ئه گهر شهوی رابردوو قسهی توندم بهرامبهرت کرد، داوای لیبووردن دهکهم، چونکه شهوی رابردوو مهست بووم و نه مده زانی چی ده لیم و چی ده کم و له گه ل کیدا گفتوگو ده کم. به لام ئیستا، که هاتومه ته وه هوش ده زانم که رهفتاری دوینتی شهوی من زور ناپه سهند بووه.

ئه م قسانه کاری له کاهینی گه وره کردو دهستی به سه رمدا هیناو بزه یه کی هاتی و وتی: زور باشه له بهر ئه وهی چه ز ده که ی له گه ل ژنه کاندای رابویری، لیره به و من ریگا له مانه وه ت ناگرم، به لام وریابه ژنه کانی ئیمه سکیان له تو پرنه بی چونکه له به و ئه وهی تو بیانیت باش نییه ژنه کانی ئیمه له تو دوو گیان بن و لیره ئه وهنده چاوه پروان به هه تا مینا ده گه ریتته وه.

وتم: ئه ی کاهینی گه وره من له باره ی ژنه کانه وه پیاویکی که م ئه زمون نیم، چونکه له سوورباو بابل بینیم که چون کچه گه نجه کان ده چونه په رستگه بوئه وهی جه هازی بوو کیتی خویان کو بکه نه وه...

من به شیوه یه ک به سادیهی ده دوام، که کاهینه که و بزانیته من پیاویکی ده به نگم و منیش خوم مه به ستم ئه وه بوو و ده مویست که ئه وه به پیاویکی نه فامم بزانیته بو ئه وهی بریار نه دات له وئ دوورم بخره نه وه.

له گه ل ئه وه شدا کاتی که کاهینی گه وره به ره و شار گه رایه وه، هه ستم کرد که پاسه وانه کانی په رستگه ی راسپارد که ئاگاداری من بن.

ههروهه دیاربوو به ژنه کانی وتبوو گالتته و گه م له گه لدا بکه ن، چونکه کاتی که رویشته کو مه لتی له و ژنانه له ده ورم کو بوونه وه و داوایان لتی کردم له وئ دوورکه وینه وه له گه لیاندا بم و به یه که وه بخوین و بخوینه وه. من به ده م بانگه یی شته که یانه وه چووم و به یه که وه چوینه ناو بی شه یه که وه ئه و کاته بو م ده رکه وت که ژنه کانی کریت چه ند سووکن، چونکه هیچ شه رمیان له من نه ده کرد و گالتته و گه فی ناشیرینیان ده کرد که له شاری (ته به س) یش که گه وره ترین شاری دنیا به له ناو مه یخانه کانیدا ئه و کردارانه نه ده کرا، له کاتی که دا که من

دلنیا بووم ئه و ژنانه ی که منیان بو ناو بی شه که برد، هه موویان له بنه ماله ناو داره کانی کریت بوون و کاتی که بینیم ژنه کان زور نازارم ده ده ن و چه زیشم به هاو ده میتی رابواردن له گه ل هیچیان نه بوو، خوم وای نیشاندا که سه رخوشم و خه وم لتی که وتوو و ئه وان به رقه وه لیم دوورکه وتنه وه و وتیان: ئه م بیانییه پیاویکی کیتی به، ئه گه ر نا ئه وهنده به بی بایه خی رهفتاری له گه ل نه ده کردین.

کاپتاش هات که من له وئ دهریکات و پی و تم: تو که ناتوانی خوت بو سه رخوشی بگری بو چی ئه وهنده زورت خواردوتته وه که له پی بکه وی؟

ژنه کان که به نده که ی منیان بی نی و روانیانه سکه زله که ی، ده ستیان به گالتته و گه ف و پیکه نین کرد و لپی نزیک بوونه وه ئه گه رچی به نده که ی من ناشیرین بوو و یه ک چاوی هه بوو، به لام له بهر ئه وهی به بیانی له قه لئه م ددرا هه سته ژنه کانی ده بزواند که بیدوینن و شتی لتی پرسن. چونکه ژنه کان له هه موو ولاتی، کاتی که بیانییه ک ده بینن له بهر فزولی هه ول ده دن لیتی بکو لئه وه. ژنه کان کاپتایان له گه ل خو باندا بو ناو بی شه که برد.

من له بهر ئه وهی ده مزانی که له وانه یه مانه وه م درپژه بکیتی شه لگره کانی که ژاوه که م ناردن بو شار که نازووقه و خواردنه وه بکرن و له گه ل خو باندا بی هیتن و به تاییه تی زیاتر خواردنه وه بکرن، که هه م خویان بینوشنه وه و هه م ئیمه ش سوودی لتی وه ریگرین.

ئه و روژه ئه وانه ی له وئ بوون، کاته کانیان به خواردن و نوشینه وه و رابواردن برده سه ر و من تیگه ی شتم که ئه وان زور زوو له م کاره ماندوو بوونه، چونکه رابواردنی که ملکه چی یاسایه ک و سنووریک نه بیت، زووتر له کار و ژنیانی ریک و پیک مروث ماندوو ده کات.

شه وی دوایی تا به یانی ژن و پیاوه کان خه ریکی سه ما و گو رانی وتن بوون و تا به یانی گویم له هاوار و پیکه نی نیان بوو و کاتی که خور هه له ات هه موویان له تاو ماندویتی نووستن و له دوای ئه وهی که هه لسان هه ندیکیان گه رانه وه

شارو تهنیا ئەو کەسانە مانەوێه کە لەبەر تەمەلێی رابواردن تیرنەبوون. بەلام ئەم کۆمەڵەش رۆژی سێیەم گەرانهوێه شار و هەندێکیان لەتاو خۆشگوزەرانی و رابواردن و خواردنەوێه و نەنووستنیان، نەیاندهتوانی بەریتدا برۆن و من کەژاوێه کە ی خۆم داپێیان کە ئەوان بیاتەوێه بو شار و هەلگرهکانی کەژاوێه کە شەم روخسەت دا و پێیانم وت هیچکە پێویستیم بە کەژاوێه نییە.

لە رۆژی دووهمەوێه کە بەندهکانی کەژاوێه کە خواردنەوێه کە ی زۆریان بو هینابووم، هەموو شەو و رۆژی دووجار بەشەو و رۆژ شەراپم دەدایە پاسەوانەکانی پەرستگە، بو ئەوێه بیانکەمە هاوێه و دۆستایەتیان بو لای خۆم رابکێشتم. لە رۆژی سێیەمدا کە کەس لەوێ نەما، پاسەوانەکان مانەوێه منیان پێ سەیر بوو و هۆی سەر سوپرمانە کەشیان ئەو بوو کە دەیانزانی ئەو کچە ی چووێه تە خانووی خواوێه هەرگیز لەوێ نەگەرێه تەوێه.

ئەوان دەیانزانی کە هەموو دانیشتووانی دورگە ی (کریت) ئەم بابەتە دەزانن و خۆیان بەگەرێه تەوێه ئەو کچەوێه مەحتەل ناکەن کە چووێه تە مالتی خوا، بەلام من لەبەر ئەوێه بیانییە ک بووم، ئەوان وایان دەزانی کە لە داب و نەریت و بارودۆخی ئەوێه بێ ئاگام و لەبەر ئەوێه لە دوا ی رۆیشتنی ئەو خەلکە من هەر لەوێ ماومە تەوێه.

چوونه ژوورهوهی

من و بهندهکه م بۆ خانهی خوا

کاتییک که شهو داهات دوو گۆزهی گهورهی شهراجم بۆ په‌رستگه‌که برد، که تریاکم کردبووه ناوی. پاسه‌وانه‌کان کاتییک که گۆزه‌کانیان بینی، به‌خۆش‌حالییه‌وه له‌دهوری کۆبوونه‌وه و دهستیان به‌خواردنه‌وهی شهراجه‌که کرد و من له‌په‌رستگه‌که دوور که‌وتمه‌وه کاپتام برده‌که ناریک و وتم: خواجه‌کان ویستووینه‌که من و تۆ له‌یه‌کتر جیابینه‌وه له‌بهر ئه‌وهی مینا له‌خانهی خوا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، من ده‌بۆ پرۆم و بیدۆزمه‌وه و له‌وئ بیهیتنه‌ده‌ره‌وه، له‌بهر ئه‌وهی ئه‌و که‌سانه‌ی که چوونه‌ته‌ ژووره‌وه نه‌گه‌راونه‌ته‌وه، له‌وانه‌یه‌ منیش که بۆ هینانه‌وهی مینا بۆ ئه‌م خانه‌یه‌ ده‌رۆم نه‌گه‌ریمه‌وه و ئه‌گه‌ر تا سبه‌ینیی به‌یانی نه‌گه‌رامه‌وه، تۆ بگه‌ریتوه شار و بۆ دیار نه‌مانی من هه‌ر به‌هانه‌یه‌که ده‌دۆزیته‌وه بیدۆزه‌وه، چونکه ده‌زانم تۆ له‌درۆ کردن و به‌هانه‌ دۆزینه‌وه کارامه‌ی و ده‌توانی قه‌ناعه‌ت به‌خه‌لک بکه‌ی. بۆ نمونه‌ بلۆی له‌شاخه‌وه به‌ریته‌وه و بووه به‌خۆراکی ئه‌ختوپوته‌کان یان بلۆی له‌ده‌ریادا خنکا و ئاو لاشه‌که‌ی برده‌ ژیر ده‌ریاوه، یان شتیکی تر.

من له‌وحه‌یه‌کی خاکی رۆسم بۆ نووسیوی و مۆری خۆم لۆ داوه و له‌دوای ئه‌وه‌ی گه‌راپته‌وه ئه‌زمیر ده‌توانی زێر و پاره‌که‌ی من له‌خانه‌بازرگانییه‌کان وه‌رپه‌گه‌ریته‌وه یان به‌ناوی خۆته‌وه بیخه‌یته‌کار و ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌ی خانووه‌که‌م له‌ئه‌زمیر بفرۆشه و به‌و زێر و پاره‌یه‌ی که ده‌ستت ده‌که‌وئ بگه‌ریتوه بۆ میسر و ئه‌گه‌ریش له‌وه‌ده‌ترسی که له‌میسر به‌تۆمه‌تی به‌نده‌یه‌کی هه‌له‌هاتوو ده‌ستگیرت بکه‌ن، ئه‌وه‌له‌ئه‌زمیر مینه‌وه و به‌قازانجی زێر و پاره‌که‌ی من، که به‌تۆ ده‌گات

به‌ئاسووده‌یی ژبان به‌ره‌سه‌ر و خه‌می مۆمیایی کردنی لاشه‌ی منت نه‌بۆ، چونکه ئه‌گه‌ر من نه‌توانم مینا بیدۆزمه‌وه له‌لام گرنگ نییه‌له‌جیهانی روژئاوادا چۆن بزیم و لاشه‌که‌م مۆمیایی بکری یان نا.

کاپتا تۆ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌نده‌یه‌کی زۆر بلۆ بوویت و هه‌ندی جار گرفتت بۆ دروست ده‌کردم، به‌لام من هه‌میشه‌تۆم خۆش ده‌ویست و ئه‌گه‌ر هه‌ندی جار به‌گۆچان دارکاریم ده‌کردی له‌بهر مه‌سله‌حه‌ت و قازانجی خۆت بووه و ده‌مه‌ویست به‌باشی په‌روه‌رده‌بکری و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بۆ ئه‌و گۆچانانه‌ی کیشاومه‌به‌شان و پشتتدا، داوی لۆ بووردنت لۆ ده‌که‌م.

کاپتا که‌می بیده‌نگ بوو و دوایی وتی: گه‌وره‌ئازیزه‌که‌م ئه‌گه‌ر چی لیدانی گۆچانه‌که‌ت هه‌ندی کات به‌هتیز بوو، به‌لام من رق و کینه‌م له‌دلدا نییه، چونکه وه‌کو خۆت ده‌لۆی له‌بهر چاکه‌له‌منت داوه‌و من ده‌مبینی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که تۆ لیت ده‌دام، به‌لام زۆریه‌ی کاته‌کان وه‌ک هاورپیه‌ک ره‌فتارت له‌گه‌لدا ده‌کردم و له‌کاره‌کانتدا سوودت له‌بیرۆکه‌کانی من وه‌رده‌گرت. به‌شیه‌یه‌که‌که‌هه‌ندی جار هه‌ستم نه‌ده‌کرد که من به‌نده‌ی تۆم، به‌لکو تۆم به‌دۆستی خۆم ده‌زانی، تا ئه‌و کاته‌ی لیدانی گۆچانه‌که‌ت به‌رشانم ده‌که‌وت و ئه‌و کاته‌تیده‌گه‌یستم که خواجه‌کان جیاه‌زیبان دروست کردوو له‌نیوان به‌نده‌و گه‌وره‌که‌ی و ئیستا ده‌بینم که تۆ ده‌ته‌وئ بۆ هینانه‌وه‌ی مینا که چووه‌ته‌ئه‌شکه‌وته‌که‌وه‌بچیته‌خانه‌ی خواوه، به‌لام ئه‌م مینایه‌ی تۆ ده‌ته‌وئ بچی بیدۆزیته‌وه‌خانمی منیشه و قاچی خۆی خستۆته‌بان سه‌رم و منیش ده‌بۆ بۆ دیننه‌وه‌ی کاریک بکه‌م و ئه‌گه‌ر مینا خانمی من نه‌بوایه ئه‌رکی من نه‌بوو که به‌شوینیدا بگه‌ریم. به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌هاش نه‌بوایه، هه‌ر نه‌مه‌ده‌هیشت تۆ به‌ته‌نهایی بچیته‌ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌وه، چونکه خانه‌ی خوا جیه‌کی تاریکه‌و له‌و تاریکه‌خانه‌یه‌دا تۆ پیتوبستیت به‌هاورپییان به‌نده‌یه‌کی دل‌سۆز هه‌یه.

وتم: کاپتا ئه‌مه‌یه‌که‌مین جاره‌که‌ده‌بیستم به‌بۆ گریان و شیوه‌ن گفتوگو

دهكهی و بهرای من قسه كهت ژیرانه یه . له بهر ئه وهی نابیت من به تنهایی بو
ئه و خانه یه برۆم چونكه له وهیه له و تاریكستانه ریگام لی بزر بیت، به لام
له بهر ئه وهی دلنیانیم كه له و خانوو به زیندوو یه تی بگه ریتمه وه، و اباشتره كه
یهك كهس بكوژیت نهك دووان.

كاپتا وتی: سینۆهه ئه گهریش نه هیتلی له گه لتدا بیتم، من ههر ناهیتلم به
تهنیا برۆی و ههر چۆنیک بیت له بهر ئه وهی له تو به سالاجووترم و زیاتر له تو
ئه زموونم بینیه، له هندی شت تیده گم كه تو له گه له ئه وشدا كه له خانهی
ژیان خویندووته توانای لیتیکه یشتنیت نییه . به لام ئه وه بزانه كه من له تاریکی
ده ترسیم و جگه له مه شخه له ده بی بهیتلی گۆزه یهك شه رابیش له گه له خویدا بو
ئه وی بهیتیم بو ئه وهی ههر کاتی ترس دایگرتم هندیکی لی بخۆمه وه.

وتم: زۆر باشه . . کاپتا ههرچییه كت ده وی بیكه و له بهر ئه وهی ئه و ترپاكه ی
كه تیکه لی شه رابی پاسه وانه كامان کردوو ه کاری خو ی کردوو و خه ویان لی
كه و تووه، و اباشتره هیچكه خو مان دوا نه خه یین و بچینه ناو خانه كه وه.

کاتیك كه چوینه ناو په رستگه كه وه سه یرمان کرد پاسه وانه كان هه موویان
نووستوونه و خه لووزیکی به ناگر و چند مه شخه لیکمان هه لگرت و کلیلی ده رگا
بچووه كه هی ئه و خانوو شه مان ده ست كه وت كه کاپتا ده یزانی له کوپوه یه، چونكه
بینبووی كه له شه وی چوونه ژوو ره وهی مینا، كاهینی گه وره له ده رگا
بچووه كه وه هاتبووه ده ری. به ری كه وتین و كه گه یشتین، ده رگا بچووه كه مان
کرده وه و چوینه ژوو ره وه و من ده رگا كه م داخست، به لام کلیله كه م هیتته وه.

کاتیك كه ده رگا داخرا کاپتا له ترسا كه وته له رزین و وتی: گه وره م خیرا
مه شخه لی هه لکه، چونكه ئیره ئه وه نده تاریكه كه پیاو له ترسا ده له رزیت. من
فووم له خه لووزه كه کردو مه شخه لیکم پی هه لکرد و بینیم كه ئیمه له هه شت
سووچیکه گه وره داین كه (۱۰) دالانی له چند لایه كه وه لی ده بووه وه ههر
كامیکیان به لایه كدا ده ریوی.

من به بینینی ئه و دالانانه سه رم سوورما، چونكه بیستبووم كه خوی
دوو رگه ی کریت له خانه یه كدا ده ژیت كه وهك (لابیرنیت) ریگای زۆری هه به (۱).

به کاپتام وت: نابیت لیره بوهستین و ده بی به ری بکه وین و من له و باوه ره دام
كه له م ریگایه وه برۆین. کاپتا سه یریکی دالانه كه ی کرد و وتی: سینۆهه رویشتن
له م دالانه گرفتی تیانییه، به لام ده بی کاریك بکه یین كه دوا بی بتوانین
بگه ریینه وه.

دوا بی بینیم له و کیسه یه ی كه به كوژی وه بو و گۆزه خوارنده وه كه ی له ناو
دانابوو، گلو له یهك به نی قایی ده رهینا كه له تالی گیا بو و سه یریکی به نه كه ی
به و داره وه گریدا كه به دیواره كه وه بوو.

وتم: کاپتا ئه ته وی چی له م په ته بکه ی؟

کاپتا وتی: ئه م به نه بو گه رانه وه مان به كه لکه، چونكه ده توانین به و به نه
بگه ریینه وه.

ئه گه رچی كه رهسته ی کاپتا بو گه رانه وه شتیکی ساده بوو، به لام من به
ته نیایی نه مده توانی ئه و شته بدۆزمه وه و وتم: کاپتا بیرو كه یه کی باشت به كار
هینا. پاشان به ری كه وتین و ههر چه نده به ره و پیشتر ده چوین کاپتا گلو له
به نه كه ی زیاتر ده کرده وه. له دوا ی ههر راره ویك، ده گه یشتینه دالانیکی نو ی و
كه ئه ویشمان تیده په راند دیسانه وه دالانیکی ترمان ده هاته وه پیش.

له و كاته دا کاپتا سه ری به رز کرده وه بو ی هه وای کرد و وتی: سینۆهه . . ئایا
هیچ بو نیک ناكه ی؟

منیش بو نیکه هه وام کرد و بو نیکه وهك خانه ی مردوو هه كانی ته به سم
هه لمژی، كه مردوو هه كانیان تیدا مؤمیایی ده کرد و کاپتا كه رهنگ به دم و
چاویه وه نه ما بوو قومیک شه رابی خوارده وه به ئیشاره تی من كه وتینه وه ری.

له ناکاودا قاچم له شتی كه وت و داچه میمه وه له روونایی مه شخه له كه
بینیم كه ئه وهی له وی كه وتوو سه ری ژنیكه، به لام سه ره كه به هوی تیپه ریوونی

کات بۆگەن ببوو و لە تیک چووندا بوو، کاتیک کاپتا ئەو کەلە سەرە ی بینی کەوتە گریان، چونکە من و ئەو تێگە یشتین کە میناش گرفتاری وەزعی ئەو ژنە بوو و کوشتوو یانە، یان ئیمە ناتوانین بە زیندوو یه تی ببینینە وە.

من لە گەل ئەو هەشدا کە ئومیدیکم نە ما بوو کە مینا بە زیندوو یه تی بدۆزینە وە، بە کاپتام وت: درێژە بە رینگاکە مان دە دەین و ئەو وەک پێشوو گۆلۆ کە ی دە کردو وە و بەرە و پێش دە چووین. سەیرم کرد کاپتا وەستا و بە چاویکی تۆقا وە وە سەیری زهویی دە کرد. منیش سەیری زهویم کرد و بینیم ریخیکی مانگا لە سەر زهوی کەوتوو، بەلام ئەو هەندە گەورە بوو کە مرۆف لیبی دە ترسا.

وتم: کاپتا ئایا دە بینی ئەم ریخە چەند گەورە یه و، ئایا دە کری بلیین گایه کی ئەو ها هه یه ؟

کاپتا وتی: نا گەورەم گای وە ها نییە، چونکە ئە گەر گایه کی لی بوو یه کە بیتوو انیایه ئەم ریخە بکات، نە ی دە توانی بەم راپه وانە دا پروات.

وتم: ئە ی بە رای تۆ ئە مە پاشما وە ی چ گیانە وەر یه کە ؟

کاپتا وتی: من لە و بره و یه دام کە هی عەز یایه کی گەورە بیت، چونکە جگە لە مارە گەورە کان هیچ گیانە وەر یه کی تر ناتوانیت پاشما وە ی وە ها گەورە بکات.

لە دوا ی ئەم قەسە یه کاپتا قوم یه کی گەورە ی خوارد و وتی: پە نا بە خوا یه کان، نازانم کۆتایی ئەم کارە چی دە بیت. بەلام من پێشبینیم دە کرد کە کۆتایی کارە کە چی دە بیت، چونکە ئە گەر عەز یایه کی گەورە بە و رینگایانە دا ها توجۆ بکات، بێ گومان مینا نە ما وە و ئەو کچە جوانە بوو هە تە خۆراکی مارە کە.

کاتیک کە من بینیم کاهینی گەورە کچە گەنجە کە (مینا) ی بر دە ناو خانووی خوای (کریت) وە لە گەل ئەو هەشدا کە دە مزانی هە موو مانگێ یه کینک دە بە نە ئەو خانو وە وە، بەلام وام بێر دە کردو وە کە مە بە سستی کاهینی گەورە یان کە سیک ی تر، کە لە و خانو وە دا نیشته جییە ئەو یه کە لە گەل ئەو کچانە دا رابو یی و دوا یی لە ناویان ببات. بەلام دوو بە لگە ی بەرچا و هە بوو کە نە ی دە هیشت ئەم بێر کردنە وە یه

بە سەلمینم. یه کیکیان ئەو هە بوو کە تە نیا کچە کان یان نە دە بر دە ئەو خانو وە و، هە ندی کات کورە گەنجە کان یشیان دە بر دە ئەو ی و ئە گەر خوای کریت مە بە سستی رابواردن بوو یه بانگه یشتی کورە کانی نە دە کرد.

دوو هە میان ئەو هە بوو کە لە دور گە ی کریت پە یو هە ندی پە کانی ژن و پیا و ئەو هە ندە نازاد بوو کە کاهینی گەورە یان خوای کریت، بۆ ها و دە میتی لە گەل کچە کاندای پێویستی یان بە وە نە بوو کە بیان بە نە خانو و یه کی تاریکە وە و دوا یی بیان کۆژن. بۆ یه تێگە یشتیم کە بردنی مینا بۆ خانووی خوا هۆ یه کی تری جگە لە عە شق هه یه و کاهینی گەورە نە ی دە ویست لە رووی جنسی یه وە سوود لە ئە وان وەر یگرت.

هەر چە ندە کە لە راپه وە کە دا بەرە و پێشتر دە چووین بۆ نە کە توند تر دە بوو، تا وای لی هات توانای خۆ گرتنمان نە ما و وەک ئەو هە بوو کە سە دان لاشە ی مرۆف و نازە ل لە و ی بۆ گەن بوو ی و ئەو بۆ نە بۆ گە نە ی دروست کرد ی. ئیمە رینگامان بری، تا ئەو کاتە ی کە ئەو دالانە ی ئیمە بە روونای مە شخە ل کە پیا ی دا دە رۆ یشتین، رووناک بوو وە و بینیم کە لە دەرە وە رووناک یه ک دیتە ناو ئە شکە و تە کە وە و هەر چە ندە بەرە و پێشتر دە چووین راپه وە کە روونکاتر دە بوو وە، تا ئەو ی گە یشتینە دەرە وە ی راپه وە کە و چاومان بە دەریای سەوز کە وت و دەنگی بە کە نارە کە وتنی شە پۆ ل کانی دەریا کە وتە بەر گویتمان و روانیم لە سەر ئا وە کە ریزیک کونده ی یه ک لە دوا ی یه ک بەرزی بۆ وە.

ئینجا تێگە یشتین کە ئەو کوندانە بریتی بوو لە بە شە کانی سەر وە ی لە شی عەز یایه کی گەورە کە هە لئا و سا بوو و لاشە کە ی بۆ گەن ببوو و سەری کە و تپوو ژیر ئا وە کە وە نە دە بینرا. ئینجا من و کاپتا بۆ مان دەر کە وت ئەو پرۆ پا گە ندانە ی لە بارە ی مردنی خوای کریت دە گو ترا راست بوو و ئەو مارە گەورە یه کە ما وە یه ک بە سەر مردنیدا تپه ریبوو (ئە گەر نا ئەو هە ندە بۆ گەن نە دە بوو)، هە مان خوای کریت بوو کە لە دیدی خە لکی شار دبو و یانە وە و هە موو مانگێ کچ یه کی گەنج، یان کور یه کی لاویان، کە هیشتا چێژی لە ژیان وەر نە گرتبوو دە خستە ناو ئەو راپه وە

تاریکانه وه بو ئه وهی ئه و گیانه وه ره بیکاته خۆراکی خۆی و مانگانه مرۆقتیک بو خۆراکی ئه و ماره بهس بو.

له و تاریکاییه دا، له ناکاو ماره که قه پالئی به کچ و کوره گه نجه کان دا ده کردو به ره له وهی بزانه چیمان به سه ره هاتوه ده چونه ناو سکی ماره که وه وه له به ره ئه وهش که له وشکانیدا گیانه وه ریکی وه ها گه و ره ناژیت، به لگه نه ویست بو که ئه م عه زیا تر سناکه له ده ریادا ژباوه و به هۆی ئاوه که وه یان هه ره هۆیه کی تر، هاتوه ته که ناری دورگه ی کریت و پروپوچ په رسته کانی کریت به گومانی ئه وهی که خوی ده ریایه، رینگای گه رانه وهی ئه و گیانه وه ره یان گرتبو بو ئه وهی هه میشه له کریتدا بمیتیت. ئینجا بو هاتوچۆ کردنی ماره که ئه و دالانه پینچاو پینچانه یان دروست کردبو و هه موو مانگی کور یان کچیتکی گه نجیان پیتشکه شی ده کرد بو ئه وهی له برسا نه مریت یان بیر له ده ربازیون نه کاته وه. به للام له دوا ی ئه وهی ماره که مرد ناچار بوون وای نیشان بدن که زیندووه و وه ک جارن هه موو مانگی کچیتک یان کوریتکیان ده کرده ناو دالانه کانه وه و پاشان له به ره ئه وهی ماره گه و ره که مردبو و له وئ نه بوو که قووتیان بدات، ده بی تیبگه یین که چیمان له مینا کردووه و له دوا ی هاتنه ژووره وهی بو کوتیان بردووه.

من که له نائومییدی دۆزینه وهی مینا خۆم پی رانه ده گیرا، به رده وام بانگم ده کرد و ده نگم له دالانه کانی ئه وئ بلاو ده بووه وه و ده نگی ده دایه وه، تا کاتیک که کاپتا به په نجه زه وییه که ی نیشانم داو وتی: سه یرکه ..

له سه ره زه وی تنۆکی خوینی لی بوو و له که ناری ده ریا کو تایی پی ده هات. کاپتا وتی: گه و ره م به م شیوه یه ی که ده بیینی ئه م تنۆکه خویانه تا ئاوه که ده روات و وا چاکه به دوا ی ئه م خوینه دا پرۆین.

کاتیک که گه یشتینه که ناری ده ریا لاشه ی مینام بینی که له بنی ئاوه که که وتبوو و له به ره زولال بوونی ئاوه که لاشه که ی به جوانی دیاریوو و هه ندی قرژالکی ده ریایی ده و ره یان لپی دابوو و خه ربکی خواردنی گوشتی له شی بوون.

من هاوارم کردو که و تمه سه ره ئه ژنۆ و ئه گه ر کاپتا له وئ نه بوایه منیش خۆم ده گه یانده مینا. به للام کاپتا که ده بیینی رۆژه له لاتووه و له وانه یه پاسه وانه کان که به هۆی ده رخوا ردانی تریاکه که نوستبوون، هه لبستن، به هۆی ئه و به نه ی له زه وی رای خستبوو منی له خانه ی خوی کریت هیئایه ده ره وه و کاتیک که هاتینه ده ره وه و به ره و په رسته گه که رۆیشتین، سه یرمان کرد هیشتا پاسه وانه کانی په رسته گه هه ره نوستوونه.

کاپتا به بی ئه وهی له نزیک خانه ی خوا رابوه ستیت و پشوو بدات منی گه رانده وه بو شار. له و کاته دا ئاگام له خۆم نه ما بوو و له رینگا وه ک ئه وانه ی که سه رخۆشن به ریتدا ده رۆیشتیم و کاپتا به خه لکی ده گوت هۆی سه رخۆشییه که ی ئه وه یه که له چاوه روانیی مینادا زۆری خوار دۆته وه و زیاتر له خه لکی تر له به رده م خانووی خوا ماوه ته وه و هه موو که سی ئه م بیانوه ی ده سه لماند، چونکه ده یانزانی که من بیانیم و نازانم که هیچ که سی له مالی خوا نایه ته وه ده ره وه.

له دوا ی گه رانه وه مان بو میوانخانه که، له تاو تووره یی و نائومییدی خوار دنه وه یه کی زۆرم خوار ده وه و، پاشان نووستم، به للام کاتیک که له خه و هه لسام هه ستم ده کرد رق و کینه ی کاهینی گه و ره م له دلدا نه ما بوو که مینای بر دبووه ناو خانه ی خواو پاشان له وئ کوشتبووی (له به ره ئه وهی که جگه له و که سیکی تری لی نه بوو که مینا بکوژیت.) و ئه و کاهینه ناچار بوو که وه کو پیتشو وای نیشان بدات که خوا زیندووه و ده بی کچه گه نجه کان بچن بو لای و کچینیه که ی خۆیانی پیتشکه ش بکه ن. به للام له داب و نه ریت و ئایینه که یان رق ئه ستور بووم، که بوچی کور و کچه گه نجه کانیان ده رخوا ردی ئه و ماره گه و ره یه ده دا.

ویستم هه لسم و له شه قامه کانی شاردا به ری بکه وم و بلیم: ئه ی خه لکی نه فام ئه و خوییه ی که ئیوه ده تان په رستی ماریک بوو که ئیستا ماوه یه ک به سه ره مردنی تپه ره یه و ئیوه نابیت رینگا بدن که له مه و به دوا گه نجه کانتان بو خانه ی

خوا بچن، چونکه دهیانکوژن بۆ ئهوهی لهوئ نهگه پینهوه. بهلام تینگه یشتم که وتنی راستیهکان کاریکی سهخته و خه لکی ناماده نین که گوئ له راستی بگرن، نه گهرچی به قازانجیشیان بیت و عه قلیان به جوړتیک له گه ل پروپوچ په رستی و خه یالات راهاتوه که هه موو بیرو که یه کی نه فامانه دهسه لیتن، بهلام حه قیقه تیکی ژیرانه وهرناگرن و بهرله وهی بتوانم خه لکی بۆ خانوه تاریکه که بیه م و لاشه ی ماره که یان نیشان بدهم ده مکوژن. نه گهریش خه لک منیان نه کوشتایه خزمه تکاره کانی ئایینی کریت و کاهینی گه وره که له ساو بیلکه یی خه لکی قازانجیکی زوریان کردبوو یه کسه ر منیان ده کوشت و خو م به وه دلخوش ده کرد که نه گهر دینی دانیشستوانی کریت راست یی، له بهر نه وهی خویه که یان مردووه به زوویی دهسه لات و بهختیاری نه و خه لکه له ناو ده چیت و به لایه کی سروشستی یان هیرشیکی ولاتانی تر کریت له ناو ده بات و له کو لان و شه قامه کانی خوین ده پزیت و سه دان که شتی که له به نده ری کریتدا له نگره ری گرتبوو نقوم ده بیت و له وه به دوا نه و میلله ته وه حشیه ی که په لاماری کریتی داوه جیی نه و خه لکه ده گرتته وه و له بهر نه وهی نه و کیتویبانه شایانی نه وه نین نییه که لک له گه رماو و ئاودهسته جوانه کانی نه وئ وهر بگرن تیکی ده دهن و وهک نه و شارانه ی که بینومه، پیس و پوخلی هه موو جیگایه ک ده گرتته وه.

دوایی به خو م وت: خوی کریت په یوه ندیی به منه وه نییه، چونکه من له م ولاته دا پیاو تیکی بیگانه م و ده بی لیره برؤم و چاره نووسی من و میناش وه کو نه ستیره ناسه کانی بابل دهیانگوت له لایه ن نه ستیره کانه وه دیاری کراوه، چونکه چاره نووسی هه موو که سی له لایه ن نه ستیره کانه وه ده ستینشان کراوه و شه پرکردنی ئیمه له گه ل قه زاو قه در ناتوانی بریاری چاره نووس بگوړتیت.

له و کاته دا بۆ نه وهی دیسان بخه ومه وه، داوای شه رابم له کاپتا کرد، بهلام نه و له جیاتی شه راب خواردنی بۆ هینام و من پیتم وت: شه رابم ده ویت نه ک خواردن و، نه گهر شه رابم بۆ نه هینی ئیسکه کانت به م گوچانه تیک ده شکینم.

کاپتا ناچار بوو پروات و شه رابم بۆ بهینتی. له و روژه به دواوه کاتیک که ده مخواره وه ئو قره م ده گرت و نه گهر زورم بخواردا یه ته وه شته کانم به دووان ده بینی و بهروالته وام ده زانی که هه موو شتیک دووانه، له کاتیکدا که دلنیا بووم وانیه.

روژتیکیان ویستم له م باره یه وه له گه ل کاپتا بدویم و پیی بلیم هه موو راستیه ک به م شیوه یه و مروث راستی ده بینیت و گومانی له بوونیدا نییه. له کاتیکدا که ده زانیت نه وهی دیتنه بهرچاوی له راستیه وه دووره، بهلام کاپتا ئاماده نه بوو له م باره یه وه قسه م له گه لدا بکات و به منی ده گوت: تو توانای شه راب خوارده وهی زورت نییه و ده ترسم له ناو بچی و نه و کاته چاره ی من له م ولاته بیگانه یه دا چیه؟ چۆن لاشه که ت بیه مه وه بۆ ته بهس و به خانه ی مهرگی بسپیتم و بلیم مؤمیایی بکه ن؟

له گه ل نه وه شدا که کاپتا ریگای له خوارده وه م ده گرت، بهلام من نه مرو بو م ده رده که ویت که نه گهر له و کاته دا شیت نه بوومه یان هه ولی کوشتنی کاهینی گه وره م نه داوه، له بهر نه وه بووه که خوارده وه منی تووشی جوړه که م توانایی و سستییه ک کردبوو که ته نها ده مه ویست بنووم و نه گهر خوارده وه نه بوایه له بهر نه وهی به رده وام بیسم له مینا ده کرده وه، تووشی شیتی ده بووم یان هه ولی کوشتنی کاهینی گه وره م ده دا و دوایی ده بان کوشتمه وه.

چهند جاریک به کاپتام وت که پروات و کاهینی گه وره بهینیت بۆ میوانخانه که و هه موو جاری به نده که م له جیبه جی کردنی نه و فرمانه سه ریچی ده کرد. دوایی زانیم که گوچان و کیرده ئاسنییه که می شار دۆته وه بۆ نه وهی نه توانم لپی بدهم و بیکوژم یان خو می پی بکوژم.

روژتیکیان کاتیک که له خه و هه لسام بینیم کاپتا له سووچیکی هۆده که دانیشتووه و خه ریکی گریانه. گۆزه ی خوارنه وه که م هه لگرت و قومیکم خوارده وه و وتم: بۆ ده گریتی؟

ماوهیهک بوو قسه م له گه ل کاپتادا نه کردبوو، چونکه سه رو چاوه خه مناکه که ی نازاری ددهام و نهمده ویست گویم له دهنگی بیت. بهلام نه و روژه کاتیک که گریانه که یم بینی ویستم بیرسم بوچی فرمیستک ده پریژیت؟

کاپتا وتی: که شتییه که له به نده ره وه به ره و سووریا دهروات و نه مه ناخرین که شتییه که بو سووریا ده چیت و له دوا ی نه و به هوی توفانه کانی وهرزی زستان تا سالی ناینده هیچ که شتییه کی تر بو سووریا ناروات.

هاوارم کرد: هه لسه و پرو بو به نده و سواری که شتییه که به و من له شه ری قه لافه ته بی فهره که ت ناسوده بکه و چی تر نامه ویت تو ببینم.

کاپتا وتی: سینوهه له بهر نه وه ی پتشیبینی ده که م که دوا ی نه م قسه یه ئیسکه کانم تیک ده شکینی، بهلام بیت ده لیم که منیش له م ژیانیه تو که وه ک ژیانیه میشه کانی ده ورو به ری گوزه ی شه رابه، ماندوو بوومه و شه رابخوری و مهستی هه میشه یی تو منی به جوریک بیزار کردوو که ئیتر شه راب له ناو ده مدا تامی نییه و من که ته نه ا ناره زوو و دلخوشیم شه راب نوشی بوو ئیستا ناخومه وه. سینوهه هه رکاتی باسی زانست ده کری تو شانازی به خوته وه ده که ی که له قوتابخانه ی خانه ی ژیان خویندنت ته واو کردوو و زانای و هه زاره ها مردووت بینیه یان به دهستی خوت ناسکی مردوو ه کانت هه لدریوه و تو هیتستا نه وه نازانی که نه و که سه ی مرد ئیتر له ناو ده چی و جاریکی تر زیندوو نابیتته وه، تو نه گه ره موو روژی ده گوزه شه رابیش بنوشیتته وه و له به یانییه وه تا ئیواره شیوه بکه ی نه و ژنه ی که له بهر نه و نه م ژیانته گرتوته بهر، زیندوو نابیتته وه و جاریکی تر ناییینی و ته نه ا دهره نجامیک که له م کاره ده ستت ده که ویت نه وه یه که توش بولای نه و ده چیت.

تو نه گه رچی که نجی به لام به هوی خواردنه وه به جوریک ده ستت ده له رزی که ناتوانی سه ریگ کون بکه ی و سکی هه لدری و ددانیک دهریکه ی و هه رچییه ک زی و پاره ت هه بوو هه موویت به کرینی شه راب ته واو کرد، واته فریتدا. من له

سه ره تادا کاتیک که بینیم تو وه ک گوزه یه ک که بنی نه بی شه راب ده نوشیتته وه خوشحال بووم، چونکه وامزانی هاو پیاله م بو په یدا بووه و ته نانه ت له دوکانه کانی به نده ره ده مگوت گه و ره یه کم هه یه که له ریگای خواردنه وه دا هه رچییه ک زی و پاره ی هه بی خه رچی ده کات. بهلام کاتی: که سه رنجم دا هه موو به یانیانیک که له خه و هه لده ستی به جوریک ده که ویتته شه راب نوشین که ده لینی نه و روژه دوا یین روژی ژیانته، ترسم لی نیشست و جه رگم بیت سووتا^(۲) و ده شمزانی که نه گه ر تو بمری من ده توانم بکه ریتمه وه بو نه زمیر و به پتی نه و نووسینه ی که له سه ره له وحه که بو ت نووسیوم، زی و پاره که ت له کومپانیاکانی که شتیوانی بسه نمه وه و خانوو که ت داگیریکه م و هیچ کام له م کردارانه دزی نه بوو، چونکه تو خوت بیت به خشیبوم، بهلام من ناتوانم ببینم که تو به هوی خواردنه وه ی شه راب له ناو ده چی و زانست و شاره زاییه که ت که سه رچاوه ی زی و پاره یه وشک بیت.

ناه... گه و ره نازیزه که م... سویند بی به خوایه کان نه گه رچی تو جنیوم پی دده ی و جارچار به گوچان لیم دده ی، بهلام من تو م خوش ده ویت و ناتوانم به بی تو بژیم و نه م خوشه ویستییه بو زی و پاره و خانوو و خواردن نییه، چونکه وه کو پیم وتی قازانجی من له وه دایه که تو بمری و من له نه زمیر ده ست به سه ر کانزاکان و خانوو که تدا بگرم، بهلام له بهر نه وه ی خوشم ده ویت نامه ویت گه و ره نازیزه که م به هوی زیاده ره وی له خواردنه وه ی شه راب و بیرکردنه وه ی خوری له مردوو یه ک که هه رگی زیندوو نابیتته وه، مالتا وایی له ژیان بکات.

قسه کانی کاپتا زور کاری تیکردم، چونکه وه کو نه و ده یگوت روانیم دهستم ده له رزیت و به رده وام بوون له سه ره خواردنه وه، له ناوم ده بات و بیرم کرده وه که به هوی زیاده نوشی هه موو نه و زانیاریانه ی که له میسر و بابل و سووریا و شوپنه کانی تر فیری بیوم، هه مووی بی سوود ده بیت، چونکه نه وها بیت ده مرم و نهمده توانی که لک له زانسته که م وه رگرم. بو م ده رکه وت که زیاده ره وی له

۲- وهكو پيشتر باس كرا هه ندى له وشه كان و شيوه ي دهر پىنى مه به سته كان له م كتيبه دا تايبه ته به و سه رده مه ، نه گهر نا له زمانى كوردى ته نانه ت فارسيشدا ناگوتري جه رگم پىنى سووتا - وه رگپرى كوردى.

هه موو شتيكدا ته نانه ت له شادى و خوشيشدا زباني هه يه و نيشانه ي شتيبيه . به لام نه مده ويست به كاپتا بلجم كه قسه كه ي نه و كاري تي كر دووم . بو نه وه ي له خو ي بايي نه بيت و وتم : قسه كه ي تو له گو يى مندا وه ك گيزه گيزى ميش وايه و ته كانتم به دل نييه ، به لام چهن د روثيكه خو م بپارم داوه كه چيي تر شه راب نه نوشمه وه ، چونكه خوار دنه وه ي شه راب ده ستمى له رزوك كر دووه و به رده وام بي تاقه تم . له بهر نه وه له نه مپروه شه راب نانوشمه وه و له بهر نه وه ي نامه ويت هيچكه له كريت بمينمه وه ، ههر نه مپرو ده گه رپينه وه . . پرو و كه ل و په لي گه رانه وه مان تاماده بكه .

كاتيك كه كاپتا نه م قسه يه ي بيست له خوشيا وه ك مندا له ه لپه ري و دوايي له هو ده كه چوه دهر وه كه كه ل و په لي گه رانه وه مان تاماده بكات . له هه مان روثدا ئيمه به كه شتي به ري كه وتين و سه ول ليده ره كان بو دهر كرنى كه شتييه كه له به ندر به ناو سه دان كه شتيي گه وره و بچو كدا سه وليان لي ددها . له دواي نه وه ي گه يشتينه دهر يا كه شتيوانه كه قورباني بو خواي دهر يا كر دو له و كاته دا چارو گه كانيان هه لكر د و كه شتي به هو ي پاله په ستوي هه وا به سه ر رووي ناوه كه دا چه مييه وه و دنكي شه پوله كاني دهر يا كه له قه دي كه شتييه كه ي ددها ده هاته بهر گو ي .

كه شتييه كه مان ريگاي روثه لات ، واته سوور ياي گرته بهر و له و كاته دا دوور گه ي كريت وه ك ديمه ني خه ويك كه له دواي هه لسانى مروث نه مينيت ، له بهر چاوان ون بوو و جگه له فراواني دهر يا هيچ شتيكي تر له ده ورو بهر ماندا نه ما . .

۱- لايير نييت به واتاي مه جازي برتيبيه له ژيرزه مينيتيك كه ههر چهنده تبادا به ره و پيش پرو ن تووشى چوار ريبياني نو ي دهن به جو ريك كه دوايي تبايدا بزر دهن - وه رگپرى .

گه‌رانه‌وه له کریت و بارودۆخی تازهی ئەزمیر

بەم شیۆه‌یه له‌دوای سێ ساڵ که له بابل و (هاتی) و کریت بووم، گه‌رامه‌وه بوۆ ئەزمیر له سووریا. لەم سێ ساڵه‌دا وانه‌کانی ژبان منی پێ گه‌یان‌دو من به‌رله‌وه کال و که‌م ئەزموون بووم.

بای ده‌ریاو لێکدانی شه‌پۆله‌کان و مه‌ستی شه‌راب، بێرکردنه‌وه و ئەندیشه‌کانی رابردوو میان له یاد برده‌وه و کاتیک که پالم به دیواری که‌شتیه‌که‌وه دده‌ا و سه‌یری شه‌پۆله‌کانم ده‌کرد، ده‌موچاو و ئەندامی مینا وه‌ک خه‌ونێکی شیرین که ئەوه‌نده جوان بوو و ده‌زانم هه‌رگیز له‌بێداریدا به‌و جوۆره نایبینمه‌وه، ده‌هاته به‌رچاو.

من خوۆش‌حال بووم که‌مینا و سه‌ماکردنیم له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا بین، هه‌روه‌ها رازیش بووم که بینیم مینایان له‌خانه‌ی خوای کریتدا کوشت، چونکه ئەزموونێکی ترم ده‌ست که‌وت. نامه‌وێت بلێم مه‌رگی مینا شادمانی کردم یان ئاره‌زووی مردنی ئەوم هه‌بوو، به‌لکۆ ده‌مه‌وێت بلێم ئاشنایی له‌گه‌ڵ ئەو که‌چه‌دا بووه هۆی ئەوه‌ی که بوۆ کریت بچم و بینینی گه‌راما و ئاوده‌سته‌کانیان و داب و نه‌ریتی دانیش‌توانی ئەوی و ئەو باوه‌رپی به‌خوایه‌که‌ی خوایان هه‌بوو (له‌کاتیکدا نه‌یانبینی بوو) و فیداکارییه سه‌رسوره‌یه‌نه‌ره‌که‌یان له‌ریگی ئەو خوایه، که‌جگه له‌ماریکی گه‌وره‌ی ده‌ریایی هیچی تر نه‌بوو، بووه هۆی ئەوه‌ی فیره ئەزموونێکی زۆر بێم، که ئەگه‌ر به‌و جوۆره نه‌بوايه نسیبم نه‌ده‌بوو.

مرۆف تا ئەوکاته‌ی هه‌ست به‌کاریکی نوێ نه‌کات، خووی به‌زانا ده‌زانیت، به‌لام له‌دوای ئەوه‌ی زانی که جگه له‌زانیاری و زانسته‌که‌ی ئەو له‌جیهاندا

زانست و زانیاری تر هه‌یه، هه‌ست به‌نوقستانی و نه‌زانیی خووی ده‌کات و هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه که خه‌لکانی نه‌زان و بێ‌ئاگا زۆر له‌خوایان بایی ده‌بن چونکه وا هه‌ست ده‌که‌ن که هه‌موو شتی ده‌زانن و له‌جیهاندا له‌وان باشترو گه‌وره‌تر نییه. بوۆه هه‌ر کاتێ که ده‌بینن ژنێک یان پیاوی له‌خووی بایی ده‌بیت و به‌چاوی سووک سه‌یرمان ده‌کات، ده‌بی بزاین که نه‌زان و ده‌به‌نگه و له‌به‌ر ئەوه‌ی هیج شتی نازانیت و فیره ئەزموونێک نه‌بووه، خووی له‌خه‌لکی به‌گه‌وره‌تر ده‌زانیت.

کاتیک که گه‌یشتمه ئەزمیر سه‌یرم کرد خانوه‌که‌م هه‌ر له‌و شوینه‌دا ماوه‌ته‌وه به‌لام، دزه‌کان هه‌ر چیه‌که‌ی تیا‌بوو برده‌بوویان و دراوسێکان له‌وی نه‌بوونی ئیمه‌یان به‌هه‌ل زانیبوو و هه‌وشه‌که‌یان کرد بووه زبڵدان و مشکی گه‌وره له‌خانوه‌که‌ماندا غارغاریتیان ده‌کرد.

جیرانه‌کان کاتیک میان بین، نه‌فره‌تی خوایان ده‌ربری و گوێم لێ بوو ده‌یانگوت ئەمه میسرییه و هه‌موو به‌ده‌بختیه‌کانی ئیمه به‌هۆی میسره‌وه‌یه. من رق و کینه‌ی دراوسێکانم پێ سه‌یر بوو و له‌میوانخانه‌یه‌ک نیشته‌جێ بووم هه‌تا کاپتا چهند کرێکاریک بگرێ و خانوه‌که‌یان پێ خاوین بکاته‌وه.

کاتیک که هاتمه ناو ئەزمیره‌وه زیروپاره‌م نه‌بوو و له‌به‌ر ئەوه‌ی ماوه‌ی سێ ساڵ ده‌بوو له‌وی نه‌ما‌بووم به‌ترس و له‌رزوه به‌ره‌و کۆمپانیاکانی که‌شتیوانی رویشتم چونکه له‌وباوه‌ره‌دا نه‌بووم ئەوان ئەو زیرو پارهی‌م بده‌نه‌وه که له‌و نووسینگانه‌دا به‌کارم خستبوو. به‌لام خاوه‌ن کۆمپانیاکان سه‌رمایه‌که‌ی میان به‌قازانجه‌وه دایه‌وه و بۆم ده‌رکه‌وت له‌ماوه‌ی ئەو سێ ساڵه‌ی که من له‌وی نه‌بوومه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که چهند که‌شتیه‌ک نقوم ببوون، به‌لام زیروپاره‌که‌م له‌جاران زیاتر ببوو.

یه‌کێک له‌به‌ر پرسه‌کانی ئەو کۆمپانیا ده‌ریاوانیانه منی بانگه‌یشت کرد بوۆ مالی خووی و وتی سینۆهه ئەگه‌رچی ئیمه تو‌مان خوۆش ده‌وێت، چونکه ده‌زانین که پزیشکیکی لێهاتوویت و ده‌توانی نه‌خۆشه‌کامان چاره‌سه‌ریکه‌یت، به‌لام ده‌بی

پیت بلیم که گلی سووریا زور رقیان له میسریه کان ده بیته وه، چونکه نهو سه رانه یه که فیرعه ون له ئیمه ی ده ستینیت گه لی زوره. چه ندجار میسریه کانیا ن له سه ر شه قامه کان به ردباران کردوه و لاشه ی سه گ و پشیله یان فری داوه ته ماله کانیا نه وه. له بهر نه وه نه گهر چی ئیمه تو مان خوش ده ویت، به لام نه م بابه ته ت پی راده گه یه نین بو نه وهی ئا گاداری خو ت بی و بزانی که له نه زمیر چو ن ره فتار بکه ی.

من له م قسه یه سه رم سووما، چونکه سی سال له مه وه بهر کاتیک که له نه زمیر ده رویشتم خه لکی له گه ل میسریه کاندا دو ست بوون و چاو یان له داب و نه ریتی میسری ده کرد. هه روه ها ئیمه ش له ته به سی پایته ختی میسر، په پره وی داب و نه ریتی دانیش تووانی سووریا مان ده کرد. کاپتا پشتگیری له وته ی خاوه ن ماله که کرد و کاتیک که له مالی بهر پرسی کو مپانیا که گه راینه وه وتی وا هه ست ده کم گیانه نازار گه یه نه ره کان چوونه ته له شی سربانییه کانه وه، چونکه شیت بوونه و ئیتر حه ز ناکه ن به زمانی میسری بدوین و من نه مرۆ بو نه وهی تینویتییه که ی خو م بشکینم چوومه مه یخانه یه ک بو نه وهی گو زه یه ک ئاوی جو بنوشمه وه، به لام هه ر نه وه نده که زانیان من میسریم منیان ده رکرد و منداله کان به به ردو قه سته قول لییان دام و به دووم که وتن. که زانیم خه لکی نه زمیر رقیان له میسریه کانه چوومه مه یخانه یه کی تر به لام نه م جاره هیچ قسه م نه کرد و قامیشیکم هه لگرت و کردمه ناو گو زه یه کی ئاوی جو و نوشیمه وه^(۱).

دوایی وتی: به لام له لام ناخوش بو چونکه کاتیک که ئاوی جو ده خو مه وه و خو م له نیوان کو مه لیکدا ده بینم، ده بی زمانم به کار بهینم و بدویم، چونکه بو من زور زه حمه ته قسه نه کم. نه گهر چی سه رم دانه وان دبوو و به قامیشه که بیرم ده خوارده وه، به لام گویم لی بوو که خه لکی جنیو به فیرعه ون و میسریه کان ده دن و ده لیتن نه زمیر له رابردوودا شاریکی نازاد بووه و سه رانه ی نه داوه، به لام نه مرۆ هه موو خه لکی نه م شاره ده بی باج بده نه فیرعه ون و نه وه کائمان له

مندالییه وه ده بنه بنده ی فیرعه ونی میسر.

من نه مویترا پییان بلیم که فیرعه ونی میسر له بهر به رزه وه ندی و خیرخوازی خه لکی نه زمیر سه ره رشتی و پشتگیری نه وان ده کات و له رابردوودا بهر له وهی فیرعه ون بیکاته ژیر رکیتی ده سه لاتی خو ی، به در پزایی سال دانیش تووانی سووریا به گزه یه کتردا ده چوون و وه ک کو مه له پشیله یه ک بوونه که کرد بیتیا نه ناو گونیه یه که وه و نه توانن رابکه ن و ناچار په لاماری یه کتری بده ن. سربانییه کان باس له وه ده کهن که نه گهر نه وه ده سه لاتدارانه ی له سووریا دان یه کتر بگرن، هیتیک دروست ده بیت که فیرعه ونیش توانای بهر نه گاری بوونه وه یانی نییه، به لام ئیا نه و رزه دیت که پاشاکانی سووریا بتوانن یه ک بگرن، به دلنیا ییه وه، نا. من که نه مده توانی وه لامیان بده مه وه و توانای بیستی قسه ی نه وانم نه بوو، به په له بیره که ی خو م نوشییه وه و له دوو کانه که هاتمه ده ره وه.

له دوای نه وهی قسه کانی کاپتام بیست جل و بهرگی سربانیم له بهر کرد و له مال ده رچووم و تیگه یشتیم که به نده کم راست ده کات و خه لکی به شپوه یه ک له ناو شه قامه کاندا به رامبه ر به میسریه کان رق و کینه یان ده رده برن که نه وان ناچار ده بوون به پاسه وان وه هاتو چو بکه ن و له گه ل نه وه شدا که خه لکی نه وی میوه و ماسی بو گه نیان تی ده گرتن، به لام که س سه رنجی نه ده دایه من، چونکه من جلکی سربانیم له بهر دابوو. گویم راگرتبوو که بزائم خه لکی له چ شتی نارازین و بیستم هه موویان گله یی و گازنده له و سه رانه یه ده کهن که فیرعه ون له سووریای ده ستینتی. به لام ئاگایان له وه نه بوو که فیرعه ون به شپکی نه و باجه له بهر پتوه بردنی ئیش و کاری سووریا دا سه رف ده کات. هه روه ها نه گهر گه می میسر نه بیت و له ویوه گه نم بو نه زمیر و شاره کانی تری سووریا له که ناری ده ریا نه چیت، خه لکی نه وی له برسان ده مرن.

له گه ل نه وه شدا که ده مزانی خه لکی رقیان له میسریه کانه به لام ده زمانگه کی خو م له ناو خانوه که مدا کرده وه هه ندی نه خوش هاتنه لام. له بهر

ئەوھى كاتىك كەيەكى نەخۆش دەكەوئىت و ئازار پەيدا دەكات كارى بەرەگەزى پزىشكەكەوھ نىبە و لەبرى ئەوھەز دەكات بزائىت كە پزىشكىكى شارەزايە يان نا و ئايا دەتوانى چاكى بكاتەوھ يان نا. بەلام هەندى لە نەخۆشەكان دەرگاي گلەبىيان دەكردەوھ و دەبانگوت ميسر ئەمىرۆ وەك زالووى لى ھاتووه و بەمژىنى خوئىنى ئىمە قەلەو دەبىت. لەكاتىكدا كە ئىمە سال بە سال ھەژارتەر دەبىن و بىيانووى ميسر بۆ سەندنى سەرانە ئەوھىيە كە لەشارەكانى ئىمە سەربازگەيان داناوھ كە ئاسايش بپاريزت، لەكاتىكدا كە ئىمە بەبى ھىزى ميسرېش دەتوانىن ھىمنى و ئارامىي خۆمان بپاريزىن و يەكئىك لەسووكايەتى پىي كەردنەكانىيان ئەوھىيە كە ئىمە ناتوانىن قەلاو بورجەكانى خۆمان چاك بكەينەوھ و قەلاى نوئى دروست بكەين لەكاتىكدا خەرجىي نۆژەن كەردنەوھ و دروستكردنى قەلاى نوئى لەسەر خۆمانە.

ئەگەر ميسر سەرانەى لىمان نەسەندايە ئىمە دەبووئە گەلئىكى بەختەوھرو ھەساوھ، بەلام ميسر وھكو لافاوى كوللە داوئىتى بەسەر سووربادا و فىرەونەكەى ئىوھ دەبەوئىت خوايەكەى خۆى بسەپئىت بەسەر ئىمە، لەكاتىكدا كە ئىمە خواى ئەومان ناوئىت و خوايەكەى خۆمان دەپەرستىن.

من وتم ميسر لەبەر ئەوھ رىگا نادات كە ئىوھ قەلاكانى خۆتان چاك بكەنەوھ و قەلاى نوئى بىنا بكەن، چونكە دەزانئىت ئەم خۆ قايم كەردنە بۆ دژايەتى كەردنى ميسرەو دەتانەوئىت رۆژئىك لەگەل ميسردا بچەنگن. ئىوھ دەلئىن كە لەرابردوودا ئازاد بوونە، بەلام فەرامۆشتان كەردوھ كەبەر لەوھى فىرەونى ميسر سووريا بخاتە ژئىر دەسەلاتى خۆبەوھ، ئىوھ ھەمىشە لەگەل يەكتىرىدا دەجەنگان و پاشاكانتان كە لە ھەر ويلايەتئىك دا سەربەخۆبى خۆيان ھەبە ھەرچىبەكەيان بوستايە لەگەل ئىوھدا دەيانكرد و دەولەمەند و ھەژار لەدەستى ئەوان نالەنالىيان بوو، بەلام ئەمىرۆ، ياساكانى ميسر پشستگىرى لە ئىوھ دەكەن و رىگا نادات پاشاكانى سووريا سەمتان لى بكەن و ھەژارو دەولەمەندەكانتان لە ژئىر

پاراستنى ياساكانى ميسرن.

نەخۆشەكانم دەبانگوت سەتمى پاشاكانى سووريا تۆمەتئىكە كە ميسرېبەكان بۆ ئىمەيان دروست كەردووه، بۆ ئەوھى ئىمە ناچار بكەن كە ئازادبى خۆمان فەرامۆش بكەين و بىبەن بەندەى ميسر، بەلام گرمان پاشاكانى ئىمە زالم بن، خۆ ھەر پاشاي خۆمانن و ئىستاش ھەن و دەست درىژى كەردنى ئەوانمان زۆر پى باشترە لە سەتمى بىيانى، بەلام ئەمىرۆ ھەموومان بووئەتە بەندەى فىرەونى ميسر و ئەو زولم لە ئىمە دەكات بەبى ئەوھى لە ئىمە بىت.

وتم من لە لەشى ئىوھدا ھىچ داخىكى بەندەبى بەدى ناکەم و ئىوھ ئازادن و لە رابردو قەلەوتر بوونە و ئەم قەلەوبىبەتان نىشان دەدات كە باشتر دەژئىن. ئەگەر ئىوھ وەك رابردو بوونايە و ياساى ميسر نەپياراستنايە، بەردەوام كەشتىبەكانى يەكتەرتان دەدزى و دارەكانتان دەپرىبەوھ ھىچ رىبوارئىك لە رىگاكانى سووريا-دا بى مەترسى نەدەبوو، بەلام ئەمىرۆ كەس كەشتىبەكانتان نادزىت و درەختە ميوھدارەكانتان ناپرئىتەوھ دەتوانن بەبى مەترسى لەھەر لايەكى سوورياوھ بۆ لايەكى تر بچن. بەلام سربانىبەكان بەلگەكانى منيان نەدەسەلماند و لەدواى ئەوھى كە چارەسەر دەكران، ديارىبەكەى خۆيان بەرەقەوھ لەبەردەم دادەنا و لەكاتى رۆشستندا دەيانگوت تۆ لەگەل ئەوھشدا كە جلكى سربانىت لەبەردايە ھەر ميسرئىت و ھەموو ميسرېبەك لە ھەرچىگايەك كە بژئىت ھەرستەمكارە و ميسرېبەكى باش بەدى ناكئىت مەگەر يەكئى كە مردبى.

بەھۆى ئەم نەفرەتە گشتىبەى كە خەلكى بەرامبەر بە ميسرېبەكانىيان دەردەبىرې من تىگەبىشتم كە چىتر ناتوانم لە ئەزمىردا بژئىم، چونكە ئەگەر ئەو خەلكە بەتەماى كوشتنىش نەبوونايە، رق و كىنەكەيان ژيانى لەمن تال دەكرد و وەك ئەوھ وابوو كە پىاوئىك لە مالىكدا ميوان بىت بەلام خاوەن مالىكە رقى لىي بىت كە بەم جۆرە ھەوانەوھ لەو مالىدا زۆر زەحمەت دەبىت.

من دارابىبەكانى خۆم لە ئەزمىر وەرگرتەوھ و خۆم ئامادەى گەرانەوھ بۆ ميسر

کرد چونکه له دواى ئه و چند ساله كه به ولاتانى بيگانه دا دهسوورامه وه ناچار بووم بگه ريمه وه بو ميسر و گوزارشتى كاره كهى خوّم به (هورم هه ب)ى فه رماندهى سوپاي ميسر رابگه يه نم كه پتي سپارد بووم له وه زعى سه ربازي پاشاكان و گهلانى تر زانباريي بو كويكه مه وه .

به يانبييه كه له نه زمير كاتيك كه خه لّكى له خه وه هه لسان بيستيان كه شه وى رابردو و سه ربازيكى ميسرييان سه ر بريوه . خه لّكى به م رووداوه به جو ريك له ترسى تووره يي فيرعه ون هه راسناك بوون كه چوونه ماله كاني خو بانه وه و ده رگه يان له خو يان داخست و نه هاتنه ده ره وه . ئه م رووداوه بووه هؤى ئه وهى كه جو ش و خرؤشى خه لّكى له دژى فيرعه ون و ميسرييه كان هتور بيتته وه . به لام من ده مزاني كه ئه و دامركاندنه وه يه كاتيبه وه له دواى ئه وه خه لّكى به رامبه ر به ميسرييه كان رق نه ستورتر ده بن .

هه ر واى ليّ هات و بكوژى سه ربازه ميسرييه كه نه دوژرايه وه و له دواى دوو سى روژ خه لّكى له ماله كانيان هاتنه ده ره وه و ئه م جار ه يان به شتويه كه رقيان له ميسرييه كان هه لگرت كه هيج ميسرييه كه نه يده و پرا به بى چه ك له ماله كهى بيتته ده ره وه و له ناو شه قامه كاندا بسوورپتته وه .

من له بهر ئه وهى جل و به رگى سربانيم له به ردا بوو به بى مه ترسى له مالّ ده رده چووم و هه ندى له شه وه كان بو پرستگه ي (عه شتار) ده چووم و تا هه نديكى شه و له وى ده مامه وه .

شه و يكيان كه له پرستگه ي (عه شتار) ده گه رامه وه ، تووشى هه ندى له سربانبييه كان بووم و به كيّك له وان وتى و ابزانم ئه م پياوه ميسرييه و نه گه ر ميسرى بيت ئيمه ده بى ته ميبى بكه ين بو ئه وهى جار يكي تر نه چيته په رستگه كهى ئيمه وه .

دوايى ليّم نزيك بوونه وه و وتيان ده مانه و يت تو پيشكين بو ئه وهى بزانيان ميسريت يان نا ؟ وتم من له گه لّ ئه وه شدا كه ميسريم ، به لام به زورى ده چمه ئه م

په رستگه يه و تا ئيستا كه س پتي نه و تووم بو ئه م په رستگه يه مه يه ، ئيه بوچى ريگام ليّ ده گرن ؟ سربانبييه كان كاتيك كه وه لامه كهى منيان بيست به تووره ييه وه په لاماريان دام و منيان به عه رزا دا و سه رميان كوتا به زه ويدا به شتويه كه كه له دلى خوّمدا وتم ئه مه دوايىن ساته كاني ته مه نمه . به لام له ناكاودا به كيّك له وان وتى ئه ... ئه م پياوه سينوهه (ابن الحمار)ه و دوّستى پاشاكانى سووربايه . ئه وانى تر كه ئه م وته يه ي ئه ويان بيست منيان به رداو داميتنى جله كانيان به ده مو چاوياندا گرت بو ئه وهى من نه يانبينم و نه يانناسم و به هاوار كردنه وه را يان كرد و من توانيم هه لّبستمه وه و بگه ريمه وه بو مالّ .

۱- باسما ن كرد كه هه موو تو مار كرا وه كاني ئه م كتيبه كه پيوه ندى به ژيان و رتوره سم و بيروبا وه رى گهلانى رابردو وه هه يه ، رووداوى ميژووييه و نه فسانه نييه و ئيه ليره دا ده بخو يتنه وه كه كا پتا بو ئه وهى خو اردنه وه بخواته وه قاميشي ك ده گرتته ده ست و ده يكا ته ناو گو زه ي ئاوى جو كه وه و ده بنو شتته وه و ئه مه له و ميژو وه دا به كارها تو وه چونكه وا ده زانيان كه به قاميش يان قه دى رو وه كى گه نم يان برنج مو دي لي كى تازه يه كه له ئه و روپا وه بو روژ هه لات هاتبى ، له كاتي كدا كه ئه م جو ره نو شينه وه يه چوا ره زار سالّ له مه و به ر له روژ هه لات با و بو وه له و تيه بو ئه و روپا چو وه .

نه خویشی مندالیک

دوو رۆژ دواتر که خه ربکی ناماده کردنی کهل و په لی گه پانه وهه م بووم بۆ میسر، و هیشتا نه خویشه کانم چاره سهه ده کرد، پیاویک به سواری ئه سپه وه، که به خیرایی با ده رۆیی له بهردهم خانوه که مدا وهستا. له میسر و سووریا سواری بوونی ئه سپ باو نه بوو، چونکه ئه سپ گیانه وهه ربکی سهه رکیش و مل هور و قه باره گه وره یه و کاتیک یه کیک سواری ده بیته ههردوو دهستی بهرز ده کاته وه و سواره که بهزه ویدا ده دات. ههه له بهر ئه وه شه که له میسر و سووریا خه لکی له هه موو کاتیکدا سواری گویدر بیژ ده بن که ئازله لیککی بی ئازارو گوپرایه له وه ته نانهت گالیسه که جهنگیبه کانیش گویدر بیژی لی ده به ستن.

کاتیک که ئه سپ به گالیسه کی جهنگیبه وه ده به ستن مه ترسی زیاتر ده بیته و به پرا ده یه ک کیوی ده بیته که راده کات و گالیسه که که تیک ده شکینیت و دانیشتوانی گالیسه که که ده کوژیت. لیخوری نی ئه و گالیسه کانه ی که ئه سپیان پیوه به ستر او ته وه لیته اتوو یبه کی زۆری ده ویت و ده بی یه کیک به رده و ام له سهه ر پشتی دابنیشی و په نجه ی خو ی بکاته ناو کونه لووتی ئه سپه که وه بۆ ئه وه ی ملکه چ بیته.

کاتیک که سه یری پیاوه ئه سپ سواره که م کرد به هو ی جله کانیه وه زانیم که له دانیشتوانی هه ریمی شاخاوی سووریا یه و دوور نه بوو چه ته بیت، چونکه ئه سپ گیانه وهه ری سواری ریگره کان، یان دانیشتوانی چیاکان بوو. پیاوه که بانگی کرد سینۆهه (ابن الحمار) من له ریگایه کی دووره وه و له ولاتی (نامورۆ) وه دیم و پاشای ئه م ولاته که تۆ ده ناسیت مندالیککی هه یه که نه خویش که وتوووه

و به هو ی نه خویشی منداله که یه وه له تووره ییدا وه کو شیر درنده بووه و کهس ناویریت لی بی نزیک بکه ویتته وه. زوو سندوقی که ره سه کانی پزیشکیته هه لگره و به ری بکه وه و له گه ل مندای بۆ ولاتی (نامورۆ) وه ره و کوری پاشاکه مان چاک بکه وه و ئه گه ر دوا بکه وی به م کیرده سه رت له له شهت جیا ده که مه وه و سه ره بی لاشه کهت به سهه ر زه ویدا ده تلینمه وه.

وتم ئه گه ر تۆ سهه رم له له شهت جیا بکه یته وه کوری پاشاکه تان چاره سهه ر نا کریت، چونکه ئه گه ر سهه رم به لاشه مه وه نه بیت، ده سه ته کانم ناتوانن منداله که چاک بکه نه وه. من بۆ هاتن و چاره سهه ری کوری پاشاکه ت ناماده م نه ک له بهر ئه وه ی که له هه ره شه کهت ده ترسیم، به لکو له بهر ئه وه ی که پاشای (نامورۆ) هاویریمه و پیویسته کوره کی چاک بکه مه وه.

پاشای (نامورۆ) ئه وه بوو که بهر له چه ند سال له مه و پیتش که له سووریا بووم ددانه کانیم چاک کرده وه و دوا یی داوای که نیزه جوانه که می کرد و ویستی لیمی بکریتته وه و وه کو باس کرد که نیزه که م پیتی نه فرۆشت و پیتشکه شم کرد. به کاپتام وت پروات و که ژاوه یه ک به کری بگریته و بیهیتیت و له دوا ی ئه وه ی که هینای له گه ل ئه سپ سواره که دا به ری که وتین تا له ده شهت کانه وه تیپه رین و گه یشتیه نه ناوچه یه کی شاخاوی. له و ئ میان له که ژاوه که داگرت و سواری گالیسه که یه کی جهنگیان کردم و ئه و ئه سپانه ی که و ابزانم کیوی بوون گالیسه که کانیا ن به شیوه یه ک به ریوه ده برد که ترسم لی نیشته گالیسه که که وه ک که شتی خوی (ناموون) به ئاسماندا بفریت. من به ترسیکی زۆره وه هاوارم ده کرد به لام ئه وه ی گالیسه که کی لی ده خوری به بی ئه وه ی گو ی بداته ترسانی من به خیرایی لی بی ده خوری و له دوا ی ماوه یه ک که به وشیه یه ریگامان پری گالیسه که که وهستا.

من خویش حال بووم چونکه وام زانی سه فه ره که مان کوتایی پی هاتوووه، به لام میان له و گالیسه که یه هینایه خواره وه و سواری گالیسه که یه کی تریان کردم که

ئەسپى تازە نەفەسى پىتوھ بوو و ديسانەوھ گالىسكەكە بە وزەى ئەسپە بەھىز و كىتوبىيەكانەوھ بەرى كەوت و من ھاوارم دەكرد و دەمگوت ھىواش برون و ھەر كاتىك كە خىرايى گالىسكەكە كەم دەبووھ و دەمتوانى دەستم لە قەراغەكەى بەرىدەم پشتى عارەبانچىيەكەم دەدايە بەرمست، بەلام ئەو بەبى ئەوھى گوتى بداتى و بلتى بوچى بەمست لىم دەدەى ھەر بە خىرايى دەروىيى.

ھىشتا نازانم كە لەو رىگا شاخاوييانە، لە كاتىكدا كە ئەو ئەسپە سەركىشانە گالىسكەكەيان رادەكىشا، چون وەرەنگەراپن و گالىسكەكەمان تىك نەشكاو نەكوژراپن.

بەرلەوھى خور لە ئاسوى روژتاوا نزيك بىيتەوھ لەو ھەرىمە شاخاوييە گەيشتىنە شارىك كە شوورەيەكى تازە دروست كراوى لى بوو و دەروازەكەى داخرا بوو، بەلام كە ئىمەيان بىنى دەروازەيان كەدوھ و گالىسكەكەمان بە ھەمان خىرايىيەوھ كە لە رىگا شاخاوييەكانەوھ دەھات بەناو شەقامەكانى شاردا روشت و لە رىگا ھەندى لە ژن و پىاوەكان سەبەتەى پر لە ميوھيان بەرەللا كەرد و لەترسى گالىسكەكە ھەلدەھاتن و گۆزە پر لە ئاوەكان دەكەوتن و دەشكان.

كاتىك كە لەبەردەم كووشكى پاشاى (ئامورۆ) دا وەستايىن و منيان دابەزاندا بە جوړىك ئەندامەكانى لەشم كوترا بوو كە نەمدەتوانى بەرىدا بروم و بەندەكان منيان بەسەر دەستبانەوھ بردە ناو كووشكەوھ. لەھەشت گۆشە (سووچ) ەكەى كووشك دەيان جوړە چەك و كلكى شىرو پەرى بالندەكانيان بەديوارەوھ ھەلواسىبوو كە گەيشتە ژوورەوھ پاشاى (ئامورۆ) وەكو فېلىك كە بەدەستى راوچى برىندار كرا بى و شالو ببات، بەرەو من ھات.

سەرىم كەرد كراسەكەى درابوو و خۆلەمىشى بەسەر خۆيا كەرد بوو. ھاوارى كەرد ئەى چەتەكان بو ئەوھندە درەنگ ھاتن؟ ئايا بەقەستى خوتان دواخست كە كورەكەم بە نەخۆشىيەوھ بمرى. پاشا ئەوھندە توورە بوو كە تەوقە ئالتونىيەكەى بەدەورى ردىنەوھ بەستبووى كرايەوھ. گالىسكەچىيەكە وتى ئەمرو ئىمە ئەوھندە

بە خىرايى بەشاخەكانەوھ تىدەپەرىن كە بالندەكانىش نە دەگەيشتە ئىمە و تو دەبى مەمنونى ئەم پزىشكە مىسرىيە بىت، چونكە ھەركاتى كە ئىمە خاومان دەكردوھ ئەو بەمست دەيكىشا پىاماندا كە خىراتر بروين و بەشىوھەك دەبىقراپند كە ئەسپەكانمان ھەلدەبەزىنەوھ و بە خىرايى گالىسكەكەيان رادەكىشا. ھىچ بەكىك لە باو باپىرانى ئىمە بە بىريان نايات كە ماوھى نىوان ئەزمىر و ئامورۆ بەم ماوھ كەمە براپىت.

دوايى پاشا منى لەباوھش گرت و ماچى كەردم و دەستى بەگرىان كەرد و وتى: سىنۆھە تو دەبى كورەكەم چارەسەر بەكەيت و من سەلامەتتى كورەكەم لە تو دەووت.

وتم جارى تو بەيئە كورەكەت بىنىم و بزەنم نەخۆشىيەكەى چىيە ئىنجا خەرىكى چارەسەر كەردنى دەبم.

پاشا منى لەگەل خويدا بردە ھۆدەيەكەوھ و بىنىم ئاگردانىكى گەورەى پر لە ئاگرىان لە ژوورەكە داناوھ و منداللىك لە لانكىكدا راکشابوو، بەلام بە جوړىك بە پارچەى خورى پىچابوويانەوھ كە رەنگى مندالەكە رەش ھەلگەراپوو و عارەق لە سەرچاويدا دەتكاپەوھ و بەدەنگى بەرز دەگرىا. من بە بىنىنى مندالەكە بەكسەر زانىم كە ھىچ نەخۆشىيەكى نىيە مەترسىى مردنى لى بەكرىت چونكە ئەگەر لە مردن بوواپە بەو شىوھە ھاوارى نەدەكرد. سەرىكى دەوروبەرم كەرد و بىنىم ژنىكى قەلەو و سپى لە ھۆدەكەدا دانىشتبوو و بە گرپانەوھ سەرى بەزەويدا دەدا و ناسىمەوھ و زانىم كە ئەو كەنيزەيە كە خۆم دابووم بە پاشا. چەند ژنىكى ترىش لە ناو ھۆدەكەدا بوون و ئەوانىش دەگرىان و بىنىم دەموچاوى ھەندىكىان برىندار بوو و پاشان بۆم دەركەوت كە پاشا لىيى دابوون، لەبەر ئەوھى نەياتنوبو مندالەكە ھىور بەكەنەوھ.

بە پاشام وت ئەوھندە بى ھورە مەبە چونكە مندالەكەت نامرىت و من بەرلەوھى چارەسەرى بەكەم دەبى خۆم خاوتىن بەكەمەوھ و لە پىش ھەموو شتىكدا

ئەم ئاگردانە لێرە بێنە دەرەو.

دایکی مندالەکه که له رابردوودا که نیزی خۆم بوو وتی ئەگەر ئاگردانەکه بێنە دەرەو مندالەکه سەرماي دەبیت، وتم نا مندال له ههواي هاوندا سەرماي نابیت. ئاگردانەکه بێنە دەرەو و ئەگەر سەرماي بوو من لێی بەرپرسم. ژنەکه منی ناسیبیوه و بزەخەنەیهکی هات و وتی ئا... سینۆهه؛ ئەمه تۆی... کاتیکی که هاتیتە ژوورەو نه مناسیتیهوه چونکه سهیرم کرد کراسی سربانیت له بەردایه. وتم ئەوهنده به پهله بو چاره سه رکردنی ئەم منالە به پڕی که وتم، که نه متوانی کراسه سربانییه کهم دابنیم و جلی میسری له بهر بکه م. پاشا که هیشتا چاوی به فرمیسک بوو وتی سینۆهه کوره کهم سی رۆژه خواردن ناخوات و هەر چیه که دهخوات دهیهیتیهوه و به شتیه که هاوار دهکات و دهنالینتی که ناتوانم یهک ساتیش ئارام بگرم.

وتم دایه نه کان و بێنده کان بێنە دەرەو و دوايي خۆم شوست و له دواي خاوین بوونه و هم وتم په نجه ره کانی ژووره که بکه نهوه و خۆشم ئەو پارچه خوربانهی که له منالە که یانهوه، پێچا بوو کورمه وه. منالە که که تائه و کاته هاواری ده کرد و دهنالاند، هیتور بووه وه و قاچه ئەستوره کانی خۆی جوولانده وه و سهیرم کرد مندالە که له گه ل ئەوه شدا که ساوا بوو وه کو باوکی قژیکی رهش و زۆری ههیه. هه ندیک لێی ورد بوومه وه که بزانه نه خۆشیه که ی چیه و له ناکاودا ده می د مندالە که که وته وه یادم و ده میم کرده وه و بینیم ددانیکي بچووک له ناو ده میدا رواوه و تیگه یه شتم که نه خۆشیه مندالە که ته نها ددان هاتنه که یه تی.

بانگی پاشام کرد و ددانی مندالە که میم پێ نیشان داو وتم سهیره که، تۆ ته نها بو ئەم رووداوه بی بایه خه ناودارترین پزیشکی سووریات به ئەسپه کتیبیه کان هیناوته تیر و زیاتر له په نجا جار منت خسته بهر مه ترسیی مردن له کاتیکی که هه رکه سی که میک ئەزمونی هه بیت ده زانیت که کاتیکی مندال ددانی دیت بی تا قهت ده بیت و له وانه یه تای لی بیت و ئەو تایه مه ترسیدار نییه، به لām

رشانه وه که ی هۆبه کی سروشتی ههیه، چونکه تۆ و دایکی و دایه نه کان به رده وام شیري چه ورتان کردۆته ناو سکی ئەم منالە وه و ئەویش که نه یه توانیوه ته حه موولی ئەو هه موو شیره بکات، دهرشایه وه. ئیستا به دایکی بلتی کاتیکی که مه مکی ده داتی ئاگادار بیت چونکه له وانه یه مندالە که به ددانی مه مکی بریندار بکات.

ده می مندالە که م له به رده م پاشا کرده وه و ددانه که م نیشانی دا. پاشا کاتیکی که له نه خۆشیه مندالە که ی تیگه یه شت و زانی مه ترسیی نییه له هۆده که دا که وته سه ماکردن و دایکی وتی هه رگیز ددانی وا جوانم له ده می هه یچ مندالیکیدا نه بینوه. کاتیکی که ویستی دووباره منالە که له پارچه کانه وه بئالینتی من نه مه یشت و وتم: کراسیکی که تان بو داپۆشینی ئەو به سه.

پاشا هه یچ به خه یالیدا نه ده هات که منی له ئەزمیره وه بو شتیکی ئەوها بی بایه خ بانگ کرده وه و فرمانی دا گه وره کانی دهریار و هاوړیکانی بین و ددانی منالە که ی ببین و ئەوان له ناکاودا هیرشیان کرده ناو ژووره که وه هه موویان ده یانویست په نجه ئەستووور و پیس و خۆلاوییه کانیان بکه نه ناو ده می مندالە که وه ده ست له ددانی بدن، به لām من به پاشام وت ئەوان دوور بخاته وه، ئەگەر نا منالە که ی به راستی نه خۆش ده که ویت.

له دواي ئەوه ی گه وره کانی کۆشک و هاوړیکانی رۆشتن پاشا وتی: ئەم منالە له پیتلوی چاوه کانم خۆشه ویستترو له هه موو ئەو شتانه ی که من هه مه گرانبه هاتره و چهند شه ویک ده بیت که من به دیار لانکه که یه وه نه نوستومه، چونکه ده ترسام بمریت و له دواي من که س نه بیت که له جیاتی من له ولاتی (ئامورۆ) پاشایه تی بکات.

دوايي دهستی خسته سه ر سه ری من و وتی سینۆهه تۆ نازانی که به بۆنه ی ئەوه ی ئەم باره قورسه ت له سه ر سینهم هه لگرت، چه نده خۆم به قه رزاری تۆ ده زانم. دوايي مندالە که ی نیشان دام و وتی تۆ که ولاتیکی زۆرت بینیه ئایا تا

ئىستا ديوته مندالتىك لەم تەمەنەدا ئەوئەندە جوان بېت. قژە زۆرەكانى كورەكەم لە يالى شېر دەچىت و سكه قەلەوهكەى لە بەرميلچكى بچووك دەچىت و دەست و قاچە ئەستورەكانى وا نیشان دەدات كە لە ئايندەدا وەك من بەهيزو بەقوت دەبېت.

شەو داھات و ھەوا تاريك بوو و چراكانيان ھەلکەردو من كە بەھۆى ئەو سەفەرە بەپەلەو خىرايە پىويستم بە پشودان بوو و نەمدەتوانى گوى لە قسەکردنى پاشا بگرم، پىم وت ئەمۆ لە بەيانىيەو تا نزىكى ئىوارە من لەناو گالىسكەكانى تۆ بە رىگا شاخاوييەكانەو بە خىرايى با دەھاتم و ئىستا لەتاو ماندوتىتيم ھەموو ئەندامەكانى لەشم ژان دەكەن و دەبى نان بخۆم و پشوو بدەم، بەلام تۆ لە جياتى ئەوھى خواردم بەدەتتى و بلىتى جىگايەكى نووستم بۆ نامادە بکەن بەردەوام قسەدەكەى.

پاشا پىكەنى و وتى منىش چەند رۆژتىكە لەتاو خەم و پەژارە نەمدەتوانى خواردن بخۆم، بەلام ئەمشەو دەتوانم تۆلەى رابردوش بکەمەو. دوایى فەرمانى دا خواردغان بۆ بەيتن و بەندەكانى مەرۆ بەرخى برژاوو نانىان بۆ ھىنانى و لەدوای ئەوھى كە تىرم خوارد ھەستم كەرد ماندوويەتبيەكەم كە مەتر بووتەو.

من چەند رۆژتىك لەلای پاشا مامەو و ئەو ديارى گرانبەھى لە زىرو كانزا پىدام و سەرنجەم دا كە ئەو لەچاو جارى پىشوو كە من بينىبووم دەولەمەندتر ببوو. لىم پرسى ئەو سامانەت لە كوتە دەست كەوتووە چونكە جارى پىشوو ئەوئەندە دەولەمەند نەبووى. وەلامى داپەو و وتى سىنۆھە ئەو ژنەى كە تۆ پىت دام سەربەرست بوو و بوو ھۆى دەولەمەندىم.

لەو چەند رۆژدەدا كە من لەلای پاشاى ئامورۆ بووم ژنە خوشەويستەكەى واتە كەنيزەكەى كە من دابووم پىتى بەباشى ميواندارى لەمن كەرد و بۆم دەرکەوت كە ئەو لەگەل ئەوئەندەدا كە قەلەو بوو، بەلام ديسانەو ھەول دەدات خۆى قەلەوتر بکات، چونكە لە ولاتى (ئامورۆ) بە پىچەوانەى مىسر ھەرچەندە ژن قەلەوتر

بېت زياتر پەسند دەكرىت و لەبەر ئەوھە لەو ولاتەدا ھەمووان، تەنانتە مندالەكان ھەندى گۆرانىيان دەوت كە تىايدا باس لە جوانىيە ئەو ژنە دەكراو گويم لى بوو ئەو ئاوازەنە يەك جۆر بوو و چەند وشەيەكيان دەيان جار دووبارە دەكردەو، بەبى ئەوھى لە دووبارەكردنەوھى ئەو بابەتەنە بىزار بن.

پاشاى ئامورۆ ژنى تىشى ھەبوو كە كچى سەرۆكى ھۆزەكان بوون، بەلام تەنھا بۆ دەرپىنى وەفادارى دەچووە مالەكانيان و بە منى وت حەز ناكەم كاتەكانى خۆم لەگەل ئەوانەدا بەسەر ببەم، بەلام لەبەر ئەوھى كچى سەرۆك ھۆزەكان دەبى لەگەلئاندا بگۆنجىم بۆ ئەوھى لە نيوان من و سەرۆكى ھۆزەكان ناكۆكى دروست نەبېت. پاشاى ئامورۆ كە دەيزانى من سەفەرچىكى زۆرم كردوو و ولاتىكى زۆرم بينووە بە پىويستى دەزانى كە لەلای من خۆى ھەلبكىشىت بۆ ئەوھى من تى بگەينەت كە ئەو لە پاشاكانى تر بچووكتر نىيە و لەگەل وەسف كەردنى خۆيدا ھەندى شتىشى پىم وت كە من دلنىام لە دواى ئەوھى لە ولاتەكەى ئەو دەرچووم لە باس كەردنى ئەو بابەتەنە پەشيمان دەبىتەو. بۆ نمونە وتى: بەكرى گىراوھەكانى ئەو پىيان سىپەردراو كە لە ئەزمىر ئازارى مىسرىيەكان بەدن و ئەو شەوھەش كە پەلامارى منيان دابوو، بەدەستى بە كرى گىراوھەكانى ئەو لىم درا، بەلام ئەوان نەياندەزانى كە من سىنۆھەم ئەگەر نا لىيان نەدەدام. ھەروھە ئەو سەربازە مىسرىيەى كە لە ئەزمىر كوژرا پىاوەكانى ئەو كوشتبوويان. پاشا وتى: ئازاردانى مىسرىيەكان لە ئەزمىر ئەوئەندە درىژە دەكىشىت ھەتا مىسرىيەكان واز لە سووربا دەھىتن و دەرۆن ھەروھە دەگوت دانىشتوانى ئەزمىر و بەندەرەكانى تى سووربا لە كەنارەكان، خەلكانىكى ترسنۆك و خۆپارىزن و جگە لە قازانچى خۆيان ھىچ بىرورا و مەبەستىكى تىيان نىيە چونكە ھەموويان مامەلەچىن و لەبەر ئەوھە دەبى پىاوتكى بە جەرگ پىشەوايەتى راپەرىنىكى دژبە مىسر بگرىتە ئەستۆى خۆى و مىسرىيەكان لە سووربا دەر بکات بۆ ئەوھى سووربا بگات بە ئازادى پىشوو خۆى.

وتم بۆچی تۆ ئەوەندە بەرامبەر بە میسراییه کان کینهت له دلدایه، من باوه رناکه م میسراییه کان له گهلانی تر خراپتر بن.

پاشا دهستی به ریشه لووله کهی خۆیدا هینا و تی: من رقم له میسراییه کان نییه، له بهر ئەوهی تۆ میسریت و رقم له تۆش نییه و من له مندالییه وه له کۆشکی فیرعهون بوومه و له میسراییه کانه وه فیری زۆر شت بووم و توانیم له وی فیری خۆیندن و نووسین بیم و رابردوه کانی ژبانی من بهو شیوه یه که ده بیته میسراییه کانم خۆش بویت نه ک رقم لییان بیت، به لام تۆ سینۆه له گهل ئەوه شدا که پزیشکی که و رهیت و زۆر ولاتت بینوه له بهر ئەوهی پاشایه تیت نه کردوه ناتوانی تی بگهیت که له دیدی پاشایه ک یان سه روکی ولاتیک رق و کینه چ واتایه کی هه یه.

پاشا یان سه روکی ولات، له گهل هیچ میلله تیکدا رق و کینه ی نییه و له خۆیدا بهرامبەر به هیچ قه ومی ههستی دوژمنایه تی نییه. به لام کینه له دهستی پاشا و سه روکی ولات هۆکاریکی به هیزه و ته نانهت له چه کیش به هیزتره. دوا بی و تی هه تا خه لکی کینه یان نه بیته ناتوانن ئەو دهستی که شمشیرو نیزه کانیان پی گرتوه به رزی بکه نه وه و ببوه شین. سه روکی ولاتیک که خوی رقی له هیچ گه لیک نییه ده بی کینه له دلای خه لکیدا دروست بکات بۆ ئەوهی بتوانیت به هزی نه فره تی ئەوانه وه دهسه لات به دهست بهینیت و منیش کینه ی میسراییه کان ده خمه ناو دلای خه لکی سوورباوه و ئەوهنده ئەم رق لی بوونه وه یان به هیز ده که م که هه مو که سیکی خه لکی سووربا دلیا بیته له وهی که له میسراییه کان بی به زه بیتره سوو کتر و فیلبازتر له هیچ جیگایه کدا نییه و ده بیته ئەم دوژمنایه تی و رق ئەستوراییه ئەوهنده به تین بیت که هه ر ژن و پیاویکی سربانی به بیستنی ناوی میسراییه کان له شی له رق و نه فره تدا بکه ویتته له رزه و ئیمانی به وه هه بیته که میسراییه کان ترسنا کترین و خوین مژترین و دل ره قترین گه لیکن که له سه ره تای دروست بوونی دنیا دا هاتونه ته کایه وه و له مه و به دواش له وان خراپتر

دروست نابیت. کاتیک که رقی سووراییه کان بهرامبەر به میسر گه یشته ئەم ئاسته، ئەوسا که ئەم دوژمنایه تییه ئەوهنده به هیز ده بیته که ده توانیت کیو بهینیتته له رزه، تا چ بگات به ده رکردنی دهسه لاتداری میسری و سوپا که یان له سووربا.

وتم ئیوه خۆتان ده زانن که وا نییه و ئەوهی ده لیکن له راستییه وه دووره. پاشا و تی راستی ئەوهیه که من ده یخه مه ناو میسکی خه لکی سووربا وه کاتیک که من شتیکم خسته ناو گیانیانه وه، باوه ر ده که ن که ئەو شته حه قیقه ته و به شیوه یه ک باوه ر یان پی به هیز ده بیته که ئەگه هه ر که سی به پیچه وانیه ئەوه شتیکی بلیت ده یکوژن.

من به خه لکی سووربا راده گه یه نم که ئەوان بۆ ئەوه دروست بوونه که به نازادی بژین و نازادی شتیکه که له خواردن و جل و بهرگ و خانوو وته نانهت گیانی مرو قیش بایه خی زیاتره و خه لکی به هوی ئەم راگه یان دنانه ی من ئەم راستییه دهسه لمتین و ئەوهنده باوه ر و خولیای نازادی ده که ویتته میسکیانه وه که ئاماده ده بن له پینا ویدا گیانی خویان به خت بکه ن و هه رکه سیکی که باوه ری به نازادی هه بیته هه ول ده دات خه لکانی تریش بهینیتته ریزه وه و ئەوهنده ی پی ناچیت که له سه رتاسه ری سووربا دا جگه له یه ک بیرو باوه ر هیچ شتیکی تر دروست نابیت که ئەویش بروا گه یشتن به نازادییه و دانیشتوانی سووربا تی ناگه ن که باوه ر یان به شتیکی خه یالی هه یه، چونکه ئەو نازادییه شتیکه که نه ک ته نها گه لی سووربا، به لکو هیچ گه لیکی تر نییه تی، به لکو به هانه یه که که من به هۆبه وه خه لکی سووربا ده خافلینم بۆ ئەوهی خۆم بتوانم له سووربا دا بمینمه وه. ئیوه ش کاتیک که هاتنه سووربا دروشمه که تان ئەوه بوو که به ته مان سووربا نازاد بکه ن و به م دروشمه که له دیدی خه لکیدا رواله تیکی بریقه داری هه بوو، هه موو دانیشتوانی سووربا تان کرد به بنده ی خۆتان و ئیستا باجیان لی ده ستین.

وتم ئايا تۆ باوهرت به ئازادی نییه .

وتی نا و چونکه تۆ پزیشکیت ناتوانی له وه تیبگهی که هیچ دهسه لاتداریک باوهری به ئازادی نییه به لکو به و دروشمه خه لکی فریو دهدهن بۆ ئه وهی خویمان بتوانن حوکم بکهن . من خه لکی سووریا و اتیده گه یه نم که پیوسته ئازاد بن و به ئازادی ناگهن هه تا ئه و کاتهی که له دژی میسر یه ک دهگرن و کاتیک که میلله تی سووریا یه کیان گرت و به باوهری خویمان گه یشتن به ئازادی ، بی ئاگان له وه که ئه وان ئه و ئازادییه یان بۆ من ره خساندوه که بتوانم فه رمانه و اییان به سه ردا بکه م و ئه وان ده بی وه کو هه میشه زه حمه ت بکیشن و سه رانه بده ن و به کورتی له رابردو ودا میسر ئه و سه رانه یه ی لی ده سه ندن و له دوای ئه وه من لیانی ده ستینم و به رده وام پییان ده لیم که ئیوه له هه موو گه لانی تری ئه م دنیا یه به خته وهر ترن . چونکه ئازادن و ئه وانیش به و دروشمه خه یالییه دلخوش ده بن .

سینۆهه تۆ ئه وه نازانیت که میلله ت وه کو میگه لیککی مه ر وایه و ده بی به شتی که وه خه ربکیان بکه ییت بۆ ئه وهی بتوانی فه رمانه و اییان به سه ردا بکه ییت و یه کیک له باشتین هۆکاره کانی سه رگه رم کردنی خه لکی ئه وه یه که پییان بلتی ئیوه ئازادن و بۆ ئه وه دروست بوونه که له ئازادیدا بژین و خه لکی له به ر ئه وهی ره شوکین ، هه ر چیه ک بیستان ده یسه لمین و به راستی ده زانن . به گشتی ده بی ئه وه نده ئه و با به ته به گوپی خه لکیدا بخوینینه وه هه تا له روحیان و له باوهریاندا ده چه سپیت .

وتم ئايا ده زانی قسه کانی تۆ چه نده ترسناکه و ئه گه ر فه رمانده ی میسر بزانییت که تۆ چ مه به ستیکت هه یه گالیسه که جه نگیه کانی خوپی ده نی ریته ولاته که ت و ئه م شاره ویران ده کات و تۆش ده سگیر ده بی و سه ر به ره و خوار له سیداره ت ده ده ن . یان ده تبه نه **ته به س** و له وی به داره وه ت ده که ن .

پاشا وتی فییره و نی میسر باوهری به من هه یه چونکه (خاچی ژیان)ی^(۱)

پیداوم و من په رستگه یه کم بۆ خوا یه که ی دروست کردوه و ئه و زیاتر له هه ندی له سه رداره کانی خوپی باوهری به من هه یه ، ئیستا وه ره برۆین شتیکت پی نشان بده م که له لات سه یر بییت .

به یه که وه به ری که وتین و ئه و منی به ره و شووره ی (دیوار) شاره که برد و سه یرم کرد پیاو تکیان له بان دیواره که وه سه ره و ژیر هه لواسیوه . پاشا وتی ئه م پیاو هی که ده بیینی میسرییه و ئه گه ر گومانته له ره گه زه که یدا هه یه سه یری خه ته نه که ی بکه بۆ ئه وهی شکته نه مینی .

پرسیم بۆچی ئه م میسرییه به ده به خته تان هه لواسیوه ؟

وتی ئه م پیاو ه باج وه رگری فییره ون بوو و هاتبووه ئیره که داوای سه رانه مان لی بکات و ده یگوت چه ند سالیته باجتان داوختوووه ده بی خه راجی ئه و چه ند ساله بده ن .

وتم تاوانی کوشتنی ئه م پیاو ه بی چاره یه به گه ردنی تۆوه ده بییت و تۆ گرفتاری سزایه کی سه خته ده بییت ، چونکه له میسر ده توانی گالته به هه موو شتیکت بکه ی جگه له باج وه رگری فییره ون که پیسپیردراوی وه رگرتنی باجه .

پاشا پیکه نی و وتی من به جو ریک پیلانه که م دارشتوووه که فییره ون له جیاتی ئه وه ی لیم تووره بیته ده ستخوشیشم لی بکات که ئه م فه رمانبه ره گه نده له م به سزای خوپی گه یاندوووه . چونکه زیاتر له ده له وه م بۆ ده سه لاتداریانی میسر ناردوووه که له سه ربان نووسیومه که ئه م پیاو ه له دوای ئه وهی هاتوووته سووریا له ولاته که ی مندا ده ست درژیی کردوووته سه ر ژنان و جنیوی به خوا یه کانی سووریا داوه له په رستگه که ی ئیمه دا کرداری ناشیرینی تریشی کردوووه و له یاساکانی ئیمه نو سراوه که ئه گه ر پیاو یک به بی ره زامه ندیی ژنه که به زۆر له گه لیدا کو بیته وه ، یان جنیو به خوا یه کان بدات ، یان له په رستگه کاری پیس و پۆخل بکات ده بی بکو ژریت .

هه رچه نده زیاتر له گه ل پاشای (ئامورۆ) دا گفتوگۆم ده کرد له دیدمدا زیاتر له

(هورم هه ب) ی فهرماندە ی سوپای میسر دهچوو، که منی راسپاردبوو زانیاری له ولاتانی ترهوه بو کۆ بکه مهوه و جیاوازییهک که ئەم دووانه له گهڵ یهکتربیدا ههیان بوو ئەوه بوو که پاشای ئامورۆ له (هورم هه ب) به ته مه نتر و فیلبازتر بوو، چونکه پاشای ئامورۆ له ولاتی کدا پاشایه تیبی دهکرد که له کۆنهوه دهسه لاتدارانی ئەوی بهرهوام له گهڵ پاشاکانی تری سووربادا به شه ر دههاتن و ئەوانیان دهکوشت، یان خۆیان دهکوژران و ناکۆکی و دژایه تیبی هه میشه یی له گهڵ دراوسێکاندا، ئەم جوړه پاشایانه له هونه ری سیاسه تدا شاره زاتر و به ئاگاتر دهکات.

له گهڵ ئەوه شدا که پاشای ئامورۆ فیلبازتر و لیها توتر دههاته بهرچاو به لام من له و باوه رده دا نه بووم که توانای پاشایه تی کردنی به سه ر سووربادا هه بیته. پیم وت تۆ ئەگه ر چی له مندالییه وه له میسر ژیاویت، به لام له بهر که م ته مه نیت نه تتوانیوه هه ست به گه وره یی و دهسه لاتنی فیعه ونی میسر بکه یت چونکه فیعه ون سامانیکی زۆری هه یه و ده توانیت سوپایه کی گه وره به ره و ولاته که ت بنی ریت و ئەم سه رزه مینه ویران بکات و تۆ نابیت به دهسه لاتنی خۆته وه بنازی و ایزانی که ده توانی له گهڵ فیعه ونی میسر دا رکه به ری بکه یت. کاتی که کیسه یه ک به رۆن چه ور ده که ن و دوایی کونه کانی ده گرن و هه وای تی ده که ن کیسه که ده ئاوسج و خاوه نه که ی وا ده زانیت که شتیکی گه وره ی له ده ست دا به. به لام که کیسه که کون ده که ن بایه که ی به تال ده بیته وه ده گه ریته وه دۆخی یه که م. تۆش ئیستا وه ک کیسه یه ک وای که هه وایان تی کرد بیت و هه رئه وه نده کونیکت تی بکه ن یه کسه ر فس ده بیته وه.

پاشا پێی که نی و روو که شه ئالتونییه کانی ددانه کان ده رکه وت وتی من ئەگه ر چی کیسه یه کی پر له هه وام، به لام هاو په یمانی به هیتزم هه یه که پاشاکانی بابل و (هاتی) ن، که بو درکردنی میسر له سووریا هاو کاریی من ده که ن.

وتم فربوی هاو په یمانی تیبی پاشاکانی بابل و هاتی مه خو چونکه چه قه ل له وه یه

بو راوکردنی ئازهلانی تر له گه ل شیردا یه ک بگریته به لام له دوای راوکردنی نیچیر باشتربینی گۆشته که شیر ده بخوات و چه قه له که ته نها ریخۆ له و گه ده ی بو ده مینیتته وه. ئەم دوو پاشایه ش که بو درکردنی میسر له سووریا له گه ل تۆدا هاو په یمانن، مه به ستیان ئەوه نییه که تۆ بیته پاشای سووریا. به لکو ده یانه ویت ولاتی سووریا داگیر بکه ن و تۆ به س ولاتی ئامورۆت بو ده مینیتته وه، ئەویش ئەگه ر بو ت بمینیتته وه.

پاشا زۆر پێی که نی و وتی سینۆهه من چه ز ده که م که وه کو تۆ فیتری زانست بیم و بیمه زانا و وه کو تۆ بو ولاتانی تر بچم بو ئەوه ی فیتری زانستی ئەو ولاتانه بیم به لام له بهر ئەوه ی که ده بیت ولاته که ی خۆم به پرتوه بیم ده رفه تی سه فه رکردن بو ئەو جیگایانه م نییه.

ئەو گفتوگۆبانه ی که له گه ل پاشای ئامورۆ دا کردم منی تینگه یاند که هه رچی زووتر له ولاته که ی ئەو بگه ریتمه وه باشته ر، چونکه ئەگه ر فیعه ونی میسر به ته مای تۆ له سه ندنی باج وه رگه رکه ی خۆی بیت له شکرکیشی ده کات بو ولاتی ئامورۆ و له دوای هاتنی سوپای میسر بو ئامورۆ بوونی من له و ولاته دا باش نییه و له وانه یه پاشای ئامورۆ له تاو رق لی بوونی میسر یه کان من بکوژیت. له بهر ئەوه رۆژی دوایی به پاشام وت ماوه یه که میوانی تۆم و نامه ویت له مه زیاتر له میوانداری کردنه که ت که لکی ناره وا وه ربگرم و ئەگه ر که ژاوه یه کم بو ئاماده بکه یت ده گه ریتمه وه ئەزمیر و له ویش نامیتمه وه، به لکو ده گه ریتمه وه بو میسر، چونکه له ئاره زووی خواردنه وه ی ئاوی نیلم.

من به راستیم بوو چونکه ده بوایه بو میسر بگه راما یه ته وه و ئاکامی لی کۆلینیه وه کانی خۆم به (هورم هه ب) رابگه یه ندایه.

پاشا وتی بالنده یه ک که هیلانه دروست ناکات هه رگیز فکری ئاسوده نابیت و تۆ له دوای سوورانه وه ت له ولاتان، وا باشته ر که واز له جیهانگه ردی به یینی و له م ولاته دا نیشه تبه جی بی و ئەگه ر چه زت له مانه وه بیت له م شاره دا خانویه کت

(۱) له سه‌رده‌می سینۆهه‌دا لغاوی ئەسپ دانەهینرا بوو که به‌هۆبه‌وه ئەسپه‌که ملکه‌چ بکه‌ن له‌به‌رئوه په‌نجە‌ی خۆیان ده‌خسته کونی لووتیه‌وه که گوترایه‌لی بکه‌ن - وه‌رگێر-

بۆ دروست ده‌که‌م و یه‌کیک له‌ کچه‌ جوانه‌کانی ئەم شاره‌ت ده‌ده‌می که بیکه‌ی به‌ هاوسه‌ری خۆت.

من به‌گالته‌وه وه‌لام دایه‌وه ئامورۆ ناخۆشترین ولاتی جیهانه و ژنه‌کانی ولاتی تو‌بۆنی بزنی به‌سال‌اچوویان لی دیت و چه‌ز ناکه‌م له‌م ولاته‌دا بمینمه‌وه و له‌گه‌ل ژنی‌کدا بژیم که بۆنی ناخۆشی لی دیت. جگه‌ له‌مه‌ش ماوه‌یه‌که له‌میسر دوور که‌وتوو مه‌ته‌وه و بی‌ری ولاته‌که‌م ده‌که‌م و ده‌مه‌و‌یت بگه‌رێمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی گویم له‌ ده‌نگی مرای و قازه‌کانی که‌ناری نیل بیت و له‌به‌ر سی‌به‌ری دار خورماکانی میسر دابنیشم و گوئ بیستی گۆرانی مه‌له‌وانه‌کانی رووباری نیل بم و هه‌تاوی گه‌رمی میسر له‌ هه‌شم بدات و دوایی بچم بۆ خانه‌ی ژیان و زانیاریه‌ پزیشکیه‌که‌ی خۆم به‌ قوتاییه‌ گه‌نجه‌کانی ئه‌وی رابگه‌یه‌نم بۆ ئه‌وه‌ی بایه‌خی زانستی خانه‌ی ژیان پارێزراو بیت که به‌رده‌وام گه‌وره‌ترین قوتابخانه‌ی پزیشکی جیهان بووه.

پاشا وتی ئەگه‌ر چی چه‌ز ناکه‌م لێره برۆی به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌زت به‌مانه‌وه نییه‌ که‌ژاوه‌یه‌کت بۆ ئاماده‌ ده‌که‌م و چه‌ند سه‌ری‌زیکت له‌گه‌لدا ده‌نێرم که تو‌ بگه‌یه‌ننه ئه‌زمیر، چونکه‌ رق و کینه‌ی سریانیه‌کان به‌رامبه‌ر به‌ میسریه‌کان به‌را‌ده‌یه‌ک په‌ره‌ی سه‌ندوو که له‌وانه‌یه له‌ ریگا بتکوژن.

من که نه‌مه‌ده‌توانی جارێکی تر به‌و گالیسه‌که جه‌نگیانه سه‌فه‌ر بکه‌م به‌ که‌ژاوه له‌ پایته‌ختی (ئامورۆ) وه‌ گه‌رامه‌وه‌وه سه‌ری‌زانه‌کانی ئه‌و منیان گه‌یاند هه‌ر ئه‌زمیر.

له‌گه‌ل گه‌یشتم بۆ ئه‌زمیر یه‌کسه‌ر به‌ کاپتام وت زوو ئەم خانووه‌ی که لێره هه‌مانه بی‌فرۆشه، چونکه له‌مه‌وه به‌دوا ئه‌زمیر و سووریا بۆ ئیمه‌وه بۆ هه‌ر میسریه‌کی تر مه‌ترسی هه‌یه‌وه ده‌بی بگه‌رێنه‌وه بۆ میسر.

گه رانه وه بۆ میسر بۆ بینینی هورم هه ب

من باسی سه فه ره که م له کاتی گه رانه وه م بۆ میسر ناکه م و ته نها ئه وه نده ده لیم که کاتی که شتییه که که وه ته ری هه رچه نده که له میسر نزیکتر ده بوینه وه، زیاتر هه ستم به بی سه بری ده کرد و ئۆقره م نه ده گرت و به رده وام له سه ر رووی که شتییه که پیاسه م ده کرد، چونکه به په له بووم زووتر بگه مه میسر و کاتی که که شتییه که مان له شاره کانی که ناری سووریا له نگه ری ده گرت، له باره ی وه زعی ژیان و نه ریتی دانیشتووای لی کۆلینه وه م نه ده کرد له بهر ئه وه ی ماندوو بووم و ته نانه ت رهنگی کی وه کانی سووریا شم به لاه سه بر نه بو که له کاتی ئا و ابوونی خۆردا رهنگی ئه رخه وان بیان ده گرت.

له سووریا وه زعی به هار هاتبوو و په ره سیلکه کان ده فرین و ده یانجریواند و کاتی که له شاره کانی که ناری ده ریا ده وه ستاین دهنگی ئه و بالئدانه مان له بان سه رمانه وه ده بیست.

کاهینه کانی خوای به عمل (خوای سووریا) به بۆنه ی هاتنی به هار له پرستگه کاندای هاتبوونه ده ره وه و له کۆلانه کاندای ده یاننه راند و ده موچاویان ده رووشاند و له دوایانه وه ژن و کچه گه نجه کان هه ندی گالیسکه یان راده کیتشا که خه لکی ده بوایه دیارییه کانی خۆبان بکر دایه ته ناویه وه و پیشکه شی خوای (به عمل) یان بکر دایه. به لآم هه موو ئه مانه له دیدی مندا که ده مه ویست بگه ریمه وه بۆ میسر بی بایه خ بوو و هه زم نه ده کرد جارێکی تر ئه و دیمه نانه بینمه وه، چونکه له رابردوودا بینیبووم.

وه زعی من له و کاته دا که به ره و ولاته که م ده چوومه وه، وه ک زانیه ک و ابو که

عاشقی ژنی که بیت و ده زانیته که ده بی بۆ چاوپیتکه وتنی ئه و ژنه بچیت، یان ژنه که بیت بۆ مائی زاناکه و ئه ویش نه توانی لاپه ره کانی پاپیرو س (کاغه زی میسری که له جو ره گیایه ک دروست ده کری) هکه ی بخوینیتته وه و ئه گه ریش بیخوینیتته وه هیه چ له و زانستانه ناگات که له سه ر کاغه زه که نووسراوته وه، مه گه ر ئه وه ی که ژنه که بینیت و دوایی به میتشکیکی سافه وه خه ربکی خویندنه وه بیت.

منیش به بۆنه ی ئه وه ی که ده مزانی بۆ میسر ده پرۆم و ولاتی خۆم ده بینمه وه له سه برکردنی دیمه نی شاره کانی سووریا و داب و نه ریتی خه لکه که ی بیزار بووم. ده مه ویست خۆم بگه یه ئمه وه ته بهس و له سه ره تای شه وه وه له کۆلانه کانی شاردا پیاسه بکه م و به به رده م خانووه قوره کانه وه تیپه پریم و سه بری ئه و ناگردانانه بکه م که له به رده م خانووه کاندای دانراون و ماسیی له سه ر ده برژین و به هه ناسه ی قوول بۆنی ئه و ماسیی هه لثم و باده ی (شه راب) ی میسر بخۆمه وه و له سه ر زمانم تامه که ی بچیرم و به ئاوی رووباری نیل که بۆنی قورولیتته ی لی دیت خۆم تیر ئا و بکه م، هه رچه نده له لای من ئه و ئاوه بۆنی خۆشه.

ده مه ویست زووتر بگه مه میسر بۆ ئه وه ی به سه ر ئه و پاپیرو سانه دا پرۆم که له که ناره کانی نیلدا ده رویت و له ژیر هه نگاوه کانی پیمدا ههستی پین بکه م و بۆنی گو له کیویه کانی که ناری نیلم بکر دایه و له کاتی که که خۆر هه لدیت و له کۆله گه (دینگه) ره نگاوه رنه گه کانی په رستگه ی (ئاموون) ده دات ستایشی دره و شان وه ی ره نگه کانی بکه م.

له گه ل ئه وه ش، که له شاری ته بهس وه کو پیشتر باس کرد به ده بخت ببووم، به لآم به سه رچوونی کات ئه و به ده بختیییه ی به توژی فه رامۆشی دا پۆشیبوو و له و کاته دا که ده گه رامه وه خۆم نه به به ده بخت ده زانی و نه به به خته وریش، به لکو دردی نیشتمیانم هه بوو و ده مویت پرۆم و خۆم له و جیگایه دا که چاوم تیا دا هه لهنابوو و گه وره ببووم و خۆم تیا ناسیبوو به بینم.

کاتیک که گه یشتینه که ناری زوی سینا له گه لّ نه وه شدا که ورزی به هار بوو به لامّ نهو بایه که له وشکانییه وه بو دهریا دههات له دهموچاومان دهکوت و دهیسو تانده وه، چونکه بیابانی سینا یه کیکه له جیگا گهرمه کانی جیهان.

له پاش نهو هی ماوه یه که به درپژایی که ناره سووره کانی سینا به سه ر دهریادا رویشتن، گه یشتینه جیگایه که رهنگی دهریا زهرد بوو و لهوئ مه له وانه کان گۆزه یه کیان خسته ناواوه که وه که به گورس به ستبوویانه وه له دواي نهو هی پر بوو هه لیان کیشایه وه من لهو ناوهم خوارده وه ههستم کرد که تاراده یه که شیرینه و تامی ناوه لیتاوییه که هی نیلی دها چونکه ناوی شیرین و لیتاوی نیل کاتیک که دپته ناو ناوی سویری دهریا وه ماوه یه که له سه ری دهمینیتنه وه به لامّ تیکه لی ناوه که نابیت.

نهو رۆژه کاتیک که له ناوی نیلم نۆشیه وه به کاپتام وت نهو ناوه له چپژی مندا له باشرین شه رابه کان به تام تره، به لامّ کاپتا وتی ناو له هه موو شوتنج هه ر ناوه نه گهرچی له ناو رووباری نیلیشدا بیت و ناتوانیت جیگای شه راب بگریته وه. وتم من له بهر نهو خواردنه وه نهو ناوهم پین خوشه، چونکه ده زانم که گه یشتوینه ته وه میسر.

کاپتا وتی: هه ر کاتی که خوّم له یه کنی له مه یخانه کانی **ته بهس** دا بینیه وه و بینیم که گۆزه یه کی ناوی جویان له به رده مم داناوه و له کاتی خواردنه وه پیدا دنکه جو نایه نه ناو ده مه وه، نهو ساکه دلنیا ده بم که گه یشتوومه ته میسر. چونکه له دهره وه میسر کهس توانای دروست کردنی بیرهی نایابی نییه و نهوان به شیوه یه که دروستی ده کن که مروّف ده بی له پیتشا بیپالیوی بو نهو هی دنکه جو یه کانی ناوی فری بدات و دوايي بینوشیتنه وه.

به لامّ گریمان خوّمان له میسر، بینیه وه، من لهو باوه رده دا نیم که گۆرانکاریه که له وه زعی ژیا نی مندا رووبدات، چونکه من هه ر به نده بوومه و چ میسر و چ جیگایه کی تر بو من هه ر یه که.

و تم کاپتا سه فهره دوورو درپژه کافان توی بی باک کردو وه به جو ریک ده دویی که جاری وا هه یه له بیرت ده چیت که به نده ی منی و به شیوه یه که وه لامم ده ده یته وه که هه ر که سی بیستی و ده زانیت مافی خو ته له گه لّ مندا ده مه ته قی بکه یت و نه گه ر له میسر بوینایه دار حه یزه رانیکم له که ناری نیل لی ده کرده وه و چند داریکم ده کیتشا به شان و ملتا و نهو کاته تو تیده گه یشتی که به نده ی و مافی نهو هت نییه له گه لّ ناغاکه ی خو تدا ده مه ته قی بکه یت.

کاپتا دهسته کانی به نه ژنویه وه ناو داچه مییه وه وتی گه وره م تو هه م پزیشکی و هه م وته بیژیکه هونه رمه ندیشی، چونکه ده زانی که له هه ر کاتیک دا چ وشه یه که به کار به ینی و نهو هی ئیستا وتت منی خسته وه بیر لیدان گۆچان و دار حه یزه ران و به یادی هینامه وه که لیدان به گۆچان و دار حه یزه ران، زیاتر له ناوه لیتاوییه کانی رووباری نیل و دهنگی مراوی و قازه کان و بوئی ماسیی سووره وه کراو و عه تری بوخووری په رستگه کانی **ته بهس**، پیناسه و نیشانه ی میسر، چونکه هه زاران ساله که له م ولاته به نده کان به گۆچان و دار حه یزه ران ته منی ده کرین و به هیزی نه م دارانه یه که له میسر دا هه موو شتی له جیگای خویدا ماوه ته وه و کهس زیاتر له به ره که ی خو ی پی رانا کیشیت و له گه لّ نهو ه شدا که هه زاران ساله میسر هه یه، به لامّ هیچ شتیک گۆرانی به سه ردا نه هاتو وه و ئیستا، که ده بی به دار حه یزه ران دارکاری بکریم، دلنیا بووم که گه یشتوومه ته میسر و سه رده می سه فهره درپژه کافان که تیایدا زور شتی سه یرم بینی، به سه ر چوو ... نا ه ... نه ی دار حه یزه ران ... خوایه کانی میسر به ره که تت تی بخن، چونکه ده توانی هه موو که سی له سه ر جیگای خویدا دابنیشیتنه وه نه هیلای که کهس له سنووری خو ی زیاتر پی رابکیشیت.

له دواي نه م قسه یه کاپتا به هو ی کارتی کردنی زوره وه که وته گریان و دوايي به ره و سووچیکه که شتییه که رویشت و لهوئ نووست و تا نهو کاته ی که که شتییه که مان گه یشته ناو به نده ر کاپتا هه ر نووستبوو.

کاتیک که کهشتی چووه ناو رووباری نیلهوه و له‌ناو به‌نده‌ردا وه‌ستا چاوم به باربه‌ره میسریه‌کان که‌وت که تهنه‌ها سوخمه‌به‌کیان له‌به‌ردا بوو و ریشیان تاشیبوو و له‌و کاته‌دا هه‌ستم کرد که چهند رقم له‌جل و به‌رگی درتیز و ردینی لوولی سریانیه‌کانه.

له‌سووریا ژن و پیاو قه‌له‌و بوون، به‌لام ئەو کاته‌ی که چوومه‌وه میسر بینیم ژن و پیاوه میسریه‌کان قه‌د باریک بوون و له‌شیان به‌هۆی به‌زو چه‌ورییه‌وه قه‌له‌و نه‌ببوو. تهنانه‌ت بۆنی عاره‌قه‌ی له‌شی باربه‌ره‌کانیشم له‌لا خوۆش بوو و له‌و کاته‌ی که ناوی من و کاپتایان نووسی کاپتا خوۆی به‌خه‌لکی سووریا نووسی بۆ ئەوه‌ی که‌س ئازاری نه‌دات (چونکه به‌نده‌یه‌کی هه‌له‌هاتوو بوو). ئیمه له‌که‌شتیه‌که دابه‌زین و من جل و به‌رگه خورییه سریانیه‌که‌م داکه‌ندو کراسی که‌تانیه میسریم له‌به‌رکرد.

له‌پاش ئەوه‌ی که دوو روژ له‌به‌نده‌ر پشوومان دا سواری که‌شتیه‌که بووین که به‌ره‌و **ته‌به‌س** ده‌رویشت و له‌وه به‌دوا سه‌فه‌ره‌که‌مان له‌سه‌ر ناوی نیلدا ده‌ستی پێ کرد. ئیمه که ماوه‌یه‌که بوو دیمه‌نه‌کانی میسرمان نه‌بینیبوو له‌به‌یانیه‌وه تا ئیواره له‌سه‌ر که‌شتیه‌که سه‌یری که‌ناره‌کانی راست و چه‌پمان ده‌کرد و به‌دیتنی گوندنشینه ره‌ش و رووته‌کان که به‌گایه‌کانی خو‌بان جووتیان ده‌کرد و هه‌روه‌ها به‌بیستنی ده‌نگی قاز و مراوی و حاجی له‌ق له‌قه‌کانی چێژمان وه‌رده‌گرت.

هه‌ر کاتیک که که‌شتی له‌یه‌کێک له‌که‌ناره‌کانی رووباردا ده‌وه‌ستا، کاپتا به‌کسه‌ر داده‌به‌زی و خوۆی ده‌گه‌یاند هه‌بخانه‌یه‌که و گۆزه‌یه‌که به‌یره‌ی میسریه‌ی ده‌نۆشیه‌وه‌وه ئەو شتانه‌ی که له‌ولاتانی تر بینیبوو بۆ کریکاره‌کانی ده‌گێراهه‌وه که له‌مه‌بخانه‌که‌دا بوون و ئەوان به‌جوړیک له‌قسه‌کانی کاپتا سه‌ریان ده‌سوورما که په‌نایان ده‌برده به‌ر خواجه‌کانی میسر.

هه‌رچه‌نده زیاتر له **ته‌به‌س** نزیک ده‌بوینه‌وه، دانیشتوانی ئەمه‌به‌ر و ئەوه‌ری نیل زیادی ده‌کرد و له‌نزیکه **ته‌به‌س** به‌شی‌وه‌یه‌که زه‌وی و زارو گونده‌کان

به‌یه‌که‌وه نووسابوون که وه‌ک ئەوه بوو به‌نیوان دوو شاردا تیپه‌رین که یه‌کێکیان له‌وشکانیه‌ی لای راست بێ و ئەوه‌ی تریان که‌ناری لای چه‌پ. له‌و کاته‌دا له‌لای روژه‌ه‌لاتی نیله‌وه سی چیا ده‌رکه‌وت که ده‌تگوت سی پاسه‌وانی هه‌میشه‌یه‌ی شاری (**ته‌به‌س**)ان و دوایی دیواره به‌رزه‌کانی شارو په‌رسته‌گی گه‌وره‌ی (ئاموون) و بینا‌کانی ده‌وره‌به‌ره‌و ده‌ریاچه‌ی پیروژ ده‌رکه‌وت.

کاتیک که شاری مردووه‌کانم له‌لای روژئاوادا بینی پیتی دل‌گران بووم، باسم کرد که شاری مردووه‌کان جینگایه‌که که مردووه‌کان له‌دوای مۆمیاپی کردن له‌وی ده‌نیترین و ئارامگی هه‌موو فی‌عه‌ونه‌کان و شازنه‌کانی میسر له‌وی بوو و گل‌کو سپیه‌کانیان له‌دوره‌وه ئەدره‌وشایه‌وه و له‌به‌رده‌م هه‌ریه‌که له‌گۆری شازنه‌کانی میسر داریان چاندبوو و له‌وه‌ری به‌هاردا (ئەو وه‌زه‌ی ئیمه تیایدا گه‌راینه‌وه میسر) ئەو دره‌ختانه گۆلیان ده‌رده‌کرد.

هۆی دل‌گران بوونه‌که‌م له‌کاتی بینینی شاری مردووه‌کان ئەوه بوو که به‌بیرم هاته‌وه دایک و باوکم له‌ناو پی‌ستیه‌کی گاهه‌نزیک ئارامگی به‌کی له‌فی‌عه‌ونه‌کان ئارامیان گرتبوو، چونکه له‌به‌ر ئەوه‌ی گۆره‌که‌یانم به‌هۆی خو‌شه‌ویستی ژنیه‌کی ته‌ماح کاره‌وه فرۆشتبوو نه‌متوانی بوو له‌گۆره‌که‌ی خو‌باندان بیاننیزم یان گۆریکی نو‌ییان بۆ بکرم بۆ ئەوه‌ی له‌و دنیا بێ جینگا نه‌بن.

له‌لای باشوور، له‌و شوینه‌ی که رووباری نیل پی‌چیه‌کی فراوانی تی ده‌که‌ویت کۆشکی فی‌عه‌ون له‌نیوان دره‌خته سه‌وزه‌کانه‌وه به‌ره‌نگیه‌کی زی‌ترین ئەدره‌وشایه‌وه‌وه من بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که ئایا (هورم هه‌ب) فه‌رمانده‌ی سوپای میسر هه‌شتا له‌و کۆشکه‌دا نیشته‌جیه‌ی یان نا.

ئەو کاته‌ی که له‌میسر ده‌رویشتم ئەو پیاویکی به‌ده‌سه‌لات بوو و له‌فی‌عه‌ونه‌وه نزیک بوو، به‌لام که‌س له‌پیشه‌هاته‌کانی قه‌زاو قه‌ده‌ر ئاگادار نییه‌و نازانیت ئایا پیاویک که ئەم‌رو له‌پاشاوه نزیکه سه‌به‌ینیش ئەو نزیکیه‌ی ده‌مینیت یان نا.

که شتییه که مان له داره را (اسکله) ی دابه زینی بندهری **ته بهس** له نزیک نه و گه ره که ی که تیایدا گه و ره ببووم را و دستاو له و کاته دا وهک نه و و ابو که مندال بم و خوم له نیوان دیمه نه همیشه ییه کانی سه رده می مندالیمدا ببینمه وه. له به یاد هینانه وهی یاده و هرییه کانی سه رده می مندالی و لاویم هم خوشحال بووم و هم غه مگین و زور به زه ییم به حالی دایک و باو کمدا هاته وه چونکه نه و دووانه له هم مو ته مه نیاندا نازارو مهینه تی بیان چیشته بو نه وهی بتوانن من بکه نه خوینده وارو بو قوتابخانه م بنیرن، به لام من به هوی گه نجی و وه سه وهی نه و ژنه خیانه تم لیان کردو گوره که یانم فرؤشت و نه و نده شهرمه زار بووم که ده مویست ده موچاوم داپوشم بو نه وهی خه لکی **ته بهس** نه مبینن و نه لین نه مه یه سینوه هی حه ق نه ناس که دایک و باو که که ی خوی له دنیای تر دا بی جیگا و ریگا کرد.

به ره له وهی بیسه ناو **ته بهسه وه** به رنامه یه کی دیاریکراوم بو ژیانی خوم نه بو، چونکه وه زعی ژیانی من به وه وه به سترابو وه که (هورم هه ب) ببینم و بزنام که له دوا ی بیستنی گوزارشته که ی من چی ده لیت. به لام هه رکه هه نگاوم نایه ناو (**ته بهس**) وه هه ستم کرد که له و شاره دا وه کو پیشوو ده مه پزیشک، به لام نه پزیشکیکی گه و ره و ناودار به لکو پزیشکیکی که نیشته جیتی گه ره کی هه ژاره کان بیت و نه خوشه که م ده رانه ته کان چاره سه ر بکات و له گه ل نه وه شدا که ده مزانی نیازی نه وه م نییه که زانیارییه کانی خوم که له ولاته بیانیه کان فیریان ببووم بکه مه هؤکاری بو ناوبانگ و سامان و حه زم له گه ره کی هه ژاره کان بو، به لام هه ستم ده کرد که خوشه خت و ناسو و ده م.

نه گه ر پزیشکیکی تر له جیاتی من بو وایه و نه و هه موو زانیارییه نهی ده ره وهی هه بو وایه له دوا ی گه رانه وه بو **ته بهس** له یه کی له گه ره که ده وه مه ندکاندا نیشته جی ده بو و ناوی خوی له سه ر که تیبه یه کی^(۱) جوان به قه د خانوو که یه وه دنووسی بو نه وهی هه موو که س بزانیته نه م پزیشکه ناوبراوه له هه موو پزیشکه کانی تر چاکتره و نه و که سانه ی که بو چاره سه ر کردن دینه لای ده بی

دیاری گرانسه های بده نی. به لام زور سه یر بو که من له گه ل نه وه شدا که ده مویست له گه ره که هه ژاره کاندا بژیم و نه ناسراو بم به لام خوم له و شتیوهی بیرکردنه وه یه به خوشه خت ده زانی و نه م بابه ته نه و نیشان ده دات که نیمه جاری و ا هه یه سه باره ت به حه زه کانی خوشمان له هه له داین و نازانین چیمان ده ویت و جیهان ده خه یه نه ژیر پیوه و له م ولات بو نه و ولات ده رۆین و زانیاری یان زیر و پاره کو ده که یه نه وه که له دوا ی گه رانه وه بو ولات وه کو یه کی له ده وه مه نده کان بژینن و ده وه مه ندییه که ی خومان به چاوی خه لکیدا بده ین، به لام له پاش گه رانه وه به سه رسورمانه وه ده بینن نه و شته ی چیرمان ده داتی نه وه یه که له گوشه یه کدا به نه ناسراوی بژین.

باربه ره کانی نه وی ده و ره یان لیداین که باره که مان له که شتی دابگرن و بو یه کی له میوانخانه کانی ببه ن و کرته یه کی باشمان لیستینن، چونکه له هه موو شوینتی کاتیک که ریوارتیک ده گاته شارتیک، باربه ره کان زیاتر له خه لکی تر پاره ی لی هستینن، به لام من به کاپتام وت، حه زنا که م بو میوانخانه پرؤم و به باربه ره کان بلتی که لوپه له کافان داناگرین. کاپتا وتی مه گه ر به ته ما نیت له م شاره دا مینیتته وه. وتم مه به ستم نه وه یه که به تو بلیم خیرا پرؤ و له گه ره کی هه ژاره کاندا خانوو یه که م بو بکره و تا ده توانی هه ول بده له نزیک خانوو که ی دایک و باو که مه وه بیت. هه روه ها کرینی خانوو که ده بی نه مرؤ ته و او بیت بو نه وهی له سبه یینوه بتوانم له خانوی خومدا خه ریکی پزیشکی بم.

کاپتا له م قسه یه ی من زور نارازی بو، چونکه وای ده زانی ده چینه میوانخانه یه ک و به نده کانی نه وی له جیاتی نه و خزمه ت ده کن، به لام قسه ی نه کردو سه ری دانه واندو رۆیی.

هه مان شه و من چوومه خانوو که ی خومه وه که له گه ره کی هه ژاره کان بو و به ره له من هی مسگه رتیک بو. له خانوو کانی ده و روه رو به رامبه ر خانوو که ی نیمه ژنه کان له به رده م ماله کاندا خه ریکی سوورکردنه وهی ماسی بوون له سه ر

ئاگردان و له هه موو گه ره كه كاندا بۆنى ماسىي سووره وه كراو ده هات. كاتىك كه كه ميك له شه و تىپه رى چراى ماله گشتىيه كان^(۲) هه لكر او دهنگى موسىيقاى سربانى و گۆرانيى مه له وانه مه سته كان ده هاته گوئ و كاتىك كه سه رى ئاسمانم ده كرد ده ميبىنى كه به هوئى چراكاني ناوه ندى شار رهنگى سوور ببوو.

له پاش ئه و چند ساله ي كه له ئه م لاو ئه و لاي جيهان سه فه رم ده كردو زانياريم كو ده كرده وه، گه رامه وه جىي يه كه م واته خانووى خووم و پىم سه ير بوو كه من له سووريا و بابل و كريت ئه و هه موو ديمه نه جوانم بينى و بۆن و به رامه ي روئه بۆن خووشه كانىانم هه لده مژى، چۆن چىژم له بۆنى ناخوشى ماسىي سووره وه كراو و بينىنى هه ژارى و نه بوونىي دراوسىكان و رده گرت.

به يانىي روژى دوايى به كاپتام وت كه تىبه يه كى ساده ي بى نه خش له قه دى خانووه كه مدا هه لىبواسى بو ئه وه ي خه لكى بزنان ئه مه مالى پزىشكه و كاتىك كه نه خووشه كان دىن پىيان مه لى كه من پزىشكىكى ناودارم، به لكو ته نها ناوه كه م بلتى و پىيان بلتى كه ئه م پزىشكه نه خووشه كه مده رامه ته كانىش چاره سه ر ده كات و هه موو كه سى ده توانىت به پىي تواناى خوئ ده سه هق بدات.

كاپتا وتى گه وره م بوچى توو كه پزىشكىكى گه وره و ناودارى و به هوئى گه ران له ولاتانى جيهاندا زانستت كو كردو ته وه، خوئ ده كه يته پزىشكى هه ژاران؟ ئايا ئاوى زه لكاوت خواردو ته وه (كه ده بىته هوئى نه خووشى)، يان دوو پىشك پىتوه ي داوى كه به م شىويه به بىر ده كه يته وه.

وتم كاپتا ئه وه ي پىت ده لىم ئه وه بكه و فرمانه كه م جى به جى بكه، ئه گه ر نا له مالى من برؤ و هه ر چۆنىك كه خوئ ده ته وىت ژيان به سه ر بيه. چونكه من ده زانم ئه وه نده ت دزى له من كردو وه كه ده توانى ئه مپرو خانوويه كى پى بكرى و ژنىكىش به ينى.

كاپتا وتى گه وره م ئه گه ر توو تات لى نه بى به م شىويه به نادوئى و ئه م قسانه

ناكه يت، چونكه من پىاوئىك نىم كه ژن به ينىم و به رده وام له ماله وه له گه لىدا به شه ر بىم و نانى من بخوات و دوايى له كاتى ناكوئىدا به گوچان يان دار حه يزهران بكه وىته گىانم. به راي من كاتىك كه مرؤف بتوانىت ئازاد بىت و له وپه رى ئاسووده بىدا بىت، ژن هىنان شىتىيه، به لام له به ر ئه وه ي توو گه وره ي منى ئه گه ر له سه ر حه سىرىش بنووى منىش ده بى چاو له توو بكه م، به لام ناتوانم ناره زايى خووم ده رنه برم چونكه ده بىنم ئه م ئىشه ي توو شىتانه يه و ته نها شىت گه وه ر له ژىر پاشماوه ي ئازولاندا ده شارىته وه و توو زانست و شاره زايى خوئ له ژىر كوئه پوشاكى هه ژاراندا ده شارىته وه.

وتم كاپتا كاتىك كه مرؤف دىته دنياوه هه ژار بىت يان ده وله مه ند، به رووتى هه نگاو ده نىته ئه م جيهانه وه و له كاتى نه خووشىدا هىچ جىاوازىبه ك له نىوان هه ژارو زه نگىندا نىيه و هه ردوو كىان ئازار ده كىشن و پىو بىستىيان به چاره سه ر هه يه.

كاپتا وتى به لام له نىوان ئه و دىارىبه ي كه ده وله مه ندىك دواي چاره سه ر ده يدات له گه ل ئه و دىارىبه ي كه له هه ژارىكى و رده گرى جىاوازىبه كى زور هه يه. ئه گه ر من له سه ره تادا به نده بوومايه و له كاتى له داىك بوونم به به نده به ك له قه لهم بدرامايه ده متوانى بىروكه كى توو بسه لىتم، به لام له به ر ئه وه ي له سه ره تادا ئازاد بووم و دوايى بوومه به نده ناتوانم ئه وه بسه لىتم كه ده وله مه ندو هه ژار له دىدى مرؤفدا يه كسان بن.

وتم كاپتا من نه خووشى هه ژارو ده وله مه ند به به ك چاو سه ير ده كه م و هه روه ها بو ئه وه ي بزانى پىت ده لىم كه ئه گه ر مندالىكى بى سه رپه رشت په يا بكه م ده بكه م به مندالى خووم.

كاپتا وتى ئه مه كارىكى بى سووده چونكه منداله بى خاونه كان له په رستگه يه كى تاييه تدا به خىو ده كرىن و ده بنه كاهىنى پله نزم و هه ندىكىيان ده كه نه خواجه^(۳) و ده يان نىرنه مالى ده وله مه ندكان كه بىانكه نه خزمه تكار يان

پاسهوانی ژنهکان بن و بیگومان ئەم خواجانه لهوئ، له مائی دایک و باوکی خۆیان باشتەر دەژیان ئەگەر (زیندوو بمابانهوه). ئەگەر تۆ مندالت دەوێت واز له ژن هینان بهینه و له گەڵ هیچ ژنیکدا گۆزه مهشکینهو له جیاتی ئەوه له یهکن لهو ژنه گه نجانیهی که توانای به خیتوکردنی مندالنهکانی خۆیان نییه داوا بکه که له دواى مندال بوون کۆرپه کهى، بداته تۆو ئەو ژنه ده جاریش سوپاسی خوا (ئاموون) دهکات که تۆی خستۆته سهر ریگای ئەو بۆ ئەوهی مندالنه کهى لیتوهرگری و به خیتوی بکهى. ئەگه ریش ناته ویت مندالی خه لکی به خیتو بکهى که نیزیکی جه حیل و جوان بکره که هم مندالت لیبی ببی و همیش له کارهکانی ماله وهدا یارمه تیبی من بدات، چونکه من پیر بوومه و هه لسووراندنی ئیش و کاری ماله وه له لام زهحمه ته و جاری وا هه یه دهسته کانم ده لرزیت و من پتیبسته هم ئیشهکانی ماله وه راپه رینم و هم پاره کهشم به خمه گه ر بۆ ئەوهی قازانجیکم لی دهست بکه ویت.

وتم من حه ز ناکه م که نيز بکرم به لام تۆ ده توانی بۆ ئیش و کاری ماله وه خزمه تکارى بگری چونکه مافی ئەوه ت هه یه که له مه ودوا له مالى مندا پشوو بدهیت و ئەمه پاداشتی خزمه تهکانی رابردوو و وه فاداری تۆبه و له بهر ئەوهی ده زانم که تۆ له م شارهدا بۆ مه یخانهکان ده رۆی، به هۆی تۆوه ده توانم لهو زانیاری و دهنگوباسانهی که خه لکی لهوئ ده لیبین ئاگادار بيم. چونکه له هیچ جیگایه ک وهکو مه یخانهکان خه لکی له کانگای دلپانه وه قسه ناکهن و خه لکانیکی زۆر ههن که هه رگیز نه ییبه کانی خۆیان نادرکین، به لام له دواى ئەوهی خواردیانه وه ده که ونه قسه و ئەوهی له دلپاندایه هه لیده رین.

له دواى ئەم قسه یه له مال ده رچووم بۆ ئەوهی یه کى له ئاشناکانی رابردووم بدۆزمه وه و بچمه لای (هورم هه ب) فه رمانده ی سوپای میسر. پاشان بۆ ئەو مه یخانه یه چووم که ده مزانی (توقس) ی هاو ریبی هونه رمه ندم بۆ ئەوهی ده چیت و سو راعیم گرت و مه یفرۆشه که وتی نازانم له کو تیه و چی ده کات، چونکه

ماوه یه که که نه هاتۆته ئیره به لام بهر له وهی بی سه رو شوین بیت ده مدی وینه ی پشيله کان ده کیشیت. من به سه رسورمانه وه وتم بۆچی وینه ی پشيله ی ده کیشا. مه یفرۆش وتی له بهر ئەوهی ناچار بوو که به م شیوه یه خه رجی په یا بکات و بۆ ئەو کتیه ی که له مندالان له قوتابخانه کاندایه یخوین وینه ی پشيله دروست بکات.

لهوئ هاتمه ده ره وه بۆ خانه ی سه ربازه کان (واته سه ربازه گه - وه رگیب) چووم که لهوئ (هورم هه ب) ببینم. به لام روانیم سه ربازه گه کان سه ربازه یکی که می تیا یه و وهکو پشوو سه ربازه کان له حه وشه که دا خه ریکی زۆرانبازی نه بوون و به تیروکه وان نیشانه یان نه ده نایه وه نه یزه یان بۆ کیسه پر له کایه کان نه ده هاویشت. ئەفسه ریکی به شی له حه وشه که دا وه ستا بوو و په نجه کانی قاچی له خاک وه رده دا و به زمانى حال له منى ده پرسى بۆ ها تووبته ئیره و ئیشت چیه ؟ من لیم پرسى ئایا (هورم هه ب) له و ییه و ئەگه ر لهوئ نییه له کوئ ده توانم بیدۆزمه وه.

ئەفسه ره که له دواى ئەوهی ناوی (هورم هه ب) ی بیست سه ری دانه وانده من له م ریزلینانه ی تیگه یستم که (هورم هه ب) هیشتا پله ی فه رمانده ی هه یه به لام له گه ل ئەوه شدا بۆ دلنیا بوون لیم پرسى که ئایا (هورم هه ب) وهکو پشوو فه رمانده ی سوپایه یان نا ؟

ئەفسه ره که وتی: به لئى ئەو هه ر فه رمانده ی سوپایه ، به لام ئیستا لیره نییه و بۆ سه رزه مینی (کووش) رویشتوو ه تا کو سه ربازه گه کانی ئەو جیگایه هه لبو ه شیتیه وه ئەو سه ربازه ی که له واجدان ئیزنیان بدات و مه علوم نییه که ی ده گه رپتیه وه.

من حه لقه یه کی زبوم دا به ئەفسه ره که وه ئەو به بینینی حه لقه که حه په ساو هه ستی خو به شت زانینه که ی نه ماو به پیکه نینه وه به منى وت (هورم هه ب) فه رمانده یه کی گه وره یه ، چونکه ده زانیت که سه ربازه کان چییان ده ویت و چۆن

دهبې له گه لېاندا رښتار بکات، به لآم فيرعه ون وه کو بز ن وايه و له وه زعی سه ربازه کان و باری د هروونیان بی ناگایه و گوئیان ناداتی. هر له بهر نه وه شه ئیستا، که (هورم هه ب) لیره نییه وه ک ده بینی سه ربازه که چو له و سه ربازه کان رویشتون بو نه وه ی دهروزه بکن و سکی خوئیان تیر بکن. به لآم من له بهر نه وه ی نه فسهرم ناتوانم بو سوال کردن بچم و داواکارم له (ناموون) که له بهر نه وه ی نه م حلقه یه ت داوه به من پیروزت بکات. چونکه چند مانگیکه که نه متوانیوه بچم بو مه یخانه و بیره بخومه وه و نه مرؤ دهرؤم و دهنوشمه وه. بهر له وه ی که بمانکن به سه ربازه به لینیان به ئیمه دا که نه گهر بیینه سه ربازه کانه یه کی زورمان ده ست ده که ویت و هر چند خوار دمان بویت بو مانی ناماده ده کن و سکمان به رده وام پر ده بییت له خواردن و خوار دنه وه.

پاشان من له خانه ی سه ربازه کان هاتمه دهره وه بو خانه ی ژبان رویشتم که له وی سه ر قلیشینی فیرعه ون بییم به لآم پییان وتم که دوو سال له مه وه بهر مردووه و لاشه که یان له شاری مردووه کان ناشتووه.

له و قسانه ی که له خانه ی ژباندا له گه ل مندا کردیان بو م دهر که وت که فیرعه ون به هو ی شوین که وتنی خواجه که ی خو ی که (ئاتوون) ی ناوه نه وه سه ربازه نه ی ئیزن دابو که باوکی به کریی گرتبوون چونکه ده یگوت که له گه ل هه مواندا به ناشتی و خو شی ده ژتیت و پیوستی به سه ربازه نییه.

پیشتر نامازم بو کرد که خویندنگه ی خانه ی ژبان له ناو په رستگه ی (ناموون) دایه و بریارم دا برؤم و وه زعی په رستگه بییم بو نه وه ی بیره وه ربیه کانی که نجیتیم به ینمه وه یاد.

روانیم کاهینه کان به سه ری تاشراوی به رو ن چه ور کراو و جله سپییه کانیانه وه په ریشان بوون و له کاتی قسه کردندا به مه ترسییه وه سه یری دهره وه ربیان ده کرد و وه ک نه وه و ابو که له وه بترسین یه کی گویی له قسه کانیان بیت و کاتیک که منیان بینی به گرژییه وه سه یری منیان کردو له وانه یه گومانیان

کرد بییت که من جاسووسم.

به به رده م په یکه ری گهره ی فیرعه ونه کاندای په ریم و خو م گه یانده کوئیایی په رستگه که و له وی به سه رسورمانه وه بییم که په رستگه یه کی نوئیان دروست کردبوو.

نه و کاته ی که من له په رستگه ی ناموون-دا بووم نه و په رستگه یه ی لی نه بوو و دیار بوو که له دوا ی دهرچوونی من و له دوا ی رویشتم له **ته بهس** دروستیان کرووه.

کاتیک که چومه ناو نه و په رستگه یه وه سه یرم کرد دیواری نییه، به لکو حه وشه یه کی به رفراوانه که نه ستوونی (کو له گه) به رزیان به دهریدا دروست کردبوو و لایه کی حه وشه که کراوه بوو، واته به بی نه ستوون بوو و میحرابی په رستگه که له ویدا بوو. له میحرابه که نزیک بوومه وه بییم له جیاتی نه وه ی که دیاریی ناسایی واته مه ری قوربانی و مه سینه ی مسی^(۴) له سه ر میحرابه که دابنن، گهنم و گو ل و میوه یان له وی دانابوو و له سه رووی میحرابه که وه نه خشیکی به ردینی گهره یان لی دروست کردبوو که خوی (ئاتوون) ی له شتوه ی بازنه به کدا نشان ددها (مه به ست خو ره - و. کوردی) و له م بازنه یه وه هه ندی تیشک بو دهره وه ری کیشرابوو و کوئیایی هر تیشکیک ده ستیکی پیوه نو سابوو و له ناو هر ده ستیک (خاچیکی ژبان)^(۵) ی تیا بوو.

کاهینه کانی نه م په رستگه یه کراسی سپییان له به ردا بوو به بی نه وه ی سه ربیان تاشیبیت و سه یرم کرد هه موویان گه نجن و کاتیک که چومه ناو نه و په رستگه یه وه کاهینه کان دهره یان له میحراب دابوو و سه رووی پیروزیان ده خویند.

گویم گرت و سه رنجم دا که ناهنگی نه و سه رووده له گویمدا ناشنایه و نه و سه رووده م له (نورشه لیم)، له ولاتی سووریا گوئی لی بیوو. به لآم له هه موو شته کانی نه م په رستگه یه سه یرتر په یکه ری فیرعه ون بوو که له بان نه ستونه کاندای

دەببىنرا. ئەستونەكانم ژمارد و بۆم دەركەوت كە چل دانەيەو ھەر ئەستونىتەك
بتى بەردىنى فىرعەونى پىتوھ بوو كە گەورەتر بوو لە ھەيكەلى خۆى.
پەيكەرەكانيان بە جۆرىك دروست كەردبوو كە فىرعەون ھەردوو دەستى بە
سىنگىيەوھ نابوو و بە دەستىكى قامچىيەكەى و بە دەستەكەى تىرى گۆچانى
پاشايەتییەكەى گرتبوو و ئەو پەيكەرەنە دەیانرۆانئییە مەحرابەكەو من نازانم كە
كام پەيكەرەتاش رەنگرێژى ئەو ھەيكەلانەى كەرد بوو و پاشان بە شاگردەكانى
خۆسپاردبوو كە دروستى بكەن. بەلام دەزانم كە پەيكەرەتاشەكە بە ئەنقەست
مەبەستى وا بووھە كە ھەموو نوقتانئییە ئەندامەكانى فىرعەون بە پىچەوانەوھ
نیشان بدات. بۆ نمونە دەست و قاچەكانى فىرعەون لەرۆ بارىك بوون بەلام لە
پەيكەرەكەيدا دەست و پىيان ئەوئەندە ئەستوور دروست كەردبوو كە دەتگوت
كوندەى ئاوساوە. ھەرۆھە جگە لە ئەندامەكانى لەشى، پەيكەرەتاشەكە، شىوھى
دەموچاوى فىرعەونىشى گۆرپوئوھ.

ھەموو ھونەرەندەكان و پەيكەرەتاشانى پىشوو كە پەيكەرى فىرعەونەكانى
رابردوویان دروست كەردبوو ھەولیان دەدا كە ئەو پەيكەرە وەك شىوھى ئەسلىی
خۆى بێت بۆ ئەوھى ئەو كەسەى كە ھەزارەھا ساڵ لە دواى ئەوھە چاوى بە
پەيكەرەكە دەكەوێت بزائیت كە شكڵ و شىوھى چۆن بوو، بەلام ئەو
ھونەرەندەى پەيكەرى فىرعەونى تاشیبوو سەرنجى لێكچوونى نەدابوو و
كاتىك كە مەرۆف دەموچاوى فىرعەونى بە گۆشە گەورەو بچوو كەكان و روومەتى
بەرجەستەو دەموچاوى درێژ ببىنايە دەترساو ئەگەر ھاوړى ھونەرەندەكەم
(توقس) لەوئى بوايەو ئەو بتهى لەوئى ببىنايە دەيگوت ئەمە قوتابخانەيەكى
ھونەرى نوئییەو لە ھونەرى نوئیدا شىوھى كەسەكان و شتەكانى تر ناییت وەك
خۆبان بن بەلكو ھونەرەندە پىوئستە بەو شىوھىيەى كە خۆى ئەو شتانە دەبىنئیت
ئەندامەكانى بكیشئیت يان پەيكەرەكەى دروست بكات. شتىكى تر كە بەلاى
منەوھە سەير بوو ئەوھە بوو كە چۆن فىرعەونى ميسر (ئامن ھوتپ)ى چوارەم

رىگای داوھە كە پەيكەرى ئەو بەو شىوھىيە بتاشن و ئايا خودى ئەو پىش خۆى بەم
شىوھىيە دەبىنى كە بۆيە رەخنەى لە پەيكەرەتاشەكە نەگرتووھە وەك ئەو كەسانەى
كە بە تۆمەتى كوفر كەردن دەكوژان لە سىدارەى نەداوھە.

سەرنجم دا كە پەرسنگەى نوئى تەماشاجىبى زۆرى لى نىبىە و ئەوانەى دەھاتن
دوو دەستە بوون ھەندىكەيان ئەوانە بوون كە كراسى كە تانىان لەبەردا بوو و
ملوانكەى زىرپان بە ملەوھە بوو و ديار بوو كە لە دەربارىيەكانى ميسر بوون و
لەبەر ئەوھى دەيانزانى فىرعەون سەرنج دەداتە ئەو پەرسنگە تازەيە بۆ ربايى
ھاتبوونە ئەوئى و دەستەكەى تر خەلكى ئاسايى بوون كە بەسەر سورمانەوھ
گوئيان لە سروودى كاهىنەكان دەگرت چونكە لىتى تى نەدەگەيشتن و ئاوازی ئەم
سروودە لە گوئياندا سەير بوو و ئەوان لە مندالئییەوھ لەگەل ئەو سروودانە
راھاتبوون كە لە سەردەمى دروستكەردنى ھەرەمەكانەوھ (اھرام) لە پەرسنگەكانى
ميسر دەخوئندران و ئەو سروودانە بە جۆرىك لە روحياندا چەسپا بوو كە ئەگەر
لە كاتى خەوئشدا بيانبىستايە لەواتاكەى تى دەگەيشتن بەلام سروودە تازەكان
بە گوئى و روھى ئەوان ئاشنا نەبووھە.

لەدواى ئەوھى سروودەكە خوئندرا پىاوئىك لە كاهىنەكان نزىك بووھەوھە كە
لەسەر و وەزعى ديار بوو جووتيارەو لە بىبابانەوھ ھاتووھە لئىيانى پرسى ئايا
دەكرئى تەلەسمىك يان چاوئىكى ئەو مانگا و مەرە قوربانئییانە، كە مەترسى لەناو
دەبات، بە بەھايەكى ھەرزان پىئى بفرۆشن بۆ ئەوھى لەگەل خوئندا بىبات و لە
تەنگ و چەلەمە و مەترسىيەكان پارتىزاو بىت. كاهىنەكان لە وەلامى ئەو
پىاوھدا وتیان خواى (ئاتوون) تەلەسم و چاوى قوربانى نافرۆشئیت و پىوئستى
بەوانە نىبىە بەلكو ھەر كەسىك باوھرى پىئى ھەبئى ئەو پشئىوانئىيە لئىدەكات و
دەپپارتىزئیت بەبئى ئەوھى دياربىيەكى لى وەربگرئیت.

كاتىك كە پىاوھەكە ئەم و تەبەى بىست رەنگى تىكچوو و گەرايەوھە دواوھە و
گوئىم لى بوو بە بۆلە بۆلەوھە دەيگوت خواى (ئاتوون) خوايەكى درۆبىنەوھە دوايى

بهره و پرستگه‌ی تر واته (ئاموون) به‌رئ كهوت كه له كاهينه‌كاني ئه و پرستگه‌يه ته له سم يان چاوي قورباني وهر بگريت.

ژنئيكی تریش له كاهينه گه‌نجه‌كان نزیک بووه‌وه و تی مه‌گه‌ر خوای ئیوه كه‌ناوی (ئاتوون) ه مه‌رو گای قوربانی وهر ناگریت و كه‌س قوربانیی بو ناكات كه ئیوه گوشت بخۆن و قه‌له‌وبن و ئه‌گه‌ر خوايه‌كه‌ی ئیوه به شیتوه‌یه‌ك كه خۆتان ده‌یلئین به‌هیز بیت، كاهينه‌كاني ده‌بئ قه‌له‌وبن نه‌ك ئه‌وها له‌رولا وازو، بئ هیزیه‌كه‌تان وای نیشان ده‌دات كه خوايه‌كه‌ی بئ ده‌سه‌لاتان هه‌یه. له كاتی‌كدا كه (ئاموون) به‌هیزه‌و گوشت ده‌رخواردی كاهينه‌كاني خۆی ده‌دات و له‌به‌رئه‌وه هه‌موویان قه‌له‌ون.

یه‌كئ له كاهينه‌كان كه كه‌میك له‌وانه‌ی تر به‌ته‌مه‌نتر بوو و تی (ئاتوون) رقی له قوربانیه‌وه نایه‌وئیت خوینی ئاژه‌لان بو ئه‌و بریژن و تو ناییت له‌م پرستگه‌یه ناوی (ئاموون) به‌یئنی چونكه ئاموون خوايه‌كه‌ی درۆبینه‌و به‌م زووانه ته‌ختی خوايه‌تیه‌كه‌ی سه‌رنگون ده‌بیت و پرستگه‌كه‌ی ویران ده‌بئ.

ژنه كه دوو هه‌نگاو هاته دواوه و وتی ئه‌ی (ئاموون) ئاگاداره كه من ئه‌م قسه‌یه‌م نه‌كردوه به‌لكو ئه‌و پیاوه وای وت و نه‌فره‌تی تو ته‌نها ده‌بئ ئه‌و بگریته‌وه نه‌ك من. ژنه‌كه له‌گه‌ل ئه‌و كه‌سانه‌ی تر كه خه‌لكی ئاسایی بوون له‌وئ رویشتن و كاهينه‌كان به‌گالته‌و پیکه‌نینه‌وه به‌وانیان ده‌گوت برۆن، برۆن ئه‌ی خه‌لكی بئ ئیمان ئه‌وه بزانتن كه ئاموون خوايه‌كه‌ی درۆبینه‌و ئه‌وه‌نده‌ی پئ ناچیت كه هیزه‌كه‌ی وه‌ك گیایه‌ك كه به‌داس دره‌و بگریت له‌ناو ده‌چیت.

له‌و كاته‌دا یه‌كئ له پیاوه‌كان داچه‌مییه‌وه و به‌ردیكی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لگرت و بهره‌و كاهينه‌كاني هاویشتن و به‌رده‌كه كه‌وت به‌ ده‌موچاوی یه‌كئ له‌وان و برینداری كرد و كاهينه‌كان بانگی پاسه‌وانه‌كاني پرستگه‌یان كرد كه ئه‌و پیاوه ده‌ستگیر بکه‌ن به‌لام ئه‌و هه‌ل هات و نه‌یان توانی بیگرن.

من له كاهينه‌كان نزیک بوومه‌وه و به‌ ئه‌ده‌به‌وه پتیا‌نم وت من میسریم و

ماوه‌یه‌ك له‌م ولاته دوور كه‌وتبوومه‌وه و به‌ر له‌وه‌ی له میسر برۆم ناوی خوای (ئاتوون) م بیستبوو، به‌لام سه‌رنجم لئی نه‌دابوو و دوایش به‌بوئه‌ی دووركه‌وته‌وه‌م له میسر نه‌متوانی له‌ باره‌ی ئه‌و خوايه‌ زانیاری به‌ده‌ست به‌یئتم و ئیستا كه گه‌راومه‌ته‌وه‌هه‌ز ده‌كه‌م بزانتن خوای (ئاتوون) كتیبه‌؟ و چی ده‌لئیت و چی ده‌وئیت و چۆن ئه‌و ده‌په‌رستریت.

كاهينه‌كان كه‌میك لئیم وردبوونه‌وه كه بزانتن ئایا گالته‌یان پیده‌كه‌م یان به راستی ده‌دوئیم و له‌ دواي ئه‌وه‌ی كه تیگه‌یشتن پرسیاره‌كه‌م به راستیه‌یه‌كیك له‌وان و تی (ئاتوون) تاكه خوای راسته‌قینه‌یه ... هه‌موو ئه‌و خوايه‌انه‌ی كه به‌ر له (ئاتوون) هاتوونه‌ خوای درۆبین و هه‌موو ئه‌وانه‌ی كه له‌ دواي ئه‌ویش دین خوايه‌كه‌ی ناراستن. ئاتوون ئاسمان و زه‌وی و رووباری نیل و هه‌موو بوونه‌وه‌رانی دروست كرده‌وه‌وه هه‌میشه‌هه‌بووه و له‌مه‌ و به‌دواش ده‌بیت و ئیستا خۆی نیشانی كوره‌كه‌ی خۆی، فیرعه‌ون، داوه‌و هه‌مووان ده‌بیت بیپه‌رستان. ئه‌م خوايه به‌ پێچه‌وانه‌ی خوايه‌كاني تر كه هه‌موویان ناراستن دیاریی خه‌لكی ناوئیت و هه‌ز ناكات كه‌س قوربانیی بو بکات و به‌یه‌ك چاو ده‌روانیته‌ ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و هه‌ر كه‌سیك كه باوه‌ری پئ به‌یئیت له‌ په‌ناي خۆیدا دایده‌نئیت، (ئاتوون) به‌ پێچه‌وانه‌ی خوايه‌ درۆبینه‌كان هه‌رگیز نامریت و له‌ هه‌موو شوئیتیدا هه‌یه‌و هه‌چ رووداویك به‌بئ ویستی ئه‌و روو نادات.

وتم ئه‌و به‌رده‌ی كه ئیستا ده‌موچاوی ئه‌م كاهينه‌ گه‌نجه‌ی بریندار كرد به‌پتی ویستی (ئاتوون) به‌ر ده‌موچاوی كه‌وت، چونكه تو ده‌لئیی كه هه‌چ رووداویك به‌بئ ئیراده‌ی ئه‌و به‌ ئه‌نجام ناگات.

كاهينه‌كان كاتیك كه ئه‌م وته‌یه‌یان بیست به‌سه‌رسورمانه‌وه له‌ یه‌كتریان روانی و وتیان دیاره تو به‌ ته‌مای گالته‌مان پئ بکه‌ی. به‌لام ئه‌و كاهينه‌ی كه به‌رده‌كه‌ی پئ كه‌وتبوو به‌ ده‌نگیكی به‌رز و تی به‌لئئ ئه‌م رووداوه له‌سه‌ر ویستی (ئاتوون) روویدا، چونكه من شایانی ئه‌ونیم و ئاتوون ئه‌م رووداوه‌ی دروست

کرد بو ئه وهی من خۆم بکه مه شایانی ئه و . (ئاتوون) له بهر ئه وه ئه م روودا وهی به سه ر مندای هینا ، چونکه من له روحی خۆمدا به بۆنه ی ئه و ریزه ی که له لای فیرعه ون هه مه له خۆم بایی ببووم و (ئاتوون) م فه رامۆش کردبوو . من له بهر ئه وه له لای فیرعه ون خۆشه و بیستم ، چونکه ده نگیکه ی خۆشم هه یه و ده توانم سرود بلێم و فیرعه ون کاتیک که بینی من ئاماده م باوه ر به خوا به که ی به ینم منی نارده ئه م په رستگه یه و به م پله و پایه یه ی گه یاندم .

و تم که واته ئه گه ر وابیت خوای (ئاتوون) ئه و هنده ده سه لاتی هه یه که بتوانی فیرعه ون وای بکات که پیاویک له ناکاودا له خاک بهرز بکاته وه و بیخاته ناو په رستگه که یه وه و ببیته کاهینی ئه و .

یه کیک له کاهینه کان وتی فیرعه ونی ئیمه سه رنج ناداته وه زعی مادیی خه لکی ، به لکو سوود له و وزه یه وه رده گریت که (ئاتوون) داویه تی و دلی خه لکی ده خۆینیته وه و ده زانیت که ئایا شیایوی بهرز کردنه ون یان نا .

و تم چۆن فیرعه ون ده توانیت دلی خه لک بخۆینیته وه و هه ست به و شته بکات که له ناو دلایاندا یه چونکه ته نها (ئوزی ریس) خاوه نی ئه م ده سه لاته یه و توانای خۆیندنه وه ی دلی مرۆقی هه یه (۶) .

کاتیک که من ئه م قسه یه م کرد کاهینه کان له ناو خۆباندا ده ستیان به راویژو گفتوگۆ کرد که چ وه لامیک بده نه وه من و یه کیکیان وتی : (ئوزی ریس) خوا به که ی پله دوو به لکو پله سی و چواریشه و بگره له باره ی بوونیشیه وه گومان هه یه . (ئوزی ریس) بوونی نییه به لکو گومان و مه زنده ی خه لکی ره شوکی هیناویه ته کایه وه . به لام (ئاتوون) بوونی هه یه و خوای نه بینراو و هه میشه یه و فیرعه ون له گه ل ئه وه شدا که مرۆقه جه وه هری (ئاتوون) ی هه یه له بهر ئه وه ده توانیت له یه ک کاتدا چهند که سایه تییه کی هه بیت و ئه و هۆبه ی که ده توانیت دلی خه لکی بخۆینیته وه ئه وه یه که له یه ک کاتدا چهند که سایه تییه کیه وه هه یه وه که ئه وه وایه که له یه ک کاتدا چهندین که س بیت . له بهر ئه وه ئه و

هونه رمه نده ی په یکه ری فیرعه ونی دروست کردو وه و تو ئیستا ئه و په یکه ره له سه ر ئه ستوونه کان ده بینی ، به شیوه یه ک فیرعه ونی دروست کردو وه که هه م ژن بیت و هه م پیاو ، چونکه جه وه هری خوا له فیرعه ون-دا یه و به بۆنه ی ئه م جه وه هره توانای ئه وه ی هه یه که هه م خاوه نی هیزی نیره بیت و هه م هیزی مبیینه شی تیا دا بیت .

من سه رم به هه ردوو ده ست گرت و وتم من وه ک ئه م ژنه که هه ر ئیستا لیتره رویشت پیاویکی ساده م و ناتوانم له واتای قسه کانی ئیوه تی بگه م و عه قلم نایگریت که سیک هه م پیاو بیت و هه م ژن . هه م بتوانی ئاوی روون (۷) دروست بکات و هه م شیرخۆزه یه کیش له سکیدا رابگریت و گه وه ی بکات و به دنیای به ینیت . هه روه ها ئیوه خۆشان له مه ر خوای (ئاتوون) وه ناکۆکیان هه یه وه ک ئه وه وایه که نه زانن کتیه و چی ده لیت ، چونکه کاتیک که من په رسیارکتان لی ده که م له گه ل یه کتریدا راویژ ده که ن و دوا یی وه لامی من ده ده نه وه .

کاهینه کان نارزه ییان بو ئه م قسه یه ی من ده بری و وتیان وا نییه و ئیمه له باره ی خوا (ئاتوون) وه بچوو کترین دوو دلیمان نییه و ئه و خوا به کی ته وا وه . واته که م و کورپی نییه و هه میشه هه بووه و به رده وام ده میتیت ، به لام ئیمه نو قستانیمان هه یه و له بهر ئه و نو قستانییهمان ناتوانین خوا (ئاتوون) به دروستی بناسین ، به لام هه رچه نده ببیر کردنه وه و خۆیندنه ومان هه بیت زیاترو باشتر ده بناسین و بیگومان چهند سالیکی تر ئیمه له ئه مرۆ زیاتر له (ئاتوون) تی ده گه ین و بیست سالی تر زانستی ئیمه زۆر زیاتر ده بیت له ئه مرۆ و ته نها یه ک که س (ئاتوون) به ته واوه تی ده ناسیت و ئه ویش فیرعه ونه ، چونکه ئه و جه وه هری ئاتوونه و وه ک ئه وه یه که (ئاتوون) روحی فیرعه ون بیت .

له گه ل ئه وه شدا که به م قسه یه یان قه ناعه تم نه کرد به لام زۆر کاری تی کردم له بهر ئه وه ی تی گه یشتم که به دلپاکیی وه ده یانگوت و هه ستم کرد که له وانه یه له م قسه یه یاندا راستییه کی گه وره هه بیت و ئه و حه قیقه ته ش ئه وه یه ، که ئیمه

نه زانين، نهک خوايه کان و له بهر ئه وهی که عه قل و تيگه يشتني ئيمه کم و کورې و ناته واويي هه يه، وا هه ست ده که ين که خه لکی نه قام و بي عه قلن.

بۆم ده رکه وت که له جيهاندا له وانه يه هه ندې راستي هه بيت که چاوی ئيمه نه ييبيني و گويمان نه ييبيستي و ده ستمان هه ستی پي نه کات به لام ئه و راستي يانه بوونيان هه يه. که واته کاتيک که ئيمه له شتيک تيناگه ين نابيت ئينکاري بووني بکه ين و بلين نييه و له وانه يه فيرعه ونيش حه قيقه تيکی بۆ ده رکه وت بيت که ناوی لي ناوه (ئاتون) به لام من که عه قل و فاميکی ته واوم نييه ناتوانم تيبگه م (ئاتون) کييه و چييه؟.

له بهر ئه وهی نه متواني ئاشناکانی رابردوم بدۆزمه وه گه رامه وه مال و روانيم کاپتا به پتي فرماني من که تيبه يه کی به خانوه که وه هه لواسيبوو و خوی له خانوه که دا دانيشتبوو و گۆزه به ک ناوی جوی له به رده مي دا دانا بوو و جار به جار قومیکي ده خوارده وه.

له خانوه که مدا چند نه خوشيک دانيشتبوو و چاوه رواني گه رانه وهی من بوون و سه ره تا ئه و دايکه م بانگ کرد که مندالتيکی لاوازی له باوه شدا بوو و پتي و تم رۆژ به رۆژ منداله شيره خۆزه که م لاواز تر ده بيت. سه یرم کرد نه دايکه که نه خوشه و نه منداله که ی و به دايکه که م وت هوئی نه خوشي منداله که ت ئه وه يه که تو بايي پتيوست خواردن ناخويت و ئه گه ر خواردن ته واو بخويت و شيري پتيوست به منداله که ت بدهی قه له و ده بيت. له دواي ئه وهی که ژنه که رويشت به نده يه کم بيبي که په نجه ی چوو بووه ژير به ردی ده ستاره وه و بريني په نجه يم ده رمان کردو پيچامه وه. دوايي پياويکی نووسه رم فه حس کردو بينيم غوده يه کی گه و ره به قه ده ر مشتیک، له ناوه راست قورگيدا يه و ده رمان يکم ده ر خواردی دا که له گيا يه کی ده ري ايی دروست ده کراو و تم ئه م غوده يه ده بي له قورگندا ده ر بکری و له دواي ئه وه ده بي ماوه يه ک رابکشيی تا برينه که چاک ده بيته وه، ئايا ده کری بيم بۆ مالتان و له وئ ئه و غوده يه له قورگندا ده ر به يتم، پياوه که ره زامه نديي نيشان

داو بر بارمان دا که من سبه يني بۆم بۆ مالی ئه و و غوده که له قورگی ده ر به يتم. پياوه که کاتيک که ده يويست پروات دوو حه لقه ی مسی له گيرفان هينا يه ده ره وه که له بری حه قده ستی چاره سه رکردن بمداتي، به لام من پيم وت من هيشتا چاکم نه کردو ويته وه که شتت لي بسه نم. وتی تو ده رمانت ده ر خواردم دا و من ده بي حه قه که ت بده مه وه. و تم من به بي ئه وهی هيچ ديار بيه که ت لي بسه نم چاره سه رت ده که م و له جياتيی ئه وه ئه گه ر رۆژتيک پيويستيم به نووسه ر بوو سوود له هونه ره که ی تو وه رده گرم. دوايي ژنيکی گه نج که له يه کتيک له خانوه گشتييه کانی به رامه بر دا ده ژيا چاوه کانی خوی به من نيشان داو وتی چاوم ده يه شي ت و نازاره که يم بۆ چاره سه ر بکه.

ده رمانم کرده چاويه وه و دوايي ژنه که ويستی ده سه ه قی من وه کو ئه و ژنانه ی که له شی خويان هه رزان فرۆش ده که ن بدات، به لام من پيم وت پتيوست به م کاره ناکات و حه قده ستت لي ناستيتم و له بهر ئه وهی که باشر خزمه تيم کرد بيت دوو لوی بچووی سه ر سکيم نه شته ر کرد که وه کو دوو گمه به سکيه وه بوو بۆ ئه وهی له چاوی موشته رييه کانيدا ناشيرين نه بي.

ئه و رۆژه که يه که م رۆژی کارکردم بوو ته نانه ت يه ک حه لقه مسيشم له نه خوشه کان نه سه ند و کاتيک رويشتن کاپتا خواردن ي بۆ هينام و وتی گه و ره م تو ئه م رۆ ئه وه نده قازانجه ت له کاره که ی خۆت نه کردو وه که ته نانه ت بکاته به های ئه و خوييه ی که من کردو ومه ته ناو چيشته وه.

کاپتا خوار دنه که ی ئه و رۆژه ی، که مراوييه کی سووره وه کراو بوو له يه کی له خوار دنه گه کانی **ته به س** کړي بوو گه رم رايگرتبوو بۆ ئه وهی له کاتي نان خوار دن دا بۆ منی دابني ت. له شاری **ته به س** مراوی و قازيان به شيويه ک سوور ده کرده وه که من هاوتای ئه وه م له هيچ يه کتيک له ولاتانی تر دا نه دي سوو و له شاری ئيمه دا مراوی و قازيان ده خسته ناو ده فريکی کانزايی (فلزی) و سه ره که يان ده نايه وه و دوايي ئه و ده فريان ده خسته ناو کووره يه که وه له ئاکامدا مراوی و قازه که به

جۆریک دهرژا که هه موو ئاو و چه و رایبه که ی له خودی خوارده که دا ده مایه وه و هیچی به فیرۆ نه ده چوو و ئه و جۆره لینه نه له هیچ ولاتی کدا با و نییه و ته نه ا له ته بهس ئه م خوارده به تامه لیده نین^(۸). کاپتا له و شه وه دا خوارده وه ی خو شی دهرخوارد دام و له گه ل ئه وه شدا که له و رۆژه من حه قده ستم له کهس وه رنه گرتیو، به لام ئه وه نده خو شحال بووم که ده تگوت بازرگانیکه ده وه له مه ندم چاره سه ر کردوو و ئه ویش ملوانکه یه کی زیری داوه پیتم. ئه وه ش بلیم که ئه و به نده یه ی له و رۆژه دا په نجه ییم دهرمان کرد دوا ی چهند رۆژیکه تر که په نجه ی چاک بووه وه هاته لام و ده فریک ئاردی بو هینام و ده یگوت ئه و ئارده م له یه کیک له ئاشه کان دزیوه بو ئه وه ی حه قده ست بداته من و بو به کارکردنی رۆژی یه که مم به قه دهر ئه و بره ئارده قازانجی بۆم هه بوو، به لام من ئه و ئارده م لیوه رنه گرت و وتم بو خو ت بیت.

رۆژی دوا یی به نده که م که له مال چوو بووه دهر وه گه رایه وه و به منی وت سینۆه من له و با وهره دام که ئه مپۆ و رۆژه کانی تر نه خو شیکه زۆر دین بو لای تو چونکه کاتیک که له مال دهرچووم گویم لی بوو خه لکی ده یانگوت له دویتیه پزیشکیک هاتوو ته خانووی مسگه ره که وه که زۆر شاره زایه و نه خو شه کان چاره سه ر ده کات و هیچیان لی ناستین و حه لقه ی مسیش ده داته نه خو شه هه ژاره کان. کاپتا ده یگوت هه ژاره کان به یه کتری راده سپیرین که زوو تر بچنه لای ئه م پزیشکه بو ئه وه ی هه م نه خو شیه که یان چاک بیته وه وه هه میش مسی لی وه ریگرن چونکه ئه م پزیشکه که به م شیوه یه کازا ده داته خه لکی و هیچ وه رناگریت به زوویی هه ژاری یه خه ی ده گریت و ناچار ده بیت خانووه که شی بفرۆشیت و له و گه ره که بروات. هه ندیکیشیان ده یانگوت له وانه یه ئه م سینۆه یه شیت بووبیت و ئه گه ر له سه ر ئه م شیت بوونه ی به رده وام بیت له ژوو ریکه تاریکدا ده ست به سه ری ده که ن و زالوو ده خه نه بان سه ری بو ئه وه ی شیت بوونه که ی چاک بیته وه.

من که ئه م قسانه م له خه لکی بیست پیکه نینم به نه فامیه که یان هات چونکه ده مزانی که تو، گه وره ی من، پیاو یکی ده وه له مه ندی چونکه له سه ر فه رمانی تو من کازاکانتم خستوته ئیشه وه وه ده توانی به قازانجی ئه و زیترانه ی که هه ته به باشی بژیت و هه موو شه وی وه ک ئه م شه و مراوی یان قاز بخزی.

دوا یی کاپتا وتی به لام من له یه ک شتی تو ده ترسم و ئه ویش ناسایی بوونی تو یه و تو پیاو یکی ناسایی نیت و له بهر ئه وه له وانه یه رۆژیک بیت که به ته ما بیت هه رچییه ک پاره ت هه یه فری بده ی و ئه م خانووه هاو پیچ له گه ل مندا، که به نده ی تو م بفرۆشی. چونکه جاریکیان ئه م کاره ت کردوو و خانووه که و منیشت فرۆشت به و ژنه ی که عاشقی ببوویت و ئه گه ر من هه ل نه ده هاتم ئیستا به نده ی ئه و ژنه بووم. بو به سبه نی تو ده بیت کاغه زیک به نووسه ریک بنووسی و تیایدا ئماژه به وه بکه ییت که من ئازادم و ده توانم به که یفی خو م بو هه ر شوینن که حه زم لییه برۆم و کهس نه توانیت من بکرتته وه چونکه به نده نیم.

من له بهر ئه وه نووسراویشم لیت ده ویت چونکه قسه نامینیت به لام نووسراو هه تا هه تابه هه ر ده میتیت له بهر ئه وه ی پاپیرو س له ناوچوونی نییه.

(۱) که نییه: نووسراوه ی سه ر به رد یان کاشی یان خشت.

(۲) ماله سۆزانییه کان - ئه و مالانه ی بو مه به سته رابواردن بوون - و. کوردی.

(۳) نیره مووک - خه ساو.

(۴) مطهره - إبریق.

(۵) (صلیب الحیاة).

(۶) (ئوزی ریس) یه کیک له خوایه ناو داره کانی میسر بوو و له بهر ئه وه ی ئه م خوایه له و میژوانه دا که ئه وروپییه کان له باره ی میسره وه نووسیویانه زۆر ناوی هاتوو، له نیوان خوایه کانی میسر زیاتر ناوبانگی هه بووه - وه رگتیر -

(۷) نطفه.

(۸) ئه م به شه له سه ر گوزه شتی سینۆه ئیسپاتی ده کات که لینه ی خوارده له فرن (ته نوور)، که ئیمه وا ده زانین له داهینانه کانی رۆمییه کانه و له وانه وه هاتوو ته ئه وروپا، له داهینانی میسرییه کان بووه و دانیشتوانی ته بهس به م شیوه یه خوارده یان دروست ده کرد - وه رگتیر.

نیگه رانیی خه لکی ته بهس بۆ داهاتوو

شه وه که ی که کاپتا نه و قسه یه ی کرد من به بۆنه ی نه وه ی توانیبوم هه ژاره کان به خۆراییی چاره سه ربکه م شادمان بووم و خواردن و خواردنه وه که ش نه وه نه ده ی تر شادمانییه که ی منی زیاتر کرد.

به هاربوو و، گوله کانی ئاقاقیا بۆنی هه وای خو ش کردبوو و له داره راکه ی که ناری نیل بۆنی که ل و په لی سووریا ده هات و له ماله گشتییه کان دهنگی مۆسیقای سربانی ده هاته بهر گوئ و کونده به بووه کان ده یانخویند و من روحی خۆم له شادمانیدا ده بینیییه وه.

بۆیه ریگام به کاپتا دا که له جامیکی گلیدا خواردنه وه بۆ خو ی تی بکات و پیتم وت: کاپتا بهر له وه ی داوام لی بکه ی ئازادت بکه م، من له دلما تۆم ئازاد کردبوو و ئازادیی تۆ له و روژه وه دهستی پیکرد که من و تۆ ده مانویست له م شاره ده ربچین و من کانزام نه بوو و تۆ هه موو پاشه که وته که ی خو ت دا به من بۆ نه وه ی بتوانین ده رباز بین.

له و روژه دا من بریارم دا که هه ر کاتی ده وله مه ندبووم ئازادت بکه م و دوایی پیتم بلیم نه گه ر هه زت لییه وه کو خه مه تکاریک (نهک وهک به نده) له لای من مینه وه، نه گه رنا بۆ هه ر شوینی که ده ته وی برۆ. ئیستاش پیتم ده لیم که ئازادی و بۆ زیاتر دلنیا بوونت سه یینی نووسراویک به نووسه ری ده نووسم بۆ نه وه ی باوه ر بکه ی که ئازادی، به لام تۆ وت له مه ودوا من به قازانجی زیر و پاره که م ژیان ده به مه سه ر، پیتم بلتی زیری من چون سوودی ده بیتم، مه گه ر وهک پیتم وتبووی زیره کانی منت له په رستگه ی (ئاموون) دا به نه مانه ت دانه ناوه؟

کاپتا به تاکه چاوه که ی سه یری کردم و وتی: نا سینۆهه . ئیستا که ئازادم، پیتم ده لیم که من فه رمانه که ی تۆم جی به جی نه کردوو و زیره کانی تۆم له په رستگه دانه ناوه، چونکه فه رمانه که ی تۆ له عه قله وه دووربوو و من نه و کارانه ی دژی نه قل بن جی به جی ناکه م و له به ره وه ش که ده زانم له وانه یه له ناکاودا تووره بیت، بۆ دووربینی گوچانه که تم شار دۆته وه که نه یکیشی به شان و پشتمدا. به لام بۆ نه وه ی بزانی که بۆچی فه رمانه که تم نه نجام نه داوه ده بی پیتم بلیم که ته نه ا خه لکی نه فام زیری خو یان له په رستگه داده نین، چونکه به نه مانه ت دانانی زیر و پاره له په رستگه دوو خراپه ی گه وه ی هه یه: یه که م نه وه ی که کاهینه کان و له ئاکامدا فیعه ونیش له بری سامانی تۆ ئاگادار ده بنه وه و ده زانن که تۆ چه ند زیرت هه یه و یه کیک له و کارانه ی که نیشانه ی شیتییه نه وه یه که مرۆف خه لکی تر له چه ندیتی داراییه که ی خو ی ئاگادار بکاته وه.

دوو هه میشیان نه وه یه کاتی که تۆ زیره که ت له په رستگه داده نییت و له خه زینه ی نه وی ده مینیته وه، هه موو سالیک ده بی هه ندیک له و زیره له بری هه قی خه زنه داری به دیته په رستگه و له ئاکامدا سال به سال زیره که ت که متر ده بیته وه. بۆیه نه و کاته ی تۆ بۆ پیاسه کردن له ماله وه چوویته ده ره وه که هاوړیکانی رابردووت ببینی، من له شاردا سوورامه وه بۆ نه وه ی بزانه چون ده کری زیر بخه بته کاره وه که به هۆبه وه قازانجت ده ست بکه ویت و به بی نه وه ی ئیشیک بکه ی و ماندوو بیت سوود وه ربگریت و من زانیم که له شاری (ته بهس) دا چیی تر خه لکی زیری خو یان له په رستگه ی ئامووندا، دانانین، چونکه لیی دلنیا نین و ده ترسین زیره که یان له وی بفه وتی.

هه ره ها له به ره وه ی بۆ سپاردنی نه و زیره متمانه به په رستگه ناکریت، که واته له سه رتاسه ری میسر جیگایه کی ترنییه که مرۆف بتوانیت به دلنیا ییه وه داراییه که ی خو ی لی دابنیت. جگه له وه ش له گه ل نه و زانیا ریانه ی که دهستم که وت بۆم روون بووه وه که خوا (ئاموون) زه وییه کانی خو ی ده فروشیت.

وتم: درۆ دهكهی و خوا (ئاموون) واته پهرستگهی (ئاموون) ههرگیز زهوی نافرۆشیت، بهلكو بهردهوام زهوی و زار دهكړیت و ههموو سالی داراییهكهی خۆی زیاتر دهكات.

كاپتا وتی: بهلام ئیستا پهرستگهی ئاموون به دزیبهوه زهویبهكانی دهفرۆشیت و ئهوهی زهویبانه دهكاته زیت و پاره و دهیخاته ناو خهزینهكهی خۆبهوه و ئهوهنده ئهوه پهرستگهی زهوی فرۆشتوو و زیت و کۆکردۆتهوه، که ئیستا له میسر زیت و كانزا کهم بووتهوه.

وتم: ئایا تۆ زیتیهكهی منت به زهوی داوه؟

كاپتا وتی: ناگه وهره، من زیتیهكهی به زهوی نه داوه، چونکه نه تۆ له کشتوکال دهزانی و نه من و نه گهر ئالتوونه که تم بدهیه و زهویم بکریایه سه رکارو جووتیارو ئهوه بهندانهش که تیایدا کاریان دهکرد بهروبوومی ئهوه کیلگانهی تۆیان لی دههزیم. له کاتی که من خۆم له م شارهدا دزی دهکهم، واته خهلكی فریو دهدهم. ههروهها من وا ههست دهکهم که فرۆشتنی ئهوه زهویبانه له لایه پهرستگهی ئاموونهوه، واته له لایه ئهوه پهرستگهی که زیاتر له سه دان ساله زهوی دهکړیت، بهی هۆنیه و ئهوه پهرستگهی دهزانی که توانای بهرگری کردنی نییه له بهرامبهر خوای نو و دهی له ناو بچیت. بۆیه پیشتر زهویبهكانی دهفرۆشیت تاکو خوای تازهی فیرعهون دهستی بهسهردا نهگرت، له بهرتهوه کړینی زهویبهكانی پهرستگهی ئاموون مهترسیی ههیه، چونکه له وانهیه دوایی خوای نو بلیت ههموو ئهوه زهوی و زارانهی خوای پیشوو که له لایه ئهوه به خهلكی فرۆشراوه هی من و دهست بهسهر ههموو ئهوه زهویبانهدا بگرت که خهلكی له پهرستگهی (ئاموون) بان کړیوتهوه، بهی ئهوهی بههاکهی بدهنهوه خهلكی.

وتم: ئه مانهیه که تۆ باسی دهکهی مهسائیلی لاوه کین و من لیتم پرسی چیت له زیتیهکهم کردوو له چیدا سهرفت کردوو که دهلی قازانجت لی دهست

دهکهویت؟

كاپتا وتی: له بهر ئهوهی پهرستگهی ئاموون کیلگه کشتوکالیبهكانی خۆی دهفرۆشیت و زیت و زیو کۆدهکاتهوه، وهکو باسم کرد زیت و پاره له میسر کهم بووتهوه و ئهوه کهم بوونه وهیهش بۆته هۆی ئهوهی که بههای خانووی نیشته جیتی و جیگا بازرگانیهكان دابهزیت. بۆیه من که زانیم خانوو ههزران بووه بهشیتی زیتیهکهم داوه و چند خانوویهکی نیشته جیتی و چند جیگایهکی بازرگانیم کړیووه تۆ ئهوه خانووانه بهکړی دهدهیت و ههموو سالی کړیکه یان وهردهگری و ههمیشه خانووهكانت دهمیئت و سوودی لی وهردهگری و له بهرتهوهش کهوام بیرده کردهوه له لایه تۆ دهسهلاتی تهوام ههیه بۆ کړینی ئهوه خانووانه، بهی مۆی تۆ ئهوه جیگایانم کړی و نه گهر کړیارهکان (کړی چیهکان) به بۆنهی دهلالیهوه دیاریهکهم بدهنی په یوهندی به تۆوه نییه، بهلكو په یوهندی به ده بهنگی خۆیانوه ههیه، چونکه من له م کارهدا هیچ شتی که لی نادم، بهلكو دیاریهک له کړیارهکان وهردهگرم و نه گهر تۆش بتهوی دیاریهک به بدهنهکهی پیشووت بدهی ئهوا لیتی وهردهگرم.

وتم: کاپتا، من هیچ بهخشیهکت نادهمی، چونکه دهزانم که تۆ له م کارهدا رهچاوی قازانجی خۆت کردوو و پیشبینی دهکهی که له ریگای وهرگرتنی کړی خانوو و ههروهها له ریگای خهرجی دۆزینهوه به ناوهی چاک کردنهوهی خانووهکان دزیبهکی باشم لی دهکهیت.

كاپتا وتی: تۆ له ههله دای و نه گهر گه وریهکی سته مکار و قرچۆک بوویتایه من وهام بیرده کردهوه و ئهوه پیشبینییه که دهکرد که له داهاتوودا چۆن سوود لهو خانووانه وهرگرم، بهلام تۆ گه وریهکی به بهزهیی و بهخشندهی و پیویست ناکات که من له لای خۆم ئهوه حیسابانه بکهم، چونکه ههر چیه که تۆ ههته له ژیر دهستی مندایه و من مالی تۆ به هی خۆم دهزانم و کاتی که پارتیگاری له بهرتهوهندیبهكانی تۆ دهکهم له راستیدا بهرتهوهندیبهكانی خۆم پاراستوو و

له بهر ئه وه به به شیتکی تر له پاره کهت هه ندی دانه ویتله م له جووتیاره کان کربوه ته وه.

و تم: کاپتا دانه ویتله ت بوچی کربوه؟

وتی: ئه م ناکۆکییه ی که له میسر دا له نیوان ئه و دوو خواجه دهستی پیکردوه و به یگومان چاره نووسیکی تر سناکی بو گه لی میسر ده بیت، چونکه هه ر کاتیک که خواجه کان ناکۆکییان هه بیت وه ک ئه و کاتانه ی که گه وره کان له گه ل یه کتریدا به شه ر دین زیانه که ی له خه لکی ده که ویت و میلله ت ده بی بو جه نگی نیوان خواجه کان و گه وره کان قوریانی بدات و من و ابیرده که مه وه که به هۆی شه ری نیوان ئه و دوو خواجه له میسر دا بارودۆخه که به ره و شیواوی و ئالۆزی ده چیت و ئه م بی به ندو بارییه کیتلگه کان وه ک بیابانیکی روت لی ده کات و جگه له وه ش ئه مرۆ هه ر که سیک که که مئی زیر و زیوی هه یه له ترسی به گژبه کدا چوونی خواجه کان زه وی ده کړیت، چونکه ده زانیت که زیر و پاره ده دزیت، به لام زه وی نادریت.

ئه و که سانه ی که زه وی ده کړنه وه هه موویان بازرگانن، یان له ده رباریه کان و کاهینه کانن که زه وی له په رستگه ده کړن بو ئه وه ی له ژیر ده سه لاتنی په رستگه ده رچیت و ببیته هی خو بان، به لام ه یچ یه کن له و که سانه جووتیار نییه و ناتوانیت له زه وییه که دا کشتوکال بکات و له ئاکامدا هه موو ئه و زه وی و زارانه به به یاری ده میتنه وه و خه له و خه رمان و دانه ویتله زۆر که م ده بیت و میسر تووشی که مبی ئازووقه ده بیت و له و کاته دا ده توانین ئه و دانه ویتله یه ی که کربومانه به به هایه کی باش بیفرۆشین^(۱).

من ده زانم که تو و ابیرده که یته وه ده غل و دان وه ک به رد نییه که هه زاران سال میتیته وه و مشک دانه ویتله ده خوات و به نده کان دهیدن، به لام مرۆف هه تا که میک زه ره ر نه کات قازانجی زۆری ده ست ناکه ویت و من هه ندیک له و خانووانه ی که کربومه بو عه مبارکردنی دانه ویتله که مه که ئه و ده غل و دانه ی

کربومه له وی دابینیم و پاریزگاری لی بکه م که نه مشک بیخوات و نه به نده کان بیدزن. ئه و رۆژه ش که ده غل و دانه که مان فرۆشت و ئیتر پیتوستیمان به عه مبار نه ما به کړی ده دیده نه بازرگانه کان که که ل و په لی خو یانی تیا دابینن یان بیکه نه ژووری بازرگانی.

و تم: کاپتا من به پیچه وانه ی تووه زۆر ئومیده وار نیم که ئه م کارانه سوودی بو من هه بیت، به لام له به رئه وه ی مامه له ت کردوه من ره خه ت لی ناگرم، به مه رجی له داها توودا واز له من به یتنی و بو به رپه وهردی ئه م خانووانه و فرۆشتنی ده غل و دانه که نه بیته هۆی زه حمه ت دانی من.

کاپتا وتی: من بیرتکی تریشم کردۆته وه که بو ده وله مندیی تو زۆر به که لکه و ئه ویش کړینی یه کیتک له بازاره کانی کۆیله فرۆشییه، ئه گه رچی من سه رم له کشتوکال ده رناچیت، به لام له بری ئه وه هه تا به ته وی له کړین و فرۆشتنی کۆیله شه رزام و ده زانم که چون به نده کان به هه رزان بکرم و که موکورییه کانیا ن دا پۆشم بو ئه وه ی کرباره که هه ست به ئه و خه وشانه نه کات. هه روه ها ده زانم که چون به هۆی دار و قامچی ئه و کۆیلانه گو پرایه ل بکه م، چونکه خۆم کۆیله بوومه و ئه و که سه ی که خۆی به نده بیت ئاشنای هه موو فرت و فیلتکی کۆیله فرۆشتنه و، من دلنیات ده که م که ئه گه ر ئیمه ئه م بازاره بکړین له دوا ی چه ند سالتی تر تو ده بیته یه کیتک له ده وله مه نده گه وره کانی میسر.

و تم: کاپتا له گه ل ئه وه شدا که کۆیله فرۆشی قازانجی هه یه، به لام من چه ز له کړین و فرۆشتنی به نده ناکه م، چونکه کۆیله فرۆشی کاریکی پیس و نه فرت لی کراوه. من ده زانم که زۆر به ی مامه له چیه کان ئه م کاره ده که ن و هه مووشیان پیتوستییان به به ندیه و ده بکړن، هه روه ها له رابردودا من، تو و ئه و که نیزه ی که بو تم هینابوو کربومه وه، به لام ئه مرۆ چه ز ناکه م کۆیله فرۆش بم.

کاپتا هه ناسه یه کی هه لکیشاو وتی: نازانم تو بو ئه وه هایت و بوچی ناته ویت وه کو خه لکی تر له ما وه یه کی که مداو به بی ماندووبوون ده وله مه ندیت. ئیمه

ئەگەر بازارپىكى كۆپلە فرۆشى و چەند خانوويەكى گشتىمان بىكرپايە، كەنيزە جوانەكانمان لە بازاري كۆپلەكانەوہ بۆ ئەو خانووانە دەبرد و ھەموو شەويك لە ھەر يەكئىك لەو خانووانە سوودئىكى زۆرمان دەست دەكەوت، بەلام من چى بىكەم، خواپەكان گەورەپەكيان داوہ بە من كە دەست و دلئى لە گەل خەلكى تر جياوازە، بەلام ئىستا كە ناتەوئيت بازاري كۆپلەو خانەى گشتى بىكرى، داواكارىبەكى ترى من پەسەند بىكە.

پرسىم: داواكارىبەكەت چىيە؟

كاپتا وتى: لەبەر ئەوئى تۆ ئەمروئى منت ئازاد كەردووہ ھەز دەكەم كە ئەم رووداوہ بىكەين بە جەژن. ئەگەرچى داواكارىبەكەى من لە ديدى تۆدا لە ئەدەبەوہ دوورە، بەلام دەمەوئيت لە گەل مندا بئيت بۆ ئەوئى بەيەكەوہ بۆيىن لە مەيخانەى (كلكى تيمساح) كە لە كەنارى رووباردايە و لە ناوچەى بەندەرييە، شەرابئى بنۆشپنەوہ كە ناوى (كلكى تيمساح)ە، واتە ئەو شەرابە بە ناوى ئەو جىگايەوہ ناوئراوہ كە خواردەنەوہيەكى بەھيژە و لە خواردەنەوہكانى تر زياتر نەشئەى ھەيە. ئەگەرچى داواكارىبەكەى كاپتا بئى ئەدەبى بوو و خزمەتكار يان بەندە بۆى نىيە داوا لە گەورەكەى خۆى بكات كە لە گەلئيدا بۆ مەيخانە پروات و پىكەوہ بخۆنەوہ، بەلام داواكارىبەكەى كاپتام پەسند كەرد، چونكە لەو شەوئەدا خۆشحال بووم و وام بىردەكەردەوہ كە روئيشتن بۆ مەيخانە و رابواردن لەوئى بۆنەيەكى خۆشە.

ھەروەھا بىرم كەردەوہ كە ئەو كاتەى لە كريت بووين كاپتا ئامادەبوو كە لە گەل مندا بچىتە ناو خانەى خوا، لە كاتئىكدا كە دەيزانى كەس لەو جىگايە ناگەرئيتەوہ، منيش ئىستا دەبئى داواكارىبەكەى جىبەجئى بىكەم و لە گەلئيدا بۆ مەيخانە بۆم، چونكە روئيشتن بۆ مەيخانە زۆر ئاسانترە لەوئى كە مروئى بزائى بۆ جىگايەك دەچئيت كە ئىتر ناتوانئيت لەوئى بگەرئيتەوہ.

كاپتا كاتئىك كە بىستى داواكارىبەكەى ئەوم پەسەند كەرد، زۆر دلخۆش بوو

و روئيشت و بالا پۆشەكەم^(۲) و گۆچانەكەى كە شار دەبوويەوہ ھىناى و من بالا پۆشەكەم لە شان كەرد و گۆچانەكەم گرتە دەست و لەمال دەرچووين و بەرەو مەيخانەى (كلكى تيمساح) بەرئى كەوتين.

(كلكى تيمساح) لە ناوہراستى گەرەكى بەندەرى، لە نئوان دوو خانوودا بوو و بەر لەوئى بچىنە ناو مەيخانەكەوہ روانيم لە سەر مەيخانەكە تيمساحئىكى گەورەى وشك كراوہ ھەلئواسرابوو كە چاوى شووشەيى پىئوہ بوو و دەمە كراوہكەى ددانە سپىيەكانى پيشان دەدان.

كاتئىك كە ھەنگاومان ناپە ناو مەيخانەكەوہ سەيرم كەرد ديوارەكانى ئەستور بوو و، قازانجى ئەستور بوونى ديوار لەوئەدايە كە لە وەرزى ھاوين و زستاندا فيئىكى و گەرماى مەيخانەكە رادەگريت. لە شىئوئى ھاتنە ژوورەكەى كاپتا تىگەيشتم كە ھەر نەبئيت جارئىك ھاتتۆتە ئەو مەيخانەيەوہ و شارەزاي رئى و رەسمى ئەو جىگايەيە.

لەدواى ئەوئى كە دانىشتين روانيم زەويى مەيخانەكە و ديوارەكانى وەكو مالى دەولەمەندەكان بەدار فەرشكرا بوون و نەخشى جۆراو جۆريان لەسەر كيشرابوو. كاپتا كە بىنى سەرنجم داوئەتە تەختەدارەكانى زەوى و ديوارى مەيخانەكە، وتى: ئەم دارانەى دەبىنى لە ئەو كەشتىيانەوہ دەست كەوتووہ كە سىراب كراون و ھەر يەكە لەم تەختانە ھى كەشتىيەك بووہ كە لە دەريادا ھاتوچۆى كەردووہ و باو باران رەنگيانى گۆربوہ.

ئەو كرىارانەى كە لە دووكانەكەدا بوون سەيرئىكى منيان كەرد و دوايى سەرگەرمى كارەكەى خۆيان بوونەوہ. كاپتا فەرمانى دا (كلكى تيمساح)مان بۆ بەيئىن و بە خاوەنى مەيخانەكەى وت: خۆت (كلكى تيمساح)ەكەى ئىمە ئامادە بىكەو، دياربوو (كلكى تيمساح) مەشرووبىك بوو كە دەبووايە ئامادە بىكرايە. واتە وەكو خواردەنەوہكانى تر نىيە كە يەكسەر لە گۆزەكەوہ بىكەنە ناو پىئالەوہ و بىھيئىن.

دوایی سهیرم کرد ژنیتیک دوو پیالهی به دهسته وه گرتووه و به ره و ئیمه دیت و سهرو وه زعی نیشانی دهدا که خزمه تکاری مه بخانه که یه. ئەو ژنه زۆر گهنج نه بوو و، له ولاتیکی وه کو میسر که ژنه کان رووتن ئەو پۆشته بوو و حه لقه یه کی زیوی به گوئییه وه کردبوو و دوو دهسته بند (بازنگ) ی زیپر به مه چه کی ههردوو دهستییه وه ده بینرا. هه چه نده نزیکنتر ده بووه وه زیاتر جوانییه که ی دهرده که وت و کاتیک گه یشته لای ئیمه، روانیم برۆی باریک و چه ماوه بوو و چاوه کانی سه رنج راکیش و رهنگی ئەسه مر بوو.

کاتیک که چاوم برپییه ناو چاوه کانییه وه ئەو وه کو هه ندی له و ژنانه ی روویان هه لده سوورپین رووی خووی وه رنه گه راندو رووانییه چاوه کانی من و یه کییک له پیاله کانم له دهستی وهرگرت و کاپتاش پیالهی دووه می لئ وهرگرت و وتم: ئەی ژنی جوان، ناوت چییه؟

ژنه که وتی: ناوم (مه ریت) ه و کهس به ناوی ژنی جوانه وه بانگم ناکات و له بهر ئەوه ی تو به م ناوه وه بانگم ده که ییت وا تیده گم که تو پیاویتیکی (مه حبوب) ی و وه ک گه نجیکی تازه پیگه یشتوو، که به م جوړه قسانه جوړه ت دهداته خووی بو ئەوه ی بتوانی دهستی خووی له سه ر دهستی ژنیک دابنیت، تۆش بویرانه ده ته وی ده ستت له سه ر دهستی من دابنیت.

دوایی لیبی پرسیم ئایا تو پزیشک نیت و ناوت سینۆهه نییه؟
وتم: با...

وتی: ئەگه ر چه زده که ی که دووباره به بینینی خۆت خۆش حالمان بکه ییت پییم مه لئ ژنی جوان و سووکایه تیم پئ مه که.

وتم: چۆن زانیت من سینۆهه م؟

(مه ریت) وتی: ناوبانگی تو له خۆت زووتر هاته ئەم مه یخانه یه وه، به جوړیک که من له گه ل هاتنه ژووره و هه تدا تو م ناسیییه وه و ئیستا ده بینم که ناوبانگت به پئ هۆ نه بووه.

کاتیک (مه ریت) گفتوگۆی له گه لدا ده کردم بزه ده هاته سه ر لیبی، به لام ههستم کرد که خه نده ی سه ر لیبی له شادمانیییه وه نه بوو، به لکو نیشانه ی په ژاره بوو و له چاوه کانی شیدا ئەم خه مه ههست پئ ده کرا.

وتم: (مه ریت) ئەگه ر تو له زمانی کاپتاوه که دیتته ئیره و له رابردوودا به نده ی من بووه و ئیستا ئازادم کردوو، وه سفی منت بیستوو، ئەوا بزانه که متمانه به قسه کانی کاپتا ناکریت، چونکه ئەم پیاهه خوویه کی تاییه تی هه یه و جه وه هری ئەو خووه ی به جوړیکه که زمانی ناتوانیت له نیوان راست و درۆدا جیاوازی بکات، بۆیه زیاتر درۆ ده کات و من ئەگه رچی پزیشکم، به لام نه متموانیوه ئەم نه خویشیییه ی چاره سه ر بکه م و لیدانی گۆچانه که شم سه باره ت به چاره سه رکردنی ئەم عه یبه ی بئ ئاکام مایه وه.

(مه ریت) به خه مباریییه وه بزه خه نه یه کی هات و وتی: سینۆهه، زۆر جار درۆ له راستی باشته، چونکه درۆ مرۆف ئومیده وار و دلخۆش ده کات. له کاتیکدا که وتی راست ده بیته هۆی نا ئومیدی. بو ئموونه کاتیک که تو به من ده لیبی (ئەی ژنی جوان) له گه ل ئەوه شدا که ده زانم درۆ ده که ی به لام دلم به م درۆیه شادمان ده بیته. ئیستا چه زده که م له م مه سرووبه ی (کلکی تیمساح) که بو م هیتاوی بنۆشی و پییم بلیبی که ئایا ئەم شه رابه به هیتزتره یان ئەو نۆشینه وانه ی که له ولاتانی تردا خوار دووته وه.

به پئ ئەوه ی چاو له (مه ریت) هه ل بگرم قومیتکم له و شه رابه نۆشییه وه، به لام دوایی نه متموانی سهیری بکه م، چونکه قورگم و دوایی سکیشم سووتایه وه و له ناکاودا خوین له له شمدا هاته جوّش و له دوای ئەوه ی ئارام بوومه وه و کاریگه ریتییه نه شه که ی دهر که وت، و تم: کاپتا ئەگه رچی زۆر درۆ ده کات، به لام ئەوه ی سه باره ت به مه سرووبی ئەم مه یخانه یه وه ده یگوت راسته، چونکه ئەم خواردنه وه یه له هه موو ئەو شه رابانه ی که له ولاتانی بیانی نۆشیومه ته وه به هیتزتره و گه رماییه که ی له و رۆنه ره شه ی دانیش تووانی بابل له زه وییه وه به دهستی

دههين و دهيكه نه ناو چراكاني خوځايانه وه زياتره. (مه بهستي نووسهر له م روڼه ره شه نه و ته - وهرگير) و وهك چوڼ تيمساحيكي راسته قينه به ليدانيكي كلكي مروقيكي به هيز به زه ويدا ددات، نو شابه كه ي توش پياويكي به توانا له كار ده خات.

له ناو قورگمدا بوڼ و بهرامه و تاميكي عه تراوي چوند جوړه گياو به هاراتيكم هه ست پي ده كرد و له ناكاودا ههستم به كه يف خوځي كردو حه زم كرد كه زياتر له گه ل (مهريت) دا بدويم و پيم وت: (مهريت) من نازانم تايا هم نو شينه وه يه مني و هها شادمان كرد، يان ناماده بووني تو روحي مني شاد كردوه و نه وهنده ده زانم كه خو شحالم و حه ز ده كه م كه دهستم له سهر دهسته كانت دابنيم و نه گه ريش له م كار نارازيت ليم مه گره چونكه (كلكه تيمساح) كه ي تو مني بي باك كردوه.

ژنه كه كه ميك چووه دواوه وه و وتي: من خاوه ني هم مه يخانه يه نيم و خزمه تكاري ئيرهم، به لام هم شه رابه من دروستي ده كه م و ته نها جه هيز يه يه ك كه باوكم به مني داوه، شيوه ي دورست كردني هم شه رابه يه و نه وهنده هم شه رابه سه رنجي خه لكي راكيشاوه كه بنده كه ي تو كاپتا، كه ده لبي نازادم كردوه، خو ي و انيشان ددات كه مني خو ش ده و يت بو نه وه ي بتوانيت چو نيه تبي دروست كردني هم شه رابه له من وه فيرييت و كاتيكي كه بنده كه ت زانيتي كه به هيج شتيك ناتوانيت سه رنجي من رابكيشيت و بمكاته خوشكي خو ي، برياري دا هم مه يخانه يه به زيړ بكرپته وه و حه زيش ده كات كه شيوه ي دروست كردني هم شه رابه شم لي بكرپته وه.

كاپتا كاتيكي كه گو يي له م قسه يه بوو، ناماژه ي بو ژنه كه كرد كه بيدهنگ بيت، به لام من چونكه شادمان بووم وتم: (مهريت) ئيسستا، كه (كلكي تيمساح) م نو شيوه ته وه و خو م خو شحال ده بينم، وا تيده گه م كه كاپتا ناهه ق ي نه بووه دلي پيته وه بيت و بيه و يت تو بكا ته هاوسه ري خو ي. من هم و ته يه

له كاتي سه رخو شي دا ده كه م و سبه يني، كاتيكي كه هو شيار بوومه وه له وانه يه له قسه كه م په شيمان بيمه وه. تايا راسته كه كاپتا زيړي داوه هم مه يخانه يه ي كړيوه ته وه.

به رله وه ي ژنه كه وه لامم بداته وه كاپتا وتي: سينوهه من نه مده ويست كه تو به م شيوه يه له هه والي كړينه وه ي هم مه يخانه يه ناگادار ببسته وه، به لكو به ته ما بووم خو م هم بابه ته ت پي رابگه يه نم، به لام ئيسستا كه هم ژنه نه يني يه كه ي مني دركاند ده بي بلنيم كه من هم جيتگايه م به زيړي خو م، واته به و زيړه ي كه له ما وه ي هم چوند ساله دا له تو م دزيوه، كړيوه ته وه، چونكه تواناي به رپوه بردني مه يخانه م هه يه و ده زانم كه هم كاره ناسانه و گرفت دروست ناكات و پيوستني به هيزي گه نجيتي نييه.

من نه وهنده له مه يخانه كاندا به بي پاره شه راب و بيرهم خوار دونه وه كه به بينيني مو شته ري يه كسه ر ده زانم تايا ده توانيت پاره ي خوار دنه وه كه ي بدات يان نا و تايا متمانه ي پي ده كريت شتي به قهرز پي بفروشريت يان نا؟ پيشه ي مه ي فرو شي كاريكي بي گيرو گرفته و چيژ وهر گرتنه كه ي له وه دايه كه مرو ش له مه يخانه دا خه لكاني جوړا و جوړ ده بينيت و له هه ر يه كيك له وان شتيكي تازه ده بيستني و، بو من، كه مرو قيكم له شت ده كو لمه وه و حه ز ده كه م كه له هه مو شتي ناگادار بيم، زور به سووده.

له م كاته دا كاپتا پيال له كه ي خو ي هه لقوراندو به كه يف و خو شيه وه وتي: گه ورهم تاكه كاسبه يه كه هه رگيز بي بازار نابيت، مه ي فرو شيه، چونكه هه تا دنيا بمينيت، خه لكي هه ر ده خواته وه و له وانه يه فيرعه ونه كان نه مين و خوايه كان له عه رشي خوايه تيه كه يان بكه ونه سه ر زه وي، به لام باده فرو ش هه رگيز له نا و ناچيت. چونكه خه لك كاتيكي كه دلخو ش و به خته وهرن ده نو شنه وه و كاتيكي ش كه به دبه خت و خه م بارن ديسانه وه هه ر بو دامر كان دنه وه ي په ژاره كه يان په نا ده به نه به ر بيره و شه راب.

کاتیک که پیاویک عاشق ده بیت ئەقینە کە ی خۆی به خواردنەوه به هیتز دهکات و کاتیکیش له گەڵ ژنە کە ی خۆیدا به شهر دیت دیسانەوه بۆ نه هیتشتی توورەییە کە ی دیتە ئەم مە یخانە یه و دەنوشتیتەوه.

کاپتا درێژە ی به قسە کانی داو وتی: سینۆهه له وانە یه تۆ که پیاویکی نائاساییت شیوه ی بیرکردنەوه کە ی منت به دل نه بیت و بلاییت مرۆف دەبی ماندووبیت و بژتوی خۆی په یدا بکات، به لام من دەلیم پیاوی زیرە ک ئەو کە سه یه که به بی ماندووبون سوود له دەسرهنجی خەلکی وەرگریت و کاتیک که خەلکی له گەڵ ئەوه شدا که تیده کوژن، به لام هەر به برسیتی دەمیننەوه، ئەو له ئاسوودە ییدا بژیت.

من له و باوەرە دام که جگه له پیشە ی ژنە خو فرۆشه کان هیچ پیشە یه ک له مە ی فرۆشی ئاسانتر نییه و جیاوازییه کە ی ئەوه ندە یه که ئەو ژنانە پتویستیان به سه رمایه ی پتیشوخت نییه و سه رمایه کە یان له خۆباندایه و ئەگەر دوورین بن، ده توانن له کوتایی ته مه نیان له خانویه کدا که به وزه ی خۆیان دروستیان کردووه ژبان به نه سه ر و بحه سینەوه.

به لام من داوای لیبوردنت لی دهکەم که زۆر بلایی دهکەم و زۆر وتنه کەم له بهر ئەوه یه که هیتشتا له گەڵ خواردنەوه ی شه رابی (کلکی تیمساح) رانه اتووم و یه ک پیاله له م مه سرووبه به راده یه ک ده مشیوتینیت که توانای راگرتنی زمانم ناییت.

باسه کە ی من له باره ی ئەم مە یخانە یه وه بوو و وتم که ئەم مە یخانە یه هی منه و ئیستا دەلیم که من و خاوه نی پیشووی مە یخانە که به هاوکاری (مه ریت) ئیره به رتیه ده به ین و قازانجه کە ی له نیوان هەردوو کماندا دهکە یه دووبه شه وه.

خاوه نی پیشووی ئەم مە یخانە یه که له مه ودوا ده بیتته کرێکاری من، سویندی به هزار خوای میسر خواردووه که زیاتر له نیوه ی قازانجه که هه لته گریت و دزیم لی نه کات و من دلنیام دزی ناکات، چونکه پیاویکی خواپه رسته و هه ندیک

له موشتەرییه کانی کاهینن، که به کرپاری باش له قه لەم دەدرین، چونکه زۆر (کلکی تیمساح) دەنوشتنەوه و هۆیه کە ی ئەوه یه که کاهینه کان راهاتونه له شه رابی به هیتزی ره زه کانی په رستگه ی ئاموون بنۆشنه وه و ئەوانه ی که ئەم شه رابه ده نوشتنەوه به یه ک دوو (کلکی تیمساح) سه رخۆش نابن.

هه ندیک له کرپاره کانی ئەم مە یخانە یه کاهینن، چونکه مە ی فرۆش بیر له وه ده کاتەوه که له نیوان به رژه وه ندیی که سابه ت و به رژه وه ندیی ئایینی په یوه ندییە ک دروست بکات بۆ ئەوه ی یه که میان سوود له دووهم وەرگریت و تا ئەمرۆ هەر وا بووه، به لام و ایزانم من زۆر قسه دهکەم و زۆر بلاییه کە ی من له بهر ئەوه یه که ئەمرۆ یه کیکه له رۆژه کانی شادمانیی من. باوهر بکه که یه کیکه له گه وره ترین هۆیه کانی خو شحالیی من ئەوه یه که ده بینم تۆ لیم توورە نیت و وه کو جارن من به خزمه تکاری خۆت ده زانی. له کاتیکدا که من ئەمرۆ پیاویکی نازاد کراوم و دهستم به مە ی فرۆشی کردووه. هه رچه ندە هه ندی کەس و ابیرده کە نه وه که مە ی فرۆشی کارێکی باش نییه.

له دوا ی ئەم قسە یه کاپتا به سه رخۆشییه وه دهستی به گریان کرد و سه ری خسته سه ر ئەژنۆم و من به زۆر سه ریم له سه ر ئەژنۆکانم هه لگرت و وتم: هه لسه و له ناو مە یخانە دا ئەم ره فتاره ناشیرینه مه که، چونکه ئەگەر موشتەریه کانت بیین که خاوه نه نوپیه کە ی ئەم مە یخانە یه ئەوه ندە سووکه، لیت به دگومان ده بن و له وه یه چیتر نه یه ن بۆ ئیره.

له دوا ی ئەوه ی که کاپتا سه ری هه لبری لیم پرسی: خالیک هه یه که من لیی تیناگەم و ئەویش مه سه له ی فرۆشتنی ئەم مە یخانە یه یه، چونکه ئەگەر ئەم جیگایه به و شیوه یی که تۆ باسی لیه دهکە ی ره واجی هه بیت، بۆچی خاوه نه کە ی رازی بووه که پیتی بفرۆشیت و دوا بیهش وه کو شاگردیک کارت بۆ بکات و له قازانجه که شدا شه ریک بیت.

کاپتا که هیتشتا فرمیسکی چاوی وشک نه بوو بووه وتی: سینۆهه، تۆ

توانایه کی تاییه تت ههیه که به هوی به لگه هینانه وه کانی خۆت که له (ئه فسنتین) (۳) تالتره شادیم لی ده که یته ژه هری مار.

ئه گهر پیت بلیم که من و ئه م هه یفرۆشه هاوړتی سه رده می مندالین و له رابردوودا له خویشی و ناخویشی یه که تریدا هاو به ش بوینه، ئایا ده بیه لمینی که له بهر ریزی دۆستایه تیبی کۆن ئاماده بووه ئه م مه یخانه یه م پتی بفرۆشیت، به لام له بهر ئه وهی که ده زانم قه ناعه ت به م قسه یه ناکه یه ت، ناچارم دانی پیدابنیم که خویشم قه ناعه ت به م قسه یه ناکه م و مه جبوورم بیسه لمینم که فرۆشتنی ئه م مه یخانه یه له لایه ن مه ی فرۆشه که وه نه یینییه کی تیدایه .

من و اهه ست ده که م که نه یینی مه ی فرۆشه که ده گه رپته وه بو جهنگی نیوان خوای نوئی فیرعه ونی میسر له گه ل (ئاموون) خوای دیرین و له بهر ئه وهی که له هه موو په ریشانی و تیک رژانیکدا یه که م شوینیک که په لاماری دهری مه یخانه یه و خه لکی دهرژینه ناوی و تابتوان شه راب و بیره ده نو شنه وه و کووپه و گۆزه کان ده شکپن و مه ی فرۆشه که ش له رووباری نیلدا ده خنکپن، بۆیه خاوه نی ئه م مه یخانه یه ترسی لی نیشته وه، چونکه ئه و یه که لکه له لایه نگره راسته قینه کانی خوای دیرینی میسر و ئه وه نده به خهستی گرتوویه تی که ئه مپۆ ناتوانیت نکۆلی له خوای کۆن بکات و باوه ر به خوای نوئی به یینیت، چونکه که س عه قلی نایگریت که ئه و باوه ری خۆی گۆرپوه و بووه ته شوین که وتووی خوای تازه .

سه ره رای ئه وه ش تیگه یشته وه که خوا (ئاموون) به سه ختی گرفتاری ترس و هه راس بووه، به راده یه ک که په رستگای ئاموون زه وویه کشتوکالییه کانی خۆی ده فرۆشیت و وا بیسه کاته وه که له وانیه رۆژتیک زه وی و زاره کانی لی بیه ننه وه. منیش له دوای ئه وهی که زانیم مه ی فرۆشه که تووشی ترس هاتووه، به شپوهیه ک قسه م کرد که زیاتر ترس له دلئی نیشته و تم هه رچی زووتر خۆت له م مه یخانه یه رزگار بکه، چونکه ئه گه ر هه ل و مه رجیککی ناله بار بیه تپیشه وه

سه رمایه که ت له م مه یخانه یه دا له ناوده چیت. ئه ویش که زۆر ترسابوو رازی بوو و ئه م جیگایه ی پتی فرۆشتم، به لام له بهر ئه وهی که ده مزانی ئه و بو به پتوه بردنی مه یخانه که لی هاتووه و شاگردی له و باشریشم ده ست ناکه ویت، داوام له ئه و له (مه ریت) کرد که لیرده ا میننه وه.

وتم: کاپتا من نازانم که ئایا له مه وه دووا سوود له م مه یخانه یه وه رده گری یان نا؟ به لام ئه وه ده زانم که تو له یه ک رۆژدا ئیش و کاریکی زۆرت ئه نجام داوه و ئه گه ر من بووما یه نه مده توانی به یه ک رۆژ ئه م هه موو کاره راپه رینم. دوایی هه لسا ین و له مه یخانه که هاتینه دهر وه.

من ههستم ده کرد که کاپتا به ته واوه تی مهسته و ناتوانیت به باشی به رپدا پروات و یه ک (کلکی تیمساح) به ته واوه تی شیواند بووی.

۱- میکا قالتاری فینله ندی که بیره وه ریبه کانی سینۆهه ی له سه ر پاپیرۆسه میسر ییه کانه وه نووسیوه ته وه ئیستا له مۆزه خانه ی شاری (لۆقه ر) ی فه رنه سا-دایه و ئه و ده ستنووسانه ده گه رپته وه بو ماوه یه ک له نیوان هه زار و سی سه د سا ل تا هه زار و چوار سه د سا ل به ر له زایین، (نزیکه ی سی هه زار و چوار سه د سا ل له مه وه ر)، که چی له گه ل ئه وه شدا ده بین که وه زعی کرینی زه وی و زار له میسر وه ک کرینی زه وی بووه له ئیران له سی تا چل سا ل له مه وه ر و له لایه ن ئه و که سانه ی که ته نانه ت جووتیار نه بوونه که کشتوکال بکه ن، به لکو زه ویه که یان ته نها بو ئه وه کرپوه ته وه که به به یاری به جیتی به یلن تا ئه و کاته ی که گران ده بیت و من یه کتیکم ده ناسی که ماوه یه که ده موچاوی له ژیر په رده ی خاکدا شاردر او ده وه و من ناوی ناهینم و ئه و کاربایه میلیۆنه ها مه تری چوارگۆشه زه وی کرپوه وه به بی ئه وه ی به کاری به یینیت یان خه لکی تر کشتوکالی تیدا بکات و ته نها بو ئه وهی که له داها توودا بتوانیت به به هایه کی زۆر بیفرۆشیت - وه رگپیر.

۲- بالاپۆش : عه با

۳- ئه فسنتین: وشه یه کی یۆنانییه و به گیایه ک ده لپن که خۆرسکه و له کۆندا بو چاره سه رکردنی شه له ل و له رزۆکی ده ست و نه خو شیه کانی گه ده و جه رگ و نه هیشته ننی کرمی ناوسک به کار هاتووه - وه رگپیری کوردی.

سه‌ره‌تای فیتنه‌یه‌کی گه‌وره له میسر

به‌م شیوه‌یه من له گه‌ره‌کی هه‌ژاره‌کانی ته‌به‌س و له مائی مسگه‌ری پیشوو بوومه پزیشکی ئه‌و گه‌ره‌که‌و به‌و شیوه‌یه‌ی کاپتا پیشبینی کردبوو نه‌خۆشییکی زۆر هاتنه‌لام. من سوودم له‌و نه‌خۆشانه‌و هه‌رنه‌ده‌گرت و به‌ پیچه‌وانه‌وه زه‌ره‌ریشم ده‌کرد، چونکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌خۆراییی ده‌رمانم پی‌ده‌دان، هه‌ندی جار ناچارده‌بووم خواردنیشیان بده‌م، چونکه‌ کاتییک که‌ ده‌مبینی چاره‌سه‌ر کردنی نه‌خۆشیییک به‌وه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه که‌ خواردن بخوات، ناچار ده‌بووایه له‌ جیاتی ده‌رمان، خواردنم بدایه‌تی.

ئه‌و دیاریبانه‌ی که‌ هه‌ندییک له‌ هه‌ژاره‌کان بو چاره‌سه‌ری خۆیان ده‌یاندا پیتم بایه‌خی نه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌ نیسه‌تیکی پاکه‌وه ده‌یاندا پیتم منی شادمان ده‌کرد و زیاتر به‌وه دل‌خۆش بووم که‌ خه‌لکی ناوی منیان به‌ پیروژ ده‌زانی و به‌شیوه‌یه‌ک باسی منیان ده‌کرد که‌ ده‌تگوت یه‌کیتکم له‌ خیره‌وه‌نده گه‌وره‌کانی جیهان.

کاپتا که‌ به‌ بۆنه‌ی پیری و به‌ تاییه‌تی له‌به‌ر ده‌وله‌م‌ه‌ند بوونه‌که‌ی نه‌یده‌توانی وه‌کو جارێ ئیش و کاره‌کانم ئه‌نجام بدات بو ئه‌و مه‌به‌سته‌ ژنیکی پیری به‌کری گرت، که‌ هه‌م له‌ پیاو بیزار بوو و هه‌میش له‌ ژیان، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌رچۆنییک بیته‌ مروّف ده‌بی تا ئه‌و روژه‌ی ده‌مبیتیت، یان تا ئه‌و کاته‌ی توانای کاری هه‌یه ئیشیک بکات، ئه‌ویش له‌ ماله‌که‌ماندا کاری ده‌کرد.

ئه‌م ژنه‌ ئه‌گه‌رچی به‌بۆنه‌ی به‌ساله‌چوونییه‌وه سه‌رنج راکیش نه‌بوو، به‌لام له‌ جیاتی ئه‌وه خواردنی به‌له‌زه‌تی لێ دهنه‌ و من هه‌رگیز گله‌ییم له‌ چیشته‌کانی

نه‌بوو. هه‌روه‌ها ئه‌و ژنه‌ رقی له‌ بۆنی بۆگه‌نی ئه‌و هه‌ژارانه‌ نه‌ده‌بووه‌وه که‌ بو چاره‌سه‌ر ده‌هاتنه‌ لام. له‌ کاتییکدا که‌ (کاپتا) له‌و بۆنه‌یان بیزار بوو. من له‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌دا به‌ ته‌واوه‌تی راهاتم و ئه‌و به‌رده‌وام له‌وی بوو، به‌لام من که‌متر ده‌مبینی و به‌ ناوی (موتی) بانگم ده‌کرد.

شه‌وان شاری ته‌به‌س به‌ شه‌وقی چراکان رووناک ده‌بووه‌وه و مه‌یخانه‌کان و ماله‌گشتیییه‌کان پر ده‌بوو له‌ موشته‌ری و ئه‌وه‌ی که‌ مییک عه‌قلی هه‌بوایه هه‌ستی ده‌کرد که‌ کاره‌ساتیک رووده‌دات، چونکه‌ ناکۆکیی نیوان خوای نوێی فیرعه‌ون (ئاتوون) و خوای کۆن (ئاموون) زیاتر گروتیینی ده‌گرت.

دوو سی مانگ تیپه‌ری و خه‌لکی ته‌به‌س له‌ عاقیبه‌تی ئه‌و ناکۆکییه‌ له‌ دل‌ه‌راوکییدا بوون و (هورم هه‌ب) فه‌رمانده‌ی سوپای میسر هه‌ر نه‌گه‌رایه‌وه. به‌ روژگه‌رمای خۆر زیادێ ده‌کرد، به‌راده‌یه‌ک که‌ هه‌ندی جار له‌ تاو گه‌رما و ماندویتی، له‌گه‌ل کاپتادا بو مه‌یخانه‌ی (کلکی تیمساح) ده‌رویشیتین، به‌لام هه‌یچکه‌ له‌و شه‌رابه‌ به‌هێز و سووتینه‌ره‌م نه‌ده‌نۆشییه‌وه، به‌لکو به‌ بیره‌ی ئاسایی که‌ تینویتی ده‌شکاند و له‌شی فینک ده‌کرده‌وه و نه‌ده‌بووه‌وه‌ی سه‌رخۆشی، ئیکتیفام ده‌کرد.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ناو مه‌یخانه‌که‌ فینک بوو له‌وی خۆم له‌ ئاسووده‌ییدا ده‌بینی و له‌ بینینی جوانیی (مه‌ریت) چیژم وه‌رده‌گرت و کاتییک که‌ چاوه‌کانی ده‌پریه‌ چاومه‌وه هه‌ستم ده‌کرد که‌ دل‌م ده‌گوشری و هه‌زم ده‌کرد ده‌ستم له‌سه‌ر ده‌سته‌کانی دا بینیم.

له‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌ چه‌ند جارێک چوومه‌ ئه‌و مه‌یخانه‌یه‌وه، هه‌ستم کرد که‌ موشته‌رییه‌کانی ئه‌و مه‌یخانه‌یه‌ خه‌لکانیکی تاییه‌تن و ریگا به‌هه‌موو که‌سیک ناده‌ن بیته‌ ئه‌ویوه. یان وه‌زعی مه‌یخانه‌که‌ به‌و شیوه‌یه‌ بوو که‌ خه‌لکانی که‌م ده‌رامه‌ت نه‌توانن بین بو ئه‌و جیگایه‌و شه‌راب و ئاوی جو، یان (کلکی تیمساح) بنۆشنه‌وه.

کاپتا به هیواشی به منی وت: که له نیوان موشته ربیه کانی ئیره هندی کهس ههن که دهوله مه ندییه کهی خو بان له ریگای تالان کردنی گۆری مردوو هه کانه وه به دهست هیناوه، به لام کاتییک که بو ئه م مه یخانه یه دین وه کو گه وره کان هه لسوکه وت ده کهن و رهفتاری ناشیرین نانوتین.

ههروه ها دهیگوت هه موو موشته ربیه کانی ئه م جیگایه ئه و که سانهن که پیوستییان به یه کتری هه یه و کرین و فرۆشتن و پیوستیییه ماددییه کانی دیکه رایان ده کیشیت که بو ئیره بین، ئه گهر نا ته نها حه زی نو شینه وهی (کلکی تیمساح) نایانه ییتیه ئیره.

تا که موشته ربیه ک که کهس پیوستی پیتی نه بوو، من بووم. چونکه من نه شتم ده کپی و نه شتی شم ده فرۆشت و نه زیر و پاره شم به قه رز ده دا که قازانجم لیتی دهست بکه ویت و نه قه رزیشم وه ده گرت ه وه، به لام له به رته وهی که هه موویان ده یانزانی ها ورپی کاپتام، ریگایان پین ده دام بیمه ناو مه یخانه که وه به بی ئه وهی که زۆر له گه لمدا گه رم بن، چونکه ده یانزانی که هیچ قازانجیکیان له من دهست ناکه ویت.

من له و مه یخانه به دا زانیاری زۆرم سه باره ت به بارودۆخی **ته بهس** و میسر و رووداوه کانی ولات، دهست ده که وت. له وانه شه ویک که له مه یخانه که بووم، روانیم بازرگانیک که ده مزانی بخوور ده فرۆشیت، له کاتییکدا که کراسه کهی دراندبوو و خو له میشی به سه ر خویدا کردبوو ها ته ناو مه یخانه که وه و پیاله یه ک (کلکی تیمساح) ی نو شیه وه و وتی: هیوادارم ئه م فیعه ونه هه تا هه تاهه نه فره ت لی کراو بیت، چونکه ئه م تیمساحه حه ز ناکات شوین ژیری بکه ویت و هه رچییه ک به بییدا بیت جیه جیتی ده کات.

هه تا ئه مرۆ ژبانی من له ریگای فرۆشتنی بخووره وه به رتیه وه ده چوو که له ولاتانی دووره دهسته وه ده هات و هه موو سالییک له وه رزی هاویندا چهند که شتییه ک لیره وه به ره و ده ریاکانی روژه ه لات ده چوون و سالی دو تر هه رنه بیت

دوو که شتی له و ده که شتییه به جو ره ها که ل و په لی روژه ه لاتیییه وه، له وانه بخوور، ده گه رانه وه^(۱).

ئه مسال کاتییک که که شتییه کان ویستیان به ره و ده ریا به ری بکه ون، له نا کاو و بی ناگا، فیعه ون ها ته که نارهی به ندهر و من سه رم سوورما که بوچی ئه م پیاره دهست له هه موو کارییک وه رده دات، له کاتییکدا که ئه م کارانه په یوه ندیی به ئه وه وه نییه. ئه ی ئه م هه موو نو سه ر و به رتیه به رانه ی که له **ته بهس** - دا ههن چی ده کهن، مه گه ر ئه رکی ئه وان نییه که وریا بن هه موو کارییک به پیتی یاساو ری و ره سم ئه نجام بدریت؟ کاتییک که فیعه ون ها ته داره راکه ی به ندهر، مه له وانه کان ده گریان و ژن و منداله کانیان له وشکانی فرمیسیکیان ده رشت و ده م و چاویان ده رووشاند، چونکه ده یانزانی که هه ندیک له و مه له وانه ناگه رینه وه و له ده ریادا ده خنکین، به لام ئه م با به ته له رتیه ره سمه با وه کانه و شتیکی تازه نییه و هه ر کاتییک که که شتییه کان به ری ده که ون ژن و مندالی مه له وانه کان شیوه ن ده کهن.

به لام ئه م فیعه ونه مه له وونه، کاتییک که شیوه نی ژنه کان و زاری مه له وانه کانی بینی قه ده غه ی کرد که که شتییه کان بو ده ربای روژه ه لات پرۆن و هه موو بازرگانیک ده زانیت که ئه م قه ده غه کردنه ی فیعه ون، وه ک ده رچوونی بریاری له ناو بردنی بازرگانه کان و ژن و منداله کانیانه، چونکه هه تا که شتییه کان بو ده ریا نه رۆن، بازرگانه کان قازانج ناکه ن و ژن و مندالی مه له وانه کان به برسیتی ده میینه وه. هه ر که سییک که له میسر دا ده ژیت ده زانیت که نابی قه ت خه فه ت له و مه له وانه بخۆن که به که شتی سه فه ر ده کهن، چونکه هیچ که سییک به ویست و ئاره زووی خو ی نابیته مه له وان. بۆیه به رده وام ئه و تاوانبارانه ی که دادوهر سزایان ده دات و خراپه کارن، ناچار ده کترین که بینه مه له وان، که واته بوچی بو خنکانیان له ده ریادا سه غله ت بین.

ئایا مه رگی هه ندی له ئه و تاوانبارانه که ناچار ده کترین بینه مه له وان به زه ییی

پیاها تنه وهی زیاتره، یان له دهست چوونی سه رمایه ی نه و بارزگانیه که کهشتییان دروست کردوه و کهل و په لیان بۆ تاماده کردوه، چونکه کهشتی له خو به وه دروست نابیت، به لکو ده بیت سه رمایه یه کی تیابخه نه کار و دروستی بکه ن و دوا یی پیداویستی به کانی ته و او بکه ن و به نازو و قه ی پیوسته وه به ره و ده ریاکانی رۆژه لاتی ره وانه بکه ن و من جه رگم بۆ بازرگانه میسر بیه کان ده سووتیت که ئیستا له شوینی دوورن و ژن و منداله کان یان له میسردان و نه و ژن و مندالانه هه رگیز میترده کان یان نابینه وه و ئیستا نه و بازرگانانه له جیگا تازه کان یان ژنیان هینا وه و ده لێن نه و مندالانه ی که ده مان بیت پیستی له شیان له ککه ی پیوه یه .

بازرگانه که ماوه یه ک به م شیوه یه گله یی کرد و نه فره تی له فیعه ون ده کرد و ده یگوت: نه م پیا وه هه م بازرگانی ئیره له کار ده خات و هه میس بازرگانه کانی جیگا دووره کان له ناو ده بات که کهل و په ل ده نیرن بۆ میسر. به للام له دوا ی نه وه ی که سی (کلکی تیمساح) ی نوشیه وه هه لچونه که ی نیسته وه و داوا ی لیبوردنی له قسه کانی خو ی کرد که به رامبه ر به فیعه ون و تبووی و وتی: له تاو خه م و په ژاره نه و قسانه ی کردوه .

دوا یی وتی: من له و باوه ره دا بووم که (تی) دا یکی فیعه ون، ده توانیت فیعه ونی کوری به ی نیسته سه ر ریگای راست، به للام نه و بیر له وه ناکاته وه . ههروه ها وای ده زانی که (ئامی) پیشه وای گه وری په رستگه ی نو بی فیعه ون ده توانیت بۆ نه و نامۆژگاری که ریکی دل سو ز بیت، به للام نه م پیا وه ته نها بیر له شتییک ده کاته وه، نه ویش نه ویه که به هه ر شیوه یه ک بیت (ئاموون) له ناو بیات .

به رله وه ی که فیعه ون ژن به ی نیست و ام ده زانی که سه ره رۆبیه که ی ده گه ریته وه بۆ نه وه ی که ژنی نه هینا وه و له دوا ی نه وه ی که (نه فر تیتی) بووه ژنی نه و، سه ره رۆبیه که ی له ناو نه چوو و (نه فر تیتی) له و کاته وه که بووه ته شازنی میسر

مۆدیلی سه رسور هینه ری له جل و به رگ هینا وه ته کایه وه که ژنه کانی ده ربار (کو شک) چاو له و ده که ن و ئیستا ژنه کانی کو شک به په ی ره وی (نه فر تیتی) رهنگی سه وز له ده وری چاویان ده ده ن و وه ک ژنه کانی سووریا کراس له به ر ده که ن، به للام به شی پیسه وه ی کراسه که ی نه وان به ته و او وه تی کرا وه ته وه .

کاپتا وتی: من نه م جو ره به رگ پۆشینه م له ه یچ ولاتی کدا نه بینیه و باوه ریش ناکه م که س بینیی تی، ئایا تو دلنیایت له وه ی که جگه له (نه فر تیتی) و بانو وه کانی کو شک، که سانی تریش هه بن که چاو له و مۆدیله بکه ن و ئایا به چاوی خو ت نه وانت بینیه که نه وان نه و به شه ی پیسه وه یان به ته و او وه تی ده ربخه ن که پیوسته دا بپۆش ریت .

بازرگانه که وتی: من هاوسه رم هه یه و چه ند مندالیشم لیتی هه یه و، خو م به پیاویکی شه ریف ده زانم و کاتیک که هه ندی که سم بینی نه م جو ره کراسه یان له به ردا یه و به شی پیسه وه یان رووته، سه ریری له ناوک به ره و خواره وه یانم نه کرد .

له م کاته دا (مه ریت) خزمه تکاری مه یخانه که هاته ناخاوتن و به بازرگانه که ی وت: نه گه ر تو خو ت پیاویکی به د سه لیه ی نه وه نابیته به لگه ی تاوانی ژن، چونکه له وه رزی هاویندا چاو لی کردنی نه م مۆدیله شتیکی باشه و ژنه کان رازا وه تر ده کات و من نامۆژگاریت ده که م که نه گه ر نه مجاره ژنه کانت به مۆدیلی تازه وه بینی بزانه که نه و به شه ی تو ره خنه ت له رووت بوونی هه به به پارچه یه کی که تان دا پۆشرا وه که چاوی چاوتیترترین پیاوانیش لیتی تیپه ر نابیت .

بازرگانه که ویستی وه للام بداته وه، به للام مه سستی ریگای له وه للام دانه وه ی گرت و سه ری خسته سه ر ده سته کانی و بۆ مۆدیلی تازه ی کراسی ژنان و قه ده غه کردنی ها تو چۆی که شتییه کان و بیبه ش بوونی بازرگانه کان له سوودی که ل و په له کانی رۆژه لاتی ده سستی به گریان کرد .

له م کاته دا کاهینییک له کاهینه کانی په رستگه ی ناموون که سه ری تاشیبوو و به رۆن بۆن خو شی کردبوو، له گفتوگو که دا به شداری کرد و وتی: من سه باره ت به

مؤدیلی کراسی ژنان هیچ نالیم، چونکه (ئاموون له باره‌ی مؤدیلی جل و بهرگه‌وه هیچ فهرمانیکی پی نه‌داوین، به‌لام نه‌وه‌ی که ده‌بیتته هژی له ناوچوونی هه‌موو شتیک، قه‌ده‌غه‌کردنی سه‌فه‌ری که شتییه‌کانه له لایهن فیرعه‌ونه‌وه که ناهیلایت بو جیگا دووره‌کانی رۆژه‌لات برۆن، چونکه ئەگەر ئەم که شتییه‌کانه بو رۆژه‌لات نه‌رۆن ناتوانن بخوور بهینن و ئەگەر بخوور نه‌یه‌ت خوای ئیمه (ئاموون) له کاته‌ی که قوربانیی بو ده‌که‌ین له و بۆنه خۆشه‌ بیه‌ش ده‌بیت. چونکه ئاموون هه‌زی له بۆنی خۆشه، ئەم دوژمنایه‌تییه‌ی که له‌گه‌ل ئامووندا ده‌کریت گه‌وره‌ترین به‌دبه‌ختیی میلله‌تی میسره و له و رۆژه‌وه که هه‌رمه‌کان (اهرام) دروست بوونه هه‌تا ئیستا کهس به بیری نایه‌ت که گه‌لی میسر به‌م شتیوه‌یه چاره‌ره‌ش بووبیت و من دلنیام که له‌مه‌ودا هه‌ر میسر بیه‌ک شوین که وتوو‌ه‌کانی خوای نویی فیرعه‌ون ببینیت و پروانیت که نیشانه‌ی ئەو خواجه، که خاچیکه، به کراسه‌که‌یه‌وه نه‌خشاوه، تف له ده‌م و چاوی ئەو که سه‌ ده‌کات و ئەگەر له نیوان ئیوه‌دا یه‌کیک هه‌بیت که ئەم شه‌و پروات و له په‌رستگه‌ی خوای نویی ده‌ست به‌ئاو بگه‌یه‌نیت من چه‌ند پیاڵه‌یه‌ک (کلکی تیمساح) ی ده‌ده‌می که بینۆشیتته‌وه و ئەم کاره هیچ نارێکیه‌کی تیانییه، چونکه په‌رستگای ئەم خواجه نه‌فهرت لی کراوه دیواری نییه‌و ئەگەر که سیک نزیکیش بیت ده‌توانیت به ئاسانی له‌ده‌ست پاسه‌وانه‌کان رابکات و من خۆم ده‌توانم ئەم کاره بکه‌م، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی که کاهینی په‌رستگای (ئاموون)م ئەگەر من ببینن باش نییه‌و ده‌بیتته سووکایه‌تی بو (ئاموون).

له‌م کاته‌دا پیاویک که ئاسه‌واری ئاوه‌ به‌ده‌م و چاویه‌وه بوو له لایه‌کی مه‌یخانه‌که‌وه هه‌لساو له کاهینه‌که نزیک بووه‌وه و که‌میک قسه‌ی به هیتواشی له‌گه‌لدا کرد و کاهینه‌که له ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه داینیشاند و (کلکی تیمساح) ی ده‌رخوارد دا و پیاوه‌که له پاش نه‌وه‌ی به‌گه‌رمای شه‌رابه‌که سه‌ری گه‌رم بوو، به ده‌نگی به‌رزوه‌وه به کاهینه‌که‌ی وت: من ئاماده‌م که برۆم و ئەم کاره‌ی که وتت به

ئه‌نجامی بگه‌یه‌نم، چونکه من باوه‌رم به ئاموون هه‌یه و مه‌حاله بتوانم رینگا بده‌م خواجه‌کی تر جیگای ئاموون بگریتته‌وه، چونکه له و رۆژه‌وه که له‌دایک بوومه ئاموون ده‌په‌رستم.

کاهینه‌که وتی: ئەگەر تو ئە‌مشه و برۆیت و پیتویستی خۆت (ده‌ست به ئاو گه‌یاندن) له میحرابی په‌رستگای (ئاتوون)دا جیبه‌جی بکه‌یت من لیت خۆش ده‌بم و ته‌نانه‌ت ئە‌گەر لاشه‌که‌ت مۆمباییش نه‌کریت، له‌دوای مردن ده‌گه‌یه‌ته سه‌رزه‌مینیی به‌خته‌وه‌ری به‌خشی رۆژئاوا، چونکه هه‌رکه‌سیک بو ئاموون بریت ئە‌گەر وه‌کو مه‌له‌وانه‌کانیش له ده‌ریادا بخنکی، ده‌گاته سه‌رزه‌مینیی رۆژئاوا.

دوایی کاهینه‌که له تاو مه‌ستی خۆی رووی کرده ئەو که‌سانه‌ی که له مه‌یخانه‌که‌دا بوون و وتی: ئە‌گەر ئیوه له ریی ئامووندا تووشی (قه‌تل)یش بن و دزی بکه‌ن و خانوو بسووتینن و هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی دزیوی تریش بکه‌ن، من ئیوه ده‌به‌خشم و ئە‌گەر فیرعه‌ونیش بکوژن من لیتان خۆش ده‌بم.

کاتیک که قسه‌ی کاهینه‌که گه‌یشته ئیره، مه‌ی فرۆشه‌که واته شاگرده‌که‌ی کاپتا که مه‌یخانه‌که‌ی به‌رپوه‌وه‌وه، له کاهینه‌که نزیک بووه‌وه و داریکی کیشا به ته‌وقی سه‌ریدا، به‌جۆریک که کاهینه‌که که‌وته سه‌ر زه‌وی و مه‌ی فرۆشه‌که وتی: منیش ئە‌مه‌م له‌به‌ر ئاموون کرد، چونکه ده‌زانم که ئاموون و توویه‌تی هیچ که‌سیک نابیت فیرعه‌ونی کوری بکوژیت.

موشته‌ریه‌که‌کان هه‌موو قسه‌ی مه‌ی فرۆشه‌که‌یان سه‌لماندا، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی لیدانی کاهین له‌وانه‌بوو که ئاکامی ترسناکی له‌پاش بیت، من و کاپتا وه‌کو موشته‌ریه‌که‌کانی تر و امان به‌چاک زانی که له مه‌یخانه‌که برۆینه‌وه‌وه.

(مه‌ریت) بو به‌رئێ کردنی من له‌گه‌ل‌مه‌دا هات و کاتیک که گه‌یشتییه‌ ناو ریره‌وه تاریکه‌که‌ی مه‌یخانه‌که‌وه ده‌ستم خسته سه‌ر ده‌ستی و وتم: له چاوه‌کانتیه‌وه وا ده‌رده‌که‌ویت که تۆش وه‌کو من ته‌نهایت و برات نییه، (واته می‌دردت نیه) و من حه‌زده‌که‌م که رۆژیک تو به کراسی مؤدیلی نویی ببینم و دلنیام

که تۆ له و کراسه دا جوان ده ببت. چونکه تۆ سکت بچووک و سافه و دهرنه په رپوه. (مهريت) دهستی منی لا نه برد و وتی: له وانه یه روژتیک ئەم کراسه له بهر بکه م و داوا له تۆ، که پزیشکی بکه م، که له باره ی هندی له ئەندامه کانی له شم رای خۆت دهر بپری و پیم بلتی که ئایا له و ئەندامه جوانترت له پیشه ی پزیشکیه که ی خۆت بینوه یان نا؟

ئێستا سه رگوزه شته ی من گه یشتو ته جیگایه ک که ده بی هندی شت بلیم که کاتیک چاوه کانی من ئەو شتانه ی بینی له تاو نه فرهت و بیزاریم ده له رژیم، به لام هیچ هۆیه کم بۆ پیشگرتن له و رووداوانه نه بوو. ده بی ئەو شتانه بلیم که تۆ، ئەو ئەو که سه ی له دوا ی مردنی من ئەم په رتو که ده خوینیه ته وه باوه ری پی ده که یت، چونکه پیشبینی ده که م که وه ک ئەم رووداوانه له سه رده می تۆشدا رووددهن و له بهر ئەوه ی که له سه ره تای ئەم کتیه دا باس م کرد، له جیهاندا هه موو شتیک ده گوێردی، جگه له نه فامیی جوړی مرۆف و هه تا دنیا بمیتیت سوود له نه فامیی خه لکی وهرده گیریت.

له ناوه راستی هاویندا (هورم هه ب) له سه رزه مینی (کوش) که که وتۆته باشووری میسه روه گه راپه وه. په ره سیلکه کان به هۆی گه رمای هه وا نه ده فرین و ده نگیان نه ده بیسترا و له گو ماوه کان، ئاو، بۆگه ن ده بوو و خه لکی له کاتی روژدا له ماله دهر نه ده چوون، مه گه ر ئەوانه ی که ناچار بوون له داره راکه ی به نده ری (ته به س) خه ربکی کارکردن بن، یان له بیابان کشتوکال بکه ن، به لام باخی ده وه مه نده کان هه میسه فه یینک و پر له گول بوو و به رده وام له ئاو به ناو جوگه له کانی باخه که یان هاتوچۆی ده کرد.

له و هاوینه دا فیرعه ون به پیچه وانه ی ساله کانی تر له کۆشکی خۆی نه هاته دهره وه که بچیت بۆ میسه ری خواروو (سفلی) و سوود له هه وا فه یینکه که ی ئەوی

وه ربگریت و له بهر ئەوه ی فیرعه ون بۆ کویتستان نه رویشت، هه موو زانیان که کاره ساتی گه وره رووددهن.

روژتیکان خه لکی (ته به س) هه والیان بیست که (هورم هه ب) هاتو ته وه له ماله کانیان هاتنه دهره وه بۆ ئەوه ی سه ربازه کانی فیرعه ون بیسن. ئەوان بینیان که له هه موو ئەو ریگیانیه ی که له باشووره وه بۆ ته به س ده هات سه ربازه ره ش پیسته کان به دهم و چاوی ته پ و تۆزاوییه وه به سه ر نيزه ی مسییه وه که به سه ر نيزه درێژه کانیان وه ئەدره وشایه وه، هاتنه ناو شاره وه. ره ش پیسته کان که چاو و ددانی سپیان هه بوو به سه رسوورمانه وه ده یانروانییه ده وره بهر و دیاروو که له بینینی گه وره یی و رازاوه یی شاری ته به س سه رسام ببوون.

له و کاته ی که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه (ته به س) هه وه که شتییه جه نگییه کانی فیرعه ونیش گه یشتنه که نارهی به ندهر و گالیسه که ی جه نگی و ئەسپیان له که شتییه کانه وه ده گواسته وه بۆ وشکانی و خه لکی بینیان که گالیسه که چیه کان و ئەو که سانه ش که تیماری ئەسپه کانیان ده کرد ره ش پیست یان خه لکی سه رزه مینی (شهردن) بوون^(۲).

ده بی ئامازه به وه بکه م که له سه ره تادا له میسه رگوێ درێژیان به گالیسه که جه نگییه کانه وه ده به ست و به ستنی ئەسپ به گالیسه که ی جه نگییه وه شتیه که بوو که له شه رده وه بۆ میسه رهات و ئەوساکه ره ش پیسته کانی و ده ک دانیشتووانی (شهردن) ته داوی کردنی ئەسپه کانیان گرته ئەستۆ. کاتیک که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه ناو شاره وه له کاتی شه و له چوار رییه کانی شاردا ناگری پاسه وانیان هه لکرد و ریگی رووباریان له باکوور و باشووره وه گرت. به جوړتیک که هه یچ که سیک به بی ره زامه ندیی فه رمانده ی سوپای میسه ر نه یده توانی له ریگی نیله وه بۆ باکوور یان باشوور بچیت.

له و روژده دا که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه ناو شاره وه خه لکی ئەوه نده په رتیشان بوون که کارگه کان و ناشه کان و دووکانه کان و داره راکه ی به ندهر

دهستیان له کارکردن هه‌لگرت و کاسبه‌کانی شار ئه و شتانه‌ی که هه‌میشه له‌به‌رده‌م دوو‌کانه‌کانیان دایان ده‌نا که سه‌رنجی کړپار رابک‌یشیت، بردیانه ژووره‌وه و ده‌رگای دوو‌کانه‌کانیان داخست و به‌تیر و قاییشی مسی پان ده‌رگا‌کانیان قایم کرد و مه‌ی فرۆشه‌کان و خاوه‌ن ماله گشتییه‌کان کۆمه‌ل‌ئ پیاوی به‌هیز و ب‌ئ ته‌ربیتیان له لای خو‌بان راگرت بۆ ئه‌وه‌ی نه‌گه‌ر رووداو‌یک‌ی ناله‌بار روویدا، ریگا نه‌ده‌ن که مه‌یخانه و خانوه گشتییه‌که به‌رشالای پهل‌امارده‌ران بکه‌و‌یت.

خه‌لکی که له **ته‌به‌س** -دا ته‌نها له کاتی نااسایی بۆ رو‌یشتنه‌ناو په‌رستگا کراسی سپییان له‌به‌رده‌کرد، جل و به‌رگی سپییان پۆشی و به‌ره و په‌رستگای ناموون که‌وته‌ن‌ه‌ر‌ئ که له راستیدا وه‌ک شاروابوو و بۆ باس کردنی فراوانیی په‌رستگای ناموون هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه که خو‌یندنگه‌ی خانه‌ی ژیان یه‌ک‌یک بوو له دامه‌زراوه‌کانی ئه‌و شو‌ینه.

ئه‌و رو‌ژه‌ی سه‌ربازه‌کان هاتنه‌ شاره‌وه و ده‌ست له کار هه‌ل‌گیرا، ده‌نگ و باس بلا‌وبوو‌وه که شه‌وی را‌بردوو میحرابی په‌رستگای ئاتوون که له‌گه‌ل نامووندا رکه‌به‌ری ده‌کرد، پیس کرابوو و سه‌گ‌یک‌ی مردوویان فر‌ئ دابوو‌وه ناو میحرابه‌که‌یه‌وه و سه‌ری پاسه‌وانه‌که‌یان له‌بنا‌گوتوه بریبوو^(۳).

خه‌لکی به‌روواله‌ت به‌ بیستنی ئه‌م هه‌واله‌ دل‌گرانیی خو‌بان پیشان دا، به‌لام له ناخه‌وه هه‌موویان پ‌ییان خو‌ش بوو، چونکه که‌س به‌رامبه‌ر به‌ خوی نوی، که قسه‌ی سه‌یری ده‌کرد، سو‌زی نه‌بوو و دیسانه‌وه هه‌ر ئه‌و رو‌ژه کاپتا وتی: گه‌وره‌م، که‌ل و په‌ل و که‌ره‌سته‌کانی پ‌زیشکیی خو‌ت بخه‌ره به‌ر ده‌سته‌وه، چونکه من پ‌یش‌بینی ده‌که‌م که له سه‌به‌ینیوه تا دوو سه‌به‌ی ده‌ب‌ئ به‌شیوه‌به‌ک کاربکه‌ی که ده‌رفه‌تی نان خواردنیشت ناب‌یت.

له‌و رو‌ژه‌دا که ره‌ش پ‌یسته‌کان هاتن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بیستم (هورم هه‌ب) یش هاتووه‌ته‌وه رو‌یشتم که بیبینم، به‌لام ده‌رکه‌وت که (هورم هه‌ب) له دوا‌ی

هه‌مووان، واته رو‌ژی دواتر د‌یته‌وه. ئه‌و شه‌وه سه‌ربازه ره‌ش پ‌یسته‌کان له **ته‌به‌س** بوون، به‌ب‌ئ ئه‌وه‌ی فه‌رمانده‌ی سو‌یا له‌و‌ئ ناماده‌ب‌یت و چه‌ند دوو‌کان‌یک‌یان تالان کرد و ه‌یرشیان کرده سه‌ر چه‌ند مال‌یک‌ی گشتی، به‌لام پاسه‌وانه‌کانی سو‌یا میسری و سپی پ‌یست بوون، ئه‌وانیان له‌به‌رچاوی خه‌لکی له س‌یداره‌دا، به‌لام ئه‌م سزایه قه‌ره‌بو‌ی زیانی خاوه‌ن که‌ل و په‌له‌کان و تووره‌بی خاوه‌ن ماله گشتییه‌کانی نه‌کرد.

رو‌ژی دوا‌یی (هورم هه‌ب) به‌ که‌شتییه‌کی جه‌نگی هاته ناو (**ته‌به‌س**) ه‌وه‌و من بۆ ئه‌وه‌ی بیبینم به‌ په‌له خو‌م گه‌یاند به‌نده‌ر و له‌و باوه‌ره‌دا بووم که نه‌توانم به‌ ئاسانی چاوم پ‌یی بکه‌و‌یت، به‌لام هه‌ر که پ‌ییان راگه‌یاند سینۆه بۆ بینینی تو‌هاتووه، یه‌کسه‌ر فه‌رمانی دا بۆ ناو که‌شتییه‌که‌م به‌ین.

تا ئه‌و کاته ناوه‌وه‌ی که‌شتییه‌ جه‌نگی میسریم نه‌دیوو، به‌لام کات‌یک که چوومه ناو که‌شتییه‌که‌وه بۆم ده‌رکه‌وت که له نیوان که‌شتییه‌ جه‌نگی و که‌شتییه‌ بازرگانی جیا‌وازییه‌کی زۆر نییه، جگه له‌وه‌ی که‌شتییه‌ جه‌نگی هه‌ندی که‌رسته‌ی ت‌یدایه که بۆ مه‌به‌ستی هاو‌یشتنی ئاگر به‌کار ده‌ه‌یتراو چارۆگه‌کانی ره‌نگاو ره‌نگ و جوانن و پ‌یش و دواوه‌ی که‌شتییه‌کانیان به‌ شیوه‌یه‌کی جوان رازاند‌بووه‌وه.

کات‌یک که (هورم هه‌ب) م‌بینی روانیم ماسولکه‌کانی بازووی له جارن ئه‌ستوورتر بوو و سینگی به‌ شیوه‌یه‌ک هات‌بووه پ‌یش که ده‌تگوت سینگی ژنه. (هورم هه‌ب) قامچییه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو که ده‌سکه‌که‌ی ز‌یر بوو و ته‌وقه‌یه‌کی ز‌یرین به‌سه‌ر سینگییه‌وه ده‌بینرا.

کات‌یک که گه‌یشتمه به‌رده‌می ده‌ستم خسته سه‌ر ئه‌ژنۆم و داچه‌میمه‌وه. (هورم هه‌ب) پ‌یکه‌نی و وتی: سینۆه (ابن الحمار)، له‌کات‌یک‌ی باشدا هات‌یته لام، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر گه‌وره بیوو منی ماچ نه‌کرد و منیش نه‌مو‌یترا ماچی بکه‌م.

له تهنیشت (هورم هه‌ب) پیاویکی قه‌له‌و و کورته‌بالا ده‌بینرا که له بهر گه‌رمیی هه‌وا عاره‌قی کرد بوو و من نه‌مزانی کیتییه‌و، له ناکاودا به‌سه‌ر سوورمانه‌وه بینیم (هورم هه‌ب) قامچییه‌که‌ی خۆی، که نیشانه‌ی فه‌رمانده‌یی بوو، دایه پیاوه‌که و ته‌وقه‌ زی‌پینه‌که‌ی له ملی ده‌رکرد و بۆ‌ئه‌وی درپژ کرد و وتی: ئەم ته‌وقه‌ زی‌په‌ له مل بکه‌و له ئە‌مرۆ به‌دواوه فه‌رمانده‌یی سوپای میسر له ئە‌ستۆ بگره‌ بۆ‌ئه‌وه‌ی خۆینی گه‌لی میسر به‌هۆی ده‌سته‌ پۆ‌خ‌له‌کانی تۆ‌وه‌ پرژیت، نه‌ک به‌هۆی ده‌سته‌کانی من.

له‌ کۆ‌نه‌وه‌ له‌گه‌ڵ شێ‌وه‌ی قسه‌کردنی (هورم هه‌ب) ئاشنا‌بووم و ده‌مزانی که هورم هه‌ب ئە‌و شته‌ی که له‌ دل‌یدایه‌ ده‌یل‌یت و رواله‌‌تساز‌ی ناکات و بیستبووم که ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ فه‌رعه‌ونیشدا به‌شێ‌وه‌یه‌ک قسه‌ ده‌کات که هه‌ندێ‌ جار وه‌ک ئە‌وه‌ بوو که لیتی تووره‌ بیت، به‌لام من له‌لای ئە‌و ریزه‌په‌ر بووم و هه‌رگیز به‌ تووره‌یه‌وه‌ له‌گه‌ڵ مندا نه‌ده‌دا و وشه‌ی ناشیرینی به‌کار نه‌ده‌هیتا.

کاتی‌ک که قامچی و ته‌وقه‌که‌ی دایه پیاوه‌ قه‌له‌و و کورته‌بالا‌که، رووی کرده من و وتی: له‌به‌ر ئە‌وه‌ وتم له‌ کاتی‌کی باشدا هاتی چونکه من ئاماده‌م بێم بۆ مائی‌ تو، من لهم (میزان) به‌دواوه^(٤) فه‌رمانده‌ی سوپای میسر نیم و ئە‌گه‌ر له مائی‌ تو‌دا هه‌سیریکم ده‌ست بکه‌ویت هه‌ز ده‌که‌م له‌سه‌ری بنووم و ماندویتی له‌ له‌شم ده‌ریچیت و له‌مه‌ زیاتر هاوده‌می ئە‌م شیتانه‌ نه‌بم.

دوایی ده‌ستی خۆی خسته‌ سه‌رشانی پیاوه‌ کورته‌ بالا‌که‌و وتی: سینۆ‌هه‌ به‌ وردی پروانه ئە‌م پیاوه‌ و باش بیناسه‌، چونکه ئە‌م پیاوه‌ که‌سه‌یکه‌ که له‌م میزانه به‌دواوه‌، چاره‌نووسی **ته‌په‌س**، به‌لکو میسریش له‌ده‌ست ئە‌ودایه‌، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و فه‌رمانده‌ی نوێی سوپای میسر و فه‌رعه‌ون له‌ جیاتی منی داناوه‌. چونکه من به‌ فه‌رعه‌ونم وت شیت بوو‌یته‌، به‌لام ئە‌گه‌ر تۆ به‌ باشی سه‌یری ئە‌م پیاوه‌ بکه‌یت تیده‌گه‌یت که فه‌رعه‌ون دیسانه‌وه‌ پیوستی به‌ من ده‌بیت.

فه‌رمانده‌ی نوێی سوپا که عاره‌قه‌ی لی ده‌تکایه‌وه‌، وتی: هورم هه‌ب له‌ من

تووره‌ مه‌به‌ تۆ خۆت ده‌زانی که من نه‌مده‌ویست جیگای تۆ بگرم، چونکه من پیاوی شه‌ر نیم و له‌و باوه‌رهدام که بی ده‌نگی باخه‌که‌م و یاری کردن له‌گه‌ڵ ئە‌و پشیلانه‌ی که له‌ باخه‌که‌مدا هه‌مه‌، بۆ من له‌ بیستنی ده‌نگه‌ ده‌نگی مه‌یدانی شه‌ر خۆشتره‌. به‌لام له‌به‌ر ئە‌وه‌ی فه‌رعه‌ون منی کرده فه‌رمانده‌ی نوێی سوپا، ناتوانم ریز له‌ ویستی ئە‌و نه‌گرم، به‌ تاییه‌ت له‌به‌ر ئە‌وه‌ی وتی نه‌ شه‌ر ده‌بیته‌وه‌ و نه‌ خۆینیش ده‌رژیته‌ سه‌ر زه‌وی، به‌لکو ئاموون خۆ‌به‌خۆ سه‌رنگون ده‌بیت و له‌ ناوده‌چیت.

هورم هه‌ب وتی: یه‌کی‌ک له‌ خه‌وشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌رعه‌ون ئە‌وه‌یه‌ که کاتی‌ک ئاره‌زووی له‌ شتی‌ک بیت، ده‌بینیت له‌ دنیای خه‌یالدا ئا‌واته‌که‌ی هاتووه‌ته‌دی و دوایی وا ده‌زانیت که ئە‌و شته‌ی بیری لی کردبووه‌وه‌ به‌ راستی جیبه‌جی بووه‌.

له‌ باره‌ی (ئاموون) یشه‌وه‌ ئە‌م هه‌له‌یه‌ی کردووه‌ و وا ده‌زانیت که به‌بی‌ خۆین رشتن ده‌توانیت (ئاموون) سه‌رنگون بکات و خوای (ئاتوون)‌ی له‌ جیاتی دابنیت و له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که ده‌زانیت تۆ پشیله‌کانت خۆش ده‌ویت و له‌ جه‌نگ بێزاری، ئە‌رکی له‌ نا‌بردنی (ئاموون)‌ی به‌ تۆ سپاردووه‌، به‌لام من پیت ده‌لیم که به‌بی‌ خۆینرشتن ئە‌م کاره‌ ناکریت و تۆ ده‌بی‌ کۆمه‌ل‌یکی زۆر بکوژی بۆ ئە‌وه‌ی بتوانی خوا (ئاموون) سه‌رنگون بکه‌ی، به‌لام ئە‌و خۆینانه‌ی که ده‌رژیت له‌به‌ر ئە‌وه‌ی هی تۆ نییه‌، زه‌ره‌ر ناکه‌یت.

له‌ دوای ئە‌م قسه‌یه‌ (هورم هه‌ب) به‌ جو‌ری‌ک له‌پی ده‌ستی به‌ پشتی پیاوه‌که‌دا کیشا، که ئە‌و داچه‌مییه‌وه‌ و دوایی به‌ منی وت: با له‌ که‌شتییه‌که‌ بچینه‌ ده‌ره‌وه‌.

کاتی‌ک که ده‌مانه‌ویست له‌ که‌شتییه‌که‌ بێینه‌ ده‌ره‌وه‌ ئە‌و سه‌ربازانه‌ی له‌وی دانیشتبوون هه‌لسان و نه‌یزه‌کانیان لا‌برد ناو سلا‌ویان له‌ هورم هه‌ب کرد و ئە‌ویش به‌ سه‌ربازه‌کانی وت: من خوا‌فیزیتان لی ده‌که‌م، به‌لام دل‌نیابن رۆژتیک دیت که ده‌گه‌ریمه‌وه‌ لاتان و تا ئە‌و رۆژه‌ی که نه‌گه‌راومه‌ته‌وه‌ گو‌پرایه‌لی ئە‌م

پیاوه بن که فرماندهی تازه تان و ریک و پیکیی خوتان بپاریزن، نه گهرنا له دواي ئه وهی که گهرامه وه ئه وهنده به دار و قامچی به پشتتاندا ده کیشم که گوشتی له شتان پارچه پارچه لی بیتته وه.

سه ریازه کان پیکه نین و هورم هه ب وتی: که ل و په له کهم له که شتی ناهینمه دهره وه، چونکه ده زانم که لیتره پاریزراوتره. دوايي دهستی له گهردنی من کرد و وتی: سینۆهه ئه مشه و حه ز ده کهم خۆم سه رگهرم بکه م.

وتم: له م شاره مه یخانه یه که هه یه که ناوی (کلکی تیمساح) ه و خواردنه وه یه کی بۆن خو شی هه یه، که له هه یچ شوینیک ته نانه ت له بابل و کریتیش هاوتای ئه و شه رابه ده ست ناکه ویت، به لām به هیزه و ده بی ده ست له زۆر خواردنه وه ی بپاریزی. ئایا حه ز ده که یه ت بۆ ئه و ی برۆین و ئه م شه رابه بنۆشینه وه؟

هورم هه ب وتی: به لی حه ز ده که م بۆ ئه و مه یخانه یه بچین.

وتم: که واته فرمان بده دهسته یه که سه ربا ز بۆ پاریزگاری تو و پاراستنی هیمنی برۆن بۆ مه یخانه که.

له گه ل ئه وه شدا که هورم هه ب ئیتر فرمانده ی سوپا نه بوو، به لām به شیوه یه که فرمانی به سه ر فرمانده نو بیه که کرد، که ده تگوت هیشتا ئه و پیاوه له ژیر دهستی ئه ودا خزمه ت ده کات و پیی وت: که م ه ل سهر بازی باوه ر پیکرا و بنیریتنه مه یخانه ی (کلکی تیمساح) بۆ ئه وه ی ئه مپۆ و رۆژه کانی تر ئاگایان له و مه یخانه یه بیته و نه هیلن له و ی ئاژاوه روو بدات.

من به دهر کردنی ئه م فرمانه رازی بووم، چونکه وام بیر ده کرده وه که نه گهر کاره ساتی دلته زین روو بدات، مه یخانه ی (کلکی تیمساح) یه کی که له و جینگایانه ی که له پيش شوینه کانی تر ده که ویتته ژیر شالاوی خه لکانی تالانچی. چونکه هه موو که سی ده زانی که له پشت ئه و مه یخانه یه هه ندی جیگای لیته که ناوه ندی مامه له ی ئه و که سانه یه که دزی له گوژی مردووه کان ده که ن، یان زیتر و

پاره ی دزراو له و ی له ناو خو باندا به ش ده که ن.

ئه م نه یینه یه که هه ندی خه لکی پیمان ده زانی و له وانه بوو له کاتی روودانی کاره ساتی ناله باردا په لاماری مه یخانه یان بدایه و زیانیکی زۆر له کاپتا بکه و تایه، به لām له دواي ئه وه ی که هورم هه ب فرمانی دا که دهسته یه که سه ربا ز پاریزگاری له و مه یخانه یه بکه ن، ئه و مه ترسیبیه ش نه ما.

من رینوما یی (هورم هه ب) م کرد و بردمه (کلکی تیمساح) و له یه کی که له ژووره تاییه تیه کان دام نیشاندا و (مه ریت) خواردنه وه ی تاییه تی بۆ هینا و (هورم هه ب) به یه که هه ناسه هه لیقوراندو کوکی، به لām له دواي چه ند ساتیکی تر داوای کرد پیاله یه کی تر له و شه رابه ی بۆ به یین.

مه ریت جاریکی تر په یمانه یه که له و نو شینه وه یه ی بۆ هینا و ئه ویش خواردیبه وه به منی وت: ئه م ژنه جوانه، ئایا له گه ل تو دا دو ستایه تی هه یه؟

وتم: دو ستایه تی من له گه ل ئه م ژنه ها ورپیه تی ئاساییه و لایه نی تاییه تی نییه.

چاوه روانی ئه وه بووم که (هورم هه ب) دهستی خو ی له سه ر دهستی مه ریت دابنیت، به لām ئه و به ئه ده به وه ژنه که ی ئیزن داو له دواي ئه وه ی که رویشته به منی وت: سینۆهه سه بینه ی رۆژیکه که له ته به س خوین ده رژیت، چونکه فیرعه ون بریاری داوه خوا یه که ی خو ی جینشین ئاموون بکات و من له بهر ئه وه ی فیرعه ونم خو ش ده ویت پیشم له م بریاره ی نه گرت، چونکه ده مزانی که نه گهر نه مه یشتایه، فیرعه ون به شیوه یه که دلگران ده بوو که له وانه بوو له داخا بریت و تو ده زانی من که سیکم که له بیابان له کاتیکدا که فیرعه ون جینشین بوو، به ئاماده بوونی تو، ئه وم به کراسه که ی خو م دا پۆشی بۆ ئه وه ی سه رمای نه بیته و هه ر له و کاته وه خو شه ویستی ئه م پیاوه چووه ته ناو روحی منه وه.

به لām له بهر ئه وه ی که ده زانم هه لوتیسته که ی فیرعه ون بۆ گو زینی خوا، ده بیته هو ی خوینریتی، وازم له فرمانده ی سوپا هینا، بۆ ئه وه ی من له رشتنی خوینی

خه لکی بهر پرس نه بم، چونکه ده زانم که نه گهر نه م ئه رکهم بخستایه ته نه ستوی خۆم، له داهاتوودا خه لکی میسر نه فره تیان لی ده کردم.

سینۆهه.. له و کاته وه که من و تو له سووریا له یه کتر جیا بوینه ته وه، ئاو پکی زۆر به به ستهری⁽⁵⁾ نیلدا تیپه ریوه و چهنده ها جار نه م رووباره لافاوی لی هه لساوه و وشکانییه کانی به نیشته نیی ئاو داپوشیوه. ههروه ها له م ولاته شدا کاره ساتی زۆر روویدا. له وان به فه رمانی فییره ون سه فه رم کرد بو باشووری ولات بو نه وهی هه موو سه ربازگه کان هه لوه شینمه وه و سه ربازه رهش پیسته کان بهینم بو ته بهس و ئیستا هیچ یه کیک له شاره کانی باشووری میسر سه ربازی نییه و سه ربازگه کان چۆلن. نه م کرده وه یه له سووریا ش دووپات ده بیته وه و بی گومان گه لی سووریا ش ده ست به راپه رین ده کهن و نه و کاته له وان یه فییره ون هه ست به شیتایه تیی خۆی بکات و بزانیته که نابیت ولات به بی سه رباز به ریوه بیات.

له و کاته وه که فییره ون بریاری داوه که به پتی فه رمانی خوایه که ی کاربکات، چی تر له کانگه کانی میسر شتی به بایه خ ده رناهی ندریت، چونکه ده لیت تازاری به نده کان مه دن و نه وان یه که ته مه لن و له کانگه کار ناکهن قامچییان لی مه دن. من نه گهر چی سه ربازم و کارم به خوایه کانه وه نییه، به لام بو خوایه نوئییه که ی فییره ون نیگه رانم، چونکه ده بینم که نه م خوایه به ته مایه به خوین ریژی جیی خوایه که ی پیشوو بگریته وه و من سه رم له کاری خوایه کان ده رناچیت، به لام نه وه ده زانم که خوا بو نه وه دروست بووه که خه لکی به خته وه ر بکات، نه ک خوینیان بریتیت و له رووی رامیارییه وه من له گه ل بریاره که ی فییره ون-دام، به لام نه ک به و شیوه یه ی که نه و ده یه ویت ئاموون سه رنگون بکات.

سوودی بریاره سیاسیییه که ی فییره ون له وه دایه که (ئاموون) له بهر نه وه ی له میژه له میسر دا خوایه تی ده کات، زۆر قه له و بووه و بووه ته خاوه ن زهوی و زار و

تا کستان (رهز) و میگه ل و ناشی زۆر و کاتیک که فییره ون نه و خوایه ی سه ره ون گون کرد هه موو سامانی خوا (ئاموون) به فییره ون ده بریت، به لام نه م کاره به م شیوه یه ی که فییره ون ده یه ویت به نه نجامی بگه یه نیت ده بیته هۆی کوژرانی هه زاره ها که س و کاول بوونی (ته بهس) یش.

وتم: هورم هه ب من له راستیدا رام له گه ل سه رنگون کردنی (ئاموون) ه، چونکه ئاموون خوایه کی چاوچنۆک و بی به زه بییه و دژی تازادی خه لکییه و نه و نده به هۆی کاهینه کانی خۆیه وه خه لکیان له نه زانیدا هیشتوته وه، که له م ولاته دا هیچ که سیک ناتوانیت شتیک تی بگات و نه گهریش تی بگات توانای ده برینی نییه، چونکه کاهینه کان یه کسه ر له ناوی ده بن و خه لکی به رده وام له ئاموون ده ترسیین، به لام تاتوون خوایه کی بی ته ماح و ناشتی دۆست و تازادیخوازه و ده یه ویت خه لکی له ترس رزگار بکات.

هورم هه ب وتی: من له گه ل بوچوونه که ی تۆدا نیم و نه و خوایه ی که خه لکی ترسیان لینی نه بیت به مه ترسیداری ده زانم، چونکه گه ل به بی ترس به ریوه ناچیت و خوی نوئ له بهر نه وهی میهره بان و تازادیخوازه و ناشتی ده ویت، بو گه لی میسر له خوایه که ی پیشوو مه ترسی زیاتره، به لام سه باره ت به پیوستی سه رنگون کردنی ئاموون، له گه ل بوچوونه که ی تۆدام و ده لیم نه م خوایه ده بیت له ناویچیت، به لام نه ک به م جوړه ی که فییره ون ده یکات، نه گهر فییره ون جیبه جی کردنی نه م کاره ی به من بسپار دایه، من به شیوه یه ک خوا (ئاموون) م له ناوده برد که ته نانه ت خوینی یه ک میسریش نه رژیته.

پرسیم: تۆ چیت ده کرد؟

وتی: من شه ویتیک به نهیننی له سه رتاسه ری میسر و به بی نه وه ی کاهینه کانی په رستگای ئاموون هه ستی پی بکه ن، هه موو کاهینه پله یه که کانی (ئاموون) م ده کوشت و کاهینه کانی تریشم بو کارکردن ده ناره کانگه کان، به شیوه یه ک که سبه یینی رۆژی دواپی کاتیک که خه لکی له ماله کانیان دینه ده ره وه، یه ک

کاهینیشیان نه ده بینی و بهم جوړه ناموون له ناو ده چوو، چونکه دهسه لاتنی ناموون به کاهینه کانیه وه بهنده و کاتیک ناموون کاهینی نه بیت دهسه لاتنی نامیتیت. خه لکیش دواى نه وهی که ده بین خویان نییه، ئیتر هر خویه کی تریان ناراسته بکهی ده پیه رستن، چونکه عه قلی نه وان توانای لیکدانه وهی جیاوازی نیوان خویه ک و خویه کی تری نییه.

به لام له بهر نه وهی فیرعه ون ده یه ویت نه م کاره به ئاشکرا نه نجام بدات، نه مړه له **ته بهس** و زوړبهی شاره کانی میسر هه موو مندالیک ده زانیت که فیرعه ون به ته مایه ناموون له ناویات. بزیه کاهینه کان خه لکیان له په رستگاکانی **ته بهس** و شاره کانی تر کوکردو ته وه و هانیان ده دن به رگری بکه ن و خه لکی به هوی دنه دانی کاهینه کان خوړاگر ده بن و خوین ده رزیت.

له دواى نه م قه سه یه هورم هه ب داواى په میانه یه کی تر شه رابی (کلکی تیمساح) ی کرد و خواردییه وه و خواردنه وهی سییه م سه رخوشی کردو سه ری خسته سه ر دهسته کانی و بز به دبه ختی گه لی میسر که ده بوونه قوربانیهی نه و شه ره گریا. ویستم پیتش له گریانه که ی بگرم، به لام سه یرم کرد خه وی لن که و تووه.

- ۱- بخوور: بریتی بوو له گیایه ک یان تووی رووه کیک که له بهر بوونی خوشی له په رستگا و له ماله کانداهیان سو تاند - وه رگپری.
- ۲- شه ردن: جیگایه ک بوو که ئیستا لیبیای پی ده لئین - وه رگپری.
- ۳- له فارسیدا ده لئین سه ریان له م گوئییه وه بز نه و گوئییه ی بریبوو - وه رگپری کوردی .
- ۴- میزان که نه مړه ئیمه ته رازووی پی ده لئین، له میسری کون به کاتزمیری ئاویان ده گوت و وه ک چون ئیمه ده لئین له م کاتزمیره به دواوه، میسرییه کان ده یانگوت له م میزانه به دواوه - وه رگپری.
- ۵- به سته ر: جیگا - لیره دا مه به ست رووی نه و زه وییه نزمه یه که ئاوی نیلی به سه ردا تیده په ریت - وه رگپری کوردی.

کوشتار له ته بهس

ئو شهوه له ژووره تايه تيبه که ی مه یخانه که پاريزگاريم له هورم هه ب کرد، چونکه نه گهر به جيم بهيشتايه و پرؤيشتمايه، له وانه بوو فەرمانده ی نوئی سوپای میسر هه وئی کوشتنی بدایه. به لام له هۆلی گشتیی مه یخانه که تا به یانی دهنگی پیکه نین و هه راو هوربای ئه و سه ربازانه دههاته گوی که پاسه وانی مه یخانه که بوون، چونکه کاپتاو شاگرده که ی له بهر ئه وه ی که ده یانزانی کاره ساتی ترسناک رووده ات، خواردن و ناوی جو یان ده دایه سه ربازه کان بوئوه ی دو ستایه تیبیان بو لای خو یان رابکیشن.

له و شه وه دا نه ک هه ر من نه نوو ستم، به لکو له شاره که شدا هیچ که سیک جگه له ئه فسه ر و سه ربازه کانی فیرعه ون، نه نوو ستن و دوایی بو م ده رکه وت که خودی فیرعه ونیش له و شه وه دا به خه به ر بووه. چونکه خه لکی له وه تیگه یشتبوون که سه به نیی روژتیکی گه وره ده بیت له ژیانی دانیشتوانی **ته بهس** و به مه زنده یه کی زور له نیوان سوپای میسر و خه لکه که، که له ناو په رستگای ئاموون و له بهر ده میدا کو ببوونه وه، شه رتیکی گه وره رووی ده دا.

کاهینه کانی په رستگه ئه و شه وه قوربانیبیان کردو نان و گوشتیان دا به ئه و که سانه ی که له وئی بوون و به ده نگیکی به رز ها واریان ده کرد، که من له هۆده که ی خو مه وه (له مه یخانه که) گویم له ده نگیان بوو. کاهینه کان جاره جار ناوی ئاموونیان ده هینا و ده یانگوت هه ر که سیک له ریگای ئامووندا خو ی فیدا بکات، بی گومان به به خته وه ری هه میشه بی ده گات.

من دلنیا بووم که نه گهر کاهینه کان هانی خه لکیان نه دایه، ئه و روژه و

روژه کانی تریش خوین نه ده رژا، چونکه نه گهر کاهینه کان ته سلیم بوونایه، فیرعه ون له بهر ئه وه ی ناشتیخواز بوو و رقی له خوین رشتن بوو، نازاری بی نه ده گه یانندن و هیچ دوور نه بوو به شیک له زتی و پارو زه و بیه کانی ئاموونی بدایه به و کاهینه، بوئوه ی باقی ماوه ی ته مه نیان به ئاسووددی بیژین به لام نه گهر که سانیک و راهاتبیتن که خاوه ن ده سه لات و ده و له مه ند بن، به جو ریک دلئ پیوه ده به ستن که له پیناوی مانه وه ی ئه و ده سه لات و سامانه، له گیانی خو شیان ده بوورن.

کاهینه کان ده یانزانی که نه گهر شه ر ده ست بی بکات بی گومان ده بیته هۆی ئه وه ی که خه لکی به سه ختی رق له فیرعه ون هه لگرن، چونکه نه گهر شه ر ببوایه سه ربازه ره ش پیسته کان خه لکیان قه تل و عام ده کرد. نه گهر چی به هۆی ئه م خوین ریژییه وه په یکه ری ئاموون سه رنگون ده کرا، به لام په یانی خوین به شتیه که ئاموونی له دلئ خه لکیدا پایه دار ده کرد، که هه رگیز ئه و خوایه له بیر نه ده کرا و هه تاهه تایه نه فره تیان له فیرعه ون ده کرد که بوچی سه ربازه وه حشییه ره ش پیسته کانی به ردا وه ته گیانی گه له که ی خو ی، واته میسر یه سپی پیسته کان.

له راستیدا کاهینه کان ئومیده وار بوون که به هۆی به رگری کردن و قه تل و عامی خه لکی، خوا ی ئاموون به نه مری بی پیسته وه، نه گهر چی په یکه ره که ی سه ره و نگو م بکریت و په رستگاکه ی دا بخریت.

کاتییک روژ بووه وه گه رمای خو ر له ماوه یه کی که مدا ناسازگاریی هه وای شه وی له ناو برد و له و کاته دا له چوار رییه کان و مه یدانه کانی شاری **ته بهس** نه فیریان لیدا و چند جار چییه ک له مه یدانیکه وه بو مه یدانیکه تر ده رویشتن و له سه ر پاپیرو سه کان فه رمانی فیرعه ونیان ده خوینده وه و ناوهرۆکی فه رمانه که ئه وه بوو که ئاموون خوایه کی درؤیینه و ده بی سه رنگون بکریت و هه تاهه تایه نه فره تی لی بکریت و هه موو په رستگاکانی ئه م خوایه درؤزنه له میسری سه روو و خواروو

و ههروهها هه موو زهوی و مهرو و مالآت و بهندهو زیرو و پارهو مسی ئهو خوایه دهکه ویتته ژیر دهسه لاتتی فیرعهون و خوایهکی ئهوکه (ئاتوون)ه. ههروهها له مهو بهدوا ههژارهکان دهتوانن لهو کانیاوانهیی که له رابردوودا هی خوایه درۆزنهکه بووه، خوڤان بشۆن و له ئاوی ئهوکانیبانه بخۆنهوه و فیرعهون ئهو زهوی و زارانه دهداته هه موو ئهو کهسانهیی که زهوییان نییه، بوئهوهی به شوکرانهی خوایهتی (ئاتوون) کشتوکالی تیدا بکهن.

کاتییک که ئهم فهرمانه له بهرامبهر په رستگای ئاموون دهخویندرایهوه، خه لکی سه ره تا بیدهنگ بوون بوئهوهی بزائن فیرعهون له فهرمانه کهی خویدا چی ده لیت و کاتییک فهرمانه که گه یشته ئهوهی که هه موو په رستگاکان و زهوی و زارو مهرو مالآت و... ی ئاموون له لایهن فیرعهون و خوایه که یهوه دهستی به سه ردا دهگیردیت، کاهینهکان دهنگیان بهرز کردهوه و خه لکیش به چاو لی کردنی ئهوانهوه به جوړیک هاواریان دهکرد که دهتگوت بهرد و خستی خانوهکان و شه قامه کانیش له گه لیاندا هاوار دهکن.

سه ربازه ره شهکان که چه زیان له رهنگی سپی و سووره و رهنگی سوور و سپیان له دهم و چاودابوو، کاتییک گوئیان له دهنگی هاواریان بوو ترسیان لی نیشته و چاوه سپییهکانیان به ترس و له رزهوه ده پروانییه دهووبه ر، چونکه ده یانزانی که ئه گه رچی ژماره یان زۆره، به لام ئه گه ر خه لکی **ته بهس** په لاماریانی بدایه ده کوژران.

خه لکی ئه وهنده به قایم ده یان شیراند که نه یان توانی گوئی بیستی به شهکانی کوئیایی فهرمانه کهی فیرعهون بن و نه یانزانی که فیرعهون بریاری داوه که ناوی نه فرته لی کراوی ئاموون بگوژدیت و ناوی خوئی گوژیوهو کردوویه تییه (ئه خناتوون) واته (خۆشه و بیستی ئاتوون).

کاتییک ئهو فهرمانه یان له بهردهم په رستگه ی ئامووندا ده خویندهوه من له وئ نه بووم و به سه رهاتی رووداوه کهم دوایی بیست، به لام خه لکی به جوړیک

هاواریان دهکرد که دهنگیان ده گه یشته (کلکی تیمساح) و هورم هه ب له دهنگی خه لکی به خه بهر بووهوه هه لساو دانیشته و وتی: سینهوه، شه رابه کهی دوینی شهو داتپیم به هیز بوو و تا سبهینی نووستم.

(هورم هه ب) به هوی بیستنی دهنگی هاوار و ناو هیئانی ئاموون له لایهن خه لکییهوه، رووداوهکانی رابردووی، که له کاتی مهستی و خه ودا فه رامووش ده کریت، هاتهوه یاد و بهرئ کهوت و منیش له دواییهوه رویشتم و له ژووره کهوه به ره و هۆلی مه یخانه کهه چووین و بینیم سه ربازهکان که شهوی رابردوو زۆریان خواردبووهوه، به هوی سه رخووشییهوه له گوشه یه کدا کهوتبوون و هیشتا له خه و هه لئه ستابوون.

هورم هه ب سه ری خسته ناو ته شتیکی پرله ئاوی سارد بوئهوهی خه و الووییه کهی شهوی رابردووی نه میتیت و دوایی گوژه یه ک بیره و نانیتی له مه یخانه که هه لگرت و له کو لانه چۆله کانهوه به ره و په رستگه ی ئاموون بهرئ کهوتین.

کاتییک که گه یشتینه نزیک په رستگا، پیاوه کورته بالا و قه لئه وه کهی فه رمانده ی نوئی سوپابوو و (پیت ئاموون) یان پیتی دهگوت، به سواری که ژاوه که یهوه به سه ربازهکانی وت: ئهی سه ربازهکانی سه رزه مینی (کوش) و، ئهی نه به ردهکانی ولاتی (شهردن)، فیرعهون فه رمانی داوه که ئهم ئاموونه نه فرته لی کراوه سه رنگون بکهن و من به لیتان دهدهمی که پاداشتی خو تان وهرده گرن.

له دواي ئهم وتهیه، فه رمانده ی نوئی سوپا. وهکو بلئی کوئیایی به ئه رکی خوئی هیئانی، له که ژاوه که ییدا راکشاو به هوی گه رم بوونی هه واهندهکان باوه شتیان دهکرد. لهو کاته دا سه ردهستهکان فه رمانیان به سه ربازهکانی خو یان دا که ئاماده ی هه لمهت بردن بن، من و (هورم هه ب) له جیگایه ک بوین که له به رامبه ر په رستگا بوو و هۆلی یه کهمی په رستگا که مان به باشی ده بینی و

سه‌یرمان کرد پرّه له پیاوانی سپی پۆش و ژن و مندال و هه‌ندیک له منداله‌کان هیشتا له‌خه و هه‌لنه‌ستابوون و، دیاربوو که هه‌موویان شه‌و، له‌به‌رده‌م په‌رستگا یان له هۆله‌که‌یدا نووستبوون.

له ناکاو سه‌ریازه ره‌شه‌کان که ده‌م و چاوی خو‌یان ره‌نگ کردبوو که‌وته‌ه‌ری و گالیسکه جه‌نگییه‌کان به‌ره‌و‌پیش چوون و ویستیان بچنه ناو په‌رستگای ئاموونه‌وه. سه‌ریازه‌کان به‌پاژنه‌ی نه‌یزه‌کانیان خه‌لکیان له‌سه‌ر ریگای خو‌یان دوورده‌خسته‌وه، تا گه‌یشتنه‌ ده‌رگای په‌رستگه‌که، به‌لام کاتیک که گالیسکه‌کان ویستیان به‌ره‌و ناو په‌رستگه‌ بچن، خه‌لکه‌که به‌ده‌نگی به‌رز هاواریان کرد ئاموون و، به‌یه‌ک جوولانه‌وه به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه و له‌به‌ره‌وه‌ی نه‌یاندته‌وانی له‌گه‌ل سه‌ریازه ره‌ش پیسته جه‌نگ دیده‌کاندا شه‌ر بکه‌ن، خو‌یان خسته ژیر گالیسکه‌کانه‌وه به‌شیوه‌یه‌ک به‌لاشه‌کانی خو‌یان ریگیان به‌ست، که گالیسکه‌کانیان وه‌ستاند و ئه‌سپه‌کان ترسان و ده‌ست و پییان له‌ ده‌داو قیژه‌ی ژن و مندال ده‌گه‌یشتنه ئاسمان.

خه‌لکی به‌را‌ده‌یه‌ک له‌ تووره‌ییدا ده‌خه‌وشان که ئه‌گه‌ر سه‌ریازه‌کان تا دوایین که‌سپیش ئه‌وانیان بکوشتایه‌ ده‌ستیان له‌ به‌رگری کردن هه‌لنه‌ده‌گرت، به‌لام ئه‌فسه‌ره‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یانزانی فی‌عه‌ون دووپاتی کردۆته‌وه که خو‌ین نه‌رژیت فه‌رمانی پاشه‌کشه‌بان دا. کاتیک خه‌لکی بینیان سه‌ریازه‌کان و گالیسکه‌کان پاشه‌کشه‌ ده‌که‌ن، یان له‌به‌ره‌وه‌ی هه‌ندیکیان کوژراو و بریندار ببوون، هاواری شادییان ئاسمانی هه‌تایه‌ له‌رزه.

من و هورم هه‌ب که ئه‌م رووداوانه‌مان ده‌بینی سه‌یرمان کرد ئه‌فسه‌ره‌کان له‌ که‌ژاوه‌ی فه‌رمانه‌ی سوپا نزیک بوونه‌وه و پییان وت: ئه‌ی (پپیت ئاموون) ئی‌مه به‌بێ خو‌ین رشتن ناتوانین به‌ره‌و‌پیش برۆین و فی‌عه‌ونیش و تووبه‌تی نابی خو‌ین برژیت... که‌واته چاری ئی‌مه چیه‌.

فه‌رمانه‌ی سوپای میسر که سه‌رنجی دابوو فی‌عه‌ون ناوی خو‌ی گۆربوه،

ئه‌ویش ویستی ناوی خو‌ی بگۆریت و وتی: من (پپیت ئاموون) نانا‌سم به‌لکو ناوی من (پپیت ئاتوون)ه، واته ئه‌و که‌سه‌ی که له‌لایه‌ن ئاتوونه‌وه به‌ره‌که‌تی به‌سه‌ردا ر‌ژاوه.

یه‌کیک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی سوپا که قامچییه‌کی زی‌رینی به‌ده‌سته‌وه بوو و فه‌رمانه‌ی هه‌زار سه‌رباز بوو وتی: من نه‌ کارم به‌ ئاتوونه و نه‌به ئاموون و نه‌ به‌وانه‌ش که به‌ره‌که‌تیان لیتی ده‌ست که‌وتوو، به‌لکو ده‌پرسم چاری ئی‌مه چیه‌ و ئایا ده‌بێ په‌رستگای ئاموون بگرین یان نا؟

فه‌رمانه‌ی سوپا وتی: هه‌ر جو‌رئیک که فی‌عه‌ون فه‌رمانی داوه و هه‌ها بکه‌ن و له‌به‌ره‌وه‌ی و تووبه‌تی خو‌ین نه‌رژیت ئی‌هوش به‌بێ خو‌ین ر‌ژیتی ده‌ست به‌سه‌ر په‌رستگه‌دا بگرن و هه‌یکه‌لی ئاموون سه‌رنگون بکه‌ن.

له‌ کاتیکدا که له‌ ته‌نیشته‌ که‌ژاوه‌ی فه‌رمانه‌ی سوپاوه راو‌ئیتی جه‌نگی ده‌کرا، خه‌لکی به‌ردی زه‌ویی هه‌وشه و شه‌قامه‌کانیان هه‌لده‌که‌ند و به‌ره‌و ره‌ش پیسته‌کانیان هه‌لده‌داو یه‌کیک له‌ به‌رده‌کانیان ده‌ستی ئه‌سپیکی فه‌رمانه‌یان شکاند که به‌ که‌ژاوه‌که‌وه به‌سترا‌بوو و یه‌کیکی تریش چاو‌ئیکی ئه‌سپه‌که‌ی کو‌یر کردو (پپیت ئاتوون) کاتیک که بینی ئه‌سپیکی کو‌یر و شهل کرا، تووره‌ بوو و له‌ که‌ژاوه‌که‌ هاته‌ خواره‌وه‌و سواری یه‌کیک له‌گالیسکه‌کان بوو و فه‌رمانی دا هه‌رش به‌نه‌سه‌ر په‌رستگا.

کاتیک گالیسکه جه‌نگییه‌کان که‌وته‌ه‌ری شو‌فی‌یری گالیسکه‌کان و ئه‌و سه‌ریازه‌ی که‌ تیییدا بوون خه‌لکیان به‌رزه‌کرده‌وه‌و یه‌کسه‌ر به‌ده‌وری گالیسکه‌که‌وه په‌تیان له‌ قورگیان ده‌خست و ده‌یانگوت به‌م شیوه‌یه ره‌چاوی فه‌رمانی فی‌عه‌ون ده‌کریت، چونکه خو‌ین نار‌ژیت و ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌خنکیندریت خو‌ینی له‌ نایه‌ت. سه‌ریازه ره‌ش پیسته‌کان که‌وانه‌کانیان ده‌چه‌مانده‌وه‌و په‌لاماری قه‌ره‌بالغییه‌که‌یان ده‌داو هه‌ر که‌سپیکیان ده‌ست بکه‌وتایه به‌هه‌ر دوو ده‌ست ده‌یانخنکاند.

من و هورم هه ب به نه فـره ته وه روانيمان كه نه وان ته نانه ت ژن و منداله كانيشيان ده خنكاند خه لكي له هه موو لايه كه وه به ردیان له سه ربازه كان ده گرت و نه وانيش هه وليان ددها كه به قه لغانه كان خويان بياريزن و هه ر نه وه نده كه رهش پيستيتيك ده كه وته ده ست خه لكه وه له به ك ساتدا كه رت كه رتيان ده كرد. (هورم هه ب) كه گوزه به ك خواردنه وهی به دهسته وه بوو و نانه كه ی به پشتيبه وه كردبوو چوه سه ر به كيك له هه يكه له كانی به رامبه ر په رستگا، كه له شی وهك شير بوو و سه ری وهك قوچ بوو بوئه وهی مه يدانی شه ره كه به باشی ببينيت و دهستی به خواردنی نانه كه ی كردو هه ندي جار گوزه كي تاو جو به كه ی لي ده سه ندم و قوميكی ليده دا.

(پييت ناتون) له پيشه وهی سه ربازه كانی خو ی تیده كوژشا په رستگا كه داگير بكات. به لام به بوئه ی به رگري به هيزی جه ماوه ر پتي نه ده كرا. له كه ناری كه ژاوه كه ی نه و ميزانه كه ی (كاتژميري ناوی) ناوی تيانه ده ماو تیده گه يشت كه كات به خيرايبی تیده په رپيت.

له و كاته دا بيستم كه چند سه ربازيكي بانگ كردو نه وانی هينا به نزيك كه ژاوه كه به وه وتی: من له ماله وه پشيله مي به به كي جوانم هه به كه نه مړو ده زيت و ده بی بگه ريمه وه بو مال و داوا له ئيه ده كه م كه هه رچی زووتره نه م په رستگايه داگيربكن و بتی نامون تيك بشكين. نه گه رنا سوپند بيت به ناتون ملوانكه ی زيړی گه ردنی هه مووتان لي ده كه مه وه وه ده سکی قامچيبه كاتان ده شكينم.

نه فسه ره كانی له شكر تيگه يشتن كه نه گه ر په رستگا كه نه گرن له كار ده خرين، بو به سه ربازه كان خويان كو كرده وه له سه ر شيوهی هونه ری سه ربازي فه رماني هيرشيان پيدان. له م ميزانه به دواوه ئيتر كه س ره چاوی فه رماني فيرعه ونی نه ده كرد كه نابيت خوین برژيت. به لكو سه ربازه ره شه كان نه يزه كانی خويان به سکی پياو و ژن و مندالدا ده كرد و نه يزه كانیان به خوینی نه وه خه لكه سوور

كرد و نه وه نده خوین له به رده م په رستگا دا رژا كه سه ربازه رهش پيستيه كان له ناو نه و خوینه دا ده خليسكانه وه وه ده كه وتنه سه ر زه وی. به لام هه ر كه سيك كه ده كه وت يه كه سه ر ده كوژراو كاتيک كاهينه كان بينيان سه ربازه كان ده ستیان به هيرشپيكي سه خت كردوه، ده رگا كانی هاتنه ده ره وهی په رستگه ی نامونيان كرده وه خه لكي به ترس و له رزه وه هه له اتن.

سه ربازه كان هه له اتوه كانیان دايه به رده سترپژي تير و هه نديكيان لي خسته سه ر زه وی و گاليسكه كان به دواي هه له اتوه كاندا ده كه وتن. هه له اتوه كان له كاتی راكردنيان خويان گه يانده په رستگای خواي نو، (ناتون) و له تاو نه فره ت و توورده یی، كاهينه كانی په رستگای خواي نوپيان كوشت و له به رنه وهی سه ربازه كان به شوپيانه وه بوون و هاتنه ناو په رستگا كه وه له ویش خوینتيكي زور رژاو له دواي نه وهی شه ر كو تايی پي هات كوژراوه كانیان ژمارد، ده ركه وت كه سه دجار سه د كه سی كوژراوه.

كاهينه كانی نامون نه گه رچی ده رگا كانی هاتنه ده ره وهی په رستگایان كرده وه كه خه لكي رابكن، به لام هه موو ده رگا كانی چوونه ژووره ويان داخست، كه له مس دروست كرابوون و سه ربازه ره شه كان له به رده م ده رگای مسين و ديوازی به رزی ناموندا وه ستان. نه وان نه و سه ربازه بوون كه به رده وام له ده شتاييه كاندا ده جه نگان و به رهنگاری نه و گوندانه ده بوونه وه كه خانوه كانیان له زنج بوو (نه و خانوانه ی له قاميش دروست ده كرين) و نه يانده زانی كه چو ن هيرش بكنه سه ر قه لايه ك كه شووره به كي به رز و نه ستوور و ده روازيه كي قامی هه بيت.

كاهينه كان و لايه نگره كانی تری په رستگا، له سه ره وه كو له رم (نه يزه ی كورت) يان بو رهش پيستيه كان ده هاويشت، يان تيريان له سه ربازه كان ده گرت و كو مه ليك له وه رهش پيستنه له به رده م ديواره كه دا كوژران.

له به رنه وهی كو مه ليكي زور مندال و ژن و پياو كوژرابوون و خوینيان زه ویی سوور كردبوو، ميشيكي زور كو بووه وه (پييت ناتون) بانگی كرد بخوورم بو

بهین و میتسه‌کان دووربکه‌نه‌وه. له‌دوای ئه‌وه‌ی که بخووره‌که‌یان سووتانده‌مانده‌ی تازه به ئه‌فسه‌ره‌کانی وت: ده‌ترسم فیرعه‌ون زۆر لیتمان تووره‌بیت، چونکه به‌ئیه‌ی وتبوو بتی ئاموون سه‌رنگون بکه‌ن و ده‌ست له‌خوین رشتن بپاریزن و ئیه‌ به‌پیتجه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌که‌ی ئه‌و کارتانه‌کرد، واته‌خوینی خه‌لکیتان رشت به‌بێ ئه‌وه‌ی په‌یکه‌ری ئه‌و خواجه‌نه‌فره‌تییه‌ له‌ناو به‌ن.

به‌لام ئه‌مه‌ی که روویداوه‌چاره‌سه‌ری نییه‌و من ته‌نها ده‌توانم هه‌ول بده‌م تووره‌یی فیرعه‌ون ئیه‌ نه‌گریتته‌وه‌و ئیستا ده‌چمه‌ لای و له‌وانه‌یه‌ سه‌رئیک له‌مالی خوشم بده‌م و بزانه‌ که ئایا پشیله‌ میتیه‌که‌م زاوه‌ یان نا و ئیه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی من لیره‌نیم خواردن و خواردنه‌وه‌ بده‌نه‌ سه‌ربازه‌ ره‌ش پیسته‌کان و پیتیانه‌ بلین خوین مانوو نه‌که‌ن، چونکه هه‌ول دانیان بێ سووده‌و ئیمه‌ بۆ زال بوون به‌سه‌ر ئه‌م په‌رستگه‌یه‌ که ئیستا وه‌ک قه‌لایه‌کی لی هاتووئه‌ ناماده‌ییمان نییه‌و هه‌ر چهنده‌ هه‌ول بده‌ین ئه‌م قه‌لایه‌ داگیر بکه‌ین کاره‌که‌مان بێ ئاکام ده‌بیت. به‌لام من له‌م رووه‌وه‌ بێ تاوانم چونکه فیرعه‌ون به‌ منی نه‌گوتووئه‌ ئه‌م قه‌لایه‌ ده‌وره‌ بده‌و داگیری بکه‌و من که‌ره‌سته‌ ئامرازی داگیرکردنی قه‌لام له‌گه‌ل خوئمه‌دا نه‌هیناوه‌ته‌ ئیره‌.

له‌و روژده‌دا چیی تر رووداوی شایانی باس رووی نه‌دا و ئه‌فسه‌ره‌کان فه‌رمانیان به‌سه‌ربازه‌ قوله‌ره‌شه‌کان و سه‌ربازانی شه‌ردن (لیبیای ئیستا- وه‌رگیر)دا که له‌ ژیر دیواره‌کان نه‌میتن و خوین له‌ لاشه‌کان دوور بخه‌نه‌وه‌ که له‌ ژیر خویری گه‌رمی هاوینی **ته‌به‌س**-دا به‌ خیرایی ده‌ئاوسان.

له‌و روژده‌دا خه‌لکی بۆ یه‌که‌مین جار بینییان که قوله‌ره‌شه‌کان و ته‌یره‌ لاشه‌خوره‌کان له‌ بیابانه‌کان و کیه‌وه‌کانی نزیک (**ته‌به‌س**)ه‌وه‌ هیرشیان هینا بۆئه‌وه‌ی ته‌رمی کوژراوه‌کان بخۆن. له‌ کاتیکه‌دا که تا ئه‌و روژه‌ که‌س به‌بیری نه‌ده‌هات هیرشی ئه‌م جوژه‌ بالنده‌نه‌ی له‌ **ته‌به‌س** بینی بیت. له‌پاش ئه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کان له‌ دیواری په‌رستگه‌که‌وه‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ ئه‌و گالیسکه‌نه‌ی ئازووکه‌یان

بێ بوو خواردن و خواردنه‌وه‌یان به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد.

سه‌ربازه‌کانی شه‌ردن که‌له‌ ره‌شه‌کان زیره‌کتر بوون له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی له‌ژیر خوره‌که‌دا بوه‌ستن خانوه‌کانی ده‌وربه‌ری په‌رستگایان داگیرکرد که‌هی ده‌وله‌مه‌نده‌کان بوون و له‌ سارداو (ژیرزه‌مین)ی خانوه‌کان په‌لاماری کووپه‌کانی خواردنه‌وه‌یان داو ره‌ش پیسته‌کان ماوه‌یه‌ک له‌ژیر خوئمه‌مانه‌وه‌وه‌ له‌ دوای ئه‌وه‌ی زانیان که ده‌توانن خانوه‌کانی ده‌وربه‌ر داگیربکه‌ن و تیایدا به‌سه‌ره‌رن ئه‌وانیش ئه‌و خانوانه‌ی که ماپوه‌وه‌ بۆ پشوودانی خوین داگیریان کرد.

ئه‌و شه‌وه‌ له‌ **ته‌به‌س** چرا هه‌لنه‌کراو شه‌قام و کۆلانه‌کان و رووباری نیل تاریک بوو، به‌لام سه‌ربازه‌ ره‌شه‌کان و شه‌ردنییه‌کان مه‌شخه‌لیان هه‌لکرد و په‌لاماری خانوه‌کانیان داو ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گیردا به‌تالانیان برد. خه‌لکی له‌ترسی ئه‌وان له‌ مال ده‌رچوون و له‌ شه‌قامه‌کاندا بلاوه‌یان ده‌کرد و سه‌ربازه‌کان له‌و کاته‌دا ده‌گه‌یشتنه‌ هه‌ر که‌سیک لییان ده‌پرسی، ئایا لایه‌نگری (ئاموون)ی یان ئاتوون و ئاشکرایه‌ که هیچ که‌سیک نه‌یده‌وێرا بلت لایه‌نگری خوی پیشووم و هه‌موویان خوین به‌لایه‌نگری ئاتوون ده‌ناساند. به‌لام سه‌ربازه‌کان ده‌یانگوت درۆده‌که‌ی و ئیمه‌ ئه‌مروۆ توومان له‌ په‌رستگای (ئاموون) بینی و چهنده‌ ساتیکی تر سه‌ریان ده‌بری و کراس و هه‌لقه‌ کانزاییه‌که‌یان لی ده‌کرده‌وه‌.

هه‌موو که‌سیک ده‌بویست له‌ شاری **ته‌به‌س** بچیتته‌ ده‌ره‌وه‌وه‌ خوئی رزگار بکات، به‌لام نه‌یانده‌توانی، چونکه سه‌ربازه‌کان هه‌موو ریگاکانی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی شاریان گرتبوو و پیش رووباریشیان به‌که‌شیتی جه‌نگی داخستبوو و ده‌یانگوت فیرعه‌ون و توویه‌تی ریگا له‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی خه‌لکی بگرن بۆئه‌وه‌ی کاهینه‌کان و لایه‌نگره‌کانی (ئاموون) زیتر و پارهی په‌رستگای خواجه‌نه‌فره‌ت لی کراوه‌که‌ له‌ شار نه‌به‌نه‌ده‌ره‌وه‌ که‌له‌ سارداوه‌کانی په‌رستگادا شارده‌بوویانه‌وه‌.

له‌ روژی دواییه‌وه‌ هه‌وای **ته‌به‌س** به‌هۆی بۆگه‌ن بوونی ئه‌و لاشانه‌ی که له‌به‌رده‌م په‌رستگاوه‌ له‌ناوه‌ویدا و له‌ شه‌قام و کۆلانه‌کاندا که‌وتبوون پیس بوو و